

รายงานผลการวิจัย

RESEARCH REPORT SERIES

หมายเลข ๔๙

เล่ม

การประเมินนโยบายรักษาระดับราคาของรัฐบาล

ปีการเพาะปลูก ๒๕๒๓/๒๕๒๔

โดย

คณะเศรษฐศาสตร์
FACULTY OF ECONOMICS

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรุงเทพมหานคร
โทร. 2236994

THAMMASAT UNIVERSITY
BANGKOK

ສະບັບ ພຶສະນາຄວີ

ມາຮັດວຽກສິດທະນາຄາສົກ

ຮາຍງານຜລກກາຣິຈີຍ

ໜາຍເລຂ ៥៥

ເຊື່ອງ

ກາරປະເມີນໂຍບາຍຮັກຊາຮະຫັບຮາຄາຂອງຮູບາລ

ບົກກາຣເພາະປູກ ២៤២៣/២៤២៤

ໂຕຍ

ເຈີນສັກຕິ ປິ່ນທອນ

ປຣະນີ · ທິນກຣ

สารบัญ

	หน้า
๑. คำนำและวัตถุประสงค์ของการวิจัย	๑
๒. นโยบายรักษาระดับราคาข้าวเป็นการผลิต ๒๕๖๗/๒๕๖๘	๓
๒.๑ การตั้งระดับราคาเบ้าหมาย	๓
๒.๒ พัฒนาการของนโยบายที่รัฐบาลใช้เพื่อบรรลุระดับราคาเบ้าหมาย	๔
๒.๓ นโยบายที่รัฐบาลเลือกใช้ปี ๒๕๖๗/๒๕๖๘	๘
๒.๔ นโยบายข้าวโอชา	๙๐
๓. การวิเคราะห์และประเมินการค้าข้าวกับต่างประเทศ	๙๕
๓.๑ ประมาณการส่งออกระหว่างรัฐและเอกชน	๙๖
๓.๒ ภาระภาษีในระดับส่งออก	๙๗
๓.๓ ข้อบังคับเพิ่มเติมของกระทรวงพาณิชย์	๙๙
๔. การวิเคราะห์และประเมินนโยบายการซื้อขายในประเทศไทย	๑๐๒
๔.๑ การวิเคราะห์และประเมินในแง่ของหลักการและทฤษฎี	๑๐๒
๔.๒ การประเมินข้อข้าวสารของรัฐบาลโดยองค์กรකสิณค้า	๑๐
๔.๓ การกำหนดราคาซื้อจากชุมชนสหกรณ์ และพ่อค้าโรงสินภาคใต้	๑๔
๔.๔ มาตรการความช่วยเหลือทางการเงิน	๑๕
๔.๕ ผลของมาตรการเกี่ยวกับข้าวโอชาปี ๒๕๖๗/๒๕๖๘	๑๕
๕. ผลกระทบของนโยบายต่อระดับราคาข้าวเปลือก	๑๕
๕.๑ ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับราคาข้าวเปลือก	๑๕
๕.๒ การแยกผลกระทบของราคาน้ำดื่มและนโยบายภายใน	๑๗
๕.๓ ผลกระทบของนโยบายปี ๒๕๖๗/๒๕๖๘	๑๙
๖. ความลงท้าย	๙๙

ภาคผนวกบทที่ ๔	๑๐๙
ภาคผนวกบทที่ ๕	๑๑๖
ภาคผนวกบทที่ ๖	๑๖๘
หนังสืออ้างอิง	๑๗๗

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๒	อัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาข้าวที่จำหน่ายโดยองค์การ คลังสินค้า ตามคำสั่งที่ ๘๐๒/๒๕๙๔ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๙๔	๑๖
ตารางที่ ๓.๑	ปริมาณข้าวส่งออกภาครัฐบาล - เอกชน ปี ๒๕๙๗-๒๕๙๘	๑๘
ตารางที่ ๓.๒	แสดงความสัมพันธ์ของภาษีในระดับส่งออก และราคาของข้าว ๕% โดยพิจารณาจากมูลค่าข้าวเปลือก ๑ ตัน	๑๙
ตารางที่ ๓.๓	แสดงความสัมพันธ์ของภาษีในระดับส่งออก และราคาของข้าว ๑๐% โดยพิจารณาจากมูลค่าข้าวเปลือก ๑ ตัน	๒๐
ตารางที่ ๔.๑	แสดงรายการกลางที่ใช้ในการประเมิน	๒๔
ตารางที่ ๔.๒	ปริมาณข้าวชิดต่าง ๆ ในปี ๒๕๙๗/๙๘ ที่ อ.ค.ส.ได้ประเมินชื่อ กำหนดราคาซื้อ และจำหน่ายออกสู่ตลาด	๒๗
ตารางที่ ๔.๓	ศ้าเลขปริมาณการประเมินรับซื้อข้าวสารเจ้า ณ จังหวัดต่าง ๆ ในปีการตลาด ๒๕๙๗/๙๘	๒๙
ตารางที่ ๔.๔	แสดงศ้าเลขปริมาณการประเมินรับซื้อข้าวสารเหนียว ณ จังหวัด ต่าง ๆ ในปีการตลาด ๒๕๙๗/๙๘	๓๕
ตารางที่ ๔.๕	แสดงจำนวนข้าวแยกตามหมวดใหญ่ ๆ ของชนิดของข้าวสาร ที่ประเมินได้ในเดือนต่าง ๆ	๔๐
ตารางที่ ๔.๖	การถูกรเงินขององค์การคลังสินค้า และผู้ส่งออกตามระเบียบ ธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการให้ภัยเงินตามโครงการ รักษาระดับราคาข้าวถูกการผลิต ๒๕๙๗/๙๘	๔๗
ตารางที่ ๔.๗	การรับซื้อศ้าเลขจากผู้ค้าข้าว ตามระเบียบธนาคารแห่ง ^๑ ประเทศไทยว่าด้วยการรับซื้อศ้าเลขจากผู้ค้าข้าว ๑ เงินที่เกิดจากการค้าข้าว พ.ศ. ๒๕๙๘	๕๔
ตารางที่ ๔.๘	การกระจายของข้าวโอชา	๖๘

ตารางที่ ๔.๙	ค่าใช้จ่ายการตลาดขององค์การสังสินค้าในการขายข้าวโอชา	
	๑ กระสอบ	๗๐
ตารางที่ ๔.๑๐	ต้นทุนของข้าวโอชาต่อกระสอบโดยประมาณ	๘๗
ตารางที่ ๔.๑	แสดงการภาษีทั้งหมดของข้าวเปลือกที่สีเป็นข้าว ๕% เป็นรายเดือนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๘	๙๗
ตารางที่ ๔.๒	แสดงการภาษีทั้งหมดของข้าวเปลือกที่สีเป็นข้าว ๑๐% เป็นรายเดือนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๘	๙๘
ตารางที่ ๔.๓	แสดงการภาษีทั้งหมดของข้าวเปลือกเนี้ยบเป็นรายเดือนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๘	๙๙
ตาราง ๕.ที่ ๔.๑	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลโดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของข้าวขาว ๑๐% (ภาคกลาง)	๑๐๓
ตาราง ๕.ที่ ๔.๒	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลโดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของข้าวขาว ๑๐% (ภาคเหนือ)	๑๐๔
ตาราง ๕.ที่ ๔.๓	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลโดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของข้าวขาว ๑๐% (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	๑๐๕
ตาราง ๕.ที่ ๔.๔	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลชื่อโดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของข้าวขาว ๑๕% (ภาคกลาง)	๑๐๖
ตาราง ๕.ที่ ๔.๕	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลชื่อโดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของข้าวขาว ๑๕% (ภาคเหนือ)	๑๐๗
ตาราง ๕.ที่ ๔.๖	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลชื่อโดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของข้าวขาว ๑๕% (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	๑๐๘
ตาราง ๕.ที่ ๔.๗	แสดงความแตกต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลชื่อโดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของข้าวขาว ๒๕% เลิก (ภาคกลาง)	๑๐๙
ตาราง ๕.ที่ ๔.๘	แสดงความแตกต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลชื่อโดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของข้าวขาว ๒๕% เลิก (ภาคเหนือ)	๑๑๐

ตาราง พ.ที่ ๔.๙	แสดงความแตกต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลซึ่อโดยเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของข้าวขาว ๘๕% เสิศ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	๑๗๗
ตาราง พ.ที่ ๔.๑๐	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลซึ่อโดยเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของปลายข้าวขาว A 1 พิเศษ (ภาคกลาง)	๑๗๘
ตาราง พ.ที่ ๔.๑๑	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลซึ่อโดยเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของปลายข้าวขาว A 1 พิเศษ (ภาคเหนือ)	๑๗๙
ตาราง พ.ที่ ๔.๑๒	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลซึ่อโดยเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของปลายข้าวขาว A 1 พิเศษ (ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ)	๑๘๐
ตาราง พ.ที่ ๔.๑๓	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลซึ่อโดยเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของข้าวเหนียว ๙๐% เมล็ดยาว (ภาคเหนือ)	๑๘๑
ตาราง พ.ที่ ๔.๑๔	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลซึ่อโดยเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของข้าวเหนียว ๙๐% เมล็ดสั้น (ภาคเหนือ)	๑๘๒
ตาราง พ.ที่ ๔.๑๕	แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลซึ่อโดยเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของข้าวเหนียว ๙๐% เมล็ดสั้น (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	๑๘๓
ตาราง พ.ที่ ๔.๑	แสดงราคาข้าวเปลือกส่งออก (FOB) หักภาษีทั้งหมดในระดับส่งออก เป็นรายเดือนระหว่างปี ๒๕๖๗-๒๕๖๘ (สำหรับข้าวเปลือกเจ้า ๕%)	๑๘๔
ตาราง พ.ที่ ๔.๒	แสดงราคาข้าวเปลือกส่งออก (FOB) หักภาษีทั้งหมดในระดับส่งออก เป็นรายเดือนระหว่างปี ๒๕๖๗-๒๕๖๘ (สำหรับข้าวเปลือกเจ้า ๑๐%)	๑๘๕
ตาราง พ.ที่ ๔.๓	แสดงราคาข้าวเปลือกส่งออก (FOB) หักภาษีทั้งหมดในระดับส่งออก เป็นรายเดือนระหว่างปี ๒๕๖๐-๒๕๖๘ (สำหรับข้าวเปลือกเหนียว เมล็ดสั้น ๙๐%)	๑๘๖
ตาราง พ.ที่ ๔.๔	แสดงราคาข้าวเปลือกส่งออก (FOB) หักภาษีทั้งหมดในระดับส่งออก เป็นรายเดือนระหว่างปี ๒๕๖๐-๒๕๖๘ (สำหรับข้าวเปลือกเหนียว เมล็ดยาว ๙๐%)	๑๘๗

ตาราง ผ.ที่ ๕.๕	แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสังหวัดอ่างทอง ราคายังคงต่อไปนี้	๑๒๔
ตาราง ผ.ที่ ๕.๖	แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสังหวัดอ่างทอง ราคายังคงต่อไปนี้	๑๒๕
ตาราง ผ.ที่ ๕.๗	แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสังหวัดเชียงราย ราคายังคงต่อไปนี้	๑๒๖
ตาราง ผ.ที่ ๕.๘	แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสังหวัดเชียงราย ราคายังคงต่อไปนี้	๑๒๗
ตาราง ผ.ที่ ๕.๙	แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสังหวัดนครสวรรค์ ราคายังคงต่อไปนี้	๑๒๘
ตาราง ผ.ที่ ๕.๑๐	แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสังหวัดนครสวรรค์ ราคายังคงต่อไปนี้	๑๒๙
ตาราง ผ.ที่ ๕.๑๑	แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสังหวัดนครราชสีมา ราคายังคงต่อไปนี้	๑๓๐
ตาราง ผ.ที่ ๕.๑๒	แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสังหวัดนครราชสีมา ราคายังคงต่อไปนี้	๑๓๑

ตาราง พ.ที่ ๔.๒๐	แสดงราคาข้าวเปลือกเนื้อขาวเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสังหารดูกลราชธานี ราคายังคงต่อไปนี้	๑๖๐
	ที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเนื้อขาวเมล็ดลับ ๙๐%	
ตาราง พ.ที่ ๔.๒๑	แสดงราคาข้าวเปลือกเนื้อขาวเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสังหารดูกลราชธานี ราคายังคงต่อไปนี้	๑๖๑
	ที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเนื้อขาวเมล็ดยาว ๙๐%	
ตาราง พ.ที่ ๔.๒๒	แสดงราคาข้าวเปลือกเนื้อขาวเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสังหารดูกหงษ์ทองคำ ราคายังคงต่อไปนี้	๑๖๒
	ที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเนื้อขาวเมล็ดยาว ๙๐%	
ตาราง พ.ที่ ๖.๑	ปริมาณข้าวสารแต่ละชนิดที่ประมูลซื้อ ในปี ๒๕๗๔/๒๕๗๕ (จำแนกตามเดือนสั่งมอบข้าวสาร)	๑๖๓
ตาราง พ.ที่ ๖.๒	ปริมาณข้าวสารที่ประมูลซื้อ ในปี ๒๕๗๔/๒๕๗๕ แยกเป็นรายเดือน แหล่งที่มาและรายเดือนที่สั่งมอบ	๑๗๐

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
๔.๑	แสดงปริมาณการประมูลซื้อข้าวสารเจ้า ณ จังหวัดต่าง ๆ ในปีการตลาด ๒๕๖๒/๒๕๖๓	๔๐
๔.๒	แสดงปริมาณการรับประมูลซื้อข้าวสารเนียว ณ จังหวัดต่าง ๆ ในปีการตลาด ๒๕๖๒/๒๕๖๓	๔๔
๔.๓	แสดงปริมาณการประมูลซื้อข้าวยกตามชนิดของข้าว	๔๘
๔.๔	แสดงปริมาณการประมูลซื้อข้าวยกตามชนิดของข้าวขาว, ปลายข้าวขาว และข้าวปีง	๔๙
๔.๕	แสดงปริมาณการประมูลซื้อข้าวยกตามชนิดของต้นข้าวเนียว และ ปลายข้าวเนียว	๕๒
๕.๑	เปรียบเทียบราคาข้าวสารเจ้า ๕% เคลื่อนรายเดือนระหว่างราคากลางขายส่งที่กรุงเทพ และราคافาร์ม	๕๗
๕.๒	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของความแตกต่างระหว่างราคاخ้าวเปลือกกับราคากลาง ฟาร์ม และภาครัฐในระดับล่งออก (ศึกคำนวณต่อหันข้าวเปลือก)	๕๙
๕.๓-๕.๕	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคากลางฟาร์มกับราคاخ้าวเปลือก FOB หักภาษีทั้งหมด ในระดับล่งออก (ราคารายเดือนของข้าวเปลือกเจ้า ๕% และ ๑๐% ที่ จังหวัดอั่งทอง)	๕๙-๖๒
๕.๔-๕.๖	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคากลางฟาร์มกับราคاخ้าวเปลือก FOB หักภาษีทั้งหมด ในระดับล่งออก (ราคารายเดือนของข้าวเปลือกเจ้า ๕% และ ๑๐% ที่จังหวัดเชียงราย)	๖๐-๖๑
๕.๗-๕.๙	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคากลางฟาร์มกับราคاخ้าวเปลือก FOB หักภาษีทั้งหมด ในระดับล่งออก (ราคารายเดือนของข้าวเปลือกเจ้า ๕% และ ๑๐% ที่จังหวัดนครสวรรค์)	๖๒-๖๓

๕.๔-๕.๑๐	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาน้ำมันกับราคาก๊าซเปลือก FOB หักภาษีทั้งหมดในระดับล่งออก (ราคารายเดือนของข้าวเปลือกเจ้า ๕% และ ๑๐% ที่ จ.นครราชสีมา)	๒๔-๒๕
๕.๑๑-๕.๑๒	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาน้ำมันกับราคาก๊าซเปลือก FOB หักภาษีทั้งหมดในระดับล่งออก (ราคารายเดือนของข้าวเปลือกเจ้า ๕% และ ๑๐% ที่ จ.ขอนแก่น)	๒๖-๒๗
๕.๑๓	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาน้ำมันกับราคาก๊าซเปลือก FOB หักภาษีทั้งหมดในระดับล่งออก (ราคารายเดือนของข้าวเปลือกเจ้า ๑๐% ที่ จ.สุรินทร์)	๒๘
พ.๔.๑	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาน้ำมันกับราคาก๊าซเปลือกเนีย FOB หักภาษีทั้งหมดในระดับล่งออก (ราคารายเดือนของข้าวเปลือกเนีย ๑๐% เมล็ดสัน ที่ จ.เชียงใหม่)	๑๔๙
พ.๔.๒	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาน้ำมันกับราคาก๊าซเปลือกเนีย FOB หักภาษีทั้งหมดในระดับล่งออก (ราคารายเดือนของข้าวเปลือกเนีย ๑๐% เมล็ดยาว ที่ จ.เชียงใหม่)	๑๕๐
พ.๔.๓	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาน้ำมันกับราคาก๊าซเปลือกเนีย FOB หักภาษีทั้งหมดในระดับล่งออก (ราคารายเดือนของข้าวเปลือกเนีย ๑๐% เมล็ดสัน ที่ จ.เชียงราย)	๑๕๑
พ.๔.๔	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาน้ำมันกับราคาก๊าซเปลือกเนีย FOB หักภาษีทั้งหมดในระดับล่งออก (ราคารายเดือนของข้าวเปลือกเนีย ๑๐% เมล็ดยาว ที่ จ.เชียงราย)	๑๕๒
พ.๔.๕	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาน้ำมันกับราคาก๊าซเปลือกเนีย FOB หักภาษีทั้งหมดในระดับล่งออก (ราคารายเดือนของข้าวเปลือกเนีย ๑๐% เมล็ดสันที่ จ.อุบลราชธานี)	๑๕๓

รูปที่	หน้า	
พ.๔.๖	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาฟาร์มกับราคากลางเป้าอุนหนี่ยา หักภาษีทั้งหมดในระดับส่งออก (ราคารายเทื่อนของกลางเป้าอุนหนี่ยา ๑๐% เมล็ดยawa ที่ จ. อุบลราชธานี)	๑๖๒
พ.๔.๗	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาฟาร์มกับราคากลางเป้าอุนหนี่ยา หักภาษีทั้งหมดในระดับส่งออก (ราคารายเทื่อนของกลางเป้าอุนหนี่ยา ๑๐% เมล็ดยawa ที่ จ. หนองคาย)	๑๖๔

กิจกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาวิจัยฉบับที่ ๑๒๓๖ เรื่องด้วยความร่วมมือจากหลายฝ่ายด้วยกัน ที่ผู้ริชย์ทั้งสองต่างขอขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง ณ ที่นี่ ก่อนอื่นทั้งหมดขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินมาตรการตามนโยบายปี ๒๕๗๓/๒๕๗๔ ได้แก่ สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการนโยบายข้าว เจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์ เจ้าหน้าที่ขององค์กร คสส. พ่อค้าข้าวและเจ้าของโรงสีข้าวที่ได้กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นความจริงอย่างละเอียด ทั้งหมดแก่ผู้เขียน

ผู้เขียนทั้งสองต้องขอขอบพระคุณ Mr. Ian Portor, Mr. Enrique J. Ruda - Subater เจ้าหน้าที่ของ The World Bank และท่านศาสตราจารย์ ดร. สมมาต์ สยามวรา ที่ได้ร่วมกำหนดเค้าโครงและให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ท้ายที่สุดนี้ ผู้ริชย์ทั้งสองต้องขอขอบคุณ นายธเนศ เมฆจำเริญ นายสมชาย ไตรรัตนภิรมย์ นายอาจกิจ สุนทรรศน์ และ นางสาวอัญชลี เบสุวรรณ ที่เป็นผู้ช่วยริชย์ที่ค้นคว้า และทำงานอย่างหนัก เพื่อช่วยทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีข้อมูลสมบูรณ์ขึ้น และขอขอบคุณท่านวิชย ของคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ช่วยจัดพื้นที่ในครั้งนี้

เจมส์ก็ ปีนทอง

ปราศ ทินกร

กิจกรรมประจำ

รายงานการศึกษาวิจัยฉบับนี้ ได้สำเร็จลงด้วยความร่วมมือจากหลายฝ่ายเดียวกัน ทั้งผู้วิจัยทั้งสองต่างขอขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง ณ ที่นี่ ก่อนอื่นทั้งหมดขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินมาตรการตามนโยบายปี ๒๕๖๓/๒๕๖๔ ได้แก่ สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการนโยบายข้าว เจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์ เจ้าหน้าที่ขององค์กรคลังสินค้า พ่อค้าข้าวและเจ้าของธุรกิจสักขາวที่ได้กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นความจริงอย่างละเอียด ทั้งหมดแก่ผู้เขียน

ผู้เขียนทั้งสองต้องขอขอบพระคุณ Mr. Ian Portor, Mr. Enrique J. Ruda - Subater เจ้าหน้าที่ของ The World Bank และท่านศาสตราจารย์ ดร. อัมมาร์ สยามวรา ที่ได้ร่วมกำหนดเค้าโครงและให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยทั้งสองต้องขอขอบคุณ นายอเนก เมฆจำเริญ นายสมชาย ไตรรัตนภิรมย์ นายอาจกิจ สุนทรรักษ์ และ นางสาวอัญชลี เบญจวรรณ ที่เป็นผู้ช่วยวิจัยที่ดีกว่า และทำงานอย่างหนัก เพื่อช่วยทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีข้อมูลสมบูรณ์เช่น แหล่งข้อมูลหน่วยวิจัย ของคณะเศรษฐศาสตร์ ที่ขยายจัดเพิ่มในครั้งนี้

เงินทักษิณ ปืนทอง

ปราสาท พินกร

บทสัมย่อ

ในปีการเพาะปลูก ๒๔๗๗/๒๔๗๘ รัฐบาลได้มีนโยบายรักษาภาระดับราค้าข้าว โดยใช้มาตรการที่มีลักษณะพิเศษกว่าที่เคยทำ เน้นการมาในอีดี นั่นคือ รัฐบาลให้องค์การคลังสินค้าในสังกัดกระทรวงพาณิชย์ทำการประมูลรับซื้อข้าวสารจากโรงสี โดยหวังว่าพ่อค้าโรงสีจะทำการซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรในราค้าที่สูงขึ้น ทั้งนี้มาตรการนี้เป็นการลดบทบาทขององค์การตลาดที่อยู่เบื้องหลังขององค์การคลังสินค้า ที่มีอำนาจตัดสินใจในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่การเกษตร ซึ่งเคยทำ เน้นการพยุงราค้าข้าวที่เกษตรกรจะขายได้โดยการรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรโดยตรง

งานวิจัยนี้ได้ทำการวิเคราะห์และประเมินนโยบายรักษาภาระดับราค้าข้าว หันกล่าวว่าจะส่งผลไปสู่เกษตรกรมากน้อยเพียงไร และวิธีการคำ เน้นการจัดซื้อข้าวสารขององค์การคลังสินค้ามีข้อบกพร่อง ทั้งทางด้านการตลาดและการคำ เน้นงานอย่างไรบ้าง

การวิเคราะห์และประเมินผลอาทัยข้อมูลทุกด้านและข้อมูลจากภาคสนามโดยการสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ ที่มีส่วนที่เกี่ยวข้อง จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านราคาก็โดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างราค้าที่เกษตรกรขายข้าวได้กับราคาตลาดโลก พบว่า ราค้าข้าวที่เกษตรกรขายได้สูงขึ้นในปี ๒๔๗๗/๒๔๗๘ นั้น เป็นผลมาจากการที่ราค้าข้าวในตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้น การประมูลรับซื้อข้าวสารของรัฐบาล โดยองค์การคลังสินค้า นอกจากเป็นนโยบายที่เกิดความจำเป็นแล้ว ยังก่อให้เกิดความสั้นเปลี่ยงทั้งกำลังคนและงบประมาณของแผ่นดินโดยที่ผลประโยชน์จากการประมูลซื้อนี้ไปตกอยู่กับพ่อค้าโรงสีที่ขายข้าวให้องค์การคลังสินค้าได้เท่านั้น

Abstract

In order to help alleviate the farm-gate price of rice in the crop year 1980/1981 the Thai government issued a policy measure very much different from that of the previous years. Instead of having the Marketing Organization for Farmers in the Ministry of Agriculture and Agricultural Cooperatives buy paddy directly from farmers, the government switched to the Public Warehouse Organization (PWO) under the Ministry of Commerce. The policy was that the PWO was to purchase rice through bidding from millers at higher than market prices with the hope that millers will in turn buy paddy from farmers at high prices.

In this research report the above policy was analyzed and its effects on farm-gate prices were evaluated. The analysis also covered the process of purchase through bidding by the PWO and found many weaknesses in this operation.

The data and information from the interviews with involved agents were analysed in addition to data from secondary sources. The analysis of the relationship between the farm-gate price and the world price of rice showed that the high prices received by farmers in the year 1980/1981 were due mainly from the rise in the world price. Rice purchase by the PWO not only was a redundant policy but also incurred a large expenditure, both human and financial, with the only benefit being high prices received by those millers who could sell rice to the PWO.

การประมูลของนโยบายรักษาราคาซื้อขายของรัฐบาล

ปีการ พ.ศ.๒๕๖๗ /๒๕๖๘

๑. คำนำและสรุปประสังค์ของการวิจัย

ผู้ที่อยู่ในวงการค้าข้าวกับต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ราชการที่เกี่ยวข้อง และนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญเรื่องข้าว ต่างเข้าใจและรู้สึกว่าราคากลางที่ข้าวนาไทยได้รับโดยเบรเยน เทียบกับราคากลางที่ข้าวนาต่างประเทศได้รับว่า ข้าวนาไทยได้รับราคากลางกว่าข้าวนา เก็บ ทุกประเทศเป็นอย่างมาก คำถามที่น่าสนใจก็คือ ทำไมข้าวนาไทยจึงขายข้าวได้ราคาน้อยมาก รัฐบาลหรือผู้กำหนดนโยบายได้รู้สึกษา เหตุของปัญหาที่แท้จริงไหม? และที่รัฐบาลกำหนดนโยบายข้าวในแต่ละปีรวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในปีที่ผ่านมาได้ผลเพียงใด?

ในทฤษฎีการผลิต ๒๕๖๗/๒๕๖๘ รัฐบาลได้ประกาศนโยบายที่จะช่วยเหลือข้าว ให้ขายข้าวได้ราคากลาง ตามโครงการรักษาราคาซื้อขาย ซึ่งมาตรการที่กำหนดใช้นั้น มีลักษณะคือ เช่นกว่าที่เคยดำเนินการมาในอดีต นั่นก็คือ รัฐบาลจะให้อ้องค์การคลังสินค้าในสังกัด กระทรวงพาณิชย์ทำการประมูลรับซื้อข้าวสารจากโรงสี โดยลดบทบาทขององค์กรตลาดเพื่อ เกษตรกร ซึ่งสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในการไปรับซื้อข้าว เป็นออกเพื่อ พยุงราคาข้าวที่ข้าวนาจะขายได้ การที่นำมาเน้นการรับซื้อข้าวสารจากโรงสีแทนการซื้อข้าว เป็นออกจากข้าวนา เช่นนี้มีนัยสำคัญ (implications) ที่น่าสนใจคือ ประการแรก รัฐบาล คงจะตระหนักรู้ว่า การที่ อ.ต.ก. วันซื้อข้าว เป็นออกจากข้าวนา เพื่อยุบราคาที่ข้าวนาจะขาย ให้นั้นไม่มีทางจะสำเร็จ เพราะประมูลข้าวมีมากและกระจายกันอยู่ทั่วประเทศ ความสำเร็จ ของ อ.ต.ก. ในฐานะผู้ค้าข้าวคนหนึ่งจึงมีน้อยมากในการที่จะดึงราคาข้าว เป็นออกโดยทั่วไป ให้สูงขึ้น ประการที่สอง รัฐบาลเชื่อว่ามีการแข่งขันกันพอสมควรในระดับผู้ค้าโรงสี ดังนั้น ถ้าพ่อค้าโรงสีเหล่านี้มาประมูลขายข้าวสารให้รัฐบาลได้ในราคากลางที่สูงขึ้น ก็ย่อมจะไปแข่งกันซื้อ ข้าว เป็นออกจากข้าวนาในราคากลางที่สูงขึ้นด้วย อีกทาง ไร้ก็ตาม เหตุผลหลักของนโยบายการประมูล

รับซื้อข้าวสารของรัฐบาลในปี ๒๕๗๓/๒๕๗๔ ที่ประกาศก็คือ การมุ่งหวังที่จะสร้างอุปสงค์เพิ่มของข้าวที่นี่ เพื่อที่จะดึงราคาข้าวเปลือกที่ขาดหายใจให้สูงขึ้น เทียบเท่ากับราคาน้ำมัน เป้าหมายที่รัฐบาลได้ประกาศไว้

ดังนั้นรายงานนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะประเมินนโยบายของรัฐบาลในการผลิต ๒๕๗๓/๒๕๗๔ ที่ได้กำหนดนโยบายในการประมูลรือรับซื้อข้าวสารโดยองค์การสังสินค้า โดยสามารถแบ่งรายละเอียดของวัตถุประสงค์ในการศึกษาได้ดังนี้

๑. เพื่อที่จะได้เรียนรู้ถึงนโยบายการรักษาระดับราคาข้าวปี ๒๕๗๓/๒๕๗๔ ทั้งวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ทั้งเครื่องมือ วิธีคำนวณ การ และขั้นตอนต่าง ๆ ท่องเที่ยวกองของรัฐ ใช้ในการซักการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

๒. เพื่อวิเคราะห์ประเมินถึงวิธีการที่รัฐได้ดำเนินงานว่ามีข้อได้เปรียบเสีย เปรียบ คลอดจนขับพรมองต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้น

๓. เพื่อประเมินถึงผลที่ได้รับจากการดำเนินการว่าจะส่งผลไปสู่ช้านานมาก น้อยเพียงไร และ/หรือ ผลประโยชน์ต่อผู้แสวงผลประโยชน์ค้าคนกลางที่เกี่ยวข้องและ/หรือองค์กร และบุคลากรของรัฐที่เกี่ยวข้อง

๔. เพื่อสรุปบทเรียน และเสนอแนะถึงนโยบายที่ควรได้ดำเนินการต่อไป

เด็กคงเรื่องของรายงาน ในส่วนแรกของรายงานจะได้กล่าวโดยสรุปถึงนโยบายของรัฐบาลที่ได้กำหนดไว้พร้อมทั้งอธิบายถึงเป้าหมาย วิธีการที่รัฐบาลได้นำมาใช้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว แล้วจึงวิเคราะห์และประเมินนโยบายของรัฐบาลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การค้าข้าวกับต่างประเทศของปี ๒๕๗๓/๒๕๗๔ ว่าได้เปลี่ยนแปลงหรือส่งผลอย่างไรต่อนโยบายและระดับราคาข้าวทั้งหมด แล้วจึงวิเคราะห์และประเมินถึงนโยบายของรัฐที่เกี่ยวกับการจัดซื้อและดำเนินการภายใต้ รวมทั้งนโยบายการซื้อขายเหลือทางการเงินที่ เกี่ยวข้องว่าได้ดำเนินการในรายละเอียด และมีปัญหาร่วมทั้งขับพรมองต่างในการดำเนินการอย่างไร แล้วจึงวิเคราะห์ถึงผลกระทบของนโยบายดังกล่าวต่อราคากลางที่เปลือกที่ชวนๆ ได้รับว่าได้ผลมากน้อยอย่างไร และควรจะแก้ไขหรือดำเนินการอย่างไรในปีต่อ ๆ ไป

วิธีการศึกษา ในการประเมินนโยบายรักษาระดับราคาข้าวในครั้งนี้ได้อาศัยความรู้ในเรื่องโครงสร้างของตลาด ราคา และนโยบายข้าวของรัฐบาลที่ผ่านมาส่วนหนึ่งจากการศึกษาวิธีในเรื่องของการตลาดและนโยบายราคาข้าวในอดีตที่ผ่านมาของผู้ประมูลเอง ประกอบกับการสัมภาษณ์และเรียนรู้ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ราชการที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ระดับรัฐบาลจนถึงท้องที่ ได้ร่วมอภิปรายในคณะกรรมการกำกับดูแลนโยบายข้าว เจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหารของสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการนโยบายข้าว และของศูนย์ปฏิบัติการรักษาระดับราคา ศิษย์ผลเกษตรฯ เจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหารงานและปฏิบัติงานขององค์การคลังสินค้า เจ้าหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารพาณิชย์ บางแห่ง และเจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหารของขุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย นอกจากนั้นยังได้ สัมภาษณ์และเรียนรู้ข้อเท็จจริงจากฝ่ายโรงสี และพ่อค้าที่เกี่ยวข้องในหลายชั้นหัวตั้งในภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากความร่วมมืออย่างต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายทั้งฝ่ายราชการและเอกชน ซึ่งได้รับข้อมูลเชิงลึก ตลอดจนข้อคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เป็นประโยชน์ต่อการประเมินผลในการรักษาระดับราคาข้าว ตั้งประกายในรายงานต่อไปนี้

๒. นโยบายรักษาระดับราคาข้าวปีการผลิต ๒๕๖๗/๒๕๖๘

ในตอนที่สองนี้ จะได้กล่าวถึงเหตุผลและเป้าหมายของการตั้งระดับราคา เป้าหมายของข้าวเบสิก แนวทางหรือวิธีการของรัฐบาลที่ได้กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ ซึ่งได้แก่ การกำหนดเป้าหมายปริมาณการส่งออก การประเมินข้อข้าวสารโดยองค์การคลังสินค้า (อ.ค.ส.) การกำหนดราคาซื้อขายข้าวจากขุมนุมสหกรณ์และจากพ่อค้าข้าว ในภาคใต้ ตลอดจนการช่วยเหลือทางการเงิน (ดอกเบี้ยถูก) แก่ อ.ค.ส. และพ่อค้าส่งออก และท้ายที่สุดจะกล่าวถึงนโยบายขายข้าวราคากู้ของรัฐบาล

๒.๑ การตั้งระดับราคา เป้าหมาย

เป็นที่ทราบกันดีว่าในตอนต้นปี ๒๕๖๗ รัฐบาลลง "perm ๔" ประกอบด้วย พรรคการเมืองที่เป็นหลักอยู่ ๓ พรรค กล่าวคือ พรรคประชารัฐ พรรคกิจลัมภ์ และพรรค

ชาติไทย ใน ๗ พระครการ เมืองทั้งกล่าวแหล่พระครกได้รับผิดชอบในเครื่องบรรทัดทางแยก
ทั่วไป แหล่ล้ำทรัพในเรื่องของนโยบายราคาก้าว กระห่วงที่เกี่ยวข้องโดยตรงมีอยู่
๒ กระห่วง ได้แก่ กระห่วงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งพระคราดใหญ่ได้รับตำแหน่งบริหาร
อยู่ในขณะนั้น และกระห่วงพาณิชย์ซึ่งพระครกิจสังคมบริหารงานอยู่ การที่สภากาชาดไทย
ของข้าวในปี ๒๕๖๓/๒๕๖๔ เป็นที่คาดหมายกันในวงการค้าว่าจะอยู่ในสภาวะที่ดี กล่าวก็
จะมีผลลัพธ์ต่อองการซื้อข้าวจากไทยมาก และราคาก้าวที่จะอยู่ในเกณฑ์สูงมาก ทั้งสอง
พระครการ เมืองห้ามห้องการจะเข้ามาบริหารงานการซื้อข้าวด้วยองค์กรที่อยู่ภายใต้การ
บริหารงานของตนได้แก่ องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.) ที่เป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้
กระห่วงเกษตรฯ และองค์การคลังสินค้า (อ.ค.ส.) ที่เป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้ กระห่วง
พาณิชย์ ซึ่งทั้งสองหน่วยงานได้เคยแบ่งสักษะการดำเนินงานไว้ก่อนข้างเด่น กล่าวก็
อ.ต.ก ดำเนินงานด้านการตลาดที่เกี่ยวข้องในระดับเกษตรกรโดยตรง ได้แก่ การซื้อ-
ขายข้าวเปลือก ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง กับเกษตรกร ส่วน อ.ค.ส ซื้อขายข้าวสารและอุปโภค
บริโภคกับผู้สั่งไว้ก็ทั้งหลาย

ในเมื่อทั้งสองฝ่ายดำเนินการที่สามารถแทรกแซงตลาดข้าวได้ทั้งๆ ไป
อ.ต.ก แทรกแซงในระดับข้าวเปลือก ส่วน อ.ค.ส. แทรกแซงในระดับข้าวสาร พระ
การเมืองหันสองขั้นพยายามมีจاهานทาง เข้ามาริหารงานการแทรกแซงการตลาดข้าว เพื่อ
หวังผลทางการเมือง จนเกิดอุบัติเหตุทางการเมืองของกราท้าทายการดำเนินการว่า
ถ้าหากฝ่ายกระห่วงพาณิชย์จะเข้ามาดำเนินการแทรกแซงตลาดเสียเอง แทนที่จะเป็น
กระห่วงเกษตรโดย อ.ต.ก.^๙ ก็จะต้องศั่งระดับราคประกัน (ต่อมากล่าวเป็นระดับ
ราคาเป้าหมายในระดับราคา ๗,๔๐๐ บาท) สำหรับข้าวเปลือกเจ้า ๔% และระดับราคา
จะสูงกว่าที่อุดตัวกว่า ๗,๔๐๐ บาท ในทุกเกรดของข้าวเปลือกที่สามารถสัดได้ข้าวสาร

^๙ อ.ต.ก. เคยดำเนินการรับซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาในปีก่อน ๆ ซึ่งปรากฏ
การวิพากษาราษฎร์กันอย่างมากกว่าไม่ประพศความล่าเร็ว เป็นอย่างยิ่ง

คุณภาพที่กว่าทรัพย์ตัวกว่า ๔% เป็นจำนวน ๑๐๐ บาท ของทุก ๆ เกรดที่แตกต่างกัน กระทรวงพาณิชย์จึงได้เข้ามาดำเนินการในปีการเพาะปลูก ๒๕๖๐/๒๕๖๑ โดยกำหนดระดับราคาเป้าหมายไว้ตามที่กล่าวมานี้ข้างต้น

๒.๒ ศักยภาพของนโยบายที่รัฐบาลใช้เพื่อบรรลุระดับราคาเป้าหมาย

เมื่อการดำเนินการแทรกแซงตลาดข้าวเป็นที่คล่องกันว่า กระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้ดำเนินการรัฐบาลเองได้มีการในชั้นต้นที่จะกำหนดให้โรงสีข้าวทุกแห่งในราชอาณาจักร ต้องซื้อข้าวเปลือกตามราคานี้ที่รัฐบาลกำหนด เท่ากันทั่วประเทศ แต่ภายหลังจากกระแสข่าว ในวิธีการปฏิบัติของรัฐบาลอย่างมาสู่สาธารณะ การทั่วไปของนักวิชาการและนักธุรกิจที่รู้จัก โครงสร้างตลาดข้าวที่เกิดขึ้นว่า การบังคับให้ทุกห้องที่รับซื้อข้าวเปลือกในราคาเดียวกัน เป็นการฝืนโครงสร้างการตลาด เพราะในขณะที่โรงสีทุกแห่งขายข้าวสารที่กรุงเทพฯ เป็นตลาดใหญ่สุด (ทั้งส่งออกและบริโภคภายใน) ให้ในราคานี้ ยัง แต่ละแห่งจะต้องเสียค่าน้ำส่งจากหัวของตนมากรุงเทพฯ ไม่เท่ากัน ดังนั้นจะเกิดการได้เบรเยนเสียเบรเยน ระหว่างโรงสีที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ กับโรงสีที่อยู่ไกลกรุงเทพฯ ทางฝ่ายโรงสีที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ เห็นว่าที่จะหยุดกิจการ เพราะเท่าที่ได้สมภาษณ์กับเจ้าของโรงสีบอกว่า ถ้าหากจะต้องซื้อราคานี้เท่ากับโรงสีในภาคกลาง และขายได้ที่กรุงเทพฯ ราคาเกียวกับโรงสีในภาคกลาง ก็ไม่สามารถจะดำเนินการได้ นโยบายที่ได้เริ่มดำเนินอย่างไม่เป็นทางการหันกลับ ฐานค่าจัดซื้อขายของรัฐบาลก็จะสังคมที่ไม่สามารถดำเนินการได้จนประสบความสำเร็จ ในปี ๒๕๖๘/๒๕๖๙

^๒รายละเอียดโปรดดูจาก ชัมมาร สยามวาล, เจมส์กอร์ บีนทอน และวิชริยา โภสงาน, รายงานผลการศึกษานโยบายราคาและการตลาดสินค้าเกษตร, เลมที่ ๐ เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, เมษายน ๒๕๖๘

นโยบายดังกล่าวได้อกแก้ไขปรับปรุงอย่างเป็นการภายใน ยันต์มาร์กที่อย่าง
วางแผนการจะเข้าไปรับซื้อข้าวสารจากโรงสีที่มีขนาดใหญ่กว่าหกวาห์จากทุกชั้นหัวด้วย
ข้อสัญญากำหนดไว้ตามด้าน ว่าโรงสีดังกล่าวต้องซื้อข้าวเปลือกในราคาก็ต้องหันต์และจะต้อง^{จะ}
เก็บตื้อกข้าวไว้ในรูปข้าวเปลือกเป็นจำนวนเท่าไหร่ ขายให้กับใคร ขนส่งไปไหน ใน
ประมาณเท่าไหร และเมื่อไร ยังกว่านี้โรงสีดังกล่าวจะต้องทำรายงานต่อรัฐบาลถึงกิจการ
ดังกล่าวเป็นระยะ ๆ อีกเพ่นกัน นโยบายดังกล่าวได้ยกเว้นการจ้างนักธุรกิจและนัก
วิชา การที่เกี่ยวข้องว่าหากที่จะปฏิบัติให้สำเร็จได้ ทั้งนี้ เพราะจะเกิดการซื้อขายข้าวเปลือก
สองราคาเกิดขึ้น ก็ตามที่ โรงสีที่ทำสัญญาผูกพันต่อกับรัฐบาลก็อาจจะซื้อข้าวเปลือกในราคาก
ที่สูงกว่าโรงสีอื่นจำนวนมากที่ไม่ได้ทำสัญญากับรัฐบาล ผลก็คือ รัฐบาลจะต้องส่งคนควบคุม
การทำเหมืองโรงสีที่ทำสัญญาทั้งหลายทุกแห่งตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพราะไม่ เช่นนี้โรงสี
ข้าวที่ทำสัญญากับรัฐบาลก็ไม่จำเป็นต้องซื้อข้าวเปลือกในราคาก็สูงกว่าคนอื่น ๆ จะเห็นได้ว่า
การควบคุมดังกล่าวแล้วในทางปฏิบัติย่อมเป็นไปได้ยาก เนื่องจากปัญหาด้านกำลังคนของ
เจ้าหน้าที่ที่รู้เรื่องการค้าขายข้าว และอุปกรณ์ชนิดของข้าว เป็นจำนวนมาก และนอกจากนี้
ปัญหาด้านความเชื่อสัญญาจะตามมา เพราะรัฐบาลสั่งใช้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเงินเดือนไม่มากนัก
ไปควบคุมกิจการที่เกี่ยวข้องกับวงเงินเป็นล้าน ยังกว่านั้นยังเป็นที่วิพากษาร้ายกันมากกว่า
การควบคุมการทำเหมืองของโรงสีข้าวถึงกับว่าให้ซื้อจากใคร ราคาก็เท่าไหร่ ดำเนินการ
อย่างไร เมื่อไร แล้วก็เท่ากับรัฐบาลกำลังเสียเวลาในการทำเหมืองโรงสีเสียเอง ซึ่งแน่นอน
ที่สุดคือเจ้าของโรงสมองเห็นกำไรก็จะร่วมด้วย แต่ถ้าไม่เห็นกำไรก็จะไม่ร่วมด้วย คงเป็น^{จะ}
สิ่งแผลกประหลาดที่รัฐบาลสั่งจะเข้าดำเนินการเสียทุกอย่างโดยให้ฟื้นคืนโรงสีได้กำไรเสีย
เอง ซึ่งจะเรียกเป็นระบบสังคมนิยมที่รัฐเข้าดำเนินการและเป็นเจ้าของเงองก็ไม่เชิง แต่เป็น
การผสมผสานจุดอ่อนของทั้งสองระบบเข้าด้วยกัน ก็ตามที่ รัฐที่มีความรู้ความเข้าใจและ
ประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านการตลาดน้อยกว่า เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ แล้วให้กำไร
ซึ่งน่าจะเป็นของล้วนรวมทั้ง เป็นของพ่อค้าคนกลางกลุ่มนี้

ได้มีผู้ให้ข้อคิดอย่างกว้างขวางว่า ในเมืองผลงานการศึกษาของหลาย ๆ คนได้สรุปเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ราคากันข้าวมากกว่าที่ควรจะเป็น ว่า เป็นเพราะภัยในระดับสั่งออกในหลายรูปแบบของรัฐบาล ดังนั้นถ้าจะให้ราคากันข้าวเปลือกที่หวานขายได้ราคาน้ำหนึ่ง ก็แก้ปัญหาอย่างตรงไปตรงมา โดยการลดกำแพงภาษีทั้งหลายลงจนราคากันข้าวเปลือกมีระดับราคามาเป็นอย่างไรได้ข้าราชการคนผู้ใดที่อยู่ในการรัฐบาลได้ให้ข้อสังเกตว่า เรื่องหักกล่าวผู้กำหนดนโยบาย ทราบดีว่ากลไกที่จะให้ราคากันข้าวเปลือกขึ้นค่าลงหรือสูงขึ้นอยู่ที่การเพิ่มหรือลดกำแพงภาษีสั่งออกข้าว และการดำเนินการหักกล่าวแม้จะดูเป็นของง่ายสำหรับรัฐบาล เพราะอำนาจการออกประกาศหักกล่าวอุปกรณ์ที่รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ แต่เป็นการยากที่จะดำเนินการด้วยเหตุผลสองประการ ดัง

(๑) รัฐบาลหรือพระองค์เมืองที่กำหนดนโยบายเศรษฐกิจขณะนี้ จะไม่ได้เศรษฐกิjin สั่งที่ตนทำมากเท่าใด เพราะสั่งที่รัฐทำจะเป็นเพียงแค่ล็อกภาษีข้าวออกที่ตนเคยกดราคาไว้มากให้เหลือเพียงการกดราคาไว้น้อยลงเท่านั้นเอง แต่จะแทรกต่างกับการที่รัฐเข้าซักการดำเนินการอะไรมาก ๆ อย่างภายในประเทศ เช่น การควบคุมแทรกแซงซึ่งกันเพื่อให้ประชาชนเห็นว่ารัฐกำลังดำเนินการช่วยเหลือชาวนา และในขณะเดียวกันจะเตรียมการล็อกภาษีในระดับสั่งออกหักกล่าวข้างหลัง หักนี้การดำเนินการในการแทรกแซงตลาดภายในประเทศก็เพียงเพื่อการใช้จ่ายเงินของรัฐ เพื่อการประชาสัมพันธ์โดยหวังผลของฐานอำนาจทางการเมืองเท่านั้น

(๒) ยังมีข้าราชการและนักการเมืองบางคนไม่เชื่อว่า ภาษีในระดับสั่งออกจะมีผลกระทบต่อราคากันข้าวภายในมากนัก จึงต้องใช้เงินงบประมาณอีกจำนวนมากดำเนินการแทรกแซงตลาดข้าวด้วยความบริสุทธิ์ใจ และมุ่งมั่นว่าการแทรกแซงของรัฐจะสัมฤทธิผลให้พ่อค้าแข่งขันกันมากขึ้น และผลประโยชน์จะตกกับชาวนาอย่างแท้จริง

๒.๓ นโยบายที่รัฐบาลเลือกใช้ ปี ๒๕๖๗/๒๕๖๘

ในตอนต้นทุกๆ รัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายสำหรับปริมาณการสั่งออกไว้จำนวน

๒.๔ ล้านตัน โดยได้สัดส่วนปริมาณการสั่งออกไว้เป็น ๒ ประเภทกล่าวคือ

(๑) ให้ผู้ส่งออก เอกชน ส่งออกจำนวน ๑.๒ ล้านตัน โดยหมายเป็นจำนวน
๘ แสนตัน สำหรับการขายล่วงหน้าและการเก็บสต็อกข้าวของผู้ส่งออก ส่วนอีก ๗ ล้านตัน
จะให้ส่งออกโดยชัดสรรเป็นโภคตัวใน ๔ ช่วงเวลา และในช่วงเวลาหนึ่งปริมาณส่งออกโดย
ประมาณจะไม่เกิน ๗ แสนตัน

(๒) รัฐบาลจะสร้างสต็อกข้าวในตอนตันกุจจำนวน ๙ ล้านตัน และในปริมาณ
นี้ส่วนใหญ่จะจัดส่งออกขายต่างประเทศในรูปแบบของการค้าระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล
(Government to Government หรือ G to G) และได้กำหนดบทบาทของการซื้อ
ข้าวสารเพื่อสร้างสต็อกไว้ ศิอ จะให้องค์การคลังสินค้า (อ.ค.ส.) ประมูลซื้อข้าวสารชนิด
ต่าง ๆ จากผู้ประกอบการค้าข้าวร่วมกันทั้งสิ้น ๘ แสนห้าหมื่นตัน (จำนวนนี้เป็นแผนการณ์
เริ่มนับแต่ภายหลังบทบาทการประมูลซื้อข้าวของ อ.ค.ส. ได้เพิ่มมากขึ้นยิ่งมาก ซึ่งจะได้
กล่าวในตอนต่อ ๆ ไป) ให้กรรมการค้าต่างประเทศซื้อข้าวสารจำนวน ๙ แสน ๕ หมื่นตัน
จากผู้ประกอบการค้าข้าว และกำหนดให้พ่อค้าส่งออกเอกชนสร้างสต็อกข้าวสารในกรุงเทพฯ
เป็นจำนวน ๗ แสนตัน และจะให้ระบบออกให้ในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๔ โดยที่รัฐได้หาหนทาง
อยุตหนุนยั่หราออกเป็นสำหรับการเก็บสต็อกครั้งนี้ให้เหลือเพียงในอัตรา ๑๐% ต่อปี

การประมูลซื้อข้าวสารของ อ.ค.ส. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้กำกับของ
กระทรวงพาณิชย์จะถูกกำหนดนโยบายจากศูนย์ปฏิบัติการรักษาและราคาศึกษาผลการเกษตร
(ศ.ร.ก) ร่วมกับสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการนโยบายข้าว (กน.ข) ว่าให้ออกใบ
ประมูลซื้อข้าวสารชนิดใด ในช่วงห้าเดือน เมื่อไร เป็นจำนวนเท่าใด กำหนดส่วนมอบเมื่อไร
และที่ไหน หงที่ได้กล่าวมาแล้วว่าในตอนแรกได้กำหนดเป้าหมายของบทบาทของ อ.ค.ส.
ไว้ว่าให้ซื้อข้าวสารเป็นจำนวนร่วมกันทั้งสิ้น ๘ แสน ๕ หมื่นตัน แต่ต่อมาได้ขยายเป้าหมาย
ให้ อ.ค.ส. ซื้อถึง ๙ ล้าน ๐ แสนตัน โดยหลักการของ การปฏิบัติแล้ว ก.น.ข. จะร่วมกับ
ศ.ร.ก. กำหนดช่วงห้าเดือน ชนิดของข้าว และปริมาณที่จะประมูลซื้อข้าวให้ อ.ค.ส. โดยดู
จากความต้องการของแต่ละห้องที่ ซึ่งได้แก่ การซื้อจากผลผลิต และความต้องการที่จะหันผ่าน

ผู้ว่าราชการจังหวัดในแต่ละท้องที่ การประมูลของ อ.ค.ส. จะเปิดประมูลทั้ง ๒ วิธี หรือด้วยการให้ซื้องсенอราค้า และการประมูลโดยวิชาจ้า^๙ ผู้ที่มีสิทธิในการประมูลขายข้าวได้จะต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการค้าข้าวอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ในกรณีประมูลสครั้งแรก ๆ อ.ค.ส. มิได้มีประกาศลงชื่อเป็นราคายืนสูงไว้พิจารณาตัดสินแห่อย่างใด จึงปรากฏว่ามีการประมูลขายข้าวของพ่อค้าและโรงสีต่าง ๆ สูงกว่าราคาน้ำที่ควรจะเป็นมาก จนกระทั่งทาง อ.ค.ส. ได้นำเอาราคาน้ำที่รัฐบาลได้คำนวณไว้ถึงระดับราคاخ้าวสารที่เหมาะสมที่จะทำให้ระดับราคاخ้าวเปลือกเป็นไปตามราคาน้ำที่เปลี่ยนแปลง ก้าวเดียว คำนวณว่าถ้าจะให้ระดับราคاخ้าวเปลือกเจ้า ๕% อยู่ในระดับราคาน้ำ ๗,๔๐๐ บาท ในตอนตนๆ (ข้าวเปลือกเกรดชั้นต่ำ ก้านคราคากลหสันกันไป) ราคاخ้าวสารชนิดต่าง ๆ ที่โรงสีขายได้ควรจะเป็นเท่าไหร่ และให้มีการคำนวณราคاخ้าวสารจากราคاخ้าวเปลือกที่กำหนดให้สูงขึ้นในอัตราเดือนละ ๖๐ บาท โดยให้เป็นไปตามคำใช้จ่ายในการเก็บรักษาที่รัฐบาลคำนวณขึ้น ทาง อ.ค.ส. ให้กำหนดราคากลางทั้งกล่าวมาต่อคณะกรรมการประมูลทั้งหมด ๗๔ ครั้ง ในเขตจังหวัดต่าง ๆ

๔๖ จังหวัด

นอกจากนี้ทางรัฐบาลยังได้กำหนดมาตรการการเสริมอีก ๔ ประการ กล่าวคือ

(ก) กำหนดให้ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยคำเนินการให้สหกรณ์ในระดับท้องที่นั่น รับซื้อข้าวสารจากสมาชิกสหกรณ์ในราคาน้ำที่ได้กำหนดไว้ และได้กำหนดปริมาณเป้าหมายไว้ ๗๔๐,๐๐๐ ศัน ข้าวเปลือก และให้สหกรณ์ดำเนินการสืบเป็นข้าวสารและให้อ.ค.ส. ดำเนินการรับซื้อในปริมาณทั้งหมดประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ศันข้าวสาร ทั้งนี้โดยให้ชุมชนสหกรณ์ได้คำใช้จ่ายในการซื้อและคำใช้จ่ายในการสืบเท่ากับ ๐๘๘ บาท ต่อข้าวเปลือก ๑ ศัน และในการนี้ได้กำหนดให้อนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (อ.ก.ส.) ให้เงินร้อยก้าวมุนสหกรณ์จำนวน ๔๐๐ ล้านบาท ในอัตราดอกเบี้ย ๑๐% ต่อปี

^๙ในกรณีปฏิบัติของการประมูลด้วยวิชาจ้าคือ การยืนขอประมูลราคาน้ำที่อนุญาตให้ยื่นของประมูลได้ ๗ ครั้ง เพราะจะได้เปิดโอกาสให้ผู้ซื้อขายสามารถตรวจสอบราคากับผู้เสนอรายอื่น ๆ ได้

(ข) คำเนินการกำหนดราคารับซื้อข้าวสารจากโรงสีข้าว เอกชนในการให้โดยมีเงื่อนไขให้โรงสีที่สามารถขายข้าวให้กับ อ.ค.ส ในราคากลางนี้ไปรับซื้อข้าวจากเกษตรกรในราคากลางตามที่กำหนดไว้

(ก) ให้มีการอ้างอิง พ.ร.บ ค้าข้าวปี ๒๔๘๘ เพื่อเป็นการชี้ให้ผู้ประกอบการโรงสีและผู้ค้าข้าวทั้งหลายทราบว่า รัฐมีอำนาจตามกฎหมายที่จะกำหนดท้องที่ควบคุมการค้าข้าว และ/หรือกำหนดราคารับซื้อที่ทุกคนต้องปฏิบัติตามได้

(ง) รัฐบาลยังให้ธนาคารแห่งประเทศไทยออกระเบียบว่าด้วย การให้ถูกต้องเงินดาวน์โครงการรักภาระตับราคายาปี ๒๔๗๗/๒๔๘๔ นี้ด้วย โดยธนาคารแห่งประเทศไทยมีมาตรการที่จะลงเสริมให้ธนาคารพาณิชย์ให้เงินด้วยแก่กรรมการค้าต่างประเทศ ของค้าสัมภินค้า และพ่อค้าสั่งออกข้าว ในอัตรากองเบี้ยไม่เกินร้อยละ ๑๐% ต่อปี หันนี้ เพื่อช่วยให้กรรมการค้าต่างประเทศ ของค้าสัมภินค้า และพ่อค้าสั่งข้าวออกมีแหล่งเงินด่วน ในอัตรากองเบี้ยที่ต่ำกว่าท้องตลาด เพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเรียนในการซื้อและสร้างสต็อกข้าวตามนโยบายของรัฐบาล

๒.๔ นโยบายข้าวโอชา

นโยบายข้าวอีกประการหนึ่งของรัฐบาลไทยที่คำเนินการต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาเกือบ ๒๐ ปี นี้คือ การให้องค์การสัมภินค้านำข้าวที่รัฐบาลได้จ่ายตราข้าวสารของมาจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคในราคากลางกว่าท้องตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี ๒๔๗๗ และปี ๒๔๘๔ ข้าวที่รัฐบาลขายราคากลางนี้เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า ข้าวโอชา ซึ่งเป็นข้าวผสมระหว่างข้าวเจ้าและข้าวเหนียว ในอัตราส่วนข้าวขาว ๙๕% ร้อยละ ๕ และข้าวเหนียว ๕% เม็ดต่ำร้อยละ ๒๐^{*}

* ในปี ๒๔๘๔ อ.ค.ส. ได้นำเอาข้าวเหนียว ๕% เม็ดต่ำมาผสมแทนได้ เพราะเป็นข้าวที่ซื้อจากโครงการประกันราคา ซึ่งเอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการองค์การสัมภินค้า ครั้งที่ ๔/๒๔๘๔ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๔๘๔

สำหรับการจำหน่ายข้าวโอชานั้นมีทั้งขายปลีกบรรจุถุง ๕ กก. และบรรจุกระสอบทั้งขายปลีกและขายส่ง โดยในตอนนี้ปีเพาะปลูก ๒๕๗๐/๒๕๗๑ อ.ค.ส ได้กำหนดราคาข้าวโอชาดังนี้ *

ก. ขายปลีก บรรจุถุง ๕ กก. ถุงละ	๑๗.๐๐	บาท
ให้หันน้ำやりราชการกระสอบละ	๗๗๕.๐๐	"
ข. ขายส่ง บริษัทซั่งหวัด กระสอบละ	๗๙๕.๐๐	"
ร้านค้าย้อมทางบก ถุงละ	๗๖.๐๐	"
ร้านค้าย้อมรับเองทางเรือถุงละ	๗๕.๖๐	"

อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ในตอนที่ ๔.๔ เรายังเห็นว่าราคานี้ที่ประกาศไว้ไม่สามารถครอบคลุมต้นทุนของข้าวโอชาได้ และยังสร้างความแตกต่างอย่างมากระหว่างราคานี้ท้องตลาด กับราคานี้ที่ทางราชการกำหนดขายของข้าวประเทเวียกันซึ่งเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการซื้อข้าวโอชามากมุนเรียนในหมู่พ่อค้าผู้ค้า ด้วย ดังนั้น อ.ค.ส จึงมีการประกาศปรับราคาขายข้าวโอชาในช่วงปีเพาะปลูก ๒๕๗๐/๒๕๗๑ นั้น ๔ ครั้ง ด้วยกัน คราวที่ ๑ ในเดือนกุมภาพันธ์ มีถูกนายน กรกฎาคม และตุลาคม พ.ศ. ๒๕๗๑ *

การกำหนดราคามาใหม่ในเดือนกุมภาพันธ์ และมีถูกนายนนี้ไม่ได้มีความแตกต่างมากนักจากราคาเดิมที่ประกาศไว้ในเดือนธันวาคม ๒๕๗๐ แต่การประกาศใหม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้ถุงพลาสติกในต่างซังหวัด และเพิ่มการกำหนดราคานี้สำหรับหน่วยราชการ

* คำสั่งของคณะกรรมการลังสินค้าที่ ๗๐๔/๒๕๗๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๗๐ เรื่อง กำหนดราคายาส่งและราคายาปลีกข้าวสารบริโภคภายใน

๒. รายละเอียดในการเบสิชันแปลงราคานี้ด้วยคั่งสามารถอยู่ได้จากคำสั่งของคณะกรรมการลังสินค้า เรื่องกำหนดราคายาส่งและราคายาปลีกข้าวสารบริโภคภายในดังนี้

๑. คำสั่งที่ ๑๖๖/๒๕๗๑ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๑
๒. คำสั่งที่ ๔๔๔/๒๕๗๑ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๗๑
๓. คำสั่งที่ ๕๗๐/๒๕๗๑ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๗๑
๔. คำสั่งที่ ๘๐๔/๒๕๗๑ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๗๑

ตารางที่ ๒.๙ ยัตรารากเบสิบันเปลงของราคายังที่จําหน่ายโดยองค์การ

คลังสินค้า ตามคำสั่งที่ ๘๐๑/๒๕๔๔ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๔

(บาท)

ประเภทข้าว	ราคาเดิม	ราคากลางปีก่อน (๓๐ ต.ค.๒๕๔๔)	เพิ่มหรือลด (%)
๑. ข้าวโขยา ^ก			
๑.๑ ราคาขายปลีก			
กระสอบละ	๗๘๐	๔๔๐	๑๐๐ (๗๘.๘%)
ถุง ๔ กก. ถุงละ	๑๗	๗.๒	๔ (๗๘.๘%)
๑.๒ ราคาขายส่ง			
บริษัทซังหวัดหรือหัวแทน กระสอบละ	๓๙๐	๑๗๐	๑๐๐ (๗๙.๗%)
ร้านค้าย້อยทางบก ถุงละ	๑๖	๗.๑	๔ (๗๙.๗%)
ร้านค้าย້อยทางเรือ ถุงละ	๑๕.๘๐	๗๐.๘๐	๔ (๗๙.๖%)
ทั้งนี้ราคาขายปลีกแก่ประชาชนไม่เกินถุงละ	๑๗	๗.๒	
๑.๓ ตั้งแต่ ๔๐ กระสอบ หรือ ๔๐๐ ถุงขึ้นไป			
- หน่วยรายการใน กทม. กระสอบละ	๓๓๐	๔๗๐	๑๐๐ (๑๐.๗%)
- บรรจุถึง ๔ กก. ถุงละ	๗๕.๔๐	๒๗.๔๐	๔ (๗๐.๗%)
๑.๔ ราคาขายให้น้ำburyการ หน่วยหกราช และตรวจน้ำหางซังหวัด กระสอบละ	๓๖๐	๑๙๐	๑๐๐ (๗๗.๗%)
๒. ข้าวซัมยูรัสเจ้า ^ก			
๒.๑ ราคาขายปลีก			
กระสอบละ	๔๔๐	๑๙๐	-๗๐ (-๕๕.๕%)
๔ กก. ละ	๔๙.๔๐	๗.๘	-๔.๔ (-๕๕.๕%)

ตารางที่ ๒.๑ (ต่อ)

ประเภทข้าว	ราคาเดิม	ราคายืนยัน (๓๐ ต.ค.๒๕๖๔)	เพิ่มหรือลด (%)
๒.๑ ราคาขายส่ง			
บริษัทจังหวัดหรือศูนย์แทน กระสอบละ	๔๘๐	๔๙๐	-๑๐ (-۲.۱%)
ร้านค้าย่อยทางบก กระสอบละ	๔๙๐	๔๙๐	-๑๐ (-۴.۰%)
ร้านค้าย่อยทางเรือ กระสอบละ	๔๙๖	๔๙๖	-๑๐ (-۴.۰%)
ทั้งนี้ราคาขายปลีกแก่ประชาชนกระสอบละ	๔๙๐	๔๙๐	-๑๐ (-۴.۰%)
ห้อง ๙๔ กก. ละ	๔๙.๔๐	๔๙	
๒.๒ ราคาขายส่งทั่วไปตั้งแต่ ๒๐ กระสอบ ขึ้นไป กระสอบละ	๔๙๐	๔๐๐	-๗๐ (-۲۰%)
๒.๓ ราคาขายให้หน่วยราชการ หน่วยทหาร ห้องตัวตรวจค่างจังหวัด กระสอบละ	๔๙๐	๔๙๐	-๑๐ (-۴.۰%)
๓. ข้าวเชัญญารสเนียวยิ่ง			
๓.๑ ราคาขายปลีก			
กระสอบละ	๔๙๐	๔๙๐	
ห้อง ๙๔ กก. ละ	๖๗	๖๗	
๓.๒ ราคาขายส่ง			
บริษัทจังหวัดหรือศูนย์แทน กระสอบละ	๗๙๐	๗๙๐	-
ร้านค้าย่อยทางบก กระสอบละ	๗๙๐	๗๙๐	-
ร้านค้าย่อยทางเรือ กระสอบละ	๗๙๖	๗๙๖	-
ทั้งนี้ราคาขายปลีกแก่ประชาชน กระสอบละ	๗๙๐		
ห้อง ๙๔ กก. ละ	๖๗		

ตารางที่ ๒.๓ (ต่อ)

ที่มา : คำสั่งองค์การคลังสินค้าที่ ๔๔/บ๙๒๔ ที่ ๘๐๐/๒๕๒๔ และที่ ๘๐๑/๒๕๒๔ เรื่องกำหนด
ราคาขายส่งและราคาขายปลีกข้าวสารบริโภคภายใน

ก/ ราคาเดิมของข้าวโอชา คือ ราคากิตามคำสั่งกำหนดราคา รันที่ ๑๔ มิย.๖๔ ซึ่ง
ตั้งจากราคาที่กำหนดไว้ในเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ ก็เฉพาะแต่ราคากาชาดเป็น
กระสอบ เพียงกระสอบละ ๔ บาทเท่านั้น

ราคาก็เท่ากับราคาก่อนหักภาษี คือ ราคาก่อนหักภาษี คือ ราคาก่อนหักภาษี คือ ราคาก่อนหักภาษี

การประการราคาในเดือนกรกฎาคม ไม่ได้ยกเลิกราคาข้าวโอชาที่กำหนดไว้ ในเดือนมิถุนายน แต่เป็นการกำหนดราคาข้าวธัญญารสเจ้า และธัญญารสเนียรา ซึ่งทางการเริ่มนโยบายกลับไปสู่การขายข้าวที่ไม่สมอย่างเดิม เช่นที่เคยทำมา

สำหรับการประการราคาในเดือนตุลาคมนั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงราคาข้าวโอชาและข้าวธัญญารสไปจากเดิมอย่างมาก ซึ่งสามารถดูได้จากตารางเบรียนเทียบที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๒.๑ โดยจะสังเคราะห์ราคาข้าวโอชาทั้งขายปลีกและขายส่งเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมถึง ๓๐% ในขณะที่ข้าวธัญญารสเจ้าราคาถูกลงกว่าเดิมประมาณ ๕.๕% และราคาของข้าวธัญญารสเนียราในมีการเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

๓. การวิเคราะห์และประเมินนโยบายการค้าข้าวกับต่างประเทศ

บทนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อจะประเมินการเปลี่ยนแปลงของนโยบายการค้าข้าวในระดับส่วนอกรว่า หากจะมีผลกระทบต่อราคาข้าวเปลือกที่เกษตรกรได้รับ ผลกระทบนั้นเป็นไปในทิศทางใด ซึ่งจะช่วยให้สามารถแยกแยะผลกระทบของนโยบายของรัฐในระดับส่วนออกจากนโยบายการประมูลเพื่อซื้อข้าวสาร (ซึ่งเป็นการแทรกแซงระดับภายในประเทศ) ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ซึ่งที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ ๒ หัวข้อ ๒.๑ ถึงเป้าหมายของการส่งออก การกำหนดบทบาทของเอกชนและรัฐในการส่งออก และมาตรการการสร้างสต็อกทึ้งของเอกชนและของรัฐไว้แล้วนั้น ยังมีประกาศทางระเบียบของรัฐบาลที่เปลี่ยนแปลงโดยกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งกล่าวประการ ดัวอย่างเช่น

๑. เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ กระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศลดอัตราธรรมเนียมการส่งออกข้าว (พรเมี่ยมข้าว) สำหรับข้าวเจ้าทุกประเภทลงที่ละ ๒๐๐ บาท และสำหรับข้าวเนียรา ๗๐๐ บาท ต่อตัน และในวันเดียวกันได้ประกาศเปลี่ยนแปลงอัตราการซื้อขายสำรอง โดยปรับปูงราคาปั้งศักดิ์จาก ๒๙๙ บาท ต่อกรัมสอบเป็น ๗๐๙ บาท

พ่อกระสอบ (ล่ำมอบหลัง ก๐ ม.ย.๒๔) และ ก๐๔ บาทต่อกระสอบ (ล่ำมอบก่อน ก๐ ม.ย. ๒๕๒๔) และเพิ่มอัตราที่ผู้ส่งออกจัดตั้งล่ำมอบจาก ๕๐% เป็น ๖๐% ซึ่งผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ส่งผลให้การการขาดทุนข้าวสำรองที่ผู้ส่งออกต้องรับนั้นเพิ่มขึ้นกว่าเดิม และเมื่อคำนวณถึงภาระค่าไฟรีเมียมที่คลง ๒๐๐ บาท ต่อตันแล้ว ภาระภาษีส่งออกกรมสองรายกรณียังสูงเพิ่มขึ้นจาก ๑,๗๖๒ บาท/ตัน ข้าวเปลือกเป็น ๑,๘๙๑ บาท/ตัน ข้าวเปลือก (รายละ เอียดจะได้นำมาวิเคราะห์ต่อไป)

๒. กระทรวงพาณิชย์ได้ออกประกาศให้ผู้ส่งออกซื้อข้าวสารจาก อ.ค.ส. เพื่อล่ำมอบเป็นข้าวสำรอง โดยซื้อจาก อ.ค.ส. ในราคากลางและล่ำมอบในอัตราและราคาที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๑. ซึ่งในทางปฏิบัติคือ การเปลี่ยนรูปแบบภาษีส่งออกจากการบังคับซื้อข้าวราคากลางของกระทรวงพาณิชย์มาเป็นการค้านวนเก็บภาษีเป็นหัวเงินนี้เอง

๓. กระทรวงพาณิชย์ ได้ออกประกาศให้ผู้จะส่งออกจัดตั้งนาขขออนุญาติต่อกรรมการค้ำ擔ประกัน ในการมีการตกลงการส่งออกนั้นมีปัจจัยดังนี้ ๒๐๐ ตันขึ้นไป และได้กำหนดราคาขั้นต่ำสำหรับการค้าข้าวกับค้ำ擔ประกัน ว่าผู้ส่งออกจะทำสัญญาขายข้าวต่ำกว่าราคากันขั้นต่ำระดับหนึ่งมีได้ นอกเหนือนี้ยังมีกำหนดให้ผู้ส่งออกบางรายเท่านั้นที่สามารถส่งออกไปขายในตลาดบางคลาด เช่น ย่องกง ได้

กล่าวโดยสรุปแล้ว นโยบายของรัฐในปี ๒๕๒๗/๒๕๒๘ ในระดับส่งออกได้มีการแก้ไขไปจากเดิมเล็กน้อยดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ล้วนที่ไม่ได้กล่าวถึง เช่น กรณีการขาดทุน (๕% ของมูลค่าข้าว) ที่เรียกเก็บโดยกระทรวงการคลังยังคงไว้เช่นเดิม ทั้งนี้ผู้เขียนขอตั้งข้อสงสัยดังต่อไปนี้

๓.๑ ปริมาณการส่งออกระหว่างรัฐและเอกชน

ดังที่ทราบกันดีว่าปริมาณการส่งออกข้าวของไทยตั้งแต่ปี ๒๔๙๑ เป็นต้นมาประมาณ ๑๐-๔๐% ของปริมาณข้าว เป็นการส่งออกในสัญญาระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล (G to G) และปริมาณ ๔๐ ถึง ๕๐% เป็นการจัดส่งออกโดยเอกชน ตารางที่ ๓.๑ ได้

แสดงข้อเท็จจริงดังกล่าว ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่าในปัจมนาข้าวที่ผู้ชี้อค้างประเทศต้องการซื้อจากไทยจะถูกแบ่งเป็นแหล่งของการขายได้ ๒ แหล่ง คือ รัฐบาลโดยกรรมการค้าค้างประเทศ (ค.ต.) และเอกชน ในปี ๒๕๖๔ ที่เข่นกับ อ.ค.ส. เป็นผู้ประมูลรับซื้อข้าวในประเทศตามคำสั่งของ ก.น.ช และ ส.ร.ก และเก็บไว้ในโกศงร่องกว่ากรรมการค้าค้างประเทศ (ค.ต.) จะขายให้ อ.ค.ส ไม่มีอำนาจและหน้าที่ในการขายด้วยตนเองโดยนายในปี ๒๕๖๓/๒๕๖๔ ยังมีให้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายหลักในระดับล่างออกแต่อย่างใด (เพราะมิได้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายหลักในระดับล่างออกแต่อย่างใด) เพราะมิได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการล่งออกให้ระบบท้ายข้าวได้ดีขึ้น หรือมากขึ้น ซึ่งจากตารางที่ ๗.๑ จะเห็นได้ว่าอัตราล่วนของการล่งออกระหว่างรัฐและเอกชนมิได้มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก และหากจะเปลี่ยนแปลงโดยระบบท้ายข้าวที่ประมูลได้จาก อ.ค.ส ในรูปของกรรมการค้าแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) แล้วก็เป็นเพียงแต่เป็นการย้ายชิงคลาดไปจากเอกชนเท่านั้นเอง^๙

๗.๒ ภาระภาษีในระดับล่งออก

หัวที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า ภาษีที่รัฐเรียกเก็บในระดับล่งออกของข้าว มีอยู่ ๗ ประเภทที่สำคัญคือ พรีเมียมข้าว ภาระข้าวสำรอง และอากรขาออก (๔% ของมูลค่าข้าว) จากการคำนวณภาษีทั้ง ๗ ประเภทในรูปของปริมาณข้าวเปลือกเจ้าหนึ่งตันของข้าวเปลือกเจ้า ๕% และ ๑๐% ปรากฏผลแสดงในตารางที่ ๗.๒ และ ๗.๓

จากการางดังกล่าวจะเห็นว่า ในปี ๒๕๖๓/๖๔ ถึงแม้ว่าภาระในระดับล่งออกที่คำนวณต่อตันของข้าวเปลือกจะสูงขึ้น (เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีเมื่อ ๑๔ ต.ค ๒๕๖๓ และฐานราคาที่คำนวณอากรขาออกสูงขึ้น) แต่เนื่องจากราคาข้าว FOB ลดตัวลงภาษีทั้งหมด (ซึ่งหมายถึงราคาที่ผู้ล่งออกได้รับสุทธิ) สูงขึ้นจากปีก่อน ๆ เป็นอย่างมาก ผลลัพธ์กล่าวว่าอย่างจะล่งผลกระทบต่อราคapharmที่เกษตรกรได้รับ เป็นอย่างแน่นอน (รายละเอียดจะพิจารณาในตอนที่ ๔)

^๙ โดยปกติการค้าในแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) ภาระค้าค้างประเทศจะเป็นผู้ท้าสัญญา กับต่างประเทศแล้วมาซักสรุปแบบใหญ่ล่งออก เอกชนเป็นผู้ล่งออก

ตารางที่ ๗.๙ ปริมาณข้าวส่งออกระหว่างภาคชั้นราบ-เอกชนปี ๒๔๙๙-๒๕๐๔^๙

แบบร่องรอย

ปี	ภาคเอกชน		ภาคชั้นราบ				รวม	
			เอกชนส่งออกผ่าน คต.		อคส.ส่งออกผ่าน คต.			
	ปริมาณ	ร้อยละ	ปริมาณ	ร้อยละ	ปริมาณ	ร้อยละ	ปริมาณ	ร้อยละ
๒๕๐๑	๖๖๔,๘๗๗	๖๔.๘๔	๓๕๔,๗๙๙	๓๔.๗๘	-	-	๗,๐๙๒,๔๔๔	๗๐๐.๐
๒๕๐๒	๖๖๐,๔๔๐	๖๖.๙๗	๑๘๔,๘๙๙	๓๔.๐๗	-	-	๕๘๖,๗๕๔	๗๐๐.๐
๒๕๐๓	๖๘๘,๖๕๐	๖๙.๔๖	๑๗๔,๒๕๗	๒๕.๐๗	๗๙.๘๔	-	๗,๐๙๗,๔๐๗	๗๐๐.๐
๒๕๐๔	๕๕๒,๕๖๗	๖๐.๖๔	๖๙๑,๖๒๗	๖๑.๖๔	๗๙.๓๕	-	๗,๔๔๔,๔๕๐	๗๐๐.๐
๒๕๐๕	๗,๔๐๐,๐๔๙	๗๗.๖๕	๔๕๖,๒๔๕	๒๔.๓๙	๙๖.๓๗	-	๖,๐๗๖,๗๗๖	๗๐๐.๐
๒๕๐๖	๕๘๔,๔๔๔	๖๒.๔๙	๓๐๔,๔๕๗	๓๐.๐๙	๗๙.๔๔	-	๕๗๔,๔๗๔	๗๐๐.๐
๒๕๐๗	๘๐๔,๗๔๖	๗๐.๗๖	๓๐๙.๐๗๖	๒๙.๖๙	-	-	๗,๐๙๖,๘๙๖	๗๐๐.๐
๒๕๐๘	๕๑๖,๖๖๐	๖๐.๗๗	๗๖๕,๘๐๒	๗๙.๖๗	๗๙.๖๗	-	๕๗๖,๔๖๖	๗๐๐.๐
๒๕๐๙	๘๖๔,๘๗๔	๔๙.๖๗	๔๐๔,๗๐๗	๔๘.๗๔	๔๘.๗๔	-	๗,๘๖๔,๔๕๖	๗๐๐.๐
๒๕๐๑๐ ^๑	๗,๔๑๔,๔๐๙	๔๔.๘๗	๗,๐๑๙,๒๘๔	๔๔.๘๗	-	-	๖,๘๘๔,๐๖๔	๗๐๐.๐
๒๕๐๑๑	๗,๗๐๐,๗๔๐	๖๙.๘๖	๔๗๔,๑๘๕	๗๐.๐๔	๗๐.๐๔	-	๗,๗๐๐,๗๔๐	๗๐๐.๐
๒๕๐๑๒	๗,๔๑๔,๗๔๗	๔๗.๕๐	๗,๑๔๙,๐๖๕	๔๙.๕๐	-	-	๖,๗๗๔,๗๔๗	๗๐๐.๐
๒๕๐๑๓	๗,๗๗๐,๘๘๔	๖๗.๗๙	๔๘๖,๔๔๗	๗๑.๖๘	-	-	๖,๗๗๐,๘๘๔	๗๐๐.๐
๒๕๐๑๔	๗,๗๗๗,๘๖๙	๖๘.๐๘	๔๘๘,๒๔๐.๒	๔๙.๔๕	๖๖๗,๐๔๔.๒	๙๐.๔๕	๖,๔๔๔,๔๙๔	๗๐๐.๐

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ ๑. ปี ๒๕๐๔ เป็นศัตรูแข่งขันกับภายนอก

๒. ไม่รวมปริมาณข้าวเทือส่งออกทางส่วนภูมิภาคไปสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จำนวน ๔๔,๖๖๖ ตัน

ตารางที่ ๗.๒ แสดงความสัมพันธ์ของภาษีในระดับส่งออกและราคา FOB

ของข้าว ๕% โดยพิจารณาจากมูลค่าข้าวเปลือก + หัน*

ปีการคลาด*	ราคาข้าวเปลือก FOB (บาท/ตันข้าวเปลือก) (๑)	ภาษีทั้ง ๓ ประภูมิ ^๗ (บาท/ตันข้าวเปลือก) (๒)	ราคาข้าวเปลือก FOB ลบท้ายทั้งหมด (บาท/ตันข้าวเปลือก) (๑) - (๒)
๒๔๙๗/๙๘	๔,๖๐๙.๐๙	๒,๐๖๙.๗๖	๒,๕๓๙.๒๖
๒๔๙๘/๙๙	๗,๐๘๗.๕๖	๖๔๕.๖๐	๗,๔๔๑.๙๖
๒๔๙๙/๒๐	๗,๐๙๖.๙๐	๖๐๙.๖๗	๗,๔๙๗.๕๗
๒๔๙๐/๒๑	๔,๗๗๕.๗๗	๑,๒๘๘.๖๖	๒,๔๘๖.๖๖
๒๔๙๑/๒๒	๗,๖๕๖.๗๗	๕๕๗.๖๘	๗,๑๐๒.๔๙
๒๔๙๒/๒๓	๔,๗๕๕.๔๐	๑,๑๘๐.๗๖	๒,๕๗๕.๒๔
๒๔๙๓/๒๔	๔,๖๐๖.๘๐	๑,๔๕๖.๕๖	๒,๑๔๐.๒๔

หมายเหตุ ๑. ตัวเลขในตารางคำนวณจากมูลค่าของผลผลิตที่ได้จากการรับซื้อข้าวเปลือกหนึ่งตัน

๒. ปีการคลาดพิจารณาจากเดือนพฤษภาคม ถึง ตุลาคม เป็น ปีการคลาด

๒๔๙๗/๒๔๙๘ หมายถึง พฤศจิกายน ๒๔๙๗ ตุลาคม ๒๔๙๘

๓. ศือ พรีเมี่ยมข้าว ข้าวสำรอง อกรข้าวออก

แหล่งที่มา : คำนวณจากข้อมูลของกระทรวงเกษตรและกระทรวงพาณิชย์

ตารางที่ ๗.๗ แสดงความสัมพันธ์ของภาษีในระดับสิ่งออกและราคา FOB
ของข้าว ๑๐% โดยศึกษาจากมูลค่าข้าวเปลือก ๑ ตัน*

ปีการผลิต ^๒	ราคากลางข้าวเปลือก FOB (๑)	ภาษีทั้ง ๓ ประเภท ^๓ (๒)	ราคากลางข้าวเปลือก FOB ลดความภาษีทั้งหมด (๑) - (๒)
๒๕๖๗/๖๘	๔,๗๖๐.๒๐	๑,๙๖๘.๖๘	๒,๗๙๑.๕๒
๒๕๖๘/๖๙	๔,๙๖๔.๐๐	๔๗๔.๙๙	๔,๔๙๓.๐๑
๒๕๖๙/๖๐	๔,๙๖๔.๗๗	๔๗๑.๙๗	๔,๔๙๒.๕๖
๒๕๖๐/๖๑	๔,๙๖๔.๗๗	๔๗๑.๙๗	๔,๔๙๒.๗๗
๒๕๖๑/๖๒	๔,๙๖๖.๗๗	๔๗๑.๙๗	๔,๔๙๔.๖๐
๒๕๖๒/๖๓	๔,๙๖๗.๔๗	๔๗๑.๔๗	๔,๔๙๖.๔๗
๒๕๖๓/๖๔	๔,๙๖๘.๑๗	๔๗๑.๑๗	๔,๔๙๗.๑๗

- หมายเหตุ
- ส่วนเลขในตารางค่านวณจากมูลค่าข้าวเปลือกที่ได้จากการแปรรูปข้าวเปลือกหนึ่งตัน
 - ปีการผลิตศึกษาจากเดือน พฤษภาคม ถึง ตุลาคม เช่น ปีการผลิต ๒๕๖๗/๖๘ หมายถึง พฤษภาคม - พฤษภาคม ๒๕๖๘
 - ศือ พรีเมี่ยม + ข้าวสำรอง + อาการขาดออก

แหล่งที่มา : คำนวณจากการซ้อมูลของกระทรวงเกษตรฯ และกระทรวงพาณิชย์

ถึงแม้ว่าการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีที่ประกาศโดยกระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ จะส่งผลให้จำนวนภาษีรวมสูงขึ้นเล็กน้อย ยังมีผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การลดอัตราพาร์เมี่ยมข้าว ทำให้เงินกองทุนส่งเคราะห์เกษตรกรน้อยลง ในขณะที่การเพิ่มอัตราข้าวสำรอง ทำให้ปริมาณข้าวสำรองเพิ่อขายในราคากูกไก่ผู้บริโภคได้เพิ่มขึ้น ย่อมแสดงว่า ผลประโยชน์ของเกษตรกรและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะได้จากเงินกองทุนส่งเคราะห์เกษตรกรจะต้องลดลง ในขณะเดียวกันโอนผลประโยชน์ส่งกลับไปให้กับผู้บริโภคข้าวสารราคาสูงในรูปของข้าวโอชา ที่กระทรวงพาณิชย์รากษาผลประโยชน์นั้นอยู่

ข้อกำหนดที่กระทรวงพาณิชย์ออกประกาศดังกล่าว เข้าใจว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อจะช่วย อ.ค.ส ไม่ต้องเก็บข้าวในสต็อกในปริมาณที่มาก ทั้งนี้ เพราะหากผู้ส่งออกเอกชนส่งมอบข้าวสำรองด้วยข้าวที่ซื้อจากท้องตลาด กระทรวงพาณิชย์ก็จะนำข้าวที่ส่งมอบดังกล่าวให้กับ อ.ค.ส เพื่อจำหน่ายในราคากูก มาตรการหรือข้อกำหนดดังกล่าวคงจะบังคับโดยนาย ของรัฐบาลที่กำหนดไว้ว่าจะสร้างอุปสงค์เที่ยม โดยพยายามสร้างความต้องการข้าว เพราะข้อกำหนดใหม่นี้ผู้ส่งออกไม่ต้องซื้อข้าวเพื่อส่งมอบ แต่จะนำเงินส่วนที่แตกต่างระหว่างราคานี้ต้องซื้อจาก อ.ค.ส กับราคาที่สูงขึ้นขาย ตามปริมาณที่กำหนดมาจ่ายให้กระทรวงพาณิชย์หรือ อ.ค.ส ดำเนินเรื่อง

๓.๓ ข้อปิงศบเพิ่มเติมของกระทรวงพาณิชย์

ดังที่ได้กล่าวมานั้นแล้วว่า กระทรวงพาณิชย์ได้ออกระเบียบว่าผู้ที่จะส่งออกข้าวตั้งแต่ ๒๐๐ ตันขึ้นไป จึงต้องได้รับอนุญาติและความเห็นชอบจากการค้าด้านประเทคโนโลยีได้รับการริบกษัตริย์มากกว่า เป็นเงื่อนไขที่ไม่ล้มเหลว เพราะสร้างภาระที่ไม่จำเป็นให้ผู้ส่งออก เนื่องจากการค้าโดยผู้ส่งออกเอกชนจะต้องศึกตามข้าวสารและคลังซื้อขายกันไม่เฉพาะในเวลาราชการ หากมีข้อเสนอจากผู้ซื้อที่ นอกเวลาราชการผู้ส่งออกไม่สามารถจะมีใจได้ว่าจะได้รับอนุญาติ จึงต้องรอจนกระทั่งเวลา เปิดทำการของรัฐจึงสามารถยื่นเรื่อง

ของบุญญาติและความเห็นชอบได้ การกระทำดังกล่าวอาจทำให้ไทยขาดลูกค้าในบางช่วงเวลาได้ ซึ่งจะเป็นการกีดขวางการค้าระหว่างประเทศ

สำหรับราคายืนตัวที่ทางการกำหนด เพื่อป้องกันการหักคราคาระหว่างพ่อค้าผู้ส่ง ยกเป็นการเข้าใจสภาพการซื้อขายของเจ้าหน้าที่ผู้กำหนดนโยบายที่ดี เพราะทุกครั้งที่มีการเสนอซื้อจากผู้ซื้อกันหนึ่งย่อมจะมีผู้เสนอขายหลายคน เนื่องจากหนึ่งมีผู้ขายหลายคนกำลังแย่งกันศักราชขาย และในความเป็นจริงแล้วผู้ขายไม่จำเป็นจะต้องขายในเวลานั้น และอาจจะเก็บไว้ขายให้กับผู้ซื้อในอนาคตอีกหลาย ๆ รายก็ย่อมได้ และถ้าหากผู้ส่งออกต้องการจะขายในราคาน้ำหนักกว่าราคายืนตัวที่กำหนดไว้จริง ผู้ส่งออกก็ย่อมหารได้โดยจ่ายส่วนลดคงสบศินให้แก่ผู้ซื้อในภายหลังก็ได้ ซึ่งถ้าหากผู้ส่งออกเลือกที่จะใช้ริสิตังกล่าว ย่อมจะเกิดคืนทุนการตลาดที่สูงขึ้นอย่างไม่จำเป็น

๔. การวิเคราะห์และประเมินนโยบายการซื้อขายในประเทศไทย

ในบทนี้จะได้กล่าวถึง แนวคิดทางทฤษฎีของรัฐบาลเกี่ยวกับการสร้างอุปสงค์ เทียน ในตอนต้นๆ กับการประมีนข้อศึกษาเรื่องซัดแบ่งทางทฤษฎีที่ใช้ให้เห็นว่า การสร้างอุปสงค์ เทียน ภายในประเทศไทยเป็นเพียงภาพลวงตาเท่านั้นเอง และจึงประเมินถึงรายละเอียดของวิธีการประมูล ตลอดจนสุดยอดและจุดบกพร่องต่าง ๆ ของการประมูลที่ได้เกิดขึ้นและในตอนสุดท้าย จะได้กล่าวถึงผลที่เกิดขึ้นจากการกำหนดราคายืนจากขุมนุมสหกรณ์ และพ่อค้าข้าวในสังหวัดภาคใต้

๔.๑ การวิเคราะห์และประเมินในแง่ของหลักการและทฤษฎี

ตั้งที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ ๒ ว่า การดำเนินการซื้อขายสารภัยในประเทศไทย ของรัฐบาลมีผู้ริจารณ์ได้สองแห่งว่า ในประการแรก เป็นการดำเนินการเพียงเพื่อการประชาสัมพันธ์ว่ารัฐบาลได้ดำเนินการอย่างไร แต่ขณะเดียวกันรองลงมาจากจุดโลกที่ริบลัดภาระภาษีระดับสูงออกชนิดต่าง ๆ อยู่ข้างหลัง ในปัจจุบันที่สอง รัฐบาลพยายาม

สร้างอุปสงค์ เที่ยมซึ้นในประเทศไทยในตอนต้นๆ ให้อาจได้ยกระดับราคาก้าวเปลือกในตอนต้นๆ ให้สูงขึ้น และจะได้เป็นการสร้างการแข่งขันในระดับตลาดภายในซึ้นอีกด้วย ในกรณีเคราะห์และประเมินโดยภายในที่นี้จะหมายความว่าต้องที่สองมาศึกษาฯ เพื่อจะถูกต้องมาก เนื่องจากภัยในประเทศไทยเป็นไปตามแนวศักดิ์แรกแล้วก็ไม่จำเป็นต้องประเมินอะไรมาก แต่จะต้องประเมินภัยในทางเศรษฐกิจของความไม่สงบใจดื่มประชายน แล้วให้มามากการศึกษาให้กับประชาชนในทางที่ดีให้หลงคิดว่าการประมูลซื้อข้าวของรัฐบาลเป็นวิธีเดียวที่ดีที่สุด แต่ขณะเดียวกันก็มีผลกระทบจากตลาดโลกและ/หรือค่าเงินการเงินในสิ่งที่น่าจะทำอยู่แต่เบื้องหลัง

มีผู้ตั้งข้อสงสัยอยู่เลmo ฯ ว่าทำให้ราคาก้าวเปลือกที่ขวนขายได้ถึงได้ตกลงในตอนต้นๆ และขยายตัวขึ้นในตอนปลายๆ และดูเหมือนจะมีราคาสูงสุดในประมาณเดือนที่ข้าวๆ ใหม่ เมื่อจะออกสีเหลืองเต็มท้องทุ่ง แต่เมื่อถึงเดือนที่ขวนเก็บเกี่ยวข้าวได้ราคาก็กลับตกลงไปใหม่ เหตุการณ์เช่นนี้ก็เหมือนจะเป็นการกลับกลังขวนนา บ้างก็สูบข้อศอกเห็นในทันทีว่าเป็นเพาะพ่อค้าคนกลางก่อราคากลางๆ เพราะเห็นว่าอุปทานหรือปริมาณที่ออกสู่ตลาดในเวลานี้มาก จึงมีผู้ตัดสินใจย่างง่าย ฯ ว่า ก้าวกว่าเราสร้างต้นแบบที่เที่ยม ศิริ ท่านว่า งานเข้าแย่งซื้อข้าวในตอนต้นๆ แล้วราคาก้อนต้นๆ ก็จะขยายตัวขึ้น และถ้าต้องการจะให้ราคาก้อนต้นๆ สูงมากขึ้นเพียงใด ก็สร้างอุปสงค์ เที่ยมมากขึ้นเพียงนั้น ราคาก็จะสูงขึ้นไปเอง

ผู้เขียนคงจะต้องยอมรับในความประนันต์ของเจ้าของความคิดทั้งกล่าวที่นั่ง จะยกระดับราคาก้าวเปลือกในตอนต้นๆ ให้สูงขึ้น และก็จะไม่มีใครสามารถจะว่ากล่าวในความตั้งใจอันดีนี้ได้ เพราะชาวนาไทยเป็นกลุ่มน้ำที่จนที่สุดในประเทศไทยแล้ว การเลือกผลประโยชน์ของชาวนาเป็นที่ตั้งแทนที่จะเลือกผลประโยชน์ของผู้บริโภค หรือพ่อค้าคนกลาง เป็นที่ตั้ง เป็นที่นำสรรสเรียกย่างง่าย แต่แนวความคิดในการสร้างอุปสงค์ เที่ยมต้นๆ เป็นแนวความคิดที่ค่อนข้างสูบอี่างง่าย ฯ เกินไป และถ้าหากจะศึกษาในแง่ของหลักการและทฤษฎีแล้ว แนวความคิดทั้งกล่าวไม่อาจจะยกราคาก้าวเปลือกในตอนต้นๆ ได้อย่างจริงจัง เพราะเหตุผลดังนี้

แนวความคิดดังกล่าว เป็นการมองระบบราคาข้าวแบบตัดตอนการวิเคราะห์เป็นช่วง ๆ (Partial and Static Analysis) เมื่อเห็นว่า อุปทานในเดือนใดสูงมาก กว่าอุปสงค์ในเดือนนั้น รัฐจะยกระดับราคาขึ้น เพียงแค่สร้างอุปสงค์เกินขึ้นในเดือนนั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วการวิเคราะห์ราคาลินค้าเกษตรโดยหลักทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ดังกล่าว ไม่สามารถจะกระทำได้อย่างสมบูรณ์ เพราะเหตุที่ในระบบเศรษฐกิจปัจจุบันราคาในช่วงต้นฤดูกาลจะมีความสัมพันธ์กับราคาในช่วงถัดมา และสัมพันธ์กันจนถึงปลายฤดูกาลอย่างหลอกเลี้ยงไม่พ้น เพราะเหตุว่า ข้าวเป็นสินค้าเกษตรที่ผลิตได้เป็นฤดูกาล มีได้ผลตอย่างสม่ำเสมอในทุก ๆ วัน อีกทั้งสินค้าอุตสาหกรรมบางชนิด ซึ่งแน่นอนที่สุด ถ้าวิเคราะห์เพียงเท่านี้ราคานั้นก็ต้องมีอุปทานมากหากราคาก็จะตกต่ำ และในปลายฤดูกาลเมื่อมีอุปทานออกสู่ตลาดหรือมีอย่างราคาก็จะสูง แต่ในระบบเศรษฐกิจมีผู้คนกลุ่มที่ทำหน้าที่เป็นผู้เก็บเก็บข้าวในยามที่ข้าวออกสู่ตลาดมาก น้ำยาในยามที่มีผลผลิตออกสู่ตลาดน้อย (โดยมุ่งหวังจะหากำไรจากการซื้อขายในยามราคาก็จะและขยายในยามราคายังคง และถ้าได้รับความแตกต่างของราคain ช่วงเวลาที่ซื้อกันในช่วงเวลาที่ขายกันตันทุน และเหลือเป็นกำไรส่วนหนึ่งที่นำไปใช้ซื้อข้าวไว้ในตอนต้นฤดูกาล แล้วขายออกในยามที่คนได้คาดหมายไว้ว่าราคาก็จะสูงขึ้น) แสดงให้เห็นว่า ราคานั้นต้องดันตัวสูงจะมุกพันธ์กับราคาก็เข้าคาดหมายจะขายได้ในปลายฤดูกาลอย่างมาก ซึ่งถ้าพ่อค้าคาดการณ์ไว้ว่าราคาก่อนปลายฤดูกาล (ยามที่เข้าจะขายข้าวออก) จะสูง พ่อค้าก็จะแย่งกันซื้อข้าวในตอนต้นฤดูกาล เพราะมุ่งหวังจะได้กำไรส่วนมาก ๆ ก็จะรวมทั้งหมดก็จะได้มาก และถ้าหากพ่อค้าทุกคนคาดการณ์ว่าในปลายฤดูกาลราคาก็จะสูงเหมือนกัน กันหมด พ่อค้าจะแย่งกันซื้อในตอนช่วงต้นฤดูกาลกันมาก ราคاخ้าวต้นฤดูกาลจะยกสูงตามราคاخ้าวปลายฤดูกาล และถ้าไม่มีอะไรมาปิดกั้นราคาก็จะยังคงต้องต่ำกว่าราคาก่อนปลายฤดูกาลที่พ่อค้าคาดว่าจะขายได้ ทั้งนี้เพราะพ่อค้าจะต้องมีต้นทุนในการเก็บข้าว (Storage Cost) นั่นเอง

ประ เค็นที่นำจะทิบยกมาพิจารณาเมื่อถึงค่ำไปนี้

๙. ราคานั้นจะช่วงเวลาจะไม่เป็นอิสระต่อกัน แต่จะสัมพันธ์กัน เพราะจะมีการซื้อขายถ่ายทอดอุปสงค์ข้าว และอุปทานข้าว โดยพ่อค้าผู้เก็บกำไร (Speculator)

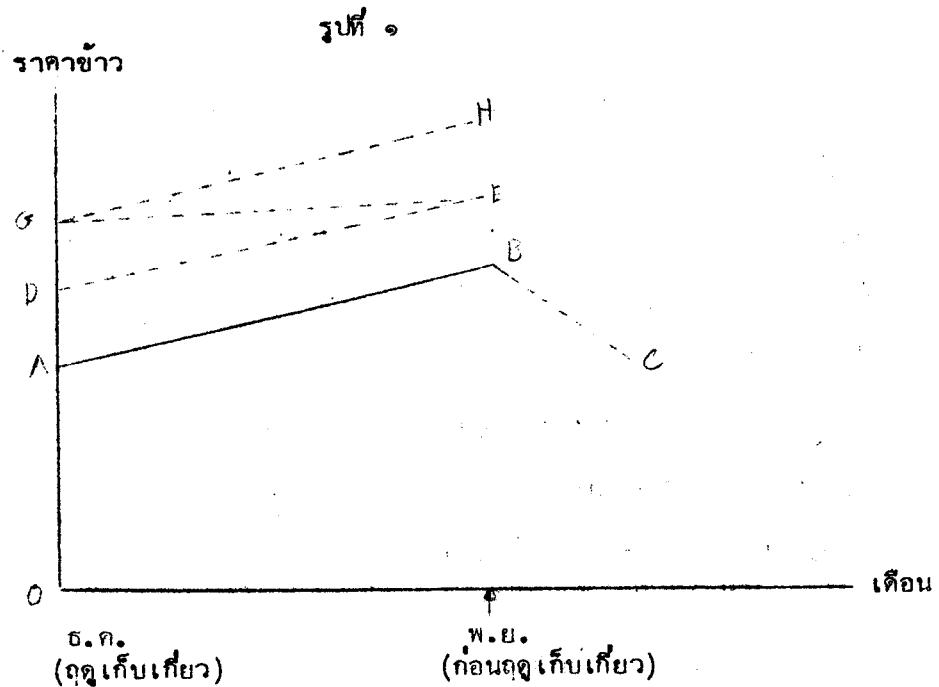
๒. การที่พ่อค้าจะแย่งกันซื้อข้าวในตอนต้นฤดูมากันอยอย่างไรขึ้นอยู่กับการค้าขายที่ของเขาว่าในเวลาที่เขาจะขายข้าว เขายังได้รับราคาสูงในระดับไหน ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ คือ ข้าวสารซึ่งมูลทางการตลาดว่าในปีนี้อุปสงค์และอุปทานรวมของข้าวในตลาดโลกเป็นอย่างไร ซึ่งจะเห็นได้ว่าพ่อค้าจะไม่ดูแต่อุปสงค์และอุปทานเฉพาะเดือนที่ข้าวออก เพราะเขาต้องศึกอยู่เสมอว่า เมื่อซื้อแล้วเขาจะขายได้อย่างไรในช่วงระยะเวลาต่อไป (ทั้งนี้เพราะปริมาณข้าวในตอนต้นฤดูมีมากกว่าการบริโภคในช่วงต้นฤดู)

การที่ร้านบาลเข้าซื้อข้าวในตอนต้นฤดู ซึ่งเป็นอุปสงค์เที่ยมไม่ใช่อุปสงค์แท้ เพราะพ่อค้ารู้ว่าปริมาณข้าวที่ร้านบาลประมูลไปไม่ได้หายไปจากรอบเศรษฐกิจ แต่จะต้องรายรอบในวันนี้ ไม่ว่าจะรายรอบอย่างใดในประเทศหรือส่องออกห้องประทศ ซึ่งถ้าเรามีอุปสงค์รวมจากต่างประเทศในปีได้เท่าใด ก็คงจะมีคงที่อยู่เท่านั้น ดังนั้นการส่องออกของร้านบาลจากข้าวที่ประมูลซื้อเข้ามา ก็เป็นแต่เพียงการทดสอบการส่องออกโดยภาคเอกชนเท่านั้น (โปรดูกการวิเคราะห์ บทที่ ๑) ดังนั้นราคาก่อนปลายฤดูที่ได้คาดหมายไว้ (ในส่วนที่ไม่ได้ขายข้าวให้ร้านบาลซึ่งเป็นปริมาณข้าวส่วนใหญ่) จึงจะสูงอยู่ในระดับปกติที่เมื่อหนึ่งร้านบาลไม่ได้ทำอะไรเลย ราคاخ้าวเปลือกที่พ่อค้าจะซื้อได้จะสูงสุดในระดับหนึ่ง (ที่พ่อค้าคาดคะเนว่าสามารถจะขายได้ในอนาคตโดยไม่ขาดทุน) พ่อค้ายังได้ซื้อข้าวเปลือกตามราคานี้ร้านบาลมาประมูลซื้อไว้ในราคางาม ไม่กล้าโดยสูบก็คือ พ่อค้าจะดูว่าถ้าจะขายข้าวในอนาคตในตลาดธรรมดาก็ได้ราคาสูงก็จะซื้อข้าวเปลือกในตอนต้นฤดูสูง แต่ถ้าคาดหมายว่าจะขายข้าวในอนาคตในตลาดธรรมดาก็ได้ราคาต่ำ ก็จะซื้อข้าวเปลือกดันฤดูต่ำ ส่วนที่ร้านบาลประมูลซื้อราคางามจากพ่อค้าข้าวที่ไม่มีเหตุผลอะไรที่พ่อค้าจะต้องซื้อข้าวเปลือกในราคางามกว่าราคاخ้าวเปลือก ส่วนที่ซื้อแล้วขายโดยปกติ (ไม่ได้ขายให้ร้านบาล) นโยบายหักกลั่วเงินนำจะเป็นแต่เพียงการสร้างผลกำไรอีกส่วนหนึ่งให้กับโรงสีข้าวเท่านั้น

๓. ราคاخ้าวในตอนต้นฤดูจะสูงกันหนาจากอุปสงค์รวมและอุปทานรวมในทุก ๆ ภาค (ภาคต่างประเทศและภาคในประเทศ) ตลอดทั้งปี มีได้เกิดแต่อุปสงค์และอุปทานในช่วง

ระยะเวลาหนึ่ง ๆ ดังนั้นการซื้อข้าวของรัฐบาลจึงเป็นส่วนหนึ่งของภาคต่างประเทศ หรือในประเทศไทย ซึ่งถ้าหากไม่มีการซื้อของรัฐบาลก็จะมีอุปสงค์ของเอกชนอยู่แล้ว จึงไม่น่าจะยก
ระดับราคาข้าวเปลือกต้นทุนได้จากการซื้อของรัฐบาล โดยนายดั้งกล่าวจะมีผลอยู่ก็เพียงแต่
เป็นการสร้างการแข่งขันให้มากขึ้นในระดับล่างออก ซึ่งโรงสีข้าวสามารถขายข้าวให้กับ
รัฐบาลอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งในทางทฤษฎีแล้ว เท่ากับว่าเรารัฐบาลเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่อีกราย
หนึ่งเข้ามาแข่งขันเท่านั้นเอง ซึ่งมีแนวโน้มว่าผู้ส่งออกรายใหญ่นี้จะซื้อข้าวในราคากว่าราย
นี้ ๆ แต่ก็ไม่ได้ซื้อข้าวในปริมาณทั้งหมดของประเทศไทย คงปล่อยให้ผู้ส่งออก เอกชนซื้อในราคาน
ที่คิดว่าจะซื้อได้ตามข้อ (๑) ดังนั้นจึงเกิดราคาข้าวสารที่โรงสีขายได้จำนวน ๒ ราคายืน
ซึ่งไม่มีเหตุผลใด ๆ ที่จะทำให้โรงสีข้าวซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรในราคากู้ตามที่ขายข้าว
สารได้ในราคากู้ให้กับรัฐบาล

เราสามารถจะนำเสนองานการวิเคราะห์ในแบบทฤษฎีจากภูมิภาพดังต่อไปนี้

จากรูปที่ ๑ ข้างต้น AB แสดงถึงระดับราคาข้าว ซึ่งให้ความหมายว่า ในตอนต้นๆของการตลาด ซึ่งได้แก้ในช่วงที่ชาวนาเก็บเกี่ยวข้าว ราคาข้าวอยู่ระดับความสูง A และระดับราคาข้าวจะสูงมากขึ้นไปเรื่อย ๆ ตามเส้น AB จนถึงจุด B เมื่อถึงระยะเวลาปลายฤดูก่อนๆ เก็บเกี่ยวของปีใหม่ ความสูงของเส้น AB จะถูกกำหนดโดยค่าใช้จ่ายในการเก็บเก็บ (Storage Cost) รวมกับกำไรของผู้เก็บเก็บ ซึ่งแสดงว่าค่าใช้จ่ายในการเก็บเก็บสูงและ/หรือพ่อค้าที่เก็บเก็บได้กำไรเกินไปมาก ความสูงของเส้น AB ก็จะมีมาก

ระดับราคาข้าวของตอนต้นๆ ในแต่ละปี เช่นที่ A หรือ C จะถูกกำหนดจากอุปสงค์และอุปทานของข้าวรวมกันทั้งปีในปีนั้น ๆ (สมมติกรณีไม่มีการเก็บข้าวปี) และความต้องการของราคางานตอนต้นๆ จะเป็นผลลัพธ์ของความต้องการทั้งหมดที่ใช้จ่ายในการเก็บเก็บรวมกับกำไรของพ่อค้า (ในกรณีมีการเก็บข้าวข้ามปี ราคาก็จะตั้งต้น C ยังคงอิทธิพลของปริมาณข้าวที่เก็บมาจากปีก่อน ๆ (Carry over Stock) ซึ่งด้วย

ในตอนต้นๆของการตลาด ๒๕๖๓/๒๕๖๔ ข้าวเปลือกได้ถูกผลิตขึ้นในจำนวนทั้งสิ้น ๙๘ ล้านตัน จากจำนวนหักกล่าว องค์กรที่เก็บเก็บข้าวทั้งหมดมีอยู่ ๓ องค์กร คือ ชาวนา พ่อค้าคนกลางหรือร้านขาย เพราะ เมื่อข้าวเปลือกผลิตขึ้นมาแล้วย่อมจะต้องมีผู้เก็บเก็บอย่างแน่นอน ถ้าปริมาณข้าวอยู่ในมือของชาวนามาก ก็อยู่ในมือของพ่อค้าและร้านขายอย่างในทางตรงกันข้าม ถ้าอยู่ในมือของร้านขายมาก ข้าวก็อยู่ในมือของพ่อค้าและชาวนาอยู่ ในทั้งสามองค์กรหักกล่าวไม่ว่าข้าวเปลือกจะอยู่ในมือของผู้ใด อุปสงค์ที่จะมีต่อข้าวในตอนต้นๆ ที่แท้จริงนั้น ทำกัน เพราะปริมาณอุปสงค์รวมของข้าวตันๆ คือผลรวมของอุปสงค์ข้าวในแต่ละระยะเวลา (ทำกันอุปสงค์ของข้าวเดือนนั้นบวกอุปสงค์ของ Speculator) รวมกัน การที่ร้านขายพยายามประมูลซื้อข้าวมาไว้ในมือของร้านขายจึงหาใช่เป็นการเพิ่มปริมาณความต้องการไม่ เพราะถ้าร้านขายไม่ประมูลซื้อ ปริมาณความต้องการก็มีอยู่แล้ว เพียงแต่ยังไม่ได้แสดงออกมากในขณะนั้น เมื่อร้านขายซื้อข้าวเก็บไว้ตอนต้นๆ แล้วนำออกขาย ก็ทำกัน เป็นการหักกลบทันที กับความต้องการในเวลาถัดจากมาที่ยังไม่ได้แสดงออกมากในตอนต้นๆ ทำนั้นเอง ประเด็นที่

นักศึกษาไม่ได้อบุญที่ว่าปรมาณข้าวที่ผลิตขึ้นมาแล้ว ๑๙ ล้านตัน จะอยู่ในมือของใคร แค่ประเมิน คงมีอยู่ว่าใครเป็นคนกักเก็บข้าวได้มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีต้นทุนในการกักเก็บน้อยที่สุดใน ระหว่าง ๗ องค์กร หังกล่าว

แน่นอนที่สุด การกักเก็บข้าวสารโดยรัฐบาลน่าจะก่อให้เกิดต้นทุนของการกักเก็บ สูงกว่า เอกชน (พ่อค้าหรือชาวนา) ทั้งนี้ เพราะตามปกติข้าวจะถูกกักเก็บในรูปของข้าวเปลือก เพราการเปลี่ยนสภาพของข้าวสารจะมีมาก เพราตนอกจากคุณภาพของข้าวสารจะดีโดย รวมเรื่องนี้จะมาจากสีจะเหลืองแล้ว ยังเกิดสักษะข้าวพันธุ์อีกด้วย การประมวลข้าวของ อ.ค.ส เป็นการกักเก็บในสักษะของข้าวสาร และปริมาณที่ อ.ค.ส. ได้รับคำสั่งให้ คำเนิน การเมือง ๑๑ ล้านตัน ในระยะเวลาอันสั้น แน่นอนการจัดการย่อมไม่สามารถดำเนินการได้ อย่างมีประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ ต้นทุนของการกักเก็บสั่งน้ำจะสูงกว่าของเอกชนเป็นอย่างมาก^๙ ซึ่งเรื่องนี้จะได้รับผลกระทบโดยเดียวในตอนต่อ ๆ ไป ในที่นี้เพียงแต่จะให้เห็นว่า ถ้าการกักเก็บข้าวทำไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพแล้ว เลี้น AB ที่แสดงในรูปที่ ๑ จะซื้ามากขึ้น และผู้ที่รับเคราะห์กรรมในการคำนวณการกักเก็บ เกษตรกร (ในสักษะที่ราคาในห้องหันถูกลด ลง) หรือผู้บริโภค (ในการที่ราคาปลายน้ำสูงขึ้น) หรือทั้ง ๒ กรณีอย่างแน่นอน

ระดับราคาข้าว AB ของปีที่ ๑ หากว่าจะหันเข้าต้นที่ระดับ OA เสมอ ไป แต่จะเนิ่นสูงกว่าหรือต่ำกว่า OA ก็ได้ตามแต่สถานการณ์ของตลาดโลกที่ส่งผลมาทาง อุปสงค์รวมและอุปทานรวม ถ้าปีที่ประทุมคู่แข่งของไทยผลิตข้าวได้จำนวนน้อยในขณะที่ผู้ บริโภคข้าวจำนวนมากในที่สุดจะเปลี่ยนแปลงค่าน้ำอุปสงค์น้อย ราคาน้ำตกโลกก็จะสูงขึ้น ผลของการยก

^๙ผลงานวิจัยของ Somnuk Tubpun, The Price Analysis and the Rate of Return on Holding Rice and Pady in Thailand, M.A. Thesis Thammasat University, 1974 ได้แสดงไว้ชัดเจนว่า การกักเก็บข้าวเปลือกและ ข้าวสารโดยอุปสงค์ในระดับที่แข่งขันกัน และปรากฏว่า อัตราผลตอบแทนของการกักเก็บ อุปสงค์ในระดับที่โลก เทียบกับอัตราดอกเบี้ย

ระดับราคา AB ซึ่งไม่ตั้งเงินเป็นสิ่งเด่น DE และในทางตรงกันข้ามหากสถานการณ์ตลาดโลกเลวร้ายเงินระดับราคา AB ก็จะเปลี่ยนในทางตรงกันข้าม

ในการวิเคราะห์ทฤษฎีการสร้างอุปสงค์เที่ยมของรัฐบาลปี ๒๕๗๐/๒๕๗๔ จากรูปที่ ๑ หงกล่าว กำหนดให้ระดับราคา AB เป็นระดับราคาข้าวในปี ๒๕๗๒/๒๕๗๓ และสมมติให้ในปี ๒๕๗๐/๒๕๗๔ สถานการณ์ของตลาดโลกล้วนผลทำให้ระดับราคา AB สูงขึ้นเป็นเงิน DE ซึ่งแสดงถึงระดับราคาข้าวทั้งต้นทุนและปลายทุน โดยที่ปราศจากนโยบายการสร้างอุปสงค์เที่ยมของรัฐบาล สมมติต่อไปว่าถ้าหากทฤษฎีการสร้างอุปสงค์เที่ยมถูกต้องและได้ผล ระดับราคาต้นทุนจะยกสูงขึ้นกว่าปกติเป็นระดับ OG แล้ว แสดงว่าบรรดา พ่อค้าข้าวทั้งหลายที่รับซื้อข้าวจากชาวนาในราค OG ก็จะมุ่งหวังที่จะขายได้ในระยะเวลาต่อ ๆ มาสูงกว่า OG ซึ่งถ้าสมมติให้คำใช้จ่ายในการกักเก็บคงเดิม แสดงว่าพ่อค้าข้าวจะคาดการณ์ว่าจะต้องขายได้ในระยะเวลาต่อ ๆ มาตามระดับราคา GH ซึ่ง GH จะขยายตัวกับ DE และ AB ตั้งที่ได้กล่าวไปแล้วในตอนต้นว่า ก่อนที่พ่อค้าจะซื้อข้าวในราคาก็จะต้องคาดหมายถึงระดับราคainอนาคตที่คนจะขายได้ เมื่อทราบว่ารัฐบาลประมูลซื้อมาเพื่อจำหน่ายออกมานอกภูมิภาค ซึ่งเป็นการดำเนินกิจการเหมือน ๆ กับพ่อค้าคนหนึ่ง โดยมิได้นำประมูลข้าวออกจากระบบเศรษฐกิจการค้าขาย ราคainช่วงเวลาต่อ ๆ ไปที่ขายได้จะไม่แตกต่างอะไกกับระดับ DE ซึ่งถ้าพ่อค้าซื้อในระดับราคา OG ตามที่รัฐบาลกำหนดแล้วมาขายในช่วงเวลาต่อ ๆ มาที่ E ก็เท่ากับว่าเขาจะได้รับรายผลตอบแทนจากการเก็บกักตือข้าว เท่ากับ GE ซึ่งความชันน้อยกว่าการกักเก็บปกติมาก เขาจะไม่ยอมรับซื้อในราค OG แต่จะรับซื้อในระดับราคา OD เท่านั้น ดังนั้น ระดับราคา OD หงกล่าวจะสูงขึ้นถึงระดับ OG เป็นอย่างหรือไม่ ถึงไม่น่าจะเป็นอยู่กับผลกระบวนการของการประมูลซื้อแต่อย่างใด แต่จะซื้ออยู่กับระดับราคาตลาดโลกที่ยกขึ้นนั่นเอง ซึ่งผู้เขียนจะได้นำเอกสารต่อไปนี้มาพิสูจน์ผลกระบวนการหงกล่าวในตอน ๔ ต่อไป

นโยบายของรัฐบาลอีกประการหนึ่งที่ได้ดำเนิน
บทที่ ๒ ก็คือ การลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ให้แก่พ่อค้าส่งออกซึ่งจะกักเก็บข้าวสารหมุนเวียน

สร้างอุปสงค์เที่ยมตั้งกล่าวให้เหลือเพียง ๑๗% และข่วยเหลือด้านสภาพคล่องทางการเงินของธนาคารพาณิชย์แก่พ่อค้าทั้งหลายในตอนต้นๆ จากรูปที่ ๑ จะเห็นว่า พ่อค้าส่วนมาก หรือผู้กักเก็บข้าวจะได้ประโยชน์จากการลดอัตราดอกเบี้ยที่จะส่งผลทำให้ความชื้นของเลน DE หรือ AB₁ ลดน้อยลง ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อการยกหัวสูงขึ้นของระดับราคาต้นๆ ซึ่งผลกระทบตั้งกล่าวจะได้รับเคราะห์ในตอนที่ ๔.๔

๔.๒ การประมวลข้อมูลข่าวสารของรัฐบาลโดยองค์กรคลังสินค้า

ตั้งที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ ๒ ว่า บทบาทการแทรกแซงตลาดโดยการประมวลข้อมูลข่าวสาร เป็นของกระทรวงพาณิชย์ ดังนั้นหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการก็คือ องค์กรคลังสินค้า (อ.ค.ส) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของรัฐบาลไทยให้กระทรวงพาณิชย์ อ.ค.ส. เป็นองค์กรในการรับซื้อและดำเนินการจัดการประมวลข้อมูลข่าวสารตามชนิดของข่าวสาร สถานที่จัดหัวดี และเมื่อไร ตามคำสั่งของสำนักงานเกษตรฯ และศูนย์ปฏิบัติการรักษาระดับราคาน้ำมัน การเกษตร (ค.ร.ก) ซึ่งเป็นหน่วยงานของสำนักงานเกษตรฯ และศูนย์ปฏิบัติการรักษาระดับราคาน้ำมัน การเกษตร (ค.ร.ก) ซึ่งเป็นหน่วยงานของสำนักงานเกษตรฯ และศูนย์ปฏิบัติการรักษาระดับราคาน้ำมัน ข้อมูลน้ำมัน เกิดเป็นรัฐวิสาหกิจธุรกิจที่ดำเนินการค้าด้วยตัวเอง แต่เป็นเพียงผู้ดำเนินการตามคำสั่งของ ก.น.ช และ ค.ร.ก

ในการดำเนินการในครั้งแรก ๆ ก.น.ช และ ค.ร.ก จะเป็นผู้กำหนดเชิงชนิดข้าว และเวลาที่ อ.ค.ส จะไปประมวล โดยส่งเกตและคำนวณปริมาณรับซื้อจากข้อมูลการผลิตข้าวของแต่ละท้องที่ แต่เมื่อการดำเนินการผ่านไปก็ถูกการเมืองและอิทธิพลท้องถิ่น แทรกแซง โดยจะเป็นต้องไปรับซื้อในสถานที่และชนิดของข้าวตามที่เจ้าหน้าที่ของชงหวัดกำหนดและร้องขอมา ซึ่งจากการสำรวจได้ปรากฏเป็นที่แน่ชัดว่า ในหลายท้องที่ทางชงหวัดได้รับ ข้อมูลจากโรงสีข้าวให้แจ้ง ก.น.ช และ ค.ร.ก ให้อ.ค.ส มาประมวลข้าวชนิดนั้น ๆ ตามที่โรงสีข้าวมีสต็อกของข้าวที่ได้ซื้อจากเกษตรกรไว้ก่อนแล้ว โรงสีข้าวในท้องที่ตั้งกล่าว คงได้รับผลกระทบจากการประมวลในแบบทุกครั้ง โดยเฉพาะได้มีหลักฐานในการประมวลปลายข้าวสาร

ว่า โรงสีมักจะ เรียกร้อง ผ่านทาง จังหวัด ให้ อ.ค.ส มาประมูล ข้าวสาร ที่ตนขายไม่ออก และ ได้ก่อไว้ในพืชฯ ฯ กระสอบละ ๑๐๐ บาท เมษฯ เพาะในขณะที่ราคาในท้องตลาดราคา กระสอบละ ๗๗๐ บาท แต่สามารถประมูลขายให้ อ.ค.ส ได้ในราคากำไร กระสอบละ ๔๗๖ บาท

(ก) วิธีการประมูลเพื่อยกเว้นราคาน้ำเสีย

การแทรกแซงตลาดโดยการสร้างอุปสงค์เทียม ได้ก่อหนดให้มีการแทรกแซง โดยการซื้อข้าวสารแทนข้าวเปลือก เพาะไว้ เนื่องจากความยุ่งยากจากผลกระทบภัยของ องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก) ที่ได้เคยปฏิบัติมา เพาะนอกจากจะต้องรับซื้อโดย ตรงจากชาวนาแล้ว ยังจะต้องหาโรงสีเพื่อแปรรูป ก่อนคำนึงถึงการล่วงออก ซึ่งได้ก่อหนดให้ อ.ค.ส ซื้อข้าวสารชนิดต่างๆ โดยการประมูลจากผู้ประกอบการค้าข้าวที่ได้จดทะเบียนค้า ข้าวไว้แล้ว ซึ่งได้ปรากฏว่า วัสดุที่ห้ามนำเข้าประเทศ เช่น ยาสูบ ยาเสพติด ฯลฯ ไม่สามารถนำเข้าประเทศได้ แต่หากจะนำเข้าต้องผ่านกระบวนการตรวจคัดกรอง ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก ทำให้ต้องหันไปซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาในราคาน้ำเสีย ที่สูงกว่าราคากลาง (เพราะเชื่อว่า การซื้อข้าวสารในราคาน้ำเสียจะทำให้โรงสีซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาในราคาน้ำเสีย) ก็ไม่สามารถจะรับซื้อจากผู้ประกอบการทุกคนได้ แต่หากจะซื้อจากผู้ประกอบการบางคนก็เกรงว่าจะถูกครหาได้ ซึ่งได้ใช้วิธีการเปิดประมูล ที่นำไป

การที่เจ้าน้ำที่ได้เลือกเอาไว้วิธีการประมูลริบิกด้วยความตั้งใจที่ดีที่สุดกว่า หากรัฐจะเข้ารับซื้อจากผู้ประกอบการค้าข้าว ไม่ว่าจะ เป็นโรงสี ผู้ล่วงออกหรือพ่อค้าหัวใส่ใน ราคาน้ำเสีย ก็ไม่สามารถจะรับซื้อจากผู้ประกอบการทุกคนได้ แต่หากจะซื้อจากผู้ประกอบการบางคนก็เกรงว่าจะถูกครหาได้ ซึ่งได้ใช้วิธีการเปิดประมูล ที่นำไป

(ข) ข้อสังเกตของวิธีการดังกล่าว

๑. พลังการของ การเปิดประมูลที่นำไปให้พ่อค้าแม่ค้า ซื้อกันขาย เป็นพลังการที่ ใช้ได้ดีในการถูกห้ามซื้อต้องการพยายามจะซื้อของในราคาน้ำเสีย เพราะเป็นการสร้างการ แข่งขันกันขายระหว่างพ่อค้า แต่การนำเอาไว้วิธีการประมูลมาใช้ในกรณีอาจจะไม่เหมาะสมนัก

^๗ ในทางปฏิบัติของการประมูลค้าข้าวจากศูนย์ ภาระยืนของประมูลราคาแต่อนุญาต ผู้ซื้อคงประมูลราคาได้ ๗ ครั้ง เพาะจะได้เปิดโอกาสให้ผู้ซื้อขายสามารถจะลดราคากับ ผู้เสนอขายรายอื่น ๆ ได้

โดยเฉพาะเมื่อพ่อค้าผู้เข้ามารักษาการประมูลต่างทราบดีอยู่แล้วว่า ผู้ซื้อ (รัฐบาล) ต้องการซื้อในราคากลางที่สูงกว่าราคากลาง (ราคากลาง) เครื่องมือหั่นกล่าวจึงสร้างแรงจูงใจให้พ่อค้ามีการร่วมมือ (ซื้อ) กันก่อนต่อราคายาที่สูงกว่ารัฐบาล ซึ่งในความเป็นจริงก็เป็นเช่นนั้นจากปรากฏการณ์ที่ผ่านมา การประมูลมีการซื้อกันก่อนต่อราคากลางขาย โดยเฉพาะในการประมูล ๒ ครั้งแรกได้ปรากฏให้เห็นว่า ราคากลางที่พ่อค้าเสนอขายนั้นสูงกว่าระดับราคากลางอย่างมาก

๒. การประมูลซื้อข้าวสารของ อ.ค.ส ในราคากลางกันล้วนนั้น อ.ค.ส ไม่อาจรับซื้อด้วยในปริมาณทั้งหมดที่ผู้ต้องการเสนอขายจะขายให้ ทำให้เกิดข้าวสารสองราคากลางก็อ มีพ่อค้าโรงสีบางรายที่สามารถขายข้าวสารในราคากลางกับ อ.ค.ส ได้ และมีผู้ที่ขายให้อ.ค.ส ไม่ได้ และต้องขายให้ผู้ซื้อเอกชนรายยื่นในราคากลางก็อ พ่อค้าโรงสีประเภทนี้สูงไม่สามารถจะซื้อข้าวเปลือกในราคากลางก็อ เหตุที่จะคำนวณได้ จากราคากลางที่ขายได้ จึงไม่มีหลักประกันอะไรที่จะประกันว่า พ่อค้าโรงสีที่ขายให้กับ อ.ค.ส ได้จะต้องซื้อข้าวเปลือกในราคากลางก็อ มากกว่าโรงสีที่ไม่ได้ เพราะถ้าคนซื้อในราคากลางก็อ ที่โรงสีที่ไม่ได้สามารถจะหาข้าวเปลือกได้ และหาก อ.ค.ส เร่งรัดให้ส่งมอบข้าวในเร็ววันก็อาจรับซื้อข้าวต่ำจากโรงสีอื่น ๆ โดยแบ่งผลกำไรให้ล้วนหนึ่งก็ย่อมได้

(ค) ราคากลางกับการ "ซื้อกัน" ของโรงสีข้าว

คงที่ได้กล่าวไว้แล้วว่า การประมูลในครั้งแรก ๆ ผู้ซื้นของประมูลจะกำหนดราคายกันไว้ในราคากลางที่สูงมาก ๆ (เพราะค้างก์เข้าใจถึงจุดประสงค์ของการประมูลเป็นอย่างดี) เจ้าหน้าที่รัฐบาลจึงได้ศึกษาแนวทางป้องกัน โดยการกำหนดราคากลางสำหรับพิจารณาเป็นบรรทัดฐานในการตัดสิน ซึ่งหากราคาที่ผู้ซื้นของประมูลสูงกว่าราคากลางรัฐโดย อ.ค.ส ก็จะไม่รับซื้อ

ราคากลางที่ใช้ในการคำนวณจึงกำหนดจากราคาน้ำมันที่รัฐบาลได้ประกาศไว้ว่าจะรักษาระดับราคากลางที่ไม่ต่ำกว่า ๔% ให้อยู่ในระดับราคา ๑,๔๐๐ บาท และกำหนด

ให้เกรดต่าง ๆ อุปกรณ์ในระดับสูงหรือต่ำกว่าเกรดละ ๑๐๐ บาท และได้กำหนดราคาข้าวเปลือกให้สูงขึ้นเทื่อนละ ๖๐ บาท ทั้งนี้เพื่อกำหนดให้เป็นค่าเก็บกัก (Storage Cost) เพื่อให้ลดความความเป็นจริง แล้วจึงคำนวณความสัมพันธ์ของราคาข้าวเปลือกตังกล่าวกับราคาข้าวสาร เพื่อกำหนดเป็นราคากลางสำหรับรับซื้อข้าวสาร ราคากลางทั้งกล่าวจึงเป็นที่ล่วงรู้กันโดยทั่วไป ระหว่างโรงสีผู้จะประมูลขาย เพราะต่างเข้าใจถึงจุดประสงค์และวิธีคำนวนเป็นอย่างดี ซึ่งในตอนเริ่มแรกของการนำราคากลางมาใช้ โลงสีข้าวอาจจะยังตามเกมส์ไม่ทัน แต่เมื่อได้เปิดประมูลในสังหารดบ้าง จังหวัดก็พอจะจับแนวโน้มและรูปแบบของราคา และทราบถึงวิธีการคำนวนราคากลางดังกล่าวได้ในที่สุด

จากการสำรวจและสัมภาษณ์โรงสีแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก เรียงเห็น ผู้ดำเนินการโรงสี (หลงจู) ได้ตั้งข้อสังเกตให้ฟังว่า

"พ่อจะเข้าใจราคากลางที่รัฐบาลตั้งจากการสังเกต ทัวอย่างเช่น ข้าวเหนียวหัก (หมายถึงปลายข้าวเหนียว) ราคากลาง ๕๖ บาทต่อกรัมสอบ ส่วนมันมีถุงใหญ่และ ๔๘ บาทต่อกรัมสอบ ส่วนมันมีถุงใหญ่ ซึ่งแตกต่างกัน ๔ บาทต่อหัก สำหรับข้าวเหนียว ราคากลาง ๖๙๔ บาทต่อกรัมสอบ ส่วนมันมีถุงใหญ่ และ ๖๒๔ บาทต่อกรัมสอบ ส่วนมันมีถุงใหญ่ กันเท่ากัน ๑๐ บาท"

จากการสำรวจแล้วแสดงให้เห็นว่า พ่อค้าโรงสีได้สนใจศึกษาและทำความเข้าใจ การตั้งราคากลางเป็นอย่างยิ่ง เพราะการที่ราคาปลายข้าวเหนียวและต้นข้าวเหนียวราคาในแต่ละเทื่อนจะสูงขึ้นเท่ากับ ๔ หรือ ๑๐ บาทต่อกรัมสอบนั้น ใกล้เคียงกับราคาเบ้าหมาย ที่รัฐบาลตั้งไว้ให้ข้าวเปลือกราคาสูงขึ้น ๖๐ บาทต่อกรัม และใกล้เคียงกับราคากลางที่ทางการกำหนดไว้อย่างมาก

ตารางที่ ๔.๙ ได้รวบรวมราคากลางซึ่งใช้ในการประมูล ซึ่งพ่อจะสังเกตเห็นได้ว่าราคากลางที่ใช้จะอยู่ในระดับสูงขึ้นทุกเทื่อน และไม่ค่อยมีความแตกต่างกันตามสถานที่

ตารางที่ ๔.๙ แสดงราคาภัณฑ์ใช้ในการประมูล

บท : กก.(รวมกระสอบ)

ชนิดข้าว เดือน	มค.	กพ.	มีค.	เมย.	พย.	มิย.	กค.	สค.	กย.
ข้าวเจ้า ๑๐%	๖๔๐.๖๐	๖๕๑.๒๗	๖๖๐.๗๗	๖๗๘.๒๐	๖๘๒.๗๐	๖๙๒.๗๐	๗๐๒.๔๐	๗๑๑.๖๐	-
ข้าวเจ้า ๑๕%	๖๗๑.๐๗	๖๙๕.๔๗	๗๑๙.๘๔	๗๓๗.๒๔	๗๕๗.๒๐	๗๗๗.๒๐	๗๙๗.๒๐	๘๑๗.๔๒	๘๔๗.๔๐
ข้าวเจ้า ๒๕%	๘๔๗.๖๐	๙๑๙.๔๖	๙๖๖.๘๖	๙๙๐.๒๐	๑๐๓.๒๐	๑๐๓.๒๐	๑๐๓.๒๐	๑๐๓.๒๐	๑๖๙.๒๐
ปลายข้าว A1 พิเศษ	๘๗๔.๔๐	๙๕๕.๒๙	๙๖๐.๔๐	๙๗๕.๐	๙๘๓.๒๕	๙๙๓.๒๕	๙๙๓.๒๕	๙๙๓.๒๕	๙๙๓.๒๕
ข้าวเหนียวเมล็ดยาว	-	-	๖๐๙.๙๐	๖๑๙.๙๐	๖๒๙.๙๐	๖๓๙.๙๐	๖๓๙.๙๐	๖๔๙.๙๐	-
ข้าวเหนียวเมล็ดสั้น	๘๕๗.๔๖	๙๑๗.๖๐	๙๗๔.๘๐	๙๙๒.๘๗	๑๐๔.๒๐	๑๐๔.๒๐	๑๐๔.๒๐	๑๐๔.๒๐	๑๔๔.๗๐

หมายเหตุ : ข่องที่มีเครื่องหมาย * เป็นตัวเลขที่ได้จากการเฉลี่ยของทุกชั้งหัวด ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละชั้นหัวค่อนอยมาก แสดงว่า ราคากลางทุกแห่งในเดือนล้วนมอบเดียวกันเท่ากันหมด ส่วนข่องอื่น ๆ ศือ ตัวเลข เฉลี่ยของราคากลางทุกชั้นหัวด

แหล่งที่มา : องค์การคลังสินค้า ศูนย์รักษาและราคาสินค้าเกษตร และสำนักเลขาธุการคณะกรรมการนโยบายข้าว

ที่ทำการประมูล ซึ่งไม่เคยจะลดค่าล้อลงกับโครงสร้างของราคากลางที่มีความแตกต่างกันในแต่ละสถานที่ ตามสังคมของที่ดังที่อยู่ใกล้ หรือใกล้กรุงเทพมหานคร (ถ้าอยู่ใกล้ราคากลางของสินค้าเกษตรจะสูงมากกว่า เนื่องจากค่าขนส่งจากท้องที่ส่งกล่าวมากรุงเทพมากกว่า)

พ่อค้าไทยผู้ซึ่งมีความฉลาดหลักแหลมกับเรื่องอย่างนี้อยู่แล้ว คงรวมส่วนที่เรียกกันว่า "สัวกัน" ประมูลราคาให้เข้าใกล้ราคากลางมากที่สุด ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้ผู้ค้าข้าวต่างถิ่นสามารถเข้ามาประมูลแข่งขันได้ก็ตาม แต่ได้ปรากฏวิธีการสัวกันโดยการแบ่งปริมาณกันระหว่างโรงสีในชั้งหัวคอกกับชั้งหัวคอกที่ทำ การประมูล เช่น ในชั้งหัวคอกที่ทางเจ้าหน้าที่ อ.ค.ส. ตั้งเป้าหมายประมูลซื้อจำนวน ๓๐,๐๐๐ กะสอบ ปรากฏว่า โรงสีภายในเขตได้กลองกันไว้ว่าจะทำการประมูล ๑๕,๐๐๐ กะสอบ และต่างเขตจะประมูลได้รวมกัน ๑๕,๐๐๐ กะสอบ วิธีการสัวกันก็ทำกันอย่างเปิดเผย ณ สถานที่ทำการประมูลก่อนหน้าเวลาประมูลนิดหน่อย ท่านั้นเอง

ในบางชั้งหัวคอกที่เจ้าของโรงสีเป็นผู้ที่มีอิทธิพลถึงกันและกันจ่ายเงินแก่โรงสีนอกเขต ที่จะเข้ามาประมูลรายละ ๔,๐๐๐ บาท แล้วขอให้กลับไปโดยไม่ทำการประมูลแข่งขัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์ (Economic Rent) ที่โรงสีจะได้รับอย่างมหาศาล

จากภาคผนวกตารางที่ ๘.๔.๑ ถึง ๘.๔.๙ (โปรดดูในภาคผนวกบทที่ ๔)
 หน้า ๗๐๔-๗๐๖) แสดงผลการคำนวณความแตกต่างของราคากลางกับราคากลางที่พ่อค้าโรงสีประมูลได้ (โดยเฉลี่ยถ้วง น้ำหนักกัดด้วยปริมาณของข้าวแต่ละชนิดที่ประมูลได้) ของข้าวชนิดต่าง ๆ ในชั้งหัวคอก ๑ แยกเป็นรายภาค ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนว่า โดยทั่ว ๆ ไป ราคากลางที่ประมูลได้นั้นแตกต่างจากราคากลางน้อยมาก ๆ (เป็นตัวเลขน้อยกว่า ๑ บาท หรือเท่ากับ ๐ กวบ) อย่างไรก็ตาม ตัวเลขที่แสดงความแตกต่างระหว่างการประมูลในชั้งหัวคอกต่าง ๆ อยู่บ้าง กล่าวก็คือ ในหลายชั้งหัวคอกความแตกต่างมีค่าน้อยอย่างมาก ๆ ในเกือบทุกครั้งที่มีการประมูล ซึ่งน่าจะแสดงที่อยู่ในสังคมของการสัวกันในบริดารของพากโรงสีข้าว

ได้เป็นอย่างดี ซึ่งในหลายสิ่งหัวรัคที่ผู้เขียนได้รับทราบมาจากการสำรวจและสอบถามด้วย
ตัวเองว่ามีการซื้อกันค่อนข้างมาก จะปรากฏตรงกันกับตัวเลขที่บ่งชี้จากการทางดังกล่าว^๙

ข้อนำสังเกตจากการทางดังกล่าวอีกประการหนึ่งก็คือ ตัวเลขความแตกต่างของ
ราคากลางและราคาที่ประมูลได้จะมีแนวโน้มที่จะมีค่าน้อยลงไป เมื่อจำนวนครั้งของการ
ประมูลมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการปรับตัวของพ่อค้าโรงสีสามารถจัดรวมตัวกันได้
ยิ่งขึ้นเมื่อให้ทดลองทำการประมูลมากครั้งขึ้น และอาจแสดงให้เป็นถึงประจักษ์ว่าพอง
เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลนิการและระบบข้าวสารข้อมูลที่สามารถล่วงรู้ถึงพ่อค้าโรงสี และก่อให้เกิด
ประโยชน์แก่ผู้ค้าโรงสีได้ในที่สุด

(ง) สถานที่ ชนิดของข้าวสาร และปริมาณที่ทำการประมูล

ตารางที่ ๔.๒ แสดงปริมาณของข้าวชนิดต่าง ๆ ที่ อ.ค.ส. ได้ประมูลซื้อ
กำหนดราคาซื้อจากภูมิสหกรณ์ และกำหนดราคาซื้อจากโรงสีในภาคใต้ จะเห็นได้ว่า
ปริมาณข้าวส่วนใหญ่ได้จากการประมูลซื้อ ส่วนปริมาณการกำหนดราคาซื้อขั้นรับขายได้
คำ เป็นการในปริมาณที่ไม่มากนัก ปริมาณข้าวทั้งหมดที่ อ.ค.ส. ได้รับซื้อเข้ามาด้วยวิธี
การต่าง ๆ สำรวจเมื่อรันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๔ ปรากฏว่าจากปริมาณข้าวที่รับซื้อทั้งหมด
มากกว่า ๑๑ ล้านกรัมสอบ ได้ล้วงออกไปขายต่างประเทศในรูปการค้าระหว่างรัฐต่อรัฐ
ผ่านกรมการค้าต่างประเทศประจำเพียงไม่ถึง ๒ ล้านกรัมสอบ ปริมาณคงเหลืออีกประมาณ
เกิน ๑๐ ล้านกรัมสอบ (หรือ ๙ ล้านตัน) เป็นปริมาณข้าวที่คงเหลือภายในประเทศไทย
ทั้งในรูปของการตัดปัญชือออกไปเป็นข้าวสำรอง^{๑๐} และข้าวคงเหลือในปัญชีเดิม ปริมาณ

^๙ โควนารายาห์แล้ว ผู้เขียนไม่สามารถจะเปิดเผยถึงรายชื่อชั้งที่รู้ด้วยสถานที่
ที่ทำการสำรวจในเรื่องนี้ได้ เพราะรายงานนี้มีจุลจุ่งหมายที่จะประเมินและแก้ไข

^{๑๐} กรรมการค้าต่างประเทศได้บัญชีให้ผู้สั่งออกซื้อข้าวจาก อ.ค.ส มาสั่งมอบ
แก่ อ.ค.ส ในรูปของข้าวสำรอง ซึ่งได้แก่การที่ผู้สั่งออกบูรณาการเงินประมาณ ๒,๐๐๐
บาทตันของข้าวทุกตันที่ต้องส่งมอบ นานอบให้กับกรมการค้าต่างประเทศแทน และในความ
เป็นจริงแล้วปริมาณข้าวที่บัญญัติในการคุณและของ อ.ค.ส. เพียงแค่ได้หักภาษีปริมาณข้าวที่
คงเหลือเท่านั้นเอง

ตารางที่ ๔.๙ ปริมาณข้าวชนิดต่าง ๆ ในปี พ.ศ.๒๕๖๗/๒๕๖๘ ที่ อ.ค.ส ประมูลซื้อกำหนดรากซึ่งจะนำออกสู่ตลาด

(สำรวจวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๘)

ชนิดข้าว	ปริมาณข้าวที่องค์กรฯ ได้รับมอบ						
	การประกรคราด ด้วยของและราชา	การกำหนดราก ซึ่งจากข้อมูลฯ และ ร.m.c.	การกำหนดราก รับซื้อจากโกรส์ ภาคใต้	การกำหนดรับ ซื้อจากโกรส์ ภาคกลาง	ข้าวซื้อโดยกรม การค้าต่าง- ประเทศ	ยกฐานะ	รวม
๑. ขข. ๑๐๐% ขั้น ๒	๑๕,๐๐๐	-	-	-	-	-	๑๕,๐๐๐
๒. ขข. ๕%	๒๔,๕๐๐	๓,๙๐๐	-	-	-	-	๒๔,๖๐๐
๓. ขข. ๑๐%	๗๕๕,๔๕๗	๕๖,๕๕๗	๓๐๐	-	-	-	๗๙๖,๓๕๖
๔. ขข. ๙๕%	๗,๔๗๗,๐๔๗	๒๔๗,๖๔๔	๗,๙๐๐	-	๗,๙๐๗,๐๐๐	+๔๐,๐๐๐	๗,๙๔๗,๐๐๗
๕. ขข. ๔๕% เสิร์ฟ	๗,๗๗๖,๔๐๐	๔๗,๗๗๖	-	-	-	-	๗,๗๙๔,๒๒๖
๖. ปขข. เอวันเสิร์ฟ	๕๐๘,๔๐๐	๔,๐๙๖	-	-	-	-	๕๐๔,๓๙๖
๗. ปขข. เอวันพีเคช	๗,๔๙๘,๗๕๐	๖๙,๔๙๘	-	-	-	-	๗,๕๖๗,๕๕๐
๘. ปขข. เอวันธรรมชาติ	๗,๔๙๘	๗๒๑,๗๙๖	-	-	-	-	๗๒๔,๖๙๔
๙. ขน. ๑๐% ม.ยรา	๖๖๘,๐๐๐	๗๔๒,๗๔๒	-	-	-	+ ๔,๔๔๔	๗๗๔,๔๔๖
๑๐. ขน. ๑๐% ม.สั้น	๓,๑๓๕,๑๘๗	๓๑,๕๖๙	-	-	-	- ๔,๔๔๔	๓,๑๓๑,๗๗๗
๑๑. ปขน. เอวันพีเคช	๗๔๘,๔๕๐	-	-	-	-	-	๗๔๘,๔๕๐
๑๒. ข้าวเนิน ๕% ม.ยรา	๑๓๐,๖๐๐	-	-	๑๖๔,๗๐๙	-	-	๔๙๖,๔๗๙
๑๓. ข้าวเนิน ๑๐% ม.ยรา	๗๗,๕๐๐	-	-	๗๗,๕๘๕	-	-	๗๐๔,๙๘๕
๑๔. ขข. ๔๕% ฟินเมือง	-	-	๖๔๐,๖๔๐	-	-	-	๖๔๐,๖๔๐
รวม	๕,๗๗๔,๗๐๗	๕๗๖,๗๐๗	๖๔๗,๖๔๗	๗๔๗,๔๐๖	๗,๙๔๗,๐๐๗	-	๑๙,๔๙๔,๗๐๗

ตารางที่ ๔.๒ ต่อ

	จำนวนรายได้ในประเทศไทย									
	จำนวนปัจจุบัน ต่างประเทศ	ปริมาณที่ต้องเสียไปซึ่ง เป็นข้าวสำรองฯ	จำนวนที่ได้รับเชื้อรา ผู้ส่งออกตามคำสั่ง อนุสัญญาของ กระทรวง	จำนวนที่ได้รับเชื้อรา บริษัทผู้ส่งออก ตามระเบียบ กต. วันที่ ๒๙ สค. ๖๔	จำนวนขายข้าว ที่สื่อมราคากลาง ประจำวันที่	จำนวนขายข้าว ที่สื่อมราคากลาง ประจำวันที่	จำนวนขายข้าว ที่สื่อมราคากลาง ประจำวันที่	จำนวนขายข้าว ที่สื่อมราคากลาง ประจำวันที่	จำนวนขายข้าว ที่สื่อมราคากลาง ประจำวันที่	จำนวนขายข้าว คงเหลือเพียง วันที่ ๑๔ มิ.ย. ๖๔๘๘
๑. ขช. ๙๐% ขัน ๒	๙๕,๐๗๘	-	-	-	-	-	-	-	-	๙๖๘
๒. ขช. ๕%	๔,๖๐๐	-	๖๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-
๓. ขช. ๔๐%	๖๖๖,๐๙๖	-	๙๐,๐๐๐	๖๗,๗๗๐	๗,๔๗๗	-	-	-	๖๐,๔๙๔	๔๖๐,๖๖๖
๔. ขช. ๙๔%	๔๔,๖๖๔	๒,๕๖๔,๔๔๔,๖๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗,๔๗๔	-	-	-	-	๔๔๔,๔๔๔,๖๔
๕. ขช. ๖๔% เสิร์ฟ	๔๔๔,๖๔๐	๗๔๔,๖๐๔,๖๘	๖๐,๐๐๐	-	๔,๖๗๔	๖๐,๔๙๔	-	-	-	๔๔๐,๖๖๔,๖๘
๖. ปขช. เอร์วันเดลี่	๖๖๖,๖๖๖	-	-	๗,๖๖๖	-	-	-	-	-	๖๖๖,๖๖๖
๗. ปขช. เอร์วันฟิล์ม	๖๖๖,๖๖๖	๖๖๖,๖๖๖,๖๘	๖๖๖,๖๖๖	๖๖๖,๖๖๖	๔,๖๖๖	๔,๖๖๖	-	-	-	๖๖๖,๖๖๖,๖๘
๘. ปขช. เอร์วันฟิล์ม	๖๖๖,๖๖๖	๖๖๖,๖๖๖,๖๘	๖๖๖,๖๖๖	๖๖๖,๖๖๖	๔,๖๖๖	๔,๖๖๖	-	-	-	๖๖๖,๖๖๖,๖๘
๙. ปขช. เอร์วันฟิล์ม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๙๖๔,๖๖๔
๑๐. ขช. ๙๐% น.บรา	๖๖๖,๖๖๖	-	-	-	๔,๖๖๖	-	-	-	๔,๖๖๖	๙๖๔,๖๖๔
๑๑. ขช. ๔๐% น.สัน	๖๖๖,๖๖๖	๔,๖๖๖,๖๖๖,๖๘	๖๖๖,๖๖๖	-	๔,๖๖๖	๖๖๖,๖๖๖	๔,๖๖๖,๖๖๖	-	-	๔,๖๖๖,๖๖๖,๖๘
๑๒. ปขช. เอร์วันฟิล์ม	-	๔๔๔,๖๔๔,๖๘	๔๔๔,๖๔๔,๖๘	๔๔๔,๖๔๔,๖๘	๔๔๔,๖๔๔,๖๘	-	๔,๖๔๔,๖๘	-	-	๔๔๔,๖๔๔,๖๘
๑๓. ข้าวปีง ๔% น.บรา	๖๖๖,๖๖๖	-	-	-	-	-	-	-	-	๖๖๖,๖๖๖
๑๔. ข้าวปีง ๙๐% น.บรา	๖๖๖,๖๖๖	-	-	๔,๖๖๖	-	-	-	-	-	๖๖๖,๖๖๖
๑๕. ขช. ๖๔% ฟินแลนด์	-	๔๔๔,๖๔๔	-	-	๔,๖๔๔	-	-	-	-	๔๔๔,๖๔๔
รวม	๖๖๖,๖๖๖,๖๘	๔,๖๖๖,๖๖๖,๖๘	๔,๖๖๖,๖๖๖,๖๘	๔,๖๖๖,๖๖๖	๔,๖๖๖	๔๔๔,๖๔๔,๖๘	๔,๖๖๖,๖๖๖	๔,๖๖๖,๖๖๖	๔,๖๖๖,๖๖๖	๔,๖๖๖,๖๖๖,๖๘

แหล่งที่มา : งบประมาณการสังคมศึกษา

หมายเหตุ กต. ห้องกรรมการพิจารณาที่ดำเนินการ กระทรวงพาณิชย์

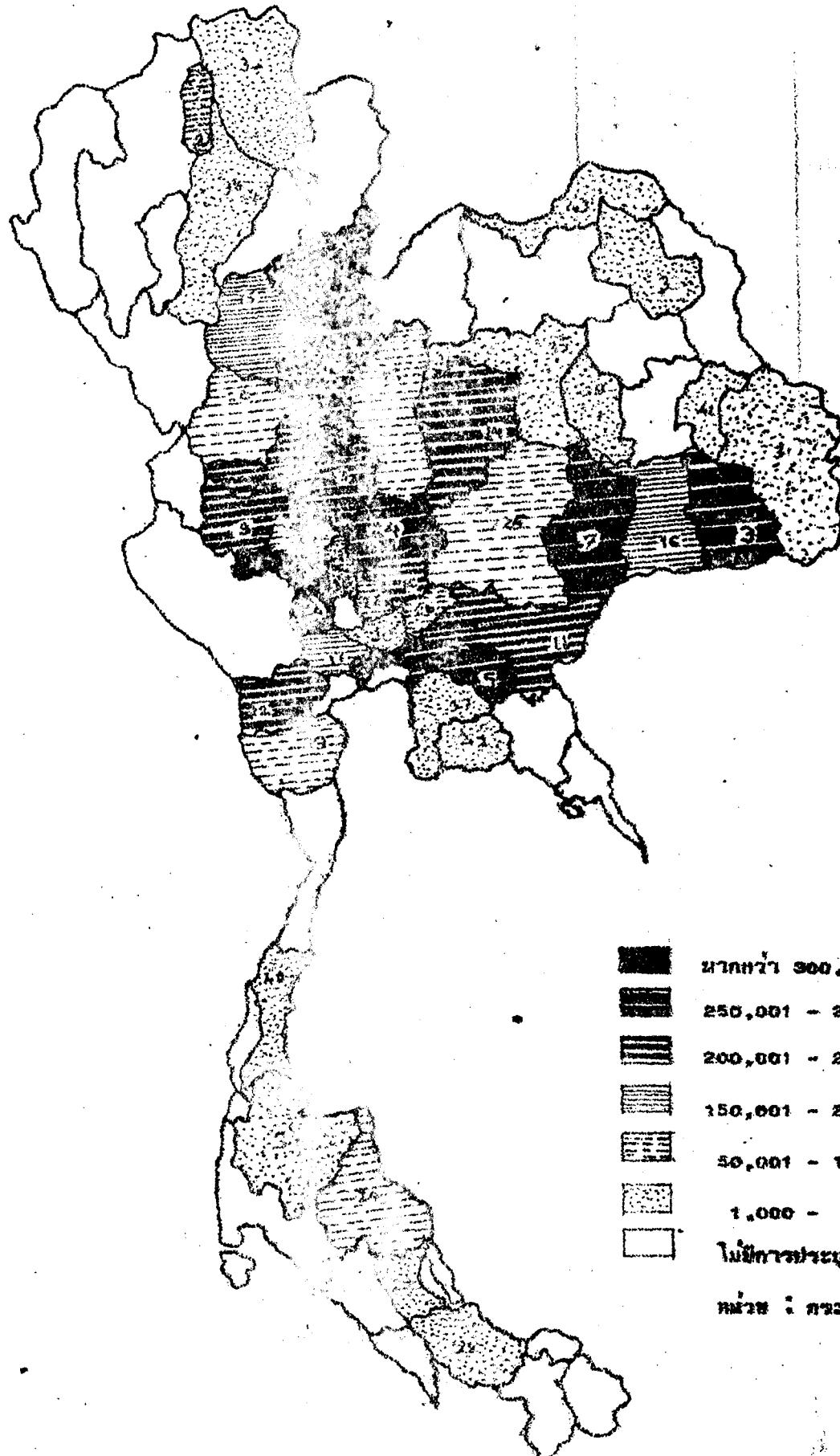
ข้าวที่เหลือค้างสต็อกในปริมาณที่ค่อนข้างมากจะถูกเก็บค้างสต็อกข้ามปีมาสมทบกับอุปทานในปีการผลิต ๒๕๖๔/๒๕๖๕ และอาจจะส่งผลกระทบต่อระดับราคาของปี ๒๕๖๕/๒๕๖๖ ได้อีกทั้งสิ้นไม่พ้น

แผนภาพที่ ๔.๑ และตารางที่ ๔.๗ แสดงยอดปริมาณการประมูลซื้อข้าวสารเจ้าแรกเป็นรายชั่งหัวค แต่ให้ทำเสนอตามลำดับของปริมาณมากน้อยที่ทำการประมูลได้ และเช่นกันแผนภาพที่ ๔.๒ และตารางที่ ๔.๘ แสดงยอดปริมาณการประมูลซื้อข้าวสาร เนี่ยฯ แยกเป็นรายชั่งหัวค แต่ได้นำเสนอตามลำดับของปริมาณมากน้อยที่ทำการประมูล ตารางทั้งสองปีนี้ได้แยกปริมาณการประมูลในสองครั้งแรกที่ประพฤติอย่างรุนแรงและเรียนรู้การประมูลอยู่ ที่ทำการประมูลก็ปรากฏว่า ในบางรายได้เสนอขายไว้ในราคาก้อนข้างสูง (ซึ่งได้บอกยกเลิกการซื้อในที่สุด) หรือต่ำเกินไป (จนต้องยอมเสียค่าปรับเพรษมิอาจล่ มอบให้)

แผนภาพที่ ๔.๗ นิย ๔.๔ และตารางที่ ๔.๙ แสดงปริมาณของข้าวที่ อ.ค.ส ประมูลซื้อแยกตามชนิดของข้าวต่าง ๆ ตามรายเดือน จะเห็นได้ว่า การประมูลจะเริ่มต้นเดือนธันวาคมที่มากที่สุดจะอยู่ในเดือนกุมภาพันธ์ และจะค่อย ๆ ลดน้อยลงเป็นลำดับ (ทั้งกรณีของข้าวเจ้าและข้าวเนี่ยฯ) ส่วนปลายข้าวที่มีการประมูลซื้อค่อนข้างมากในเดือนมิถุนายน

(จ) รูตรั้งอบ สถานที่กักเก็บ และการขนส่ง

คงที่ได้แสดงไว้แล้ว ว่าปริมาณข้าวสารที่ อ.ค.ส ได้รับซื้อในรูปแบบต่าง ๆ นั้น มีอยู่อย่างมากหมายเหตุสำคัญ จึงจำเป็นจะต้องกำหนดครุตันมอบข้าวสารที่ใกล้แหล่งประมูล ซึ่งได้ปรากฏว่า อ.ค.ส ได้เข้ากลังสินค้าไว้ถึง ๔๐ กว่าแห่ง และเนื่องจากนโยบายของรัฐ ที่ให้มอบหมายให้ อ.ค.ส เป็นผู้ดำเนินงานนั้นเพื่อจะกำหนดในเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ และ

ตารางที่ ๔.๓ แสดงศักดิ์เสื่อมปริมาณการประมูลรับซื้อข้าวสารเจ้า ณ จังหวัดต่าง ๆ
ในการเดือน มกราคม/๒๕๖๔

ลำดับ	จังหวัด	ปริมาณข้าวในการประมูลครั้งที่ ๑ และ ๒	ปริมาณข้าวในการประมูลทุกครั้งโดยไม่รวมครั้งที่ ๑ และ ๒	ปริมาณรวมทั้งหมด
๐	กรุงเทพฯ	๘๗๖,๐๐๐	-	๘๗๖,๐๐๐
๑	อุตรดิตถ์	-	๓๐๓,๕๐๐	๓๐๓,๕๐๐
๒	สุพรรณบุรี	-	๓๐๑,๗๘๙	๓๐๑,๗๘๙
๓	เชียงใหม่	-	๒๙๖,๔๐๐	๒๙๖,๔๐๐
๔	ลพบุรี	-	๒๘๔,๔๐๐	๒๘๔,๔๐๐
๕	ฉะเชิงเทรา	-	๒๘๔,๐๐๐	๒๘๔,๐๐๐
๖	พิษณุโลก	-	๒๗๐,๕๐๐	๒๗๐,๕๐๐
๗	บุรีรัมย์	-	๒๖๐,๐๐๐	๒๖๐,๐๐๐
๘	ศรีสะเกษ	-	๒๕๖,๔๐๐	๒๕๖,๔๐๐
๙	อุทัยธานี	-	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐
๑๐	สระบุรี	-	๒๔๖,๐๐๐	๒๔๖,๐๐๐
๑๑	ปราจีนบุรี	-	๒๔๐,๔๐๐	๒๔๐,๔๐๐
๑๒	ราชบุรี	-	๒๓๔,๐๐๐	๒๓๔,๐๐๐
๑๓	นครสวรรค์	-	๒๒๔,๐๐๐	๒๒๔,๐๐๐
๑๔	ชัยภูมิ	-	๒๑๗,๕๐๐	๒๑๗,๕๐๐
๑๕	สุโขทัย	-	๑๙๖,๕๐๐	๑๙๖,๕๐๐
๑๖	สุรินทร์	-	๑๘๔,๐๐๐	๑๘๔,๐๐๐
๑๗	นครปฐม	-	๑๕๑,๐๐๐	๑๕๑,๐๐๐

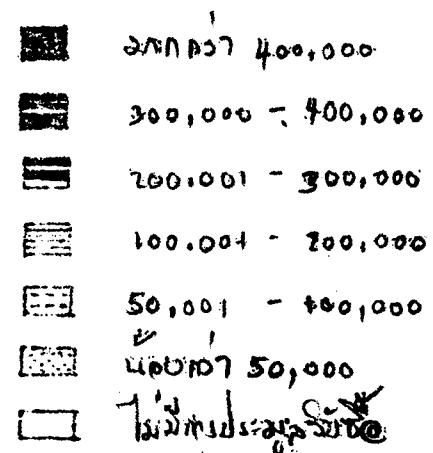
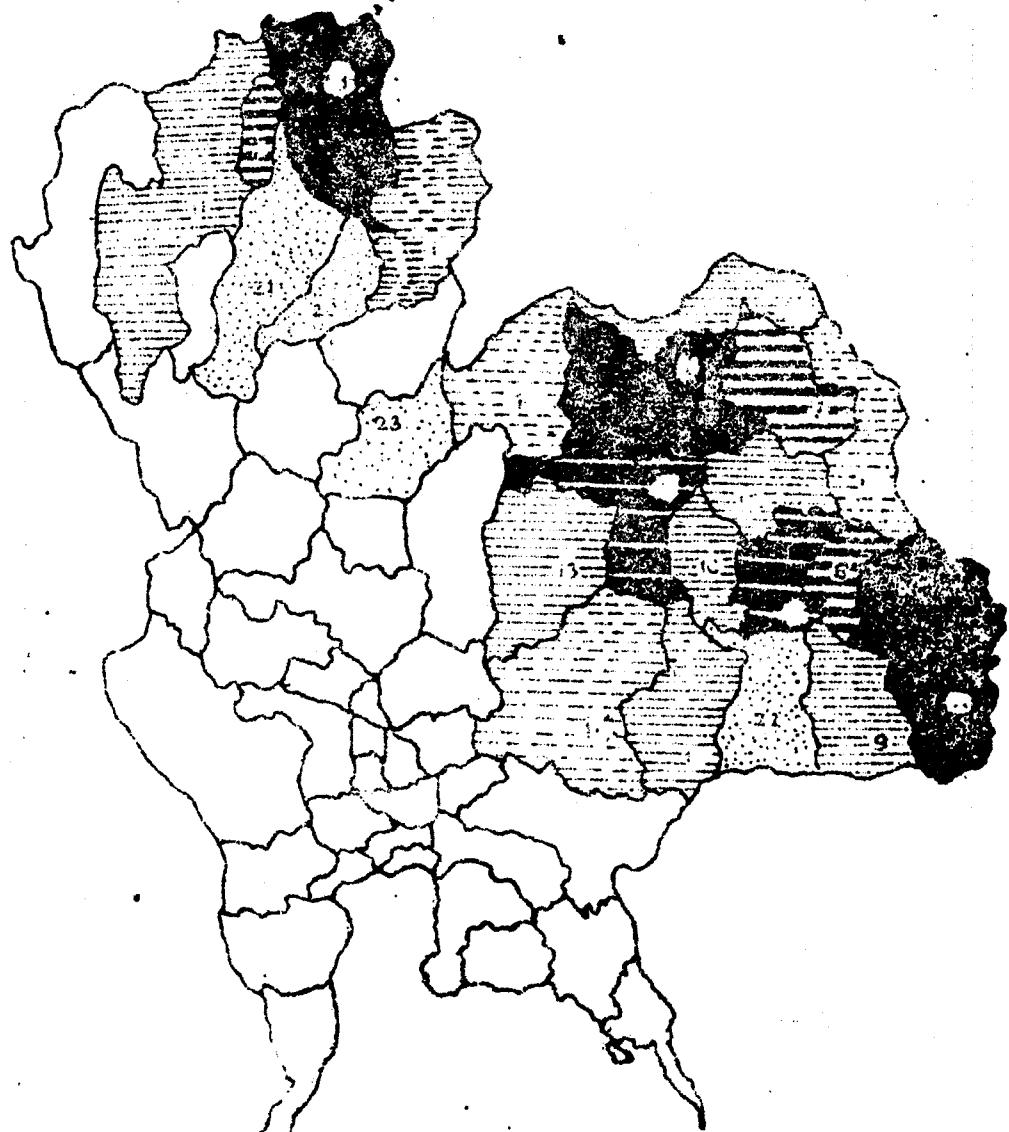
ลำดับ	ช่องทาง	ปริมาณข้าวในการประมูลครั้งที่ ๑ และ ๒	ปริมาณข้าวในการประมูลทุกครั้งโดยรวม รวมครั้งที่ ๑ และ ๒	ปริมาณรวมทั้งหมด
๑๕	เพชรบูรณ์	-	๙๔๖, ๐๐๐	๙๔๖, ๐๐๐
๑๖	เพชรบุรี	-	๘๙, ๔๐๐	๘๙, ๔๐๐
๒๐	กำแพงเพชร	-	๙๐, ๐๐๐	๙๐, ๐๐๐
๒๙	พะเยา	-	๘๗, ๐๐๐	๘๗, ๐๐๐
๒๙	อุบลราชธานี	-	๘๖, ๐๐๐	๘๖, ๐๐๐
๒๙	สิงห์บุรี	-	๘๖, ๔๐๐	๘๖, ๔๐๐
๒๔	นครศรีธรรมราช	-	๗๙, ๐๐๗	๗๙, ๐๐๗
๒๕	นครราชสีมา	-	๖๓, ๔๖๖	๖๓, ๔๖๖
๒๖	นครนายก	-	๕๖, ๔๐๐	๕๖, ๔๐๐
๒๗	ชัยนาท	-	๕๕, ๐๐๐	๕๕, ๐๐๐
๒๘	สังขละ	-	๔๔, ๙๐๐	๔๔, ๙๐๐
๒๙	พิจิตร	-	๔๔, ๙๐๐	๔๔, ๙๐๐
๒๐	ปัตตานี	-	๒๔, ๐๐๐	๒๔, ๐๐๐
๒๑	อุบลราชธานี	-	๒๔, ๐๐๐	๒๔, ๐๐๐
๒๒	เชียงราย	-	๒๑, ๔๐๐	๒๑, ๔๐๐
๒๓	สกลนคร	-	๒๐, ๐๐๐	๒๐, ๐๐๐
๒๔	สุราษฎร์ธานี	-	๑๗, ๔๔๐	๑๗, ๔๔๐
๒๕	ชลบุรี	-	๑๔, ๐๐๐	๑๔, ๐๐๐
๒๖	อ่างทอง	-	๑๒, ๐๐๐	๑๒, ๐๐๐
๒๗	ชลบุรี	-	๑๑, ๐๐๐	๑๑, ๐๐๐

ลำดับ	สังหาร	ปริมาณเข้าในการประมูล ครั้งที่ ๑ และ ๒	ปริมาณเข้าในการ ประมูลทุกครั้งโดยไม่ รวมครั้งที่ ๑ และ ๒	ปริมาณรวมทั้งหมด
๗๘	จำปาง	-	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐
๗๙	นาสารตาม	-	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐
๘๐	ขุมพร	-	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐
๘๑	ปีลธร	-	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐
๘๒	ระยอง	-	๑,๖๐๐	๑,๖๐๐
๘๓	หนองคาย	-	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐

แหล่งที่มา : องค์การคลังสินค้า

หมายเหตุ ยอดสรุรวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

ແຜນທາງທີ່ 4.2 : ແຜນທາງທີ່ການຄ່າການຮັບປະກຸດຂອງການກ່ຽວກັບການກ່ຽວກັບໃນ ຈັກກົດກ່າວ - 9 ປີ / ກອງປະລາດ 2523

ນາມສະກິດ : ດຣ. ຊົງວິໄລ

ตารางที่ ๔.๔ แสดงศิริเลขเปรียบการประมูลรับซื้อข้าวสารเหนียว

ณ จังหวัดต่าง ๆ ในปีการผลิต ๒๕๗๐ /๒๕๗๑

หน่วย : กิโลกรัม

ลำดับ*	จังหวัด	ปริมาณข้าวในการ ประมูล ครั้งที่ ๑ และ ๒	ปริมาณข้าวในการ ประมูลทุกครั้งโดยไม่ รวมครั้งที่ ๑ และ ๒	ปริมาณรวมทั้งหมด
๑	อุตรธานี	๗๙๔,๐๐๐	๖๔๔,๔๐๐	๘๓๔,๔๐๐
๒	อุบลราชธานี	๕๐,๐๐๐	๗๔๗,๐๐๐	๗๙๗,๐๐๐
๓	เชียงราย	๙๐๙,๔๐๐	๗๙๖,๐๐๐	๑๗๐๕,๔๐๐
๔	ขอนแก่น	๖๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๖๐,๐๐๐
๕	ร้อยเอ็ด	-	๗๐๘,๐๐๐	๗๐๘,๐๐๐
๖	พะเยา	-	๒๗๕,๔๐๐	๒๗๕,๔๐๐
๗	สกลนคร	-	๒๗๕,๔๐๐	๒๗๕,๔๐๐
๘	ปัตตานี	-	๒๒๕,๔๐๐	๒๒๕,๔๐๐
๙	ศรีสะเกษ	-	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐
๑๐	มหาสารคาม	-	๑๕๗,๔๐๐	๑๕๗,๔๐๐
๑๑	กาฬสินธุ์	๙๐,๐๐๐	๑๗๔,๐๐๐	๑๖๔,๐๐๐
๑๒	เชียงใหม่	-	๑๗๐,๔๐๐	๑๗๐,๔๐๐
๑๓	ชัยภูมิ	-	๑๗๔,๐๐๐	๑๗๔,๐๐๐
๑๔	นครราชสีมา	๕๙,๐๐๐	๖๐,๖๔๐	๑๑๙,๖๔๐
๑๕	หนองคาย	-	๑๖๒,๐๐๐	๑๖๒,๐๐๐
๑๖	บุรีรัมย์	-	๑๐๖,๐๐๐	๑๐๖,๐๐๐
๑๗	น่าน	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๑๘	เลย	-	๕๑,๔๐๐	๕๑,๔๐๐

ตารางที่ ๔.๔ (ต่อ)

หน่วย : กระสอบ

ลำดับ	ชื่อหัวค	ปริมาณข้าวในการ ประมูล ครั้งที่ ๑ และ ๒	ปริมาณข้าวในการ ประมูลทุกครั้งโดยไม่ รวมครั้งที่ ๑ และ ๒	ปริมาณรวมทั้งหมด
๑๙	นครพนม	-	๖๘,๐๐๐	๖๘,๐๐๐
๒๐	แพร่	-	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐
๒๑	ลพบุรี	-	๗๙,๐๐๐	๗๙,๐๐๐
๒๒	สุรินทร์	-	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐
๒๓	ศรีสะเกษ	-	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐

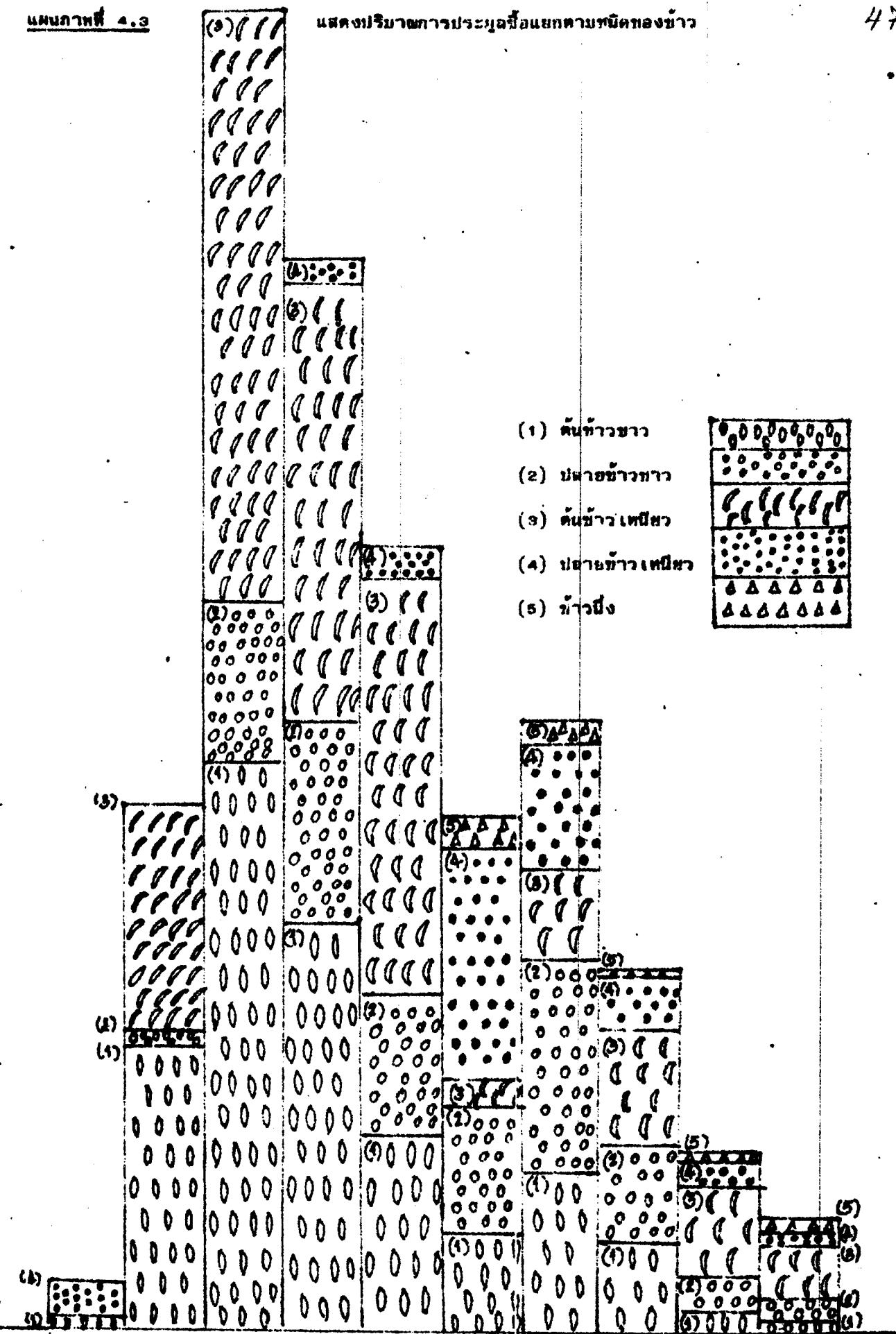
* ยกเว้นหัวคตามปริมาณรวม

แหล่งที่มา : อังศึกษาและสังคมศึกษาหมายเหตุ : ข้อมูลสำรวจวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒

กระสอบ
300,000

แผนภูมิ 4.3

แสดงปริมาณการประยุกต์อัลกอริทึมของข้าว

แผนภูมิ 4.4

แสดงปริมาณการมีระดับต่ำกว่าและมากกว่าค่าเฉลี่ยของข้าวขาว, ปอกายหัวขาวและข้าวเมือง

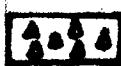
(1) คันข้าวขาว

(2) ปอกายหัวขาว

(3) ข้าวเมือง

ระดับ

500,000

1000,000

500,000

๘๖. ๙๔. ๑๐๖. ๑๒๕. ๑๔๕. ๑๖๕. ๑๘๖. ๑๙๖. ๒๑๖. ๒๓๖. ๒๕๖.

แผนภูมิที่ 4.5

แสดงปริมาณการประบูรชื้น้ำและกัดตามภูมิภาคตั้งข้าว เหมืองและปลากัดข้าว เหมือง

การสอน

100,000

(1) ต้นข้าวเหมือง

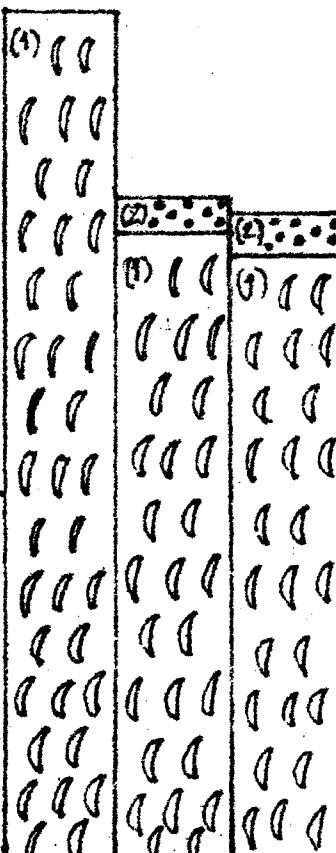
๑๙๖

(2) ปลากัดข้าวเหมือง

๕๘๔

๐๐,๐๐๐

๕๐,๐๐๐

ม.ค. ก.พ. ม.ار. เม.ย. พ.ค. ม.ิ.ย. ก.ศ. ก.พ. ม.ค. ก.พ. เดือน

ตารางที่ ๔.๔ แสดงจำนวนข้าวยแยกตามหมู่คือหมู่ ๆ ของชนิดของข้าวสารที่ประมูลได้ในเดือนต่าง ๆ

จำนวน : กระสอบ

ชนิดข้าว	ธค. ๒๕๖๗	มค. ๒๕๖๘	กพ.	มีค.	เมย.	พค.	มิย.	กค.	สค.	กย.
๑. ตันข้าวขาว	๔๙๒,๐๐๐	๔๔๖,๐๐๐	๗,๐๔๓,๐๙๙	๗๘๘,๖๙๙	๗๘๙,๗๐๐	๗๔๐,๕๐๐	๗๐๘,๗๒๐	๗๐๔,๕๐๐	๗๗,๕๐๐	๔๙,๖๐๐
๒. ปลายข้าวขาว	-	๔๔,๐๐๐	๗๐๘,๔๙๙	๗๘๖,๕๐๐	๗๖๘,๗๕๐	๗๔๗,๐๐๐	๔๙๐,๐๐๐	๗๘๙,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๗๗,๕๐๐
๓. ตันข้าวเหนียว	๘๗,๐๐๐	๔๕๗,๐๐๐	๑,๑๗๔,๕๐๐	๘๔๙,๐๐๐	๘๙๐,๐๐๐	๘๔๙,๕๐๐	๗๔๕,๖๐๐	๗๐๖,๕๐๐	๗๓,๐๐๐	๗๗,๐๐๐
๔. ปลายข้าวเหนียว	-	-	-	๘๗,๕๐๐	๘๔,๕๐๐	๘๓,๐๐๐	๗๑,๐๐๐	๖,๕๐๐	๑๙,๕๐๐	๗๙,๐๐๐
๕. ข้าวเหนียว	-	-	-	-	-	๘๗,๕๐๐	๙๖๑,๙๗๗	๙๖๖,๗๕๐	๙๗๗,๙๕๐	๙๐๗,๙๖๐
	๔๗,๐๐๐	๗,๐๔๔,๐๐๐	๒,๔๔๙,๕๙๖	๒,๐๖๔,๙๙๙	๑,๔๙๙,๗๖๐	๑๔๙,๕๐๐	๑,๙๙๔,๕๕๗	๑๙๖,๙๕๐	๑๗๘,๙๕๐	๑๗๙,๙๖๐

ที่มา : องค์การคหสังสินค้า

กำหนดปริมาณเบ้าหมายของการรับซื้อเพียง ๔.๔ ล้านกรัมส่วน แต่ต้องเพิ่มเบ้าหมายในระดับเวลาอันสั้นยิ่งมากกว่าเท่าที่ การซักการเรื่องสถานที่ก็เก็บข้าว เช่น คลังสินค้า โภตังที่ได้มาตรฐานจึงเป็นไปได้อย่างยากลำบาก จนกระทั่งบางแห่งมีความจำเป็นต้อง เช่าโรงหนัง และสนามมายไว้เก็บข้าวที่มี นอกจากนี้ อ.ค.ส มักจะจ่ายค่าเช่าโภตังค่อนข้างสูงกว่าปกติ เพราะส่วนใหญ่มีความจำ เป็นจะต้องเก็บสินค้าในบางช่วงหรือที่ไม่โภตังไม่มากนัก หันจะเห็นได้ว่า การเช่าโภตังของ อ.ค.ส ในภาคเหนือจะอยู่ในอัตรา ๐.๖๔ - ๑.๗๒ บาท/กระสอบ ภาคกลาง ๐.๗๔ - ๑.๐๐ บาท/กระสอบ ภาคอีสาน ๐.๖๐ - ๑.๐๐ บาท/กระสอบ และภาคใต้ ตั้งแต่ ๐.๔๙ - ๑.๐๐ บาท/กระสอบ

จากการสำรวจและสัมภาษณ์เจ้าของบุญช้างหรือโภตังผู้ให้ อ.ค.ส เช่าในต่างจังหวัด ยอมรับว่า รายได้ของเขารายได้ที่ต้องมาก และมีการรึ่งเต้นเสียเงินทอง เพื่อที่จะได้มีโอกาสให้ อ.ค.ส เช่าโภตังของตนเอง แม้แต่เจ้าของโรงสีผู้เคยเก็บข้าวเปลือกของตนเองยังประนีประนอมที่จะให้ อ.ค.ส เช่าโภตังเก็บข้าว เพราะนอกจากต้นค่าเช่าสูงแล้ว เขายังไม่ต้องถูกลักขโมยข้าวที่เก็บในโภตังอีกด้วย ทั้งนี้เพราะผู้เป็นเจ้าของข้าวคือ รศ.ดร. อ.ค.ส จะต้องถูกลักขโมยเอง ได้ปรากฏอยู่ว่า อ.ค.ส ต้องจ่ายค่าเช่าคลังถึงเดือนละ ๑๑ ล้านบาท ซึ่งทั้งนี้ยังมิได้รวมถึงคันทุนที่เกิดขึ้นจากการสูญเสียของข้าวที่ก็เก็บ และค่าตอกเปียของนูลคำข้าวที่สูญเสียไป

มีความจำเป็นยิ่งเช่นกันที่ อ.ค.ส ที่เป็นรัฐวิสาหกิจหักหัวใจใช้บริการชนส่วนข้าวคือ รศ.ดร. อ.ค.ส (ตามมติของคณะกรรมการดูแล) อ.ค.ส ห้องหลัก เสียงไม่ได้ที่จะต้องเสียค่าน้ำสั่งแพ้งซึ่งกว่าปกติ เมื่อจาก ร.ส.พ ศึกค่าน้ำสั่งแพ้งกว่าเอกสารประมาณ ๒๕-๓๐% นอกจากนั้นยังต้องรอรอบรุกที่ไม่สามารถจะมารับขนส่งข้าวจากคลังในต่างจังหวัดเข้ามา ยังคงเทพได้ทันเวลา เจ้าหน้าที่ห้องผู้ให้เช่าของ อ.ค.ส เล่าว่าทั้งว่า บางครั้งเคยขอให้ ร.ส.พ น้ำหนึ่งด้วยเป็นธรรมเดือนก็ยังไม่มีการอนุมัติ

(๙) การขอรับสัมมอบกับนโยบายของรัฐ

ในทางปฏิบัติได้ปรากฏโครงสร้างและพ่อค้าข้าวต่างถิ่นประมูลขายข้าวให้ อ.ค.ส ในจังหวัดภาคอีสาน ที่ไม่ใช่ท้องที่ของตน และขอรับสัมมอบเป็นที่ใกล้ชิงหัวดินของตน ทั้งเช่น กรณีผู้สั่งออกในกรุงเทพฯ ไปร่วมทำการประมูลในภาคอีสานแล้วขอสัมมอบที่กรุงเทพฯ แทน กรณีโรงสีจังหวัดนครนายกไปประมูลที่ราชบุรี และขอสัมมอบที่ศักดิ์สิทธิ์ ประจำในจังหวัดพระนครราชสีมา เป็นต้น ถ้าจะดูกันอย่างฝึกหัดเห็นว่าไม่เสียหายอะไร เพราะในขั้นสุดท้ายข้าวจะต้องขนส่งลงมาถึงกรุงเทพฯ อุบัติ เป็นการลุคภาระของ อ.ค.ส แต่จะเห็นว่าจุดก่อเรื่องที่เกิดขึ้นต้อง นอกจากผู้สั่งออกจะประทัยค่าขนส่งในการหักการสัมมอยให้ต่างจังหวัดแล้วปริมาณข้าวที่นำมาสัมมอบ ไม่ได้นำจากท้องที่จังหวัดนั้น ๆ ตามที่ทางราชการได้กำหนดไว้ เหตุการณ์การขอรับสัมมอบข้าวได้ปรากฏขึ้นอย่างมาก ซึ่งในบางรายได้ปรากฏข่าวที่ไม่เป็นมงคล กับเจ้าหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ ทั้ง ๆ ที่เจ้าหน้าที่จะต้องรับภาระค่าเนินการเกียวกับรับย้ายสูญสัมมอบ และคำนวณเงินชดเชยการขนส่งสิ่งของทางหนี้งค้าย

(๑๐) เจ้าหน้าที่ อ.ค.ส. ขาดประสนการ

เป็นที่น่าเห็นใจอย่างยิ่งที่ อ.ค.ส ได้รับคำสั่งให้ดำเนินการรับซื้อข้าวภายในเวลา ก่อนหน้าไม่นานนัก ขณะที่ อ.ค.ส เคยมีโภคตั้งอยู่ ๒ แห่ง ทั้งน้ำตกสัง ๒ คน ผู้ช่วยซึ่ง ๕ คน จำต้องขยายตัวออก เป็นหลายสิบแห่ง และรับซื้อข้าวในปริมาณที่มากน้ำมายาตรา ในทุกภาคของประเทศไทย การเตรียมคน การฝึกงานพนักงานจึงไม่สามารถกระทำให้สมบูรณ์ได้ แต่เนื่องจากต้องสนใจของนโยบายจึงต้องเอาหนักงานประจำ พนักงานบัญชี หรือขอปีนศ์ จำกัดจำนวนพนักงานให้ไปรับซื้อข้าวตามจังหวัดต่าง ๆ ดังนั้นการซื้อข้าวของ อ.ค.ส ซึ่งเป็นพ่อค้าหน้าใหม่จึงมีปัญหาในเรื่องการรักษาสภาพข้าวกันอย่างไร พ่อค้าโรงสีสังได้ช่องทางพยายามนำข้าวคุณภาพที่กว่าเกรดที่ได้ตกลงไว้มารสัมมอน ที่ซึ่งไม่ได้ໄลไม่กันก็คงที่สับได้ ไล่กันก็เป็นบ่อเกิดของคอร์รัปชัน เพราะข้าวชนมากแล้ว ถ้าจะขนกลับไปต้องเสียค่าโลหะมาก

ระบบการให้สินบนจังเก็คชั้นและเป็นที่รู้กันว่า ถ้าพ่อค้าโกรสไม่จ่ายเงินกระสอบละ ๕-๒๐ บาท เป็นอันทั้งๆจะไม่ผ่านการตรวจสอบอย่างแน่นอน

เมื่อเป็นเช่นนี้อยู่ ๆ เข้า พ่อค้าที่ซื้อของและส่งมอบตามเกรตตามที่ตกลงกันไว้ก็จะไม่มีสิทธิ์ไป เพราะถึงแม้ว่าจะส่งมอบตามเกรต็จะต้องจ่ายค่าน้ำร้อนน้ำชาเข้า เนื่องจาก เกรตตากว่า เดิมลงไบอิก คนที่เดือดร้อนก็คือ ประชาชนผู้เป็นเจ้าของเงินภาษีทั้งหลาย ส่วนผลประโยชน์จะตกอยู่กับพ่อค้าและเจ้าน้ำที่ที่เกี่ยวข้องนั่นเอง เทฤกาวม์ เช่นนี้ลูกค้าไม่ ยินกระซิ่งในบางสังหารด ประกฎว่ามีเจ้าของโกดังผู้ไห้ อ.ค.ส เข้ารับส่งมอบข้าวถังกับรับ เหมาจ่ายให้กับเจ้าน้ำที่ผู้ตรวจสอบเป็นครั้งคราวไปเลย เพื่อจะได้ศักดิ์ศรีทางการต่อรอง ราคายื่นการให้สินบนให้เป็นที่ลับ เห่อนใจกัน

(๗) การเพิ่มขั้นตอนการตลาดที่ไม่จำเป็น

ตามปกติการค้าข้าวจะถูกขนส่งจากผู้ขายชาวนา ถึงโรงสีโดยพ่อค้าข้าวเปลือก และเมื่อสิ้นข้าวเปลือกเป็นข้าวสารแล้วก็จะถูกล้างมาปั้งโกดังของผู้ลั่นออกที่กรุงเทพฯ การ ประยุกต์รับซื้อข้าวของรัฐบาลเป็นการ เพิ่มขั้นตอนการตลาดอีกจุดหนึ่ง ซึ่งได้แก่ การที่เจ้าของ โรงสีลั่นอบข้าวให้กับโกดัง เก็บข้าวของ อ.ค.ส ในต่างจังหวัดและ อ.ค.ล ขันข้าวต้มมา กวบจีการของ ร.ส.พ. ถึงกรุงเทพฯ อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นการ เพิ่มต้นทุนการตลาดในเรื่อง การขนส่ง ขันขัน-ขันอง ที่ไม่จำเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง แน่นอนที่สุดต้นทุนการตลาดยังนี้ย่อมจะมี ผู้รับภาระอย่างหลักหนี้ไม่พ้น

(๘) การลักลอบเปลี่ยนข้าวใหม่แทนข้าวเก่าของโรงสีข้าว

เป็นที่ทราบในวงการค้าข้าวว่า ผู้บริโภคชาวไทยนิยมและให้ราคาแก่ข้าวสาร เก่ากว่ามากกว่าข้าวสารใหม่ (ข้าวอกใหม่) และในวงการค้าข้าวของเอกชนจะเลือกเอา ข้าวใหม่ลั่นออกต่างประเทศ ส่วนข้าวเก่าจะนำเข้าขายภายใต้ประเทศ ถึงปรากฏมีผู้พยายาม

รายโอกาสจากความรู้ดังกล่าวสับเปลี่ยนข้าวของ อ.ค.ส. ขณะที่กำลังชนสั่งออกขาย ต่างประเทศ เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นขณะที่ อ.ค.ส. จำเป็นต้องจ้างรถบรรทุกของโรงสี ข้าวทำการข้าวเนื่องจากทาง ร.ส.พ. จัดบริการให้ไม่ทันการ โดยที่รถบรรทุกของ โรงสีข้าว เอกชนต้องจ่ายเงินกินเปล่าในรูปของเบอร์เซ็นต์ส่วนหนึ่งให้แก่ ร.ส.พ.

จากการสัมภาษณ์โรงสีข้าวในต่างประเทศได้ความว่า เจ้าของโรงสีข้าวผู้ให้ เช่ารถดังกล่าวแบบสับเปลี่ยนข้าวเกร็งเตี้ยกัน เช่น ใช้ข้าวใหม่ ๑๐% แทนข้าวเก่า ๑๐% และหากำไรส่วนเกินจากการดำเนินงานดังกล่าว เป็นยอดคำไม่น้อย ซึ่งแสดงว่ากิจกรรมค้า ข้าวต้องอาศัยความลับอธิบายความเข้าใจตลาดข้าวเป็นอย่างดี การค้าดำเนินการสับเปลี่ยนข้าว โรงสีข้าวดังกล่าว ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ก่อความเสียหายให้กับ อ.ค.ส. แต่อย่างใด แต่แสดงให้เห็นว่า อ.ค.ส. ดำเนินงานในขนาดที่ใหญ่โต เกินกำลังที่ปฏิบัติให้สมบูรณ์ได้

(ญ) การสั่งเสริมการรวมตัวของโรงสีข้าว

จากนโยบายการประมูลซื้อข้าวของรัฐบาลดังกล่าว เท่ากับเป็นการสั่งเสริม และฝึกการรวมตัวของบรรดาโรงสีข้าวในรูปของการซื้อกันขายข้าวให้รัฐบาล ดังปรากฏ เหตุการณ์เมื่อปลายปีที่แล้ว ที่โรงสีข้าวรวมตัวกันหยุดการรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกร ในเขตชังหวัดภาคกลาง โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะประท้วงและข่มขู่รัฐบาลให้ยกเลิกการเก็บ ภาษีการค้า ๑.๔% ของมูลค่าข้าวเปลือกที่ซื้อมา สิ่งนี้มีผู้ให้àngศิครว่าการทำนิการ ดังกล่าวมิใช่โรงสีข้าวจะกับสับเสยผลประโยชน์จากการเสียภาษีดังกล่าว เพราะเหตุว่า ภาษีการค้า ๑.๔% สามารถจะผูกภาระภาษีให้กับประชาชนในรูปของการบวกตันทุนให้สูงขึ้น ได้อยู่แล้ว แต่เป็นเพาะโรงสีข้าว เกรงจะน้ำภาษีการค้าดังกล่าวมาเป็นครรชนีในการ กำหนดภาระภาษีรายได้ย้อนหลังนั่นเอง

นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์เกิดขึ้นในตอนปลายฤศ្សីในเขตบางชังหรด โรงสีได้ รวมตัวกันหยุดรับซื้อข้าวจากชาวนา เพื่อให้ชาวนา เดินทางประท้วง รัฐบาลจะได้มีประมูล

ซึ่งข้าราชการโรงสี ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นที่รู้กันอย่างดีในบรรดาเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลเนินนโยบาย แต่สิ่งที่จะชี้ให้เห็นก็คือ รัฐบาลกำลังดำเนินนโยบายเพื่อส่งเสริมให้โรงสีข้ารวมตัวกันโดยทางอ้อม ซึ่งแต่เดิมโรงสีข้าโดยเฉพาะในภาคกลาง ซึ่งมีจำนวนมากและมีการแข่งขันกันค่อนข้างมาก การรวมตัวของโรงสีข้าจึงเป็นผลเสียต่อชาวนามากกว่าผลดี

(ก) การประมูลข้าวในตอนปลายฤดู

ได้ปรากฏว่า ในช่วงปลายฤดูการผลิตที่ปริมาณข้าวเปลือกขายออกจากเมืองชานา เกือบทุกแห่ง การประมูลข้าวสารของ อ.ค.ส. ยังคงดำเนินการอยู่ ซึ่งถ้าหากการประมูลข้าวของรัฐจะส่งผลถึงระดับราคาที่เกษตรกรได้รับอยู่บ้าง การประมูลในช่วงปลายฤดูก็เป็นการดำเนินการเพียงเพื่อให้พ่อค้าโรงสีได้กำไรเพิ่มขึ้นเท่านั้น ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า รัฐสร้างผลประโยชน์ให้กับพ่อค้าโรงสีมาแต่ต้นฤดู จึงเป็นภาระที่จะหยุดยั้ง ผลประโยชน์ของกลุ่มโรงสีที่คาดว่าควรจะได้อีกในตอนปลายฤดู แรงผลักดันให้มีการประมูลขึ้นอย่างมาก

๔.๗ การกำหนดราคายืดข้าวสารจากชุมชนสหกรณ์และพ่อค้าโรงสีในภาคใต้

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ข้าวสารจำนวนหนึ่งที่ อ.ค.ส รับซื้อ ได้มาโดยการกำหนดราคายืดข้าวสารจากชุมชนสหกรณ์และโรงสีข้าวในภาคใต้ สิทธิในตารางที่ ๔.๒ แสดงให้เห็นว่า ปริมาณข้าวที่กำหนดราคายืดข้าวสารจากชุมชนสหกรณ์มีจำนวนประมาณ ๔ แสนกิโลกรัม ($\frac{4}{5}$ หมื่นตัน) และจากโรงสีในภาคใต้ประมาณ ๔ แสนกรัม ($\frac{4}{5}$ หมื่นตัน) ซึ่งถึงแม้ จำนวนหั้งสองรายการจะไม่สูงมากนัก แต่น่าจะได้นำมาวิเคราะห์และกล่าวถึงในหลักการ

(ก) การกำหนดราคายืดข้าวสารจากชุมชนสหกรณ์

รัฐบาลได้กำหนดมาตรฐานการที่จะให้สหกรณ์ดำเนินการ เกษตรรับซื้อข้าวจากสมาชิกในราคabeaหมายที่กำหนดไว้ และกำหนดให้ อ.ค.ส. รับซื้อข้าวสารจากชุมชนสหกรณ์อีกท่อหนึ่งโดย

ศักดิ์ค่าน้ำค่าใช้จ่ายในการสืบข้าวให้กันละ ๑๕๕ บาท (แยกเป็นค่าน้ำขึ้น-ลง ๔๕ บาท ค่าโภคภัณฑ์ ๑๐ บาท ค่าน้ำสูง ๘๐ บาท และค่าใช้จ่ายในการซื้อ ๑๐ บาท) และได้ทำการอุดหนุนการเงินหมุนเวียนโดยขอให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) ให้เงินทุนในวงเงิน ๔๐๐ ล้านบาท โดยศักดิ์ต่อเบี้ย ๗๗% ปัจมีนาที่กำหนดไว้ในการนี้ต่อ ๓.๔ แสนตันข้าวเปลือก หรือประมาณการเป็นข้าวสารที่ อ.ค.ส. ต้องชำระรับซื้อในราคากำหนดในปริมาณประมาณ ๒ แสนตัน

ให้มีปรากฏการณ์ที่น่าสังเกตจากผลของการคำแนะนำการดังนี้

(๑) ปัจมีนาที่สหกรณ์รับซื้อส่วนใหญ่ได้มาจากห้องที่ห้างไกลจากกรุงเทพฯ ทั้งนี้ เพราะห้องที่ห้างไกลกรุงเทพฯ จะได้เปรียบในแง่โครงสร้างของราคา และในกรณีนี้ได้ปรากฏว่า ราคากลางของห้องที่ห้างไกลกรุงเทพฯ อยู่ในระดับสูงกว่าราคาน้ำมันที่สหกรณ์รับซื้อ เกษตรกรในภาคกลางจึงไม่นิยมน้ำมันขายให้กับสหกรณ์ แต่เนื่องจากโรงสีของชุมชนสหกรณ์ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในภาคกลาง ปัจมีนาที่สหกรณ์ซื้อได้จึงต้องขนส่งมาสู่ในภาคกลาง

(๒) ราคาน้ำมันที่สหกรณ์รับซื้อจากสมาชิกอยู่ในระดับราคากลางที่สูงกว่าระดับราคากลางอย่างมาก ตั้งตัวอย่างเช่น ราคารับซื้อของสหกรณ์ซื้อ ๗,๖๐๐ บาท/ตัน ในขณะที่ราคากลางที่ซื้อขายโดยทั่วไปคือ ๕,๖๐๐ บาท/ตัน ทำให้เป็นแรงจูงใจให้มีบุคคลอื่น (ที่ไม่ใช่ชาวนาผู้เป็นสมาชิก) ไปรับซื้อข้าวจากงานในราคากลางและพยายามนำข้าวให้สหกรณ์ในราคากลางอุบัติ^๙

(๓) ซึ่งแม้ว่าจะมุ่งหมายของผู้กำหนดนโยบายจะกระทำด้วยความหวังดีที่อยากระดับมาตรฐานการสหกรณ์ และอยากระดับมาตรฐานให้เกษตรกรเห็นประโยชน์ของสหกรณ์โดยการกำหนดให้บทบาทของสหกรณ์เป็นผู้ที่สามารถรับซื้อข้าวได้ในราคากลางกว่าราคากลาง

^๙ คำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารสหกรณ์แห่งหนึ่ง

เกษตรกรจะได้เกิดศรัทธาภัยต่อกัน วิธีการหังกล่าวเป็นส่วนควบคุมเพื่อระอาจะทำให้เกษตรกรเข้าใจบทบาทของสหกรณ์ดีขึ้น เพราะศรัทธาภัยต่อกันเป็นหน่วยงานของรัฐ ที่สามารถให้การอุปถัมภ์ช้านานได้ ขบวนการสหกรณ์ในความหมายที่แท้จริงที่ต้องการให้เกษตรกรได้เข้าใจว่า สหกรณ์ตือ การรวมตัวของบรรดาเกษตรกรที่เป็นสมาชิกที่มีปัญหาและความต้องการเหมือน ๆ กัน เพื่อช่วยกันแก้ปัญหา เพื่อผลประโยชน์ของตนเองและสมาชิก จึงอาจเกิดขึ้นได้อย่างล้าบาก และด้วยโครงสร้างของสหกรณ์ไทยที่เป็นลักษณะระบบอุปถัมภ์อยู่แล้ว การคำนึงการหังกล่าวจึงเป็นการตอบข้อเท็จจริงของสหกรณ์ แต่ระบบอุปถัมภ์ก็และเข้าใจคาดเคลื่อนไปว่า สหกรณ์ ตือ องค์กรอุปถัมภ์ของรัฐ? ผลประโยชน์เกษตรกรผู้เป็นสมาชิกบางคนได้รับในระยะสั้น (ในการขายข้าวให้ราคาน้ำดีราคาน้ำดีเป็นพิเศษแต่เพียงชั่วคราว) จะคุ้มกับผลเสียในระยะยาว (ที่เกษตรกรเข้าใจความหมายและบทบาทของสหกรณ์คือคาดเคลื่อนไป) หรือไม่ซึ่งเป็นคำถามที่น่าคำนึงถึง

(ข) การกำหนดราคารับซื้อข้าวจากโวงสีในภาคใต้

โดยปกติภาคใต้ของไทยเป็นภาคที่อั้งสั่งข้าวจากภาคกลาง และขนย้ายจากกรุงเทพฯ ไปทำการบริโภคอยู่แล้ว ข้าวที่เกษตรกรในภาคใต้มีymปลูกและบริโภคเป็นข้าวสาร เจ้าพันธ์ที่นิเมืองซึ่งมีความแตกต่างกับข้าวพันธ์ที่ปลูกในภาคอื่น ๆ อยู่ค่อนข้างมาก โครงสร้างราคาที่ปราฏในภาคใต้จะอยู่ในระดับที่สูงกว่าภาคอื่น ๆ (เพราะภาคใต้ขาดแคลนต้องนำเข้า) ความจำเป็นในการแทรกแซงตลาดเพื่อผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ จึงมีค่อนข้างน้อยกว่า เพราะหากจะสามารถทำให้ราคาน้ำดีในภาคอื่น ๆ สูงขึ้นเท่าไร ราคาน้ำดีก็จะสูงขึ้นอีกเพียงนั้น

การที่ อ.ค.ส. เข้ามาซื้อข้าวจากโวงสีในราคาก็สูง และขอให้โวงสีซื้อหังกล่าวรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรอีกทอดหนึ่ง จึงเป็นนโยบายที่จะพยายามดำเนินการเศรษฐกิจแล้วก็เป็นความจำเป็น และไม่เกิดประโยชน์อันใดกับเกษตรกร เพราะนอกจาก

จะไม่สมควรขยัญข้าวอกรจากภาคใต้ที่ขาดแคลนอยู่แล้วซึ่งไม่มีหลักประกันอะไรที่จะให้ โรงสีข้าวบางโรงที่ทำสูญเสียข้าวกับ อ.ค.ส. ได้ในราคากลุ่มนี้ จัดตั้งชื้อข้าวเปลือก จากเกษตรกรในราคาน้ำที่สูงกว่าเพื่อนโรงสีอื่น ๆ การคำแนะนำการกำหนดราคารับซื้อตั้งกล่าว จึงเท่ากับเป็นการสูญเสียเงินของรัฐโดยมิได้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ หากจะได้ผลประโยชน์ ทางการเมืองของรัฐหรือของพรบคการเมืองหนึ่งให้ก็อยู่นอกขอบเขตจะพิจารณาในที่นี้

๔.๔ มาตรการความทั่วไปเหลือทางการเงิน

เราจะเห็นได้ว่า รัฐบาลเองก็พอจะรู้ว่าการที่จะสร้างอุปสงค์เที่ยวนิตอนตน ภูมิภาค ข้าวที่กว้านซ้อมาได้ไม่ว่าจะโดยหน่วยงานของรัฐหรือโดยผู้ค้าเอกชนย่อมต้องนำมารักษาในสต็อก เพราะคงจะระบายนอกสู่ตลาดในทันทีไม่ได้ โดยเฉพาะปริมาณอุปสงค์เที่ยวนิตอนตนนี้ย่อมมีมากกว่าความต้องการระดับธรรมชาติของผู้บริโภคไม่ว่าจะเป็นในหรือนอกประเทศ ออยู่แล้ว และการเก็บตุนข้าวปริมาณมากมาย เช่นนี้ย่อมฟื้งมีต้นทุน ซึ่งนอกจากจะมีค่าจัดจ้าง ค่าเก็บรักษา ค่าสูญเสีย อะไรต่าง ๆ แล้ว ยังมีต้นทุนที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ลงทะเบียนอยู่ใน ความชันของเส้นราคาที่ริบเคราะห์ไว้ในตอนที่ ๔.๑ ก็คือ ดอกเบี้ยของเงินทุนที่จะอยู่กับสต็อก ข้าวในโกสั่ง ดังนั้นเพื่อช่วยเหลือผู้ค้าและหน่วยงานของรัฐที่จะต้องทำการเก็บกักข้าวที่ไป ประมูลซื้อมาตามนโยบายของรัฐ รัฐบาลจึงให้ธนาคารแห่งประเทศไทยออกระเบียบว่าด้วย การให้กู้ยืมเงินตามโครงการรักษาราษฎร์ราคาข้าวในฤดูกาลผลิต ๒๕๗๓/๒๕๗๔ เพื่อให้ความ ช่วยเหลือทางการเงินในการเก็บรักษาข้าวดังนี้

ธนาคารแห่งประเทศไทยมีมาตรการล่วงเหลี่ยมให้ธนาคารพาณิชย์ให้เงินกู้ยืมแก่

- ๑) กรมการค้าต่างประเทศ
- ๒) องค์การลังสินค้า
- ๓) ผู้ลั่งข้าวอกร

ในอัตราดอกเบี้ยไม่เกินร้อยละ ๑๓ ต่อปี โดยที่ธนาคารพาณิชย์สามารถยกเว้นเงินต่อจากธนาคารแห่งประเทศไทยได้ โดยมีตัวสัญญาใช้เงินที่ออกโดย กรมการค้าต่างประเทศ องค์การคลังสินค้า หรือผู้สั่งข้าวอกราวางเป็นประกัน ธนาคารแห่งประเทศไทยจะให้ธนาคารพาณิชย์ยกเว้นจำนวนเงินไม่เกินร้อยละ ๒๕ ของยอดคงค้างในตัวสัญญาใช้เงินที่วางเป็นประกัน ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๔ ต่อปี โดยระบุวันถึงกำหนดใช้เงินไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ในตัวสัญญาใช้เงิน แต่จะต้องไม่เกินวันถึงกำหนดใช้เงินในตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคารพาณิชย์นำมารวางเป็นประกัน

ธนาคารแห่งประเทศไทยเริ่มให้กู้ยืมตามระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๗๗ เป็นต้นไปจนถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๗๘ เป็นวันสุดท้าย^๑

สำหรับวงเงินในความช่วยเหลือดังกล่าวนี้ ได้มีการทดลองระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์ว่า วงเงินกู้ในขณะใดจะหนึ่งจะไม่เกิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งหมายความว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยจะต้องเตรียมวงเงิน (revolving fund) ไว้ ๕๕๐ ล้านบาท เพื่อการนี้

นอกจากมาตรการดังกล่าวซึ่งจะให้ความช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่ กรมการค้าต่างประเทศ องค์การคลังสินค้า และผู้สั่งข้าวอกราคลอตถูกการผลิตแล้ว ธนาคารแห่งประเทศไทยยังอกระเบียบมาอีกฉบับหนึ่ง ซึ่งจะให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ค้าข้าว ในดูโอลาที่ข้าวนาปรังจะออกสู่ตลาด โดยความช่วยเหลือนี้จะผ่านทางธนาคารพาณิชย์ เช่นกัน ระเบียบมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๗๘ และสิ้นสุดลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๗๙ มีรายละเอียดดังนี้^๒

^๑ ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการให้กู้ยืมเงินตามโครงการรักษาธุรกิจพาณิชย์ต่อตัวสัญญาผลิต ๒๕๗๗/๗๕๗๘ ประจำครัวเรือนที่ ๑ ศค.๒๓ ลงนามโดย นายนุกูล ประจำตนหมายเหมาย ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

^๒ ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการรับซื้อตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากภาระค้าข้าว พ.ศ.๒๕๗๘ ประจำครัวเรือนที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๗๙ ลงนามโดย นายนุกูล ประจำตนหมายเหเมาย ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

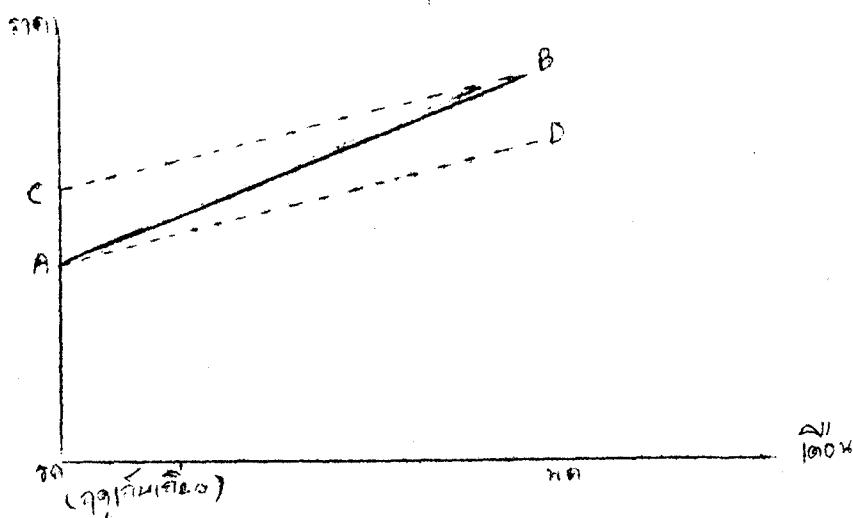
ธนาคารแห่งประเทศไทยจะรับซื้อสัมภาระที่ออกโดยผู้ค้าข้าวจากธนาคารพาณิชย์ ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕.๔ ต่อปี โดยที่คำสัญญาใช้เงินต้องมีสัญญาดังนี้

๑. เป็นคำสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการค้าข้าว และออกโดยผู้ค้าข้าวที่พึงพอใจได้
๒. ถึงกำหนดใช้เงินภายในเวลาไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ออกคำสัมภาระ
๓. เป็นคำสัญญาใช้เงินที่ออกตามใบรับสินค้า ภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่ในใบรับสินค้าและมีจำนวนเงินไม่เกินร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าสินค้าในใบรับ แต่ไม่ต่ำกว่า ๙๐๐,๐๐๐ บาท
๔. เป็นคำสัญญาใช้เงินที่ธนาคารพาณิชย์ติดดอกเบี้ยจากผู้ค้าข้าวไม่เกินร้อยละ ๑๗.๔ ต่อปี โดยไม่มีการเรียกประโภชน์ยืนใจเพิ่มเติม

จะเห็นได้ว่าระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทย ฉบับวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ นี้ มีจุดประสงค์เพื่อจะช่วยสภาพคล่องทางการเงินของผู้ค้าข้าว โดยลั่งเสริมให้ธนาคารพาณิชย์ ให้เงินกู้ยืมแก่ผู้ค้าข้าวในช่วงเวลาดังกล่าว อัตราดอกเบี้ยที่ผู้ค้าข้าวจะกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ได้ก็เป็นอัตราที่ใกล้เคียงกับอัตราตลาด เพียงแต่ธนาคารพาณิชย์สามารถนำคำสัญญาใช้เงินของผู้ค้าข้าวมาถือเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยในอัตราดอกเบี้ยที่ตั้งไว้ต่ำกว่าสัญญาประมาณ ๔%

ถ้าหากว่ามาราธรมากความช่วยเหลือทางการเงินดังกล่าวจะมีผลต่อต้นทุนในการเก็บตุนข้าวของพ่อค้าข้าวแล้วมาตราการนั้นจักต้องเรื่องอำนาจให้กับพ่อค้า และผู้ที่ต้องการกักเก็บสต็อกข้าวทุก ๆ ราย (ถ้าให้แต่บางรายจะไม่ส่งผล เพราะเป็นการสร้างกำไรให้แก่พ่อค้าบางคนเท่านั้น) ซึ่งโดยหลักการก็จะจะลั่งผลต่อราคารืนที่ข้าวเปลือกได้ ดังนี้

รูปที่ ๒

จากรูปที่ ๒ ให้ AR เป็นเส้นราคาปกติ หังที่ได้อธิบายไว้แล้วในรูปที่ ๑ ถ้าตอนต้นกูรูเก็บ เก็บเพื่อค้าซื้อข้าวไว้ ณ ราคา A ในเมื่อต้นทุนในการเก็บรักษาข้าวลดลง เนื่องจาก ตอกเปี้ยลดลง และถ้าค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาอื่น ๆ รวมทั้งกำไรปั้งคงที่ เราจะได้เส้นราคาก็คุ้มค่า การเก็บรักษา เป็น AD แต่เนื่องจากราคา B เป็นราคามาตรฐานที่ถูกกำหนดโดย อุปสงค์และอุปทานรวมแล้ว ส่วนต่างระหว่าง AB และ AD ก็จะเป็นกำไรของพ่อค้า ในทางกลับกันถ้าพ่อค้าเก็บอยู่แล้วว่าจะขายข้าวได้ที่ราคา B ในตอนปลายปี และเมื่อต้น ค่าใช้จ่ายต่อวันลดลง อาจจะซื้อข้าวจากชาวนาที่ราคา C ได้ หังนี้โดยหลักการแล้ว ชาวนาอาจจะขายข้าวได้ราคาสูงขึ้นก็ได้

อย่างไรก็ตาม เส้น AB เป็นเส้นที่แสดงการเก็บรักษาข้าวในระดับปกติที่ พ่อค้าทำอยู่แล้ว ถ้าพ่อค้าจะต้องเก็บรักษาข้าวในปริมาณที่มากกว่าระดับปกติด้วยการ รักษาระดับราคาของรัฐบาล ก็เป็นที่แน่นอนว่าพ่อค้าจะต้องหาสถานที่เก็บรักษาข้าวเพิ่มขึ้น จากเดิมที่มีอยู่ จะเป็นการก่อสร้างเพิ่มขึ้น หรือไปเช่าโกดังเพิ่มขึ้นก็ตาม ดังนั้นจะประมาณได้ว่า ต้นทุนการเก็บรักษาต่อหน่วยของสต็อกข้าวที่มากกว่าระดับปกตินั้นจะเพิ่มขึ้น ยั่งๆ ตอกเปี้ยที่ลอดลงแม้จะทำให้ความชันของเส้นราคอลดลงบ้าง แต่คงไม่ทำให้ความชันของ

เส้นราคาเปลี่ยนเป็น CB แค่ความซันจะมากกว่า CB ทั้งนี้เพราต้นทุนในการเก็บรักษาจะเพิ่มขึ้นจากการเก็บรักษาข้าวปริมาณที่เกินกว่าระดับปกติ

จากศูนย์สำรวจเงินตามโครงการรักษาระดับราคาข้าว ที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๖ เรายาบว่าผู้ถูกยืมรายใหญ่ที่สุดตามโครงการนี้คือ องค์การลังสินต้า ตลอดฤดูกาล พ.ศ.๒๕๔๗/๒๕๔๘ อ.ค.ส ถูกยืมจากธนาคารพาณิชย์ทั้งหลาย เป็นยอดเงินสะสมทั้งสิ้นถึง ๔๔๙.๗๖ ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นประมาณ ๘๖.๕% ของวงเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาทที่ได้มีการตกลงกันไว้ตามโครงการนี้ แต่ได้มีการผ่อนชำระในระหว่างปี ๙๗ ทำให้ยอดคงค้างเมื่อ สิ้นเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๘ มีจำนวนเพียง ๓๗๙.๔๔ ล้านบาท แต่ภาระดอกเบี้ย ๑๓% ของเงินจำนวนนี้คิดเดือนละประมาณ ๘.๔ ล้านบาท ซึ่งเป็นเงินจำนวนไม่น้อยในการดำเนินการตามโครงการนี้ สำหรับกรรมการค้าต่างประเทศนั้น เนื่องจากรัฐบาลให้อ.ค.ส. เป็นผู้ประมูลและเก็บรักษาข้าว โดยกรรมการค้าต่างประเทศกำหนดหักส่วนของกำไรให้ ตั้งนั้นกรรมการค้าต่างประเทศจึงไม่มีความจำเป็น และมิได้ถูกยืมเงินตามโครงการนี้

เป็นที่น่าสังเกตว่า พ่อค้าส่งออกใช้ประโยชน์จากโครงการขี้ยวเที่ยวทางการเงินน้อยมาก ตลอดฤดูกาล พ.ศ.๒๕๔๗ เผด็จยอดเงินถูกสะสมโดยพ่อค้าส่งออกมีเพียง ๗.๔ ล้านบาท ซึ่งไม่มีสิ่งครึ่ง เปอร์เซนต์ของวงเงินถูกหัก แต่สำหรับในช่วงที่ข้าวนานปรุงออกสู่ตลาด (กรกฎาคม - กันยายน) พ่อค้าข้าวได้ใช้ประโยชน์จากการเบิกบานการแห่งประเทศไทย ว่าค้าขายการรับซื้อที่สำคัญๆ ใช้เงินพอกสมควร ทั้งนี้เพราะในช่วงนั้นสภาพคล่องทางการเงินไม่สู้ดีนัก โดยมียอดสะสมเงินถูกในช่วง ๓ เดือนนี้เป็นจำนวน ๘๔๙ ล้านบาท (ดูตัวเลขในตารางที่ ๔.๘)

ตารางที่ ๕.๖ การยื้อเงินขององค์การคลังสินค้า และผู้สั่งออกตามระเบียบธนาคาร
แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการให้ยื้อเงิน เนื่องด้วยโครงการรักษาภาระดับ^๑
ราคาข้าวถุงการผลิต ๒๕๒๗/๙๔๒๔

(หน่วย : ล้านบาท)

เดือน	อ.ก.ส		ผู้สั่งออก		รวม	
	ยื้อ	ยอดคงค้าง	ยื้อ	ยอดคงค้าง	ยื้อ	ยอดคงค้าง
ธันวาคม ๒๕	-	-	-	-	-	-
มกราคม ๒๕	-	-	๗.๖๔๐	๗.๖๔๐	๗.๖๔๐	๗.๖๔๐
กุมภาพันธ์ ๒๕	๗๗๘.๐๔๕	๗๗๘.๐๔๕	๗.๖๔๐	๗.๖๔๐	๗๗๘.๐๔๕	๗๗๘.๐๔๕
มีนาคม ๒๕	๗๖๔.๗๔๐	๔๗๗.๖๔๐	๗.๖๔๐	๗.๖๔๐	๗๖๔.๐๐๐	๔๗๔.๔๐๐
เมษายน ๒๕	๗๖๔.๗๔๕	๖๖๔.๖๔๕	-	๗.๖๔๐	๗๖๔.๗๔๕	๖๖๔.๖๔๕
พฤษภาคม ๒๕	๔๐๔.๗๔๕	๖๗๔.๗๔๕	๗.๖๔๐	๗.๖๔๐	๔๐๔.๗๔๕	๖๗๔.๗๔๐
มิถุนายน ๒๕	๗๔๙.๔๐๐	๖๔๐.๔๔๐	-	๗.๖๔๐	๗๔๙.๔๐๐	๖๔๐.๔๐๐
กรกฎาคม ๒๕	๗๗๙.๗๕๐	๗๔๔.๗๕๐	๗.๖๔๐	๗.๖๔๐	๗๗๙.๖๐๐	๗๔๔.๕๐๐
สิงหาคม ๒๕	๔๗๔.๔๐๐	๔๘๔.๗๐๐	-	๗.๖๔๐	๔๗๔.๔๐๐	๔๘๔.๔๐๐
กันยายน ๒๕	๔๗๔.๔๐๐	๔๘๔.๗๔๐	๗.๖๔๐	๗.๖๔๐	๔๗๔.๗๔๐	๔๘๔.๗๔๐
ตุลาคม ๒๕	๖๑๙.๙๓๐	๔๔๙.๙๔๐	-	๗.๖๔๐	๖๑๙.๙๓๐	๔๔๙.๙๔๐
พฤษจิกายน ๒๕	๑,๐๗๑.๗๐๕	๗๗๙.๕๗๕	๗.๖๔๐	๗.๖๔๐	๑,๐๗๑.๕๕๕	๗๗๙.๕๗๕
ยอดรวม	๔,๘๘๙.๗๖	-	๔,๕๐๐	-	๔,๘๘๙.๖๖๐	-

หมาย : ส่วนสินเชื่อและซื้อขายหลักทรัพย์ ฝ่ายการธนาคาร ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ ๔.๗ การรับซื้อตัวสัญญาจากผู้ค้าข้าว ตามระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการรับซื้อตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการค้าข้าว พ.ศ. ๒๕๒๙

(หน่วย : ล้านบาท)

เดือน	รับซื้อ	ยอดคงค้าง
กรกฎาคม	๒๘๔.๖๐๐	๒๘๔.๖๐๐
สิงหาคม	๑๐๙.๕๗๐	๑๘๕.๖๗๐
กันยายน	๒๙๗.๗๓๐	๒๗๕.๐๖๐
รวม	๕๘๔.๐๐	

ที่มา : ส่วนสินเชื่อและซื้อขายหลักทรัพย์ ฝ่ายการธนาคาร ธนาคารแห่งประเทศไทย

คำถament ที่น่าถกนึกว่า ทำไม่ค้าส่งออกสิ่งไม่ใช่ประโยชน์จากออก เป็นอัตราต่ำ ๑๐% ที่ชูปะลให้ความช่วยเหลือ ซึ่งต่ำกว่าระดับออก เป็นในตลาดในขณะนั้นถึงประมาณ ๓-๕% เพื่อที่จะมาลดตอกข้าว เทคุผลในเรื่องนี้คงจะมีได้อย่างน้อย ๒ ประการ ก็คือ

ประการแรก โดยปกติพ่อค้าส่งออกข้าวสามารถรับเงินโดยใช้ประโยชน์จาก ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการรับซื้อตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการส่ง สินค้าออกอยู่แล้ว^๙ และยังถูกได้ในอัตราดอกเบี้ย ๘% ซึ่งต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ย ๑๐% ของ โครงการรักษาภาระต้นทุนให้ต่ำกว่า

^๙ รายละเอียดใน ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการรับซื้อตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการส่งสินค้าออก ฉบับที่ ๑ (๑ มิถุนายน ๒๕๑๔) ถึงฉบับที่ ๘ (๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐)

ประการที่สอง ศังไครี เคราะห์ไว้แล้วว่า ถ้าพ่อค้าจะเก็บคุณข้าวเกินกว่าระดับปกติที่เคยทำมาในทุกปี ปริมาณสต็อกส่วนเพิ่มก็ย่อมต้องก่อให้เกิดคันทุนในการเก็บรักษาเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันพ่อค้าย่อมสามารถเก็บได้ว่า เมื่อข้าวที่เก็บคุณไว้จะโดยเครื่องหมายระบายนอกสู่ตลาด อุปสงค์เที่ยมที่รัฐบลพยาภัยมารังชั่นก็ไม่สามารถติงราคาข้าวให้สูงขึ้นกว่าระดับที่อยู่ก่อนหน้าโดยอุปทาน และอุปสงค์รวมโดยปกติอยู่แล้ว ดังนั้นสิ่งไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่พ่อค้าข้าวจะใช้ประโยชน์จากเงินอุดหนุน ๙๐% มาสร้างสต็อกข้าวเพิ่มขึ้นกว่าระดับที่ตนเคยทำมา

โดยพฤติผูกแฉะ เรายากล่าวได้ว่า นโยบายให้ความช่วยเหลือทางการเงินนี้ถูกกำหนดมาเพื่อให้องค์กรคสส.สินค้ามีแหล่งเงินอุดหนุนกว่าอัตราตลาด เพื่อนำมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการประมูลรับซื้อข้าวและเก็บรักษาข้าวเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น

๔.๔ ผลของมาตรการเกียวกับข้าวโอชาปี ๒๕๗๗/๒๕๗๘

ถ้ามองย่างฝาดienแล้ว การขายข้าวราคากู้ของรัฐบาลในรูปของข้าวโอชา หรือข้าวเชียงใหม่ตาม ไม่น่าจะมีผลกระทบอะไรต่อราคาข้าวที่ชาวนาจะขายได้ หากแต่เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคด้วยข้าวไป เพราะมีแหล่งข้าวราคากู้ที่จะซื้อมานำริโภคได้ ในตอนนี้ เราจะมาวิเคราะห์ถึงผลกระทบของนโยบายข้าวราคากู้ในประเดินต่อไปนี้

(ก) ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น

เป็นที่แน่นอนว่าผู้ที่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากนโยบายข้าวราคากู้ก็คือผู้บริโภคกลุ่มหนึ่งที่สามารถซื้อข้าวจาก อ.ค.ส. มาบริโภคในราคาน้ำที่ต่ำกว่าห้องคลадได้ จากข้อมูลปริมาณข้าวราคากู้ที่ อ.ค.ส. จำหน่ายในแต่ละปี เราพบว่า มีปริมาณแตกต่างกันค่อนข้างมาก เช่น ในปี ๒๕๗๗ และ ๒๕๗๘ องค์กรคสส.ได้จำหน่ายข้าวราคากู้ไปประมาณปีละ ๘.๔ ล้านกรัมสอบ หรือประมาณ ๘-๑๐% ของข้าวสารที่บริโภคภายในประเทศ ในปี ๒๕๗๙ ปริมาณที่จำหน่ายลดลงเหลือ ๒.๔ ล้านกรัมสอบ (ประมาณ ๓-๔%) ในปี ๒๕๗๑ เพิ่มขึ้นมาเป็น ๔ ล้านกว่ากรัมสอบ (ประมาณ ๔-๖%) อย่างไรก็ตามนับตั้งแต่

ปี ๒๕๖๑ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ปริมาณข้าวที่จำหน่ายโดยองค์การสังสินค้าในแต่ละปีจะตกอยู่ในช่วง « ถึง » ล้านกว่ากระสอบ ซึ่งศักดิ์เป็นประมาณ ๔-๕% ของ การบริโภคภายในประเทศเท่านั้น^๙

การเปลี่ยนแปลงขึ้นลงของปริมาณข้าวที่องค์การสังสินค้าจำหน่ายนี้ไม่น่าจะมีสาเหตุมาจากทางด้านความต้องการของผู้บริโภค เพาะข้าวขององค์การสังสินค้ามีราคาถูกกว่าข้าวประเภทเดียวกันในห้องตลาด แต่น้ำใจมีสาเหตุมาจากการทางด้านอุปทานของข้าวที่องค์การสังสินค้าจะขาดหายได้ในแต่ละปี ซึ่งปริมาณที่จะนำมาจำหน่ายในแต่ละปีนั้น ขึ้นอยู่กับอัตราข้าวสำรอง ปริมาณการสั่งซื้อและนโยบายราคาข้าวของรัฐบาล ดังนั้น ปริมาณข้าวราคากลางนั้นถูกกำหนดมาจากนโยบายการสั่งซื้อ และนโยบายราคาข้าวโดยทั่วไป มากกว่าที่จะมาจากสาเหตุความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งอาจจะเป็น เพราะเหตุนี้เองที่ทำให้ระบบการจำหน่ายข้าวราคากลางเป็นอยู่ไม่ได้มีหลักประกันว่าผู้มีรายได้น้อยเท่านั้นที่จะได้ประโยชน์จากการนี้^{๑๐}

นอกจากนี้ ถ้าเรามาศึกษาในเบื้องของจำนวนคนที่ได้ประโยชน์จากข้าวราคากลางนี้ ก็จะพบว่า มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับประชากรทั้งประเทศ ยกตัวอย่างเช่น ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ องค์การสังสินค้าจำหน่ายข้าวราคากลางไปทั้งหมด ๔,๔๗๘,๒๘๓ กระสอบ เมื่อนำมาคำนวณ การบริโภคข้าวโดยเฉลี่ยทั้งประเทศมาคิดแล้วปรากฏว่ามีคนประมาณ ๗-๘ ล้านคนที่ได้รับประโยชน์ข้าวราคากลางกว่าท้องตลาด^{๑๑} ส่วนประชาชนคนอื่นรวมถึงชาวนาที่ปลูกข้าวเพื่อบริโภคเองนั้น

^๙รายละเอียดของข้อมูลได้จากรายงานการจำหน่ายข้าวขององค์การสังสินค้าในแต่ละเดือน องค์การสังสินค้า กระทรวงพาณิชย์

^{๑๐}การคำนวณการในปัจจุบันนี้คือ ผู้ซื้อเพียงแต่แสดงทะเบียนบ้านสามารถขอบัตรในการซื้อข้าวขององค์การสังสินค้าได้ โดยมีคณะกรรมการจำกัดปริมาณที่ซื้อในแต่ละเดือนเท่านั้น ดังนั้นควรเรียบได้ก็มีลิขิตริชื่อข้าวขององค์การได้

^{๑๑}ศักดิ์ประมาณการโดยใช้ตัวเลข การบริโภคต่อหัว ซึ่งมาจากการสำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ของกรมสั่ง เริ่มนับการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งพบว่าตกลงประมาณ ๗๔๐.๗ กก. ซึ่งเป็นปริมาณโดยเฉลี่ยของชาวนาที่นำไปสำหรับการบริโภค เฉลี่ยของทั้งประเทศนั้นมีการสำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พบว่า ตกลงประมาณ ๗๔๐.๗ กก. ต่อหัว แหล่งที่มาคือ Inter-departmental Committee on Nutrition for National Defense, Nutrition Survey, October 1960, Thailand.

ต้องจ่ายค่าข้าวที่หราตลาดในประเทศไทย ทั้งนี้ เพราะถึงแม้จะปลูกเองแต่ขายก็สามารถขายข้าวที่ได้ที่ราคาตลาด ดังนั้นคันทุนในการบริโภคข้าวของประชาชน โดยที่ไม่ได้ซื้อหรือไม่สามารถซื้อข้าวขององค์การสังสินค้าได้ก็ต้อง ราคาข้าวในประเทศไทยนั้นเอง

เมื่อเราพิจารณาภาระจ่ายของข้าวราคากลางระหว่างในชนบทและกรุงเทพฯ ก็พบว่าในช่วง ๖-๗ ปีที่ผ่านมา ข้าวล้วนให้บุญจำหน่ายอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังตัวเลข เปอร์เซ็นต์การกระจายที่คำนวณมาจากข้อมูลการจำหน่ายข้าวขององค์การสังสินค้าดังนี้

โดยเฉลี่ยในช่วง ๘ ปีที่ผ่านมา ประมาณ ๕๐% ของข้าวที่องค์การสังสินค้าจำหน่ายจะไปสู่ผู้บริโภคในต่างจังหวัด อีกประมาณ ๔% จำหน่ายให้แก่หน่วยราชการในกรุงเทพฯ และที่เหลือประมาณ ๔๗% ไปสู่ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม การกระจายของข้าวโอชา เมื่อก่อนออกผู้บริโภคในต่างจังหวัดมากที่สุด โดยในช่วงปลายปี ๒๔๒๙ เปอร์เซ็นต์ของข้าวองค์การสังสินค้าที่ล้วงต่างจังหวัดได้เพิ่มขึ้นเป็นประมาณ ๔๐%

กล่าวโดยสรุปก็คือ ถึงแม้นโยบายข้าวราคากลางจะดูเหมือนว่ามีข้อเสียอย่างเดียว ผู้บริโภคที่มีรายได้น้อย แต่เราพบว่าผู้มีรายได้น้อยที่อยู่ในต่างจังหวัดล้วนให้บุญได้ประโยชน์จากการดำเนินการนี้ไม่ การจำหน่ายข้าวโอชาประมาณ ๖๐% อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร^๙ และ ๔% ให้แก่หน่วยราชการ นอกจากนี้ปริมาณข้าวราคากลางที่จัดจำหน่ายได้ในแต่ละปีก็ไม่ได้เป็นไปตามความต้องการของผู้บริโภค หากแต่มีปริมาณขึ้นลงตามอัตราข้าวสำรอง และประมาณส่วนออก ดังนั้นผลลัพธ์เกิดขึ้นต่อผู้บริโภคกลุ่มน้อยนี้ก็เป็นแต่เพียงผลพลอยได้ของนโยบายราคax ข้าวโดยที่ไม่ได้ทำมัน

^๙ เป็นที่น่าสังเกตว่า ตัวเลขเปอร์เซ็นต์ประมาณเป็นบุคลจะได้รับ ประมาณ ๑.๔-๒.๔ ล้านคน หรือประมาณ ๓๖-๔๐% ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ได้รับประโยชน์ ซึ่งเป็นตัวเลขที่ฐานสูงเกินไปสิ่งที่ให้เกิดข้อสันนิษฐานขึ้นได้ว่า ประมาณ ข้าวโอชาที่จำหน่ายในเขต กทม. นั้น อาจมีการหมุนเวียนโดยพ่อค้าข้าว ทั้งนี้ เพราะข้าวโอชาของ อ.ค.ส. มีราคากลางกว่าข้าวราคากลาง เนื่องจากมีเงินเท่าทั่ว กอนปรับราคาในเดือน ต.ค. ๒๔๒๙ ซึ่งเป็นมูลเหตุจึงได้มีการหมุนเวียนข้าวโอชาได้

ตารางที่ ๔.๔

การกระจายของข้าวโอชา

	หน่วยราชการในกรุงเทพฯ	เขต กทม.	ต่างจังหวัด	รวม %
๑ พ.ศ. ๒๕๙๗	๕.๗	๕๙.๗	๓๐.๖	๑๐๐
๒๕๙๘	๗.๗	๖๑.๗	๓๑.๔	๑๐๐
๒๕๙๙	๘.๑	๖๗.๔	๒๔.๕	๑๐๐
๒๕๖๐	๗.๗	๕๔.๕	๔๕.๕	๑๐๐
๒๕๖๑	๖.๐	๖๐.๗	๓๓.๗	๑๐๐
๒๕๖๒	๔.๙	๖๑.๕	๓๓.๗	๑๐๐
๒๕๖๓	๕.๙	๕๗.๐	๔๗.๑	๑๐๐
เฉลี่ย ๒๕๙๗-๒๕๖๓	๗.๐	๖๑.๕	๓๓.๕	๑๐๐

ที่มา : คำนวณจากการรายงานการจำหน่ายข้าวขององค์การคลังสินค้าในแหล่งเดือน
องค์การคลังสินค้า กระทรวงพาณิชย์

(ข) ต้นทุนในการดำเนินการ

ในการดำเนินการขายข้าวโอชาด้วย องค์การสังสินค้ายังต้องเสียค่าใช้จ่ายด้านการตลาดอย่างมาก อาทิ เช่น ค่าผลิตข้าว ค่าบรรจุข้าว ค่าเช่าโกหก ค่าขนส่ง ฯลฯ ค่าใช้จ่ายมีความแตกต่างกันระหว่างการขายข้าวโอชาในกรุงเทพฯ และในต่างจังหวัด จากรายละเอียดที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๒ เราจะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายในกรุงเทพฯ รวมแล้วตกประมาณกระสอบละ ๗๐.๔๘ บาท และในต่างจังหวัดประมาณ ๑๘.๕๗ บาท ซึ่งต่างกันเพียงประมาณกระสอบละ ๖ บาท^๙

ตามระเบียบกระทรวงพาณิชย์พอก้าลั่งออกจะต้องมอบข้าวโอชาตามอัตราข้าวสำรองที่กรมการค้าต่างประเทศกำหนด โดยที่ อ.ค.ส. จะเป็นผู้รับซื้อข้าวสำรองตามราคากันนี้คือ กระสอบละ ๗๙๕ บาท ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๙๗ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๙๘ และกระสอบละ ๑๐๔ บาท ระหว่างเดือนมิถุนายน จนถึงเดือนพฤษภาคม ปี ๒๕๙๘ อย่างไรก็ตาม เป็นจากพอก้าสามารถขายข้าว ๙๕% และข้าวเนียรา ๑๐% เมล็ดบาง ซึ่งเป็นส่วนผสมของข้าวโอชาที่ได้ในราคาน้ำดื่มที่สูงกว่าราคาก่อตัว อ.ค.ส. รับซื้อ ดังนั้น เราสามารถคำนวณได้ทั้งต้นทุนข้าวโอชาที่เกิดขึ้นจริง และต้นทุนที่เกิดต่อองค์การสังสินค้าตามราคาก่อตัว

ข้อมูลที่คำนวณไว้ในตารางที่ ๔.๑๐ แสดงให้เห็นว่า ราคاخ้าวโอชาท่องค์การสังสินค้ารับซื้อตนนี้ค่อนข้างว่าราคาน้ำดื่มอยู่ประมาณ ๔๐% และพอก้าจะต้องรับภาระอยู่ระหว่าง

^๙ ที่แม้ว่าต้นทุนจะต่างกันเพียงกระสอบละ ๖ บาท แต่ราคاخ้าวโอชาที่ขายให้แก่บริษัทจังหวัดหรือตัวแทนจังหวัดนี้ต่ำกว่าราคาก่อตัวที่ขายส่งในกรุงเทพฯ ถึงกระสอบละ ๑๐ บาท และต่ำกว่าราคายาปลวกในกรุงเทพฯ ถึงกระสอบละ ๒๐ บาท โดยที่ราคายาปลวกนักประชานชนุ ปีนอง ๆ ละ ๔ กิโลกรัมนั้น ก่อตัวโดยตัวแทนจังหวัด โดยสูงมอบที่หน้ากสิ้นค่าขายขององค์การสังสินค้าในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคที่ก่อตัวโดยตัวแทนจังหวัด ยังหักค่าดำเนินการของบริษัทจังหวัดหรือตัวแทนด้วยโดยค่าดำเนินการที่หักได้ประกอบด้วย ค่าขนส่งในจังหวัด ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และค่าขนส่งจากสถานที่จ่ายข้าวในจังหวัดต่าง ๆ ตามที่กรมการค้าภายในกำหนดให้ ดังนั้นบริษัทจังหวัดหรือตัวแทนจึงได้รับส่วนเหลือจากการตลาดมากกว่าร้านค้าต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ

ตารางที่ ๔.๒ ค่าใช้จ่ายการตลาดขององค์การคลังสินค้าในการขายข้าวโอชาหนึ่งกระสอบ

ประเภท	กรุงเทพฯ	ต่างจังหวัด
๑. ค่าธรรมบรุกจากต้นทางถึงร้านค้าย่อย	๗๒.๐๐	-
๒. ค่าแรงกรรมกรขันนลง	๓.๖๗	๓.๖๗
๓. ค่าผลข้าว - ขนลง ๑.๙๘ - ค่าผสม ๒.๖๙	๓.๖๗	๓.๖๗
๔. ค่าบรรจุถุงและฝาปิดของ	๗๕.๔๐	-
๕. ค่าสูญเสียน้ำหนักข้าว	๗.๗๕	๗.๗๕
๖. ค่าแรงกรรมการขันจากโภตั้งขึ้นรถ	๗.๘๘	๗.๘๘
๗. ค่าแรงกรรมการขันลงร้านค้าย่อย	๗.๘๘	-
๘. ค่าเช่าโภตั้ง (๓ เดือน)	๖.๐๐	๖.๐๐
๙. ค่าถูกต่อกระสอบ	๗๕.๐๐	-
๑๐. ค่าธรรมกรขันนลง เป็นจากการบรรจุถุง	๗.๖๐	-
๑๑. ค่าขนลั่งไปต่างจังหวัด	-	๗๔.๐๐
๑๒. เฉลี่ยสำรองค่าน้ำมัน ๒๐%	๖๒.๙๙	๔๗.๑๔
๑๓. หัก ค่ากระสอบใช้แล้วใบละ	-๔.๐๐	-
รวมค่าใช้จ่ายต่อกระสอบ	๗๐.๔๘	๖๘.๔๗

ที่มา : องค์การคลังสินค้า กระทรวงพาณิชย์

กระสอบละ ๒๖๐ บาท ถึง ๓๖๐ บาท ซึ่งอยู่กับราคาน้ำดื่มที่แท้จริงของข้าว ๙๕% และข้าวเหนียว ๑๐% เม็ดเดียว

เมื่อร่วมคำใช้จ่ายในการตลาดเข้ากับราคารับซื้อขององค์การสังสินค้าแล้ว เรายังเห็นได้ว่า ต้นทุนรวมที่เกิดต่อองค์การสังสินค้านั้นคงประมาณกระสอบละ ๗๕๕.๔๘ บาท ในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๒๗ ถึงมิถุนายน ๒๕๒๘ และกระสอบละ ๗๗๕.๔๘ บาท ตั้งแต่เดือน มิถุนายน ๒๕๒๙ ซึ่งเมื่อนำมาเทียบกับราคายาล่ำให้ร้านค้าย้อมที่กรุงเทพฯ แล้ว ปรากฏว่า องค์การสังสินค้าจะต้องขาดทุนกระสอบประมาณ ๔๔ บาท ถึง ๖๔ บาท ซึ่งอยู่กับราคายาล่ำที่กระทรวงพาณิชย์กำหนดในช่วงเวลาต่าง ๆ และองค์การสังสินค้าจะได้กำไรประมาณกระสอบละ ๔๔ บาท ต่อเมื่อมีการปรับราคาข้าวโอชาให้สูงขึ้นไปเดือนตุลาคม ๒๕๒๙^๑ ดังนั้นถ้าเราศึกษาจะย่ำว่าเดือนหนึ่ง อ.ค.ส. ขายข้าวโอชาประมาณ ๔๔,๐๐๐ กระสอบ ตามตัวเลขในปี ๒๕๒๗ ในเดือนหนึ่งก็จะขาดทุนประมาณถึง ๑.๔-๑.๐ ล้านบาท และถ้าศึกษาเป็นปีก็เป็นเงินจำนวนไม่น้อย ซึ่งผู้ที่แบกภาระนี้ก็คือ ผู้เสียภาษีทั้งหลายนั่นเอง เพราะ อ.ค.ส. เป็นหน่วยงานของรัฐในสังกัดกระทรวงพาณิชย์

และถึงแม้ว่าจะมีการนำรากในเดือนตุลาคม ๒๕๒๙ ซึ่งทำให้อ.ค.ส. ไม่ขาดทุนในการขายข้าวโอชา แต่เรายังต้องไม่ลืมว่า ราคาก็ปรับใหม่ก็ยังต่ำกว่าต้นทุนตามราคาน้ำดื่ม ซึ่งส่วนใหญ่เดิน ๑ กก. เมื่อนำว่าพ่อค้าเป็นผู้แบกภาระ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ในเมื่อพ่อค้ารู้ดีว่าส่วนนี้เป็นต้นทุนในการล่ำออกข้าว พ่อค้าก็ยอมสามารถผลักภาระส่วนไปสู่ชาวนาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อความยืดหยุ่นของอุปทานต่อราคายาล่ำมีน้อย และความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคามีมาก ดังนั้นผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้บริโภคข้าวราคายูก็คือชาวนาไทยนั่นเอง

^๑ อย่างไรก็ตาม ตัวเลขก้าไวหรือขาดทุนนี้จะต้องยกปรับบางคราว ราคาน้ำดื่มที่องค์การสังสินค้าขายปลีกและขายส่งให้หน่วยราชการ หรือขายส่งให้บริษัทซึ่งหักค่าใช้จ่าย

(๑) ผลกระทบของนโยบายข้าราชการคุกคามต่อโครงการซื้อขายข้าว

เนื่องจากในปี ๒๕๔๗/๒๕๔๘ รัฐบาลได้ประมูลรับซื้อข้าวชนิดต่าง ๆ มาเก็บไว้ในคลังสินค้าขององค์การคลังสินค้าจำนวนมาก โดยมุ่งหวังที่จะสร้างอุปสงค์เพิ่มเพื่อทิ้งราคายืนยาวนานจึงขายข้าวให้ที่สูงขึ้น ทำให้เกิดปัญหาในการระบายข้าวเพื่อการค้าต่างประเทศไม่สามารถส่งออกได้เกินกว่าระดับปกติ ดังนั้นเพื่อย้ายในการระบายข้าวกระทรวงพาณิชย์จึงกำหนดให้พ่อค้าชำระค่าข้าวสำรองเป็นเงินโดยวิธีหักบัญชีแทนการสั่งมอบข้าว^๑ ซึ่งหมายความว่า พ่อค้าสั่งออกไม่ต้องจัดซื้อข้าว ๙๕% และข้าวเหนียว ๑๐% เมล็ดข้าว เพื่อลดภาระให้องค์การคลังสินค้า แต่รัฐบาลจะเรียกเก็บเงินเป็นมูลค่าข้าวสำรองจากพ่อค้าแทน โดยกำหนดให้เป็นราคาน้ำหนักข้าวโอชาที่พ่อค้าจ่าย หากหักซื้อเองหักด้วยราคายังไงรัฐบาลที่กำหนดไว้ บริการหักบัญชีนี้ก็จะทำให้พ่อค้าสั่งออกซื้อข้าวโอชาจากองค์การคลังสินค้า ซึ่งเป็นข้าวที่องค์การคลังสินค้าได้จากการประมูลแล้วก็จะสั่งมอบเป็นข้าวสำรองให้องค์การคลังสินค้า โดยขายให้ในราคายังไงก็ตามที่กระทรวงพาณิชย์กำหนด ดังนั้นจึงไม่มีการโดยบัญญัติข้าวแต่อย่างใด ข้าวจะยังคงอยู่ที่คลังสินค้าขององค์การคลังสินค้า แต่บัญชีข้าวจะเปลี่ยนจากข้าวในคลังจากการประมูลมา เป็นข้าวสำรองจากพ่อค้าสั่งออก และองค์การคลังสินค้าก็ได้รับเงินค่าซื้อข้าวสำรอง เพื่อมาใช้ค้ำเงินการค้าต่าง ๆ ได้

บริการหักบัญชีข้าวและเรียกเก็บเงินแทนข้าวสำรองจากพ่อค้าสั่งออกตามที่กล่าวมานั้นนี้ แสดงให้เห็นชัดว่า แท้ที่จริงแล้ว อัตราข้าวสำรองก็คือ การเก็บภาษีอีกประเภทหนึ่งเพิ่มจากภาษีสั่งออกและพรีเมียมข้าว เท่านั้น^๒ ดังนั้นภาระที่เพิ่มขึ้นนี้พ่อค้า

^๑ ที่นั่งสือ เวียนกรุงเทพฯ ระหว่างพาณิชย์ ที่ ๐๗๐๖/ว พศ๘ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เชื่อ การหักบัญชีข้าวสำรอง เพื่อบริโภคภัยในประเทศไทย

^๒ จะต่างกันตรงที่ภาษีสั่งออกและพรีเมียมข้าว เป็นรายได้ของรัฐบาลในขณะที่ภาษีในรูปของอัตราข้าวสำรองมีการโอนผลประโยชน์ไปให้แก่ผู้บริโภคข้าวราคากูกโดยตรง

ตารางที่ ๔.๙๐ ต้นทุนของข้าวโอชาติอกราชสอบโดยประมาณ

	มค.๒๕๖๗	กพ.๒๕๖๘	มิย.๒๕๖๘	ตค.๒๕๖๘
๑. ราคาขายส่งข้าว ๙๕%	๕๕๖.๖๗	๖๙๗.๙๙	๖๔๙.๒๕	๖๓๔.๐๘
๒. ราคาขายส่งข้าวเหนียว ๑๐% เมล็ดข้าว	๕๐๙.๐๐	๕๕๐.๕๗	๖๙๔.๔๘	๖๐๐.๐๐
๓. ต้นทุนข้าวโอชาติตามราคากลาง	๕๗๗.๔๔	๖๒๑.๔๐	๖๖๗.๙๔	๖๐๙.๖๖
๔. ราคาก่อตั้งค์การคลังสินค้ารับซื้อ	๗๙๕.๐๐	๗๙๕.๐๐	๗๙๕.๐๐	๗๙๕.๐๐
๕. ต้นทุนที่ห่อค้ารับภาระ	๒๖๒.๔๔	๓๐๔.๔๐	๓๖๒.๙๙	๒๙๖.๖๖
๖. ค่าใช้จ่ายการตลาดที่กรุงเทพฯ	๗๐.๔๔	๗๐.๔๔	๗๐.๔๔	๗๐.๔๔
๗. ค่าตอกเบี้ย	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
๘. ต้นทุนรวม				
๘.๑ ต้นทุนรวมตามราคากลาง	๖๔๙.๗๗	๗๙๑.๐๘	๗๗๙.๕๐	๖๓๔.๖๔
๘.๒ ต้นทุนรวมตามราคารับซื้อขององค์การคลังสินค้า	๗๘๕.๔๔	๗๘๕.๔๔	๗๘๕.๔๔	๗๘๕.๔๔
๙. ราคาขายข้าวโอชาติคำ算法ของค์การคลังสินค้า	๗๗๐.๐๐	๗๗๐.๐๐	๗๗๐.๐๐	๗๗๐.๐๐
๑๐. กำไร (+)/ขาดทุน (-)				
๑๐.๑ ศิดตามราคากลาง	-๗๗๔.๗๒	-๗๗๑.๐๘	-๗๗๔.๕๐	-๗๗๔.๖๔
๑๐.๒ ศิดตามราคารับซื้อขององค์การคลังสินค้า	-๖๕.๔๔	-๖๕.๔๔	-๕๕.๔๔	๔๔.๔๔

หมายเหตุ ๑.๒ เป็นราคายาส่งที่กรุงเทพฯ รายเดือน จากสภาพอากาศ้าวไทย

๓ ศิดจาก ๘๐% ของราคายา ๙๕% บางกอก ๒๐% ของราคายาเหนียว ๑๐% เมล็ดข้าว

๔ เป็นราคากำหนดรับซื้อข้าวสำรองของกระทรวงพาณิชย์

๕ = ๗ - ๔

๖ ข้อมูลจากองค์การคลังสินค้า

๗ องค์การคลังสินค้าไม่ได้ศิดคำ算法สำหรับเงินทุนที่ถูกมาเพื่อใช้ในการคำ算法 การหักน้ำดื่มน้ำและต้นทุนที่คำนวณไว้ในตารางจะเป็นตัวเลขโดยประมาณที่ต่ำกว่าเป็นจริง

๘ ๘.๑ = ๗+๖ , ๘.๒ = ๘+๖

๙ ราคายาส่งที่กรุงเทพฯ ตามคำ算法ของค์การคลังสินค้า

๑๐ ๙๐.๗ = ๘-๘.๑ , ๙๐.๑ = ๘-๘.๒

ข้าวยื่มสามารถผลักไปให้ผู้บริโภคในต่างประเทศ และ/หรือผลักไปให้ผู้ผลิตภายในก็ได้ ทั้งนี้ยื่มขึ้นอยู่กับความยึดหยุ่นของอุปสงค์ต่างประเทศต่อข้าวไทย ตราบใดที่ความยึดหยุ่นของอุปสงค์ต่างประเทศต่อข้าวไทยไม่ใช่สูงมาก ภาระต่าง ๆ ย่อมไม่สามารถผลักออกต่างประเทศได้ทั้งหมด แต่จะต้องบุกรุกผู้ผลิตในประเทศด้วย ดังนั้นชานาจจะรับภาระในรูปของราคاخ้าวที่ต่ำลง

นอกจากนี้ การท่องถือการสังsinค้าใช้ข้าวจาก การประมูลมาหักภาษีแทนข้าวสำรองจากพื้นที่ล่วงออก แสดงว่าข้าวที่ประมูลมาในส่วนนี้เป็นข้าวที่ทดแทนปริมาณที่พื้นที่จะต้องขาดหายมาให้ เมื่อพื้นที่ค้าน้ำจ่ายเป็นเงินแทนที่เท่ากับว่าองค์การสังsinค้ากำลังทำหน้าที่แทนพื้นที่ล่วงออกในการจัดหาข้าวสำรอง ดังนั้น การประมูลข้าวในส่วนนี้ไม่ได้เพิ่มปริมาณความต้องการในตลาดข้าวแต่อย่างใด เพียงแต่ทดแทนปริมาณที่พื้นที่ล่วงออกจะซื้ออยู่แล้วเท่านั้น^{๑๒} เพราะฉะนั้นการห่วงเห็นอุปสงค์ในตลาด เพื่อติงราคาข้าวให้สูงขึ้นจึงเป็นความห่วงที่ถูกทำลายโดยเหตุผลจำเป็นที่ต้องระบายน้ำข้าวที่ประมูลมาเก็บไว้ในคลังsinค้าเป็นจำนวนมาก

จากประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เรายังคงจะพอสรุปได้ว่า นโยบายข้าวราคากลางมีผลประไบชนิดอ่อนกล่อมเล็กที่มีโอกาสบริโภคเท่านั้น แต่เกิดดันทุนทางสังคมต่อคนทั้งประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อชานาจเป็นผู้ที่ทุกคนยอมรับว่ามีรายได้น้อย เมื่อ

^{๑๒} ได้มีผู้ทำการประมาณความยึดหยุ่นของอุปสงค์ต่างประเทศต่อข้าวไทยหลายท่าน อาทิ เช่น Hiroshi Tsujii (ความยึดหยุ่นระหว่างราคากลาง -๐.๘๙) ลูเซ่น อนันต์ธรรม (ความยึดหยุ่นระหว่างสินค้า -๐.๐๖๔ ระยะยาว -๐.๓๐๔) Wong Chung Ming (-๐.๒๐๖๔) และโอพาร์ ชัยประวัติ (ความยึดหยุ่นสูงมากเกือบสองเท่า) ถู อัมมาร สยามวรา ข้าวในเศรษฐกิจไทย, มูลนิธิโครงการcarraสังคมศาสตรและมนุษยศาสตร พ.ศ. ๒๕๒๙ หน้า ๑๖๙

^{๑๓} เมื่อสิ้นเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๙ องค์การสังsinค้ารายงานว่าข้าวจาก การประมูลท่องถือการสังsinค้า ขายให้พื้นที่ล่วงออกเพื่อส่งมอบเป็นข้าวสำรองนั้นมีปริมาณ ๔,๐๕๒,๕๖๓ กะสอบ จากระยะประมูลทั้งหมด ๑๐,๕๐๔,๖๖๗ กะสอบ หรือปริมาณ ๓๗.๕% ของมูลจาก การประมูลปฏิทิกราช เรื่องมาตรการชื่อข้าวสารด้วยนโยบายกำหนดราคاخ้าวของรัฐบาล วันที่ ๒๓-๒๔ กรกฎาคม ๒๕๒๙ โรงเรียนพทัยพาณิช

เที่ยบกับกลุ่มอื่น ๆ แต่ก็สับต้องแบ่งภาระนี้ นอกจานี้มาตราการที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ก็ไม่ได้มีหลักประกันเลยว่า ผู้ได้ประโยชน์จากนโยบายข้าราชการคุูก ศิริ ผู้ที่มีรายได้น้อย จริง ๆ อย่างไรก็ตาม การมีนโยบายข้าราชการคุูกนี้มีผลประโยชน์ทางการเมืองต่อรัฐบาล เพราะผู้บริโภคในเมือง เป็นฐานทางการเมืองที่สำคัญ และนโยบายข้าราชการคุูกก็สามารถใช้เป็นข้ออ้างว่า อย่างน้อยรัฐบาลก็มีมาตรการที่จะช่วยเหลือผู้รายได้น้อยไม่ว่ามาตราการนั้นจะสมฤทธิ์ผลหรือไม่ก็ตาม

๔. ผลกระทบของนโยบายต่อระดับราคาก้าวเปลี่ยน

๔.๑ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับราคาก้าวเปลี่ยน

ถ้าจะกล่าวว่า กันในหลักการแล้ว สิ่งที่มีอิทธิพลหรือสามารถส่งผลกระทบบึงระดับราคาก้าวที่ช้านานได้รับมีปัจจัยใหญ่ ๆ อยู่ ๗ ประการ กล่าวคือ

(ก) ระดับราคคลาดโลโก โดยปกติระดับราคคลาดโลจจะแสดงถึงเงื่อนไขของตลาดก้าวในตลาดต่างประเทศว่า ในปัจจุบัน ๆ หรือขณะนี้ ๆ สภาวะความต้องการของผู้บริโภคซึ่งแสดงออกมาทางด้านอุปสงค์ เป็นอย่างไร และแสดงสภาวะการผลิตของผู้ผลิตในประเทศต่าง ๆ หรือทางด้านอุปทานว่ามีสภาวะการณ์เป็นลักษณะใด ซึ่งแน่นอนถ้าหากว่า สภาวะด้านการผลิตของผู้ผลิตต่างประเทศไม่ค่อยแจ่มใส หรือราคาของพืชผลอื่น ๆ ที่ใช้ทดแทนกันข้าราชการคุูกซึ่ง ราคาก้าวที่ผู้บริโภคต่างประเทศแสดงเจตจำนงค์ที่จะซื้อจากประเทศไทยจะสูงขึ้น และสำหรับกิจการค้าชายข้าวระหว่างประเทศจะแสดงออกมาทางราคาก้าวสาร FOB ที่กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นที่นิยมใช้แทนราคคลาด อก

หันนั้น ปัจจุบันที่ความต้องการต่างประเทศมีมาก ราคาก้าวสาร FOB กรุงเทพฯ จะสูงขึ้นมากและจะส่งผลถึงการแย่งกันซื้อขายภายในประเทศเพื่อส่งออกขายในราคากลาง ก็จะสูงขึ้นมากและจะส่งผลถึงการแย่งกันซื้อขายภายในประเทศเพื่อส่งออกขายในราคากลาง และในที่สุดก็จะส่งผลต่อการยกระดับราคาก้าวเปลี่ยนของช้านาน

(ข) นโยบายของรัฐบาล เป็นที่เข้าใจกันอย่างทั่วไปแล้วว่า ข้าวเป็นอาหารประเพณี หรือ农作物 ที่สำคัญที่สุดในประเทศไทย ผู้บริโภคทั่ว ๆ ไปทั้งที่มีอาชีพปลูกข้าวและไม่ได้ปลูกข้าวต่างบริโภคข้าวเป็นอาหารหลักกันทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้ข้าวจึงเป็นสินค้าที่รัฐบาลให้ความเอาใจใส่และมีนโยบายเกี่ยวข้องอยู่เป็นอันมาก ประกอบกับผู้บริโภคข้าวในเมืองเป็นผู้ที่ไม่สามารถปลูกข้าวสรับประทานเองได้ แต่เป็นผู้ที่อยู่ภายใต้โครงสร้างทางสังคม และการเมืองที่มีอำนาจ เป็นอย่างมาก จึงลั่นผลกระทบถึงนโยบายของรัฐบาลทุกสัญญาที่มีความจำเป็นต้องกำหนดนโยบาย เพื่อมิให้ราคاخ้าวสูงมากเกินระดับที่ผู้บริโภคตั้งกล่าวจะยอมรับได้ โดยนโยบายที่รัฐบาลได้ใช้ศึกต่อ กันมาเกือบทุกปีร่วม ๑๐ ปี เช่นมาแล้วก็คือ การเก็บภาษีในระดับสั่งออก ในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ

- (ก) การเก็บค่าธรรมเนียมในการสั่งออกทรัพยาเมี่ยมข้าว ซึ่งก็คือ การเก็บภาษีตามสภาพหรือเก็บภาษีค่าหน่วยของสินค้า (Specific Tax) ในระดับสั่งออก
- (ก) การบังคับซื้อข้าวสำรองในราคากำ ซึ่งก็คือ การเก็บภาษีจากมูลค่าข้าว (Ad Valorem Tax) ในระดับสั่งออกในรูปของการบังคับซื้อข้าวราคากู้จากผู้สั่งออก
- (ก) การเก็บภาษีคุลกรรมตามมูลค่าข้าวที่สั่งออก ซึ่งก็คือ การเก็บภาษีแบบ AD Valorem Tax ข้อนี้เข้าไปยังครั้ง ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันมีอยู่ ๒ ชั้นรา กล่าวคือ โดยส่วนมากแล้วเก็บ ๕% ของมูลค่าที่ประมีน ยกเว้นมีการเก็บ ๑๐% ในปี ๑๔๙๖/๑๕๐๗

ภาษีทั้งสามประเพณีข้างต้นนี้ หากคำนวณย้อนกลับเป็นภาษีต่อข้าวเปลือกเจ้าหนึ่งหักที่เราสั่งออกจะมีมูลค่าสูงสุดถึง ๔,๒๒๐ บาท/ตันข้าวเปลือกในเดือนเมษายน ปี ๑๕๐๗ และมีค่าต่ำสุด ๔๘๐ บาท/ตันข้าวเปลือกในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๑๔๙๒ และในปี ๑๕๐๗ ภาษีตั้งกล่าวมีค่าโดยเฉลี่ยประมาณ ๑๗๗๔ บาท/ตันข้าวเปลือก (ดูตารางที่ ๔.๐-๔.๗)

ตารางที่ ๕.๙ การระวางทั้งหมด^๑ ของข้าวเปลือกที่สีเป็นขาว ๕% เป็นรายเดือน

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ - ๒๕๗๔

หน่วย บาท : ล้าน

เดือน	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕	๒๕๗๖	๒๕๗๗
มกราคม	๒,๘๘๐.๙๖	๒,๒๙๖.๗๕	๒๙๐.๕๙	๔๗๐.๒๐	๙๖๕.๐๙	๘๗๙.๙๑	๑,๑๗๖.๔๖	๑,๔๔๔.๗๔
กุมภาพันธ์	๓,๒๗๒.๔๔	๒,๙๘๔.๙๐	๔๐๙.๔๐	๔๗๓.๖๗	๑,๒๘๕.๗๘	๘๕๖.๗๓	๑,๑๕๓.๗๗	๑,๔๙๖.๗๔
มีนาคม	๓,๒๔๐.๖๗	๒,๙๗๖.๘๕	๔๔๖.๐๐	๔๗๖.๗๐	๑,๒๔๕.๙๙	๘๗๔.๐๐	๑,๒๐๓.๕๗	๑,๔๕๙.๗๔
เมษายน	๔,๒๙๔.๙๐	๒,๙๕๔.๔๐	๔๘๘.๔๐	๔๕๗.๒๙	๑,๒๕๓.๗๔	๘๗๑.๗๗	๑,๒๙๖.๘๔	๑,๔๕๙.๙๔
พฤษภาคม	๔,๒๔๐.๘๘	๒,๙๗๑.๗๐	๔๘๘.๔๐	๔๖๔.๔๔	๑,๒๕๓.๕๘	๘๗๕.๖๐	๑,๒๗๔.๐๔	๑,๔๕๙.๙๔
มิถุนายน	๔,๐๙๙.๗๘	๒,๙๐๙.๐๐	๔๘๘.๔๐	๔๗๙.๗๐	๑,๒๕๙.๗๖	๘๕๘.๗๔	๑,๒๘๖.๗๘	๑,๖๘๗.๕๗
กรกฎาคม	๓,๕๐๗.๓๐	๑,๖๙๓.๙๐	๔๘๙.๘๐	๖๙๐.๒๙	๑,๕๕๖.๔๐	๘๘๗.๘๗	๑,๒๔๔.๗๖	๑,๗๙๗.๗๗
สิงหาคม	๓,๔๔๔.๐๒	๑,๖๒๖.๒๗	๔๘๙.๘๐	๖๘๗.๒๙	๑,๕๖๙.๒๙	๘๘๑.๘๕	๑,๒๗๙.๐๕	๑,๗๙๗.๗๗
กันยายน	๓,๔๕๓.๘๐	๑,๖๙๑.๙๐	๔๘๙.๘๐	๖๘๙.๒๙	๑,๕๘๙.๘๔	๘๘๑.๔๙	๑,๒๗๗.๘๐	๑,๗๙๗.๗๗
ตุลาคม	๓,๔๗๔.๙๗	๑,๖๐๙.๙๐	๔๙๔.๙๐	๖๙๔.๗๕	๑,๕๐๙.๙๖	๘๘๑.๘๐	๑,๒๙๙.๗๐	๑,๗๙๗.๗๗
พฤษจิกายน	๒,๗๙๗.๗๙	๑,๕๙๐.๐๕	๔๙๙.๔๔	๗๗๙.๔๕	๑,๐๐๔.๐๐	๘๘๓.๗๘	๑,๒๙๙.๗๔	-
ธันวาคม	๒,๕๗๘.๗๖	๑,๑๖๕.๗๙	๔๘๙.๘๕	๕๖๙.๗๙	๘๘๗.๘๘	๘๕๕.๒๙	๑,๒๙๗.๘๔	-
เฉลี่ย	๓,๒๗๖.๗๙	๑,๒๙๑.๘๘	๔๘๙.๘๘	๖๗๙.๗๕	๑,๒๙๕.๔๙	๘๘๙.๘๗	๑,๒๗๙.๗๙	๑,๖๗๙.๗๙

^๑ ภาระภาษีทั้งหมดได้แก่ อากรขาออก (export duty) หัตราช้าวสำรอง (reserve-requirement) และค่าธรรมเนียมการส่งออก
ข้าว (rice premium)

๙๓

ที่มา: คำนวณจากอัตราค่าไฟฟ้าเป็นข้าว การขาดทุนข้าวสำรอง และอัตราภาษีสูงกว่าข้าวออก ที่รัฐบาลเรียกเก็บในแหล่ง เคื่อนคิดคำนวณย้อนกลับ
เป็นภาษีต่อหัตราช้าวเปลือก โดยใช้อัตราการแปรรูปข้าวเปลือก ๑๐๐ กก. ให้พื้นข้าว ๕% จำนวน ๔๔ กก. ปลาก้าว เอวันเลิศ ๑๔ กก.
และปลาก้าวศรีวันและปีที่รวมกัน ๒ กก.

ตารางที่ ๔.๒ ภาระภาษีทั้งหมด^๑ ของข้าวเปลือกที่สีเป็นขาว ๙๐% เป็นรายเดือน ตั้งแต่ปี พศ. ๒๕๓๗-๒๕๔๘

หน่วย บาท : ล้าน

เดือน	๒๕๓๗	๒๕๓๘	๒๕๓๙	๒๕๔๐	๒๕๔๑	๒๕๔๒	๒๕๔๓	๒๕๔๔
มกราคม	๒,๖๘๐.๙๙	๒,๐๗๐.๙๕	๖๗๕.๗๙	๕๙๖.๖๙	๗๗๙.๘๗	๔๗๖.๗๔	๑,๐๗๔.๑๙	๑,๗๕๕.๗๙
กุมภาพันธ์	๓,๐๖๔.๕๙	๑,๙๙๑.๕๐	๕๐๔.๐๒	๔๗๖.๕๔	๑,๗๗๕.๕๕	๔๕๓.๗๙	๑,๐๖๕.๕๖	๑,๔๖๕.๗๕
มีนาคม	๓,๔๐๙.๐๙	๑,๙๘๗.๖๕	๗๘๐.๗๙	๔๗๖.๕๙	๑,๗๔๓.๕๕	๔๐๔.๕๗	๑,๙๐๔.๗๖	๑,๔๘๗.๕๙
เมษายน	๓,๕๖๐.๙๐	๑,๙๕๙.๘๐	๗๘๖.๗๙	๔๗๖.๕๕	๑,๗๔๕.๗๗	๔๐๔.๗๗	๑,๐๘๘.๙๙	๑,๔๐๒.๖๖
พฤษภาคม	๓,๕๙๖.๗๙	๑,๙๘๗.๙๐	๗๘๖.๗๙	๔๗๖.๕๔	๑,๗๙๕.๗๗	๔๗๓.๒๙	๑,๙๑๖.๗๐	๑,๔๐๒.๖๖
มิถุนายน	๓,๗๘๘.๔๙	๑,๙๐๗.๗๖	๗๘๖.๗๙	๔๗๖.๕๗	๑,๗๘๘.๗๗	๔๕๖.๗๗	๑,๙๕๐.๐๙	๑,๔๘๐.๔๙
กรกฎาคม	๓,๗๖๔.๘๕	๑,๙๙๙.๙๐	๗๘๖.๗๙	๔๗๖.๕๔	๑,๔๕๙.๗๙	๔๕๖.๕๕	๑,๙๕๙.๗๙	๑,๖๒๗.๐๙
สิงหาคม	๓,๘๙๘.๕๖	๑,๘๗๗.๐๗	๗๘๖.๗๙	๔๕๐.๗๖	๑,๗๕๙.๗๙	๔๐๐.๕๖	๑,๘๗๗.๘๙	๑,๖๒๗.๐๙
กันยายน	๓,๘๙๔.๗๕	๑,๘๙๙.๕๐	๗๘๖.๗๙	๔๕๔.๔๐	๑,๗๙๙.๗๙	๔๕๖.๖๕	๑,๙๔๐.๗๐	๑,๖๒๗.๐๙
ตุลาคม	๓,๐๙๕.๖๙	๑,๖๐๔.๖๖	๔๙๔.๖๕	๔๕๙.๕๖	๑,๔๙๐.๐๐	๔๕๓.๐๙	๑,๗๒๔.๕๙	๑,๖๙๓.๕๙
พฤษจิกายน	๒,๔๕๙.๙๒	๑,๗๙๙.๙๗	๔๗๖.๕๙	๖๒๔.๗๙	๔๐๓.๗๙	๔๕๔.๙๗	๑,๖๐๐.๖๒	-
ธันวาคม	๒,๗๕๗.๐๙	๘๘๗.๖๖	๔๗๖.๕๙	๕๐๖.๗๙	๔๕๔.๙๙	๔๕๔.๙๗	๑,๖๘๘.๘๙	-
เฉลี่ย	๓,๒๐๑.๕๐	๑,๘๗๙.๕๗	๔๙๐.๖๗	๔๖๐.๙๙	๑,๗๙๙.๗๙	๔๖๔.๕๕	๑,๗๗๖.๘๗	๑,๔๗๔.๘๐

^๑ภาระภาษีทั้งหมดได้แก่ อากรขาออก (export duty) อัตราข้าวสำรอง (reserve requirement) และค่าธรรมเนียมการส่งออกข้าว (Rice premium)

๙

หมาย : คำนวณเมื่อันดับการคำนวณตารางที่ ๔.๑ แต่ใช้อัตราการแปรรูปข้าวเปลือก ๗๐๐ กก. ได้ต้นข้าว ๙๐% จำนวน ๔๕.๔ กก. ปลายข้าว เอวันเล็กจำนวน ๑๔.๖ กก. และปลายข้าวซีวันและซีทรี รวม ๖ กก.

ตารางที่ ๕.๗ ภาระภาษีทั้งหมด^๙ ของข้าวเปลือกเนียบเป็นรายเดือน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๗-๒๕๒๔

หน่วย : บาท : ด้น

เดือน	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔
มกราคม	๑,๔๔๔.๘๖	๑,๔๗๐.๖๗	๒๗๔.๔๐	๑๘๔.๐๐	๖๔๔.๙๔	๗๙๙.๗๐	๑,๐๐๗.๗๔	๑,๔๖๗.๙๖
กุมภาพันธ์	๒,๑๗๘.๖๗	๑,๔๙๐.๖๗	๑๘๔.๐๐	๑๘๔.๐๐	๑,๐๓๒.๙๔	๗๘๔.๗๘	๑,๐๒๖.๗๘	๑,๓๙๖.๔๙
มีนาคม	๒,๔๗๔.๙๒	๑,๔๘๙.๖๗	๑๘๔.๐๐	๒๙๖.๖๕	๑,๐๘๙.๙๐	๘๔๗.๔๐	๘๗๖.๐๐	๑,๓๕๖.๔๙
เมษายน	๒,๖๗๔.๙๒	๑,๔๙๑.๖๗	๑๘๔.๐๐	๒๙๔.๗๖	๑,๙๐๔.๖๕	๘๔๗.๘๐	๘๙๕.๖๘	๑,๓๕๖.๔๙
พฤษภาคม	๒,๕๖๘.๐๐	๑,๔๙๑.๖๗	๑๘๔.๐๐	๒๙๐.๕๐	๑,๙๗๒.๖๐	๘๔๗.๐๐	๙๙๔.๙๘	๑,๓๕๖.๔๙
มิถุนายน	๒,๔๗๔.๐๐	๑,๐๙๕.๖๐	๑๘๔.๐๐	๒๙๐.๗๘	๑,๙๙๖.๙๔	๘๔๐.๘๙	๙๖๘.๗๐	๑,๔๖๔.๒๒
กรกฎาคม	๒,๖๒๐.๖๗	๙๗๖.๐๐	๑๘๔.๐๐	๒๙๖.๐๐	๑,๙๖๐.๐๐	๙๐๗.๗๔	๙๙๖.๗๘	๑,๔๐๙.๔๐
สิงหาคม	๒,๑๗๗.๗๗	๑,๑๔๒.๖๗	๑๘๔.๐๐	๒๙๔.๕๒	๑,๙๔๖.๔๙	๙๔๑.๔๐	๙๙๔.๐๐	๑,๔๐๙.๔๐
กันยายน	๒,๑๗๙.๖๗	๑,๑๔๙.๐๐	๑๘๔.๐๐	๒๙๔.๕๒	๑,๙๐๗.๕๐	๙๕๗.๔๐	๙๙๑.๕๐	๑,๔๐๙.๔๐
ตุลาคม	๒,๑๗๑.๐๗	๑,๑๗๔.๗๗	๑๘๔.๐๐	๒๙๗.๗๒	๑,๙๐๐.๔๐	๙๗๗.๐๐	๙๙๔.๔๙	๑,๔๐๙.๔๐
พฤษภาคม	๑,๗๕๕.๗๐	๘๕๕.๘๐	๑๘๔.๐๐	๔๐๐.๙๔	๗๖๕.๖๐	๘๔๔.๗๖	๙๖๖.๗๙	-
ธันวาคม	๑,๔๘๖.๗๗	๘๘๘.๐๗	๑๘๔.๐๐	๔๙๙.๗๖	๖๙๔.๖๒	๘๔๘.๔๐	๙๗๖.๔๙	-
เฉลี่ย	๒,๒๑๘.๗๖	๑,๑๗๙.๔๙	๒๙๔.๗๐	๒๙๘.๖๙	๑,๐๙๖.๖๘	๙๙๕.๙๙	๙๙๗.๖๗	๑,๔๙๗.๐๙

^๙ ภาระภาษีทั้งหมดได้แก่ อกรข้าวออก (Export duty) อัตราข้าวสำรอง (reserve requirement) และค่าธรรมเนียมการส่งออกข้าว (rice premium)

๒

ที่มา : คำนวณโดยอิงกับการคำนวณตารางที่ ๕.๑ แต่ใช้อัตราการแปรรูปข้าวเปลือกเนียบ ๗๐๐ กก. ได้ต้นข้าวเนียบ ๙๐% จำนวน ๔๐ กก. ปลายข้าวเนียบเอวันพิเศษจำนวน ๑๘ กก. และปลายข้าวเนียบซีรีวันพิเศษจำนวน ๖ กก

ทั้งจะสังเกตเห็นได้ว่า ทุกครั้งที่ราค้าข้าวที่เราระบายนำมาในต่างประเทศสูงขึ้นมาก รัฐบาลจะเปลี่ยนแปลงภาระภาษีในทางที่สูงขึ้น โดยทั้งนี้ถึงห่วงที่จะให้ระดับราคาข้าวภายในประเทศไทยอยู่ในระดับที่ผู้บริโภคจะยอมรับ โดยไม่ปรากฏว่ารัฐบาลได้เคยให้เงินอุดหนุนในระดับล่งออก ในปีที่ข้าวราคาก็ต่ำอย่างใด ซึ่งแสดงให้เห็นได้เด่นชัดว่ารัฐบาลมีเป้าหมายที่จะรักษาเสถียรภาพของราค้าข้าวในประเทศไทยไม่ให้เคลื่อนไหวตามราคากลาง และให้คงไว้ซึ่งระดับราคาต่าที่รือในระดับที่สูงที่สุด ทำให้ผู้บริโภคภัยในจะยอมรับได้

นโยบายที่ผ่านมาของรัฐบาลในการดำเนินการจัดซื้อข้าวเปลือกในห้องศึกษาฯ คงเป็นนโยบายเพื่อเข้าแทรกแซงหรือเข้าแข่งขันกับพ่อค้าในห้องศึกษาฯ ซึ่งถ้าหากรัฐบาลทำได้ ถูกต้องตามจังหวะเวลา สถานที่ และค้านการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพแล้วก็จะสามารถเพียงมีผลกระทบต่อระดับราคาก็ได้เพียงน้อยนิด เพราะระดับราคាដ้านในอยู่กึ่กราคาก้าวไป远ในระดับล่งออกแล้ว

(ค) พ่อค้าคนกลางในประเทศไทย พ่อค้าคนกลางเป็นผู้ที่ซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาแล้วขายข้าวสารในเวลาที่ต่างประเทศต้องการให้กับชาวต่างประเทศ การดำเนินงานของพ่อค้าคนกลางจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งของการนี้ ที่มีผลกระทบต่อราค้าข้าวนานาชาติรับ เพราะถ้าพ่อค้าคนกลางในระดับต่างๆ สามารถรวมตัวกันคราคารับซื้อได้ หรือดำเนินงานด้านการตลาดอย่างไม่มีประสิทธิภาพแล้ว ราค้าข้าวเปลือกที่ชาวนาขายได้จะคล่องจากระดับราค้าโลกจะเป็น (โดยคำนึงถึงผลของภัยที่ก่อราคากลาง). หน่วยงานบางหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่เก็บข้อมูลนโยบายข้าวมีภาระที่ต้องบันทึกประเดิมของพ่อค้าคนกลางมาเป็นเครื่องก่อร้ายอ้างเพื่อแก้ต่างกับนโยบายของราคากลาง และการไม่มีประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารนโยบายในหน่วยงานของตนว่า ที่ราค้าข้าวที่ชาวนาได้รับคงต้นน้ำเป็นเพาะพืชค้าคนกลางก่อราคากลาง แต่จากการศึกษาของผู้เขียนเอง ตลอดจนของ ดร. อัมมาร สยามวาลา^๗ และนัก

^๗ Chirmsak Pinthong ใน A Price Analysis of Thai Rice System, Ph.D dissertation 1978 และ อัมมาร สยามวาลา เจมส์ก็อกตี้ บีนทอง รัชริยา โภสัจโน ใน การศึกษานโยบายการตลาดและราคากลางเกษตรฯ เล่มที่ ๑

เศรษฐศาสตร์ในและนอกประเทศอีกหลายท่านด้วยยืนยันว่า ตลาดการค้าข้าวในประเทศไทย
ไทยทราบจนถึงปี ๒๕๗๐ ค่อนข้างมีการแข่งขันกันมาก และแข่งขันกันมากกว่าพื้นที่ผลิตอื่น ๆ
ในประเทศไทย ซึ่งตรงกันข้ามกับคำกล่าวท่า แล้วค่อนข้างจะมีความเห็นเป็นเดียว ทางรัฐบาล
จะเข้าสู่ เกี่ยวกับการค้าข้าวในระดับท้องถิ่นแล้ว จะดำเนินการให้มีประสิทธิภาพน้อยกว่า
การดำเนินงานของเอกชน และถ้าหากรัฐอย่างเช่นมาจัดซื้อในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยอ้างว่า
พื้นที่ผลิต ภายนอก รัฐบาลก็จะเป็นต้องดำเนินงานเช่นเดียวกับพื้นที่ผลิตอื่น ๆ ทั้งหมด
 เพราะพื้นที่ผลิตอื่น ๆ มีระดับแห่งการแข่งขันน้อยกว่าในการเมืองข้าวมาก การกำหนดเป้าหมาย
 เพื่อลดส่วนเหลือของการตลาด (Marketing Margin) ของรัฐบาล โดยไม่แก้ไขนโยบายภาษี
 ในระดับส่วนออก จึงเป็นสถานที่นำจะต้องหาคำทำใจว่าสามารถจะช่วยเพิ่มราคายังไงได้รับ
 อุปจักรหรือ? และถ้าหากเพิ่มได้ การลดลงในส่วนเหลือของการตลาด (Marketing Margin)
 จะสามารถเพิ่มราคายังไงได้รับมากน้อยเพียงไร? หรือว่าการดำเนินงานตั้งแต่ล้ำ
 เป็นต้นเพียงการหลบดีดหรือ เพื่อปลดปล่อยให้ราวนากลับเดิม รัฐบาลได้พยายามกำหนด
 นโยบาย เพื่อช่วยเหลือชาวนาซึ่ง เป็นผลทางค้านการเมืองแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

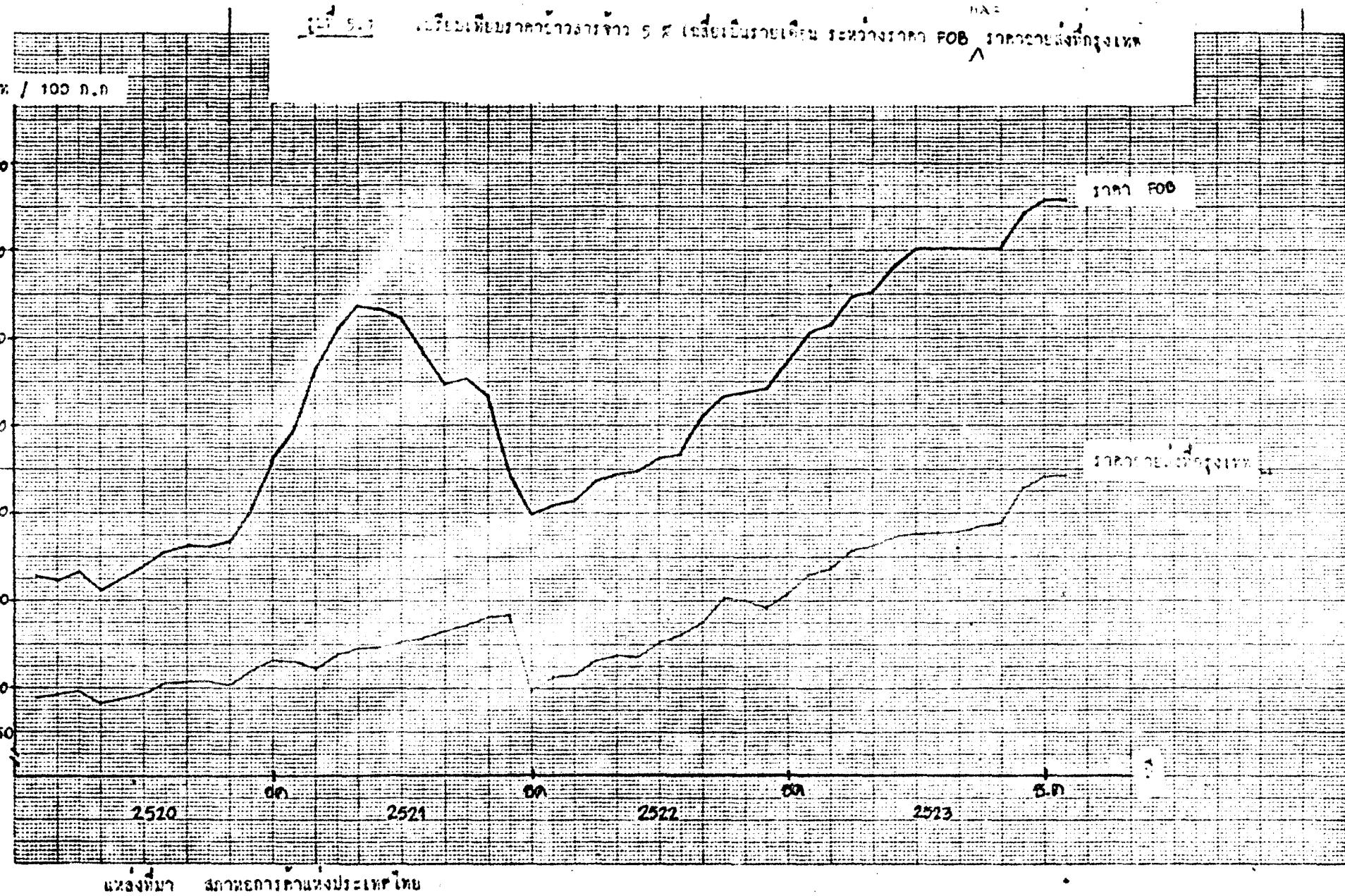
๔.๒ การแยกผลกำไรของราคาน้ำดินและนโยบายภายใน

นักวิชาการที่ศึกษาเรื่องข้าว และแม้แต่รัฐบาลเองต่างก็ยอมรับว่าบีบจ่ายที่มี
 ความสำคัญที่สูงในการกำหนดราคายาเปลือกที่ชาวนาจะขายได้ และอยู่นอกเหนือจากการ
 ควบคุมของผู้ใด ก็คือ ระดับราคาในตลาดโลก^๙ ความสมดุลระหว่างราค่าส่วนออก (FOB)
 ราคายาส่วนที่กรุงเทพฯ และราคาน้ำดิน จะเห็นได้จากรูป ๔.๑ และ ๔.๒ ในรูป ๔.๑
 เราจะเห็นว่า ราคายาส่วนที่กรุงเทพฯ มีแนวโน้มการเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกับราค
 FOB ถึงแม้ว่าในบางช่วงเวลา เช่นระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๗๐ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๗๑

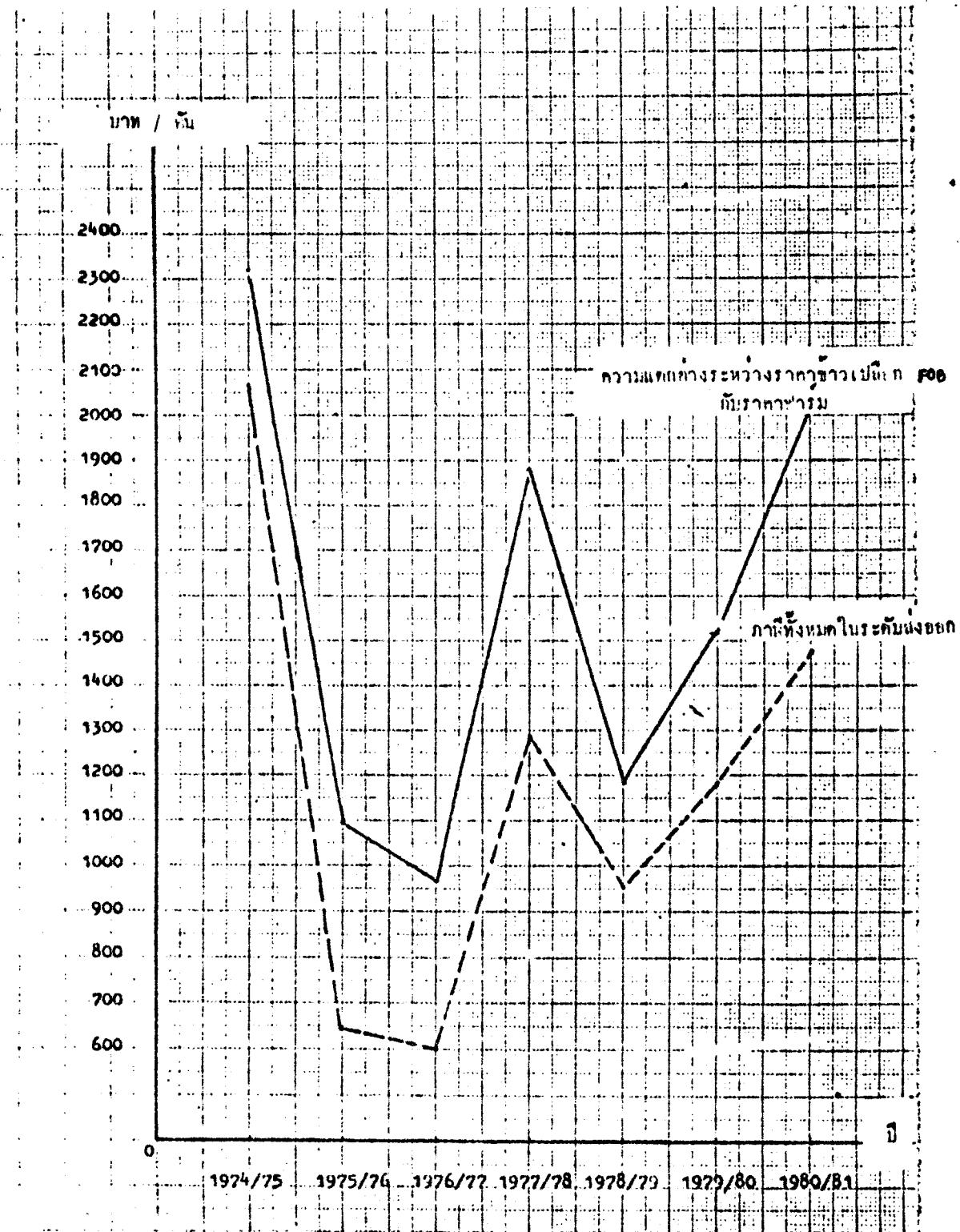
^๙ เป็นที่น่าแปลกใจสำหรับผู้ศึกษาข่าวสารในหน้าหนังสือพิมพ์ที่รัฐบาลมักจะอ้าง
 ราคาน้ำดินกว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ราคายาเปลือกตูกต่อ แต่ยังไก่ราคายาเปลือก
 ล้วนๆ รัฐบาลมักจะไม่เคยอ้างราคาน้ำดินเป็นเพราะนนโยบายในของ
 รัฐบาลอยู่เสมอ

ราคา FOB อยู่ในระดับที่สูงกว่าแนวโน้มระยะยาวค่อนข้างมาก แต่ราคายาส่งที่กรุงเทพฯ ก็มีได้เพิ่มขึ้นมากนัก ปรากฏการณ์ช่วงนี้เรียกว่าได้ด้วยภาระภาษีในระดับส่งออกที่สูงขึ้นกว่าปี ๒๔๖๐ มาก (คุณารักษ์ ๔.๑) ดังนั้นจึงมีผลกระทบต่อราคายาส่งกรุงเทพฯ ไปสูงตามราคา FOB ส่วนในรูป ๕.๒ แสดงให้เห็นถึงความสมสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างระหว่างราคายาเบสิอิก FOB กับราคافาร์ม กับภาระภาษีทั้งหมดในระดับส่งออก เราจะเห็นได้ชัดว่า ความแตกต่างระหว่างราคายาเบสิอิกที่ชารานาได้รับ (ราคافาร์ม) กับราคายาเบสิอิกส่งออก สามารถลดลงได้ด้วยภาระภาษีในระดับส่งออก เป็นอย่างดี เมื่อได้ภาระภาษีทั้งหมดในระดับส่งออกลดลง ความแตกต่างของราคافาร์มและราคас่งออกก็ลดลง แต่มีภาระภาษีเพิ่มขึ้น ความแตกต่างของราคافาร์มและราคас่งออกก็เพิ่มขึ้นด้วย

เนื่องจากนโยบายการประมูลรับซื้อข้าวสารของรัฐบาลในปี ๒๔๖๗/๒๔๖๘ มีลักษณะที่แตกต่างจากนโยบายรัฐบาลที่เคยดำเนินมาในอดีต ดังนั้นหากการประมูลรับซื้อข้าวสารจำนวนมหาศาลของรัฐบาลสูงที่กล่าวมาแล้วสามารถกลับผลกระทบต่อราคافาร์มให้สูงขึ้นได้จริง นั่นก็จะเป็นการสั่นสะเทือน (shock) ต่อความสมสัมพันธ์ระหว่างราคากันทั้งสองที่เคยเป็นมาในอดีต ดังนั้น เพื่อที่จะประเมินผลกระทบของนโยบายการประมูลในปี ๒๔๖๗/๒๔๖๘ เราจึงได้ทำการ plot หาความสัมพันธ์ระหว่างราคายาเบสิอิกที่ชารานาขายได้ (ราคافาร์ม) กับราคายาเบสิอิกสู่ห้อง (ราคายาเบสิอิก FOB ศึกษาด้วยภาระภาษีในระดับส่งออกทั้งหมด) ที่เคยเป็นมาในอดีต เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของราคากันทั้งสองในอดีตกับความสัมพันธ์ของราคากันทั้งสองในปี ๒๔๖๗/๒๘ ก็จะทำให้เราเห็นได้ว่า ราคายาเบสิอิกที่ชารานาขายได้นั้นสูงขึ้น เพราะผลกระทบของราคас่งออกสูงขึ้นที่ยังคงต่อไปในปี ๒๔๖๗/๒๘ หรือเป็นเพราะมาตราการการประมูลที่เกิดขึ้นในปี ๒๔๖๗/๒๘ ถ้าหากความสัมพันธ์ของราคากันทั้งสองในปี ๒๔๖๗/๒๘ ยังคงอยู่ในระดับแนวเดิมกับความสัมพันธ์ในอดีตที่ผ่านมา เรายังคงจะพอสรุปได้ว่า การประมูลรับซื้อข้าวของรัฐบาลเป็นการดำเนินงานที่สูญเปล่า

ญี่ปุ่น 5.2 เบริญที่บันการณ์สัมภัณฑ์ของ ความแตกต่างระหว่างราคาก้าวเปลี่ยน ต้นราคาก้าว และ ก้าวทึ้งหนักในระดับเพื่อออก (ตัดกันวนก่อต้นก้าวเปลี่ยน)

หมายเหตุ 1) ราคาข้าวเปลี่ยน ต้นของการกันวนของมูลค่าผลิตข้าวข้าวเปลี่ยนเท่าๆ 5 % ชนิดทั่งๆ ที่ขายให้ในระดับราคาก้าวต่อๆ กันๆ

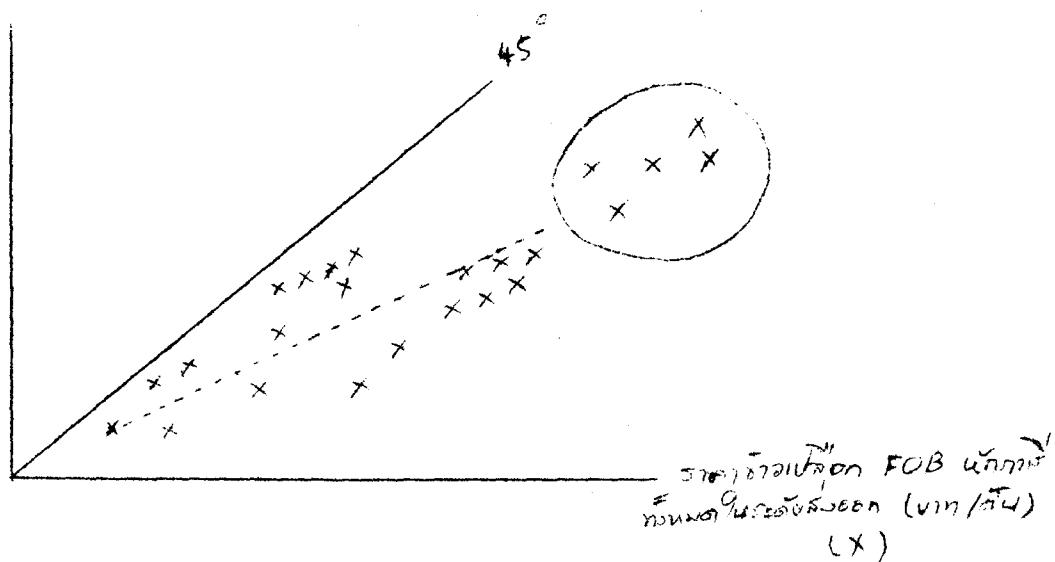
2) ก้าวทึ้งหนักในระดับเพื่อออก ให้เห็น ตัวธรรมเนียมการหักยก (พรีเมียมช้า) มากกว่าเดิม และการหักยกมีการหักเรื่อง

3) ราคาก้าว ต้องราคาของข้าวเปลี่ยนเท่าๆ 5 % ที่ซึ่งหัก ผลกระทบเป็น

เพื่อให้การอธิบายผลกระทบของนโยบายในปี ๒๕๙๗/๙๘ ต่อราคافาร์มในภาคต่าง ๆ ในตอนต่อไปมีความง่ายต่อการเข้าใจของผู้อ่าน ดังนั้นจึงขอยกยุบข้างล่างนี้มาเป็นหัวอย่างในการอธิบายเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น

รากว่าเบสิก (บาท/ตัน)

(y)

จากรูป เส้น ๔๕ ศิอ เส้นที่แสดงว่าราคافาร์ม (แทนด้วย y) เท่ากับราคากำไรเบสิก FOB หักภาษีทั้งหมด (แทนด้วย x) ความแตกต่างระหว่างเส้น ๔๕ กับข้อมูลแท้จริง (actual observation) ศิอ ส่วนเหลือของการตลาด (marketing margin) เส้นไข่ปลา ศิอ เส้นที่แสดงถึงความสัมพันธ์โดยเฉลี่ยระหว่างตัวแปร y และ x ที่เป็นมาในอดีต ซึ่งศิอ ราคافาร์มจะสูงขึ้นเมื่อรากว่าเบสิก FOB สูงขึ้น เส้นไข่ปลาได้สามารถประมาณการได้โดยใช้รากว่าเบสิก แต่เราต้องการถูกต้องเส้นไข่ปลาด้วยรายๆ ไปพยายามให้ใกล้เคียงกับเส้นก่อสร้างสองน้อยที่สุดได้ (Least Squares Regression Line)

ในการศึกษานโยบายในปี ๒๕๙๗/๙๘ มีผลในการยกระดับราคافาร์มได้จริง ความสัมพันธ์ระหว่าง y และ x ที่ควรจะอยู่ในแนวที่สูงกว่าเส้นไข่ปลา หากยังคงอยู่ในระดับแนวเดียวกับเส้นไข่ปลา เช่น หัวอย่างในรูปวงกลมแล้ว เราคงคงสูงไปกว่า ราคافาร์ม

(γ) สูงขึ้นก็เพราะราคาส่งออก (χ) สูงขึ้น ตามความสัมพันธ์ที่เกยเป็นมาในอดีต นโยบาย
ประมูลซื้อข้าวสารของรัฐบาลมีได้ลั่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างราคาก็คงจะ

๔๑๓ ผลกระทบของนโยบายปี ๒๕๒๗/๒๕๒๘

จากข้อมูลเกี่ยวกับการประมูลรับซื้อข้าวสารขององค์การสังสินค้า และข้อมูล
ราคาที่มีอยู่ เราได้สืบกราข้าวข้าวเจ้าของจังหวัดที่คิดว่าเป็นศูนย์กลางของราคาก็อยู่ใน
ภาคต่าง ๆ ดังนี้

ภาคกลาง จังหวัดอ่างทอง

ภาคเหนือ จังหวัดเชียงรายและนครสวรรค์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสุรินทร์

ภาคใต้ ไม่จำเป็นต้องทำด้วยเหตุผลใน ๕.๓

การวิเคราะห์ได้แยกระหว่างราคาก็ข้าวเปลือกเจ้า และราคาก็ข้าวเปลือกเหนียว
โดยที่สำหรับข้าวเปลือกเจ้าได้ใช้ราคาน้ำหนึบข้าว ๕% และ ๑๐% ส่วนข้าวเปลือกเหนียวใช้
๙๐% เมล็ดสัน และ ๙๐% เมล็ดข้าว ทั้งนี้เพราะเป็นประเทชของข้าวที่มีการประมูลรับซื้อ
มากที่สุด*

* เนื่องจากโครงสร้างการตลาดและราคายังข้าวเหนียวมีสกัดละเอียดไป
จากโครงสร้างการตลาดและราคายังข้าวเจ้าเป็นอย่างมาก กล่าวดังนี้ ข้าวเหนียวมีต้นตาก
ทางประเทศเพื่อส่งออกอย่างมาก ยังไห่ว่าสูน ข้าวเหนียวส่วนใหญ่จะถูกบริโภคกันมากในภาค
อีสานและภาคเหนือ ซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวเหนียว ราคายังข้าวเหนียวจึงมีความผูกพันดี
กับราคาก็ข้าว FOB และ/หรือ ราคายังสูงระดับกรุงเทพฯ ได้ไม่ต่ำกว่าที่ของข้าวเจ้า。
(โปรดดูงานวิจัยงานวิจัยการศึกษาโดยนายการตลาดและราคาน้ำหนึบฯ โดย อัมมาร
สยามราลา และผู้เขียน)

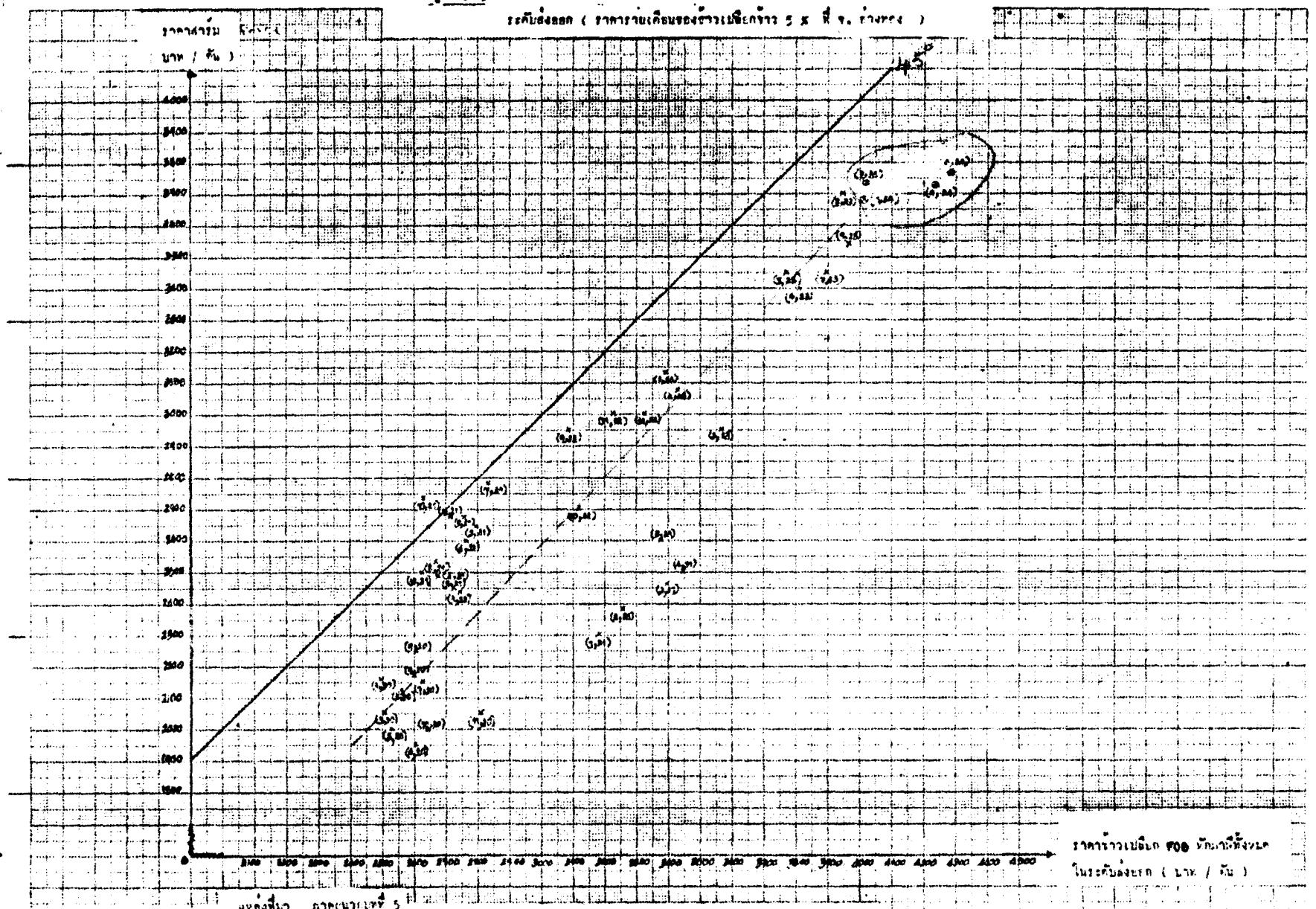
การนำเอาราคาก็ข้าวเปลือกเหนียว FOB ที่กลับค้ายาก็ส่งออกทั้งหมดมาแสดง
ความสัมพันธ์กับราคาน้ำหนึบซึ่งแสดงผลของความสัมพันธ์ได้อย่างไม่ค่อยสมบูรณ์นัก (โปรดดู
ภาคผนวกตารางที่ ๕.๔.๑๖ ถึง ตารางที่ ๕.๔.๑๒ รูปที่ ๕.๔.๑ ถึงรูปที่ ๕.๔.๗) และ
ไม่อาจสรุปผลของการประมูลโดยย่างซัดเจน แต่อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าเชื่อว่ารัฐจะรักษา
ข้าวเหนียวที่ได้สืบ传ให้ไว้ในแต่ละปีด้วยเนื่องมาจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงในผลผลิตจะสามารถ
รักษาให้มีเสถียรภาพได้หากรัฐจะรักษาให้มีการหามูลก้อนหักนชน (Buffer Stock) ซึ่งจะต้อง
มีการเก็บกักข้าวเปลือกเหนียวข้ามปีเท่านั้น

รูปที่ ๔.๗ ถึงรูปที่ ๔.๑๓ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างราคาข้าวเปลือก เจ้า ๕% และ ๑๐% ที่ชาวนาขายได้ (Farm gate price) และราคาข้าวเปลือกส่งออกหักภาระภาษี (ราคาข้าวเปลือกส่งออกสุทธิ)^{๒๐} ทั้งนี้เพื่อชี้ผลผลกระทบต่อราคาน้ำหน้าจากการข้าวเปลือกส่งออกนั้น ปรากฏอยู่ในภาคผนวกของบทนี้แล้ว)

จากความสัมพันธ์ของราคافาร์มและราคас่งออกหักภาระภาษีของข้าวเปลือกในทุกช่วงหอดที่แสดงไว้ เราจะเห็นได้ว่า เมื่อราคас่งออกหักภาระภาษีเพิ่มขึ้น ราคาข้าวเปลือกที่ชาวนาขายได้ก็จะสูงขึ้นตามไปด้วย ความสัมพันธ์ข้อนี้คงจะไม่มีใครปฏิเสธได้ เมื่อเราหันมาดูความสัมพันธ์ เฉพาะราคากลางปี ๒๕๖๗/๒๕๖๘ ที่รัฐบาลมีการประมูลรับซื้อข้าวสาร เพื่อติงราคาข้าวเปลือกขึ้นนี้ ถ้าหากมาตรการนี้สัมฤทธิ์ผล ก็แสดงว่าราคาข้าวเปลือกในปีนี้ เทียบกับราคас่งออก ควรจะสูงกว่าสูงขึ้นกว่าระดับความสัมพันธ์ที่เคยเป็นมาในอดีต แต่เราหาได้พบความสัมพันธ์เช่นว่านี้ไม่ ความสัมพันธ์ของราคากลางปี ๔.๗ - ๔.๑๓ ชี้ให้เห็นว่า นโยบายการประมูลในฤดูกาล พ.ศ. ๒๕๖๘ ไม่ได้มีผลที่จะยกระดับความสัมพันธ์ของราคافาร์มต่อราคас่งออกให้สูงขึ้นกว่าเดิมแม้แต่น้อย เพราะความสัมพันธ์ของราคายังคงอยู่ในแนวเดิม หรือพูดได้ว่าไม่ได้ไปกว่าเดิม ซึ่งสูปได้ว่า การที่ชาวนาขายข้าวเปลือกได้ราคากลางปี ๒๕๖๘ ในปี ๒๕๖๗/๒๕๖๘ นั้น เป็นเพราะราคาข้าวในตลาดโลกสูงขึ้นมากกว่า และเป็นเหตุปัจจัยที่รัฐบาลมีนโยบายการประมูลรับซื้อข้าวสารในปีนั้น จึงทำให้ถูกละเมิดน้ำหน้าการประมูลรับซื้อข้าวสารของรัฐบาลคือ ปัจจัยสำคัญที่ติงราคาข้าวเปลือกให้สูงขึ้น

^{๒๐} ต้องราคาข้าวเปลือกที่คำนวณจากมูลค่าของผลผลิตของข้าวเปลือกเจ้าที่ขายได้ในระดับ FOB หักลบค่าวัสดุภาระภาษีในระดับส่งออกทั้งหมดได้แก่ พรีเมี่ยมข้าว อาการขาดออก และภาระขาดทุนข้าวสำรอง (ทั้งหมดคำนวณต่อตันข้าวเปลือก)

รูปที่ 5.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคากำไร ณ จุดขายและราคาน้ำเสีย ณ จุดซื้อของ (รายการนับเก็บของตัวบินเด็ก้าว ๕ x ที่ ๑, ท่าเรือ)

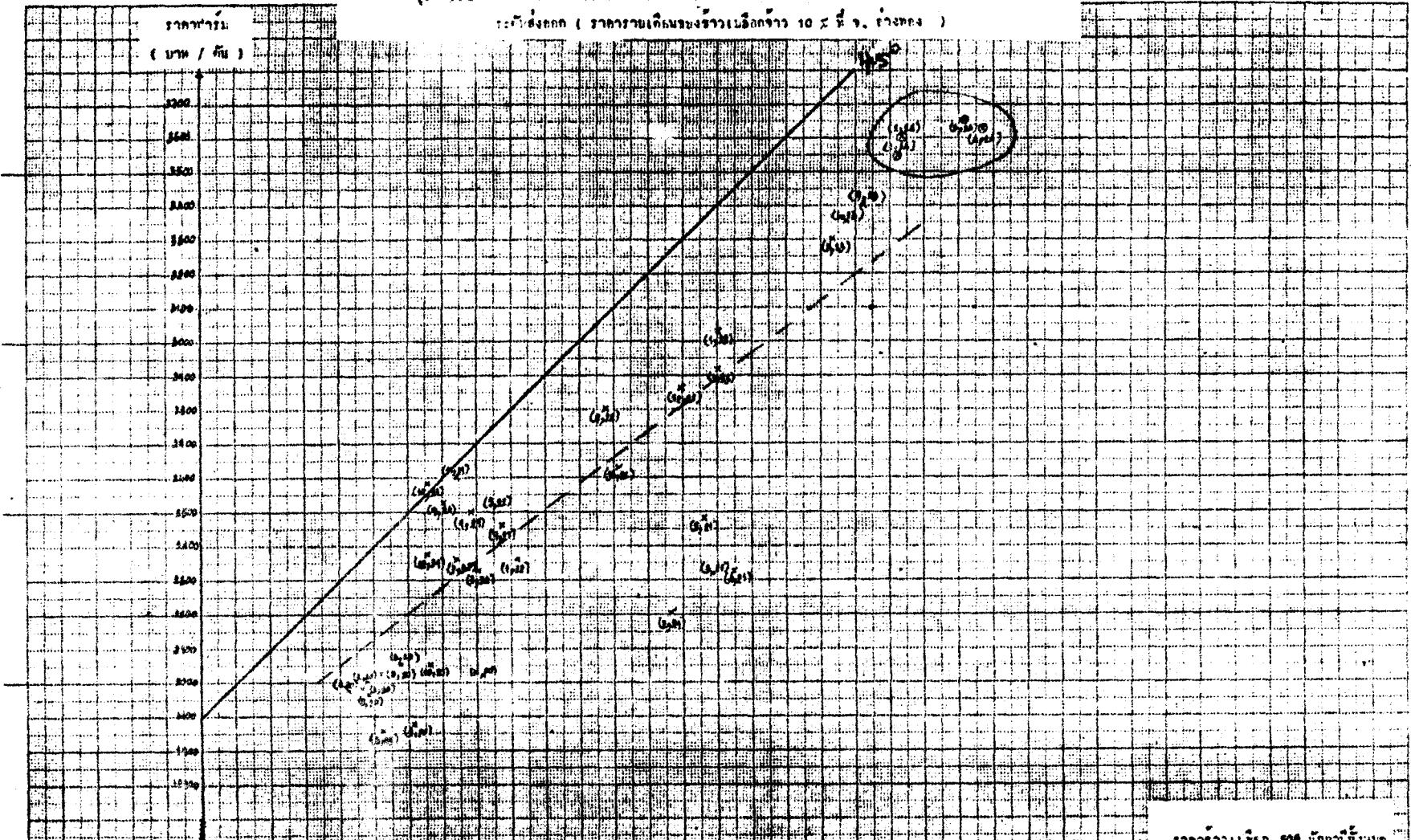

ข้อสังเคราะห์ 5

หมายเหตุ ๑) ราคากำไรเท่านั้น ๕๐๐ หัก ยอดภาระห้ามซองยุ่งทำบันลือของร้าวะเฉลิงก้าว ๕๘
หักภาษี หักภาษีได้ในร่อง ๕๐๐

- ๒) ก็ตตี้หักภาษีในร่องซื้อของให้แล้ว หักเป็นทั้ง รายการขาย รายการซื้อ และรายการหักภาษีร้าวะ
- ๓) หักภาษีในราคาน้ำเสีย หักเดือนละ

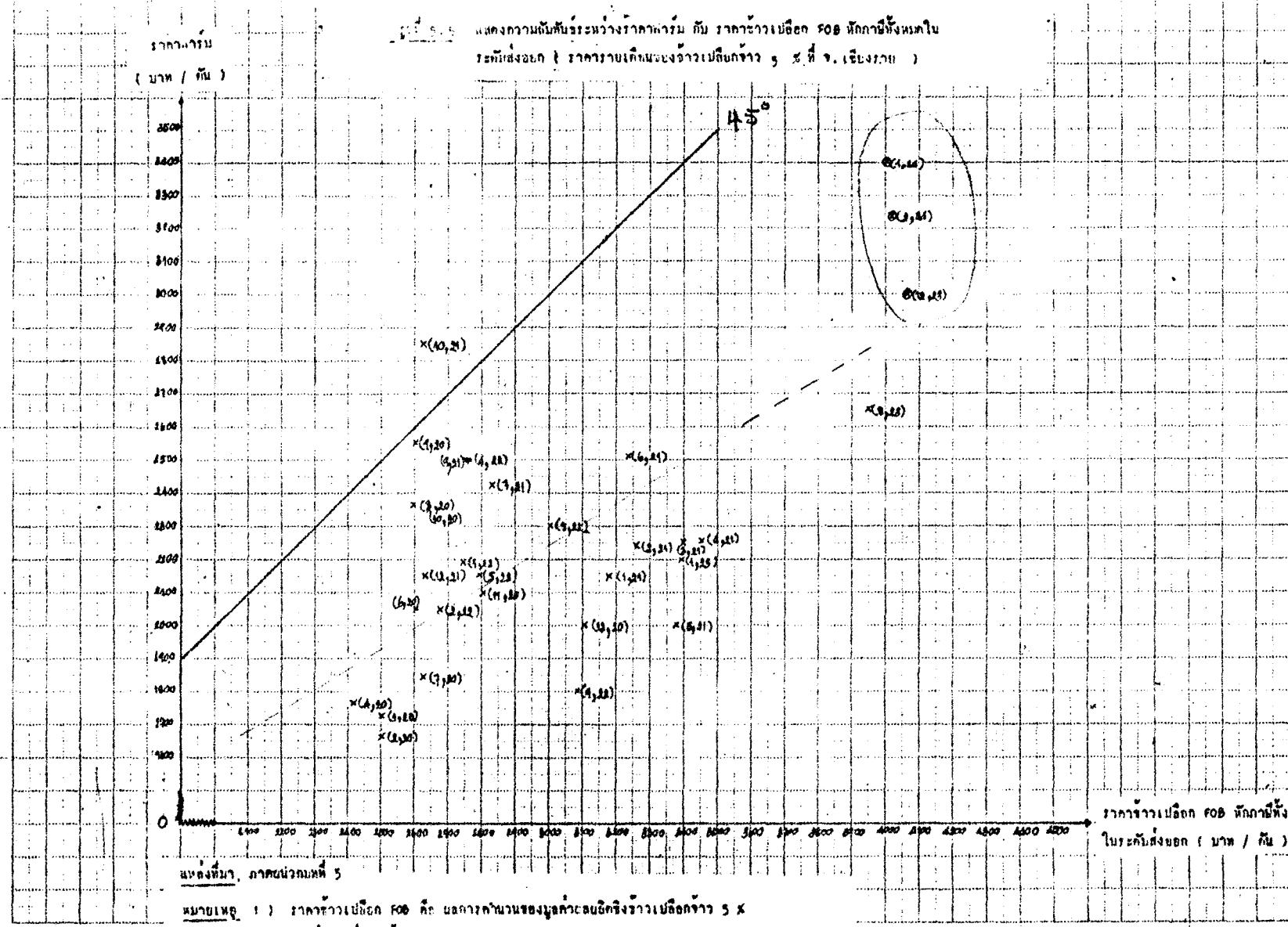
รูป ๕.๔ แผนภูมิที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาน้ำมัน กับ ราคาร้าเบเนซิน ๒๐๐ พิกกิลลิตรที่พัฒนาใน
ประเทศไทย (ราคาราบเบนซินจะขึ้นเรื่อยๆ เมื่อราคาน้ำมันเพิ่มขึ้น ๑๐ % ต่อปี)

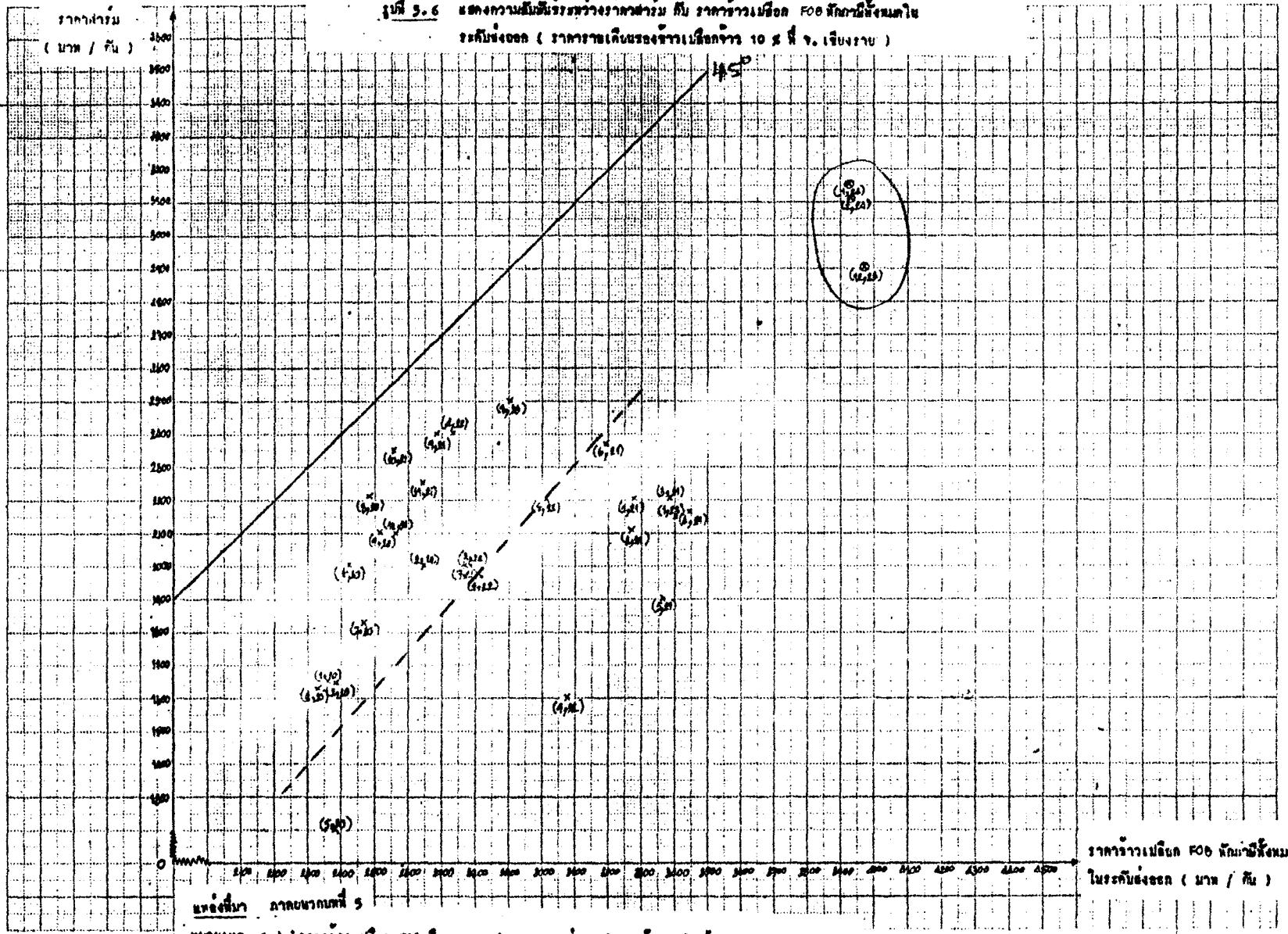

แบบที่ ๕ กอกบันทุณที่ ๕

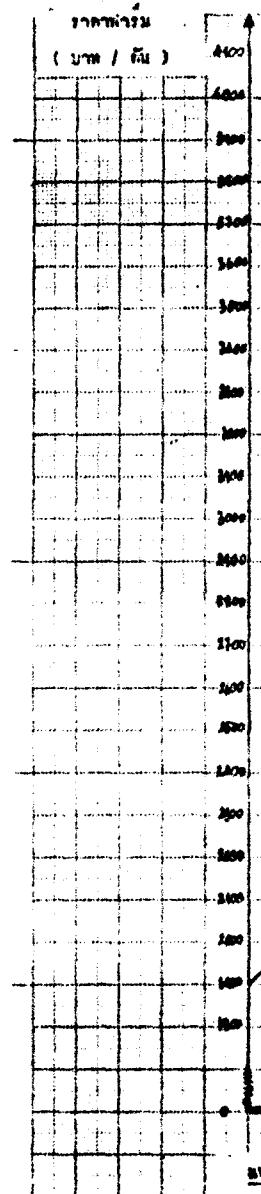
- หมายเหตุ ๑) ราคาร้าเบนซิน ๒๐๐ ก็คือการก่อนหักด้วยค่าเบ็ดเตล็ดของรัฐธรรมนิยกร้าเบนซิน ๑๐ %
ที่ต้องจ่าย ที่รวมอยู่ในราคัน ๒๐๐ .
- ๒) กรณีหักยกไปจะเป็นหักยกเท่าที่ ที่ไม่ใช่ราคาก่อนหักด้วยค่าขาดทุนร้าเบนซิน
- ๓) ศึกษาในวงเงินเดือน ว่าจะเดินหนทางไป

ราคาร้าเบนซิน ๒๐๐ พิกกิลลิตรที่หัก
ในประเทศไทย (บาท / ลิตร)

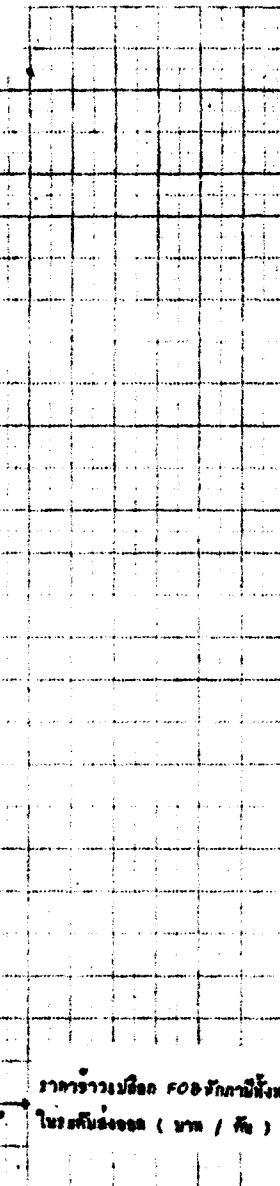

- หมายเหตุ 1) ราคาหัวรากเมือง FOB หักภาษี 3% ของเงินเดือนของผู้ก่อสร้างต้องหักภาษี 3% ของจำนวนเงินเดือนที่ได้รับ FOB
- 2) กรณีหักภาษีในเขตที่ต้องหักให้หัก ก่อนเป็นน้ำดื่ม อาจต้องหัก แต่หักภาษีหัก ณ ที่ต้องหัก
- 3) หักเงินในวงเงินเดือน ซึ่งหักเดือนละ

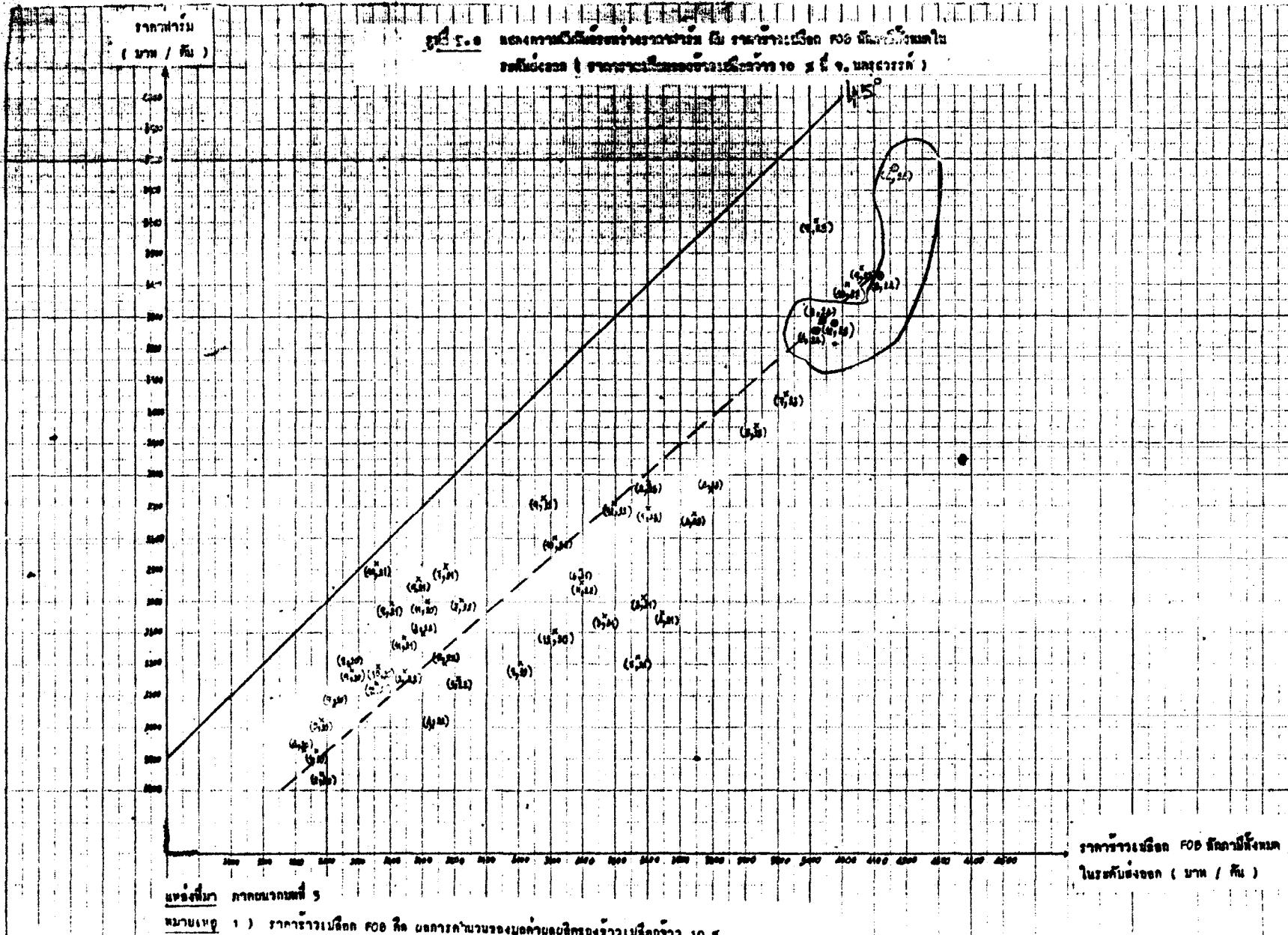
รูป ๓.๗ แผนภูมิที่แสดงการหักกำไรของ ๕ รายการเมือง ๕๐ กก. สำหรับส่งออก
ในประเทศ (รายการเมืองหักกำไรเมือง ๕ x ฟ.๖.๙.๘๘๐๒)

ข้อสรุป กรณีการเมือง ๕

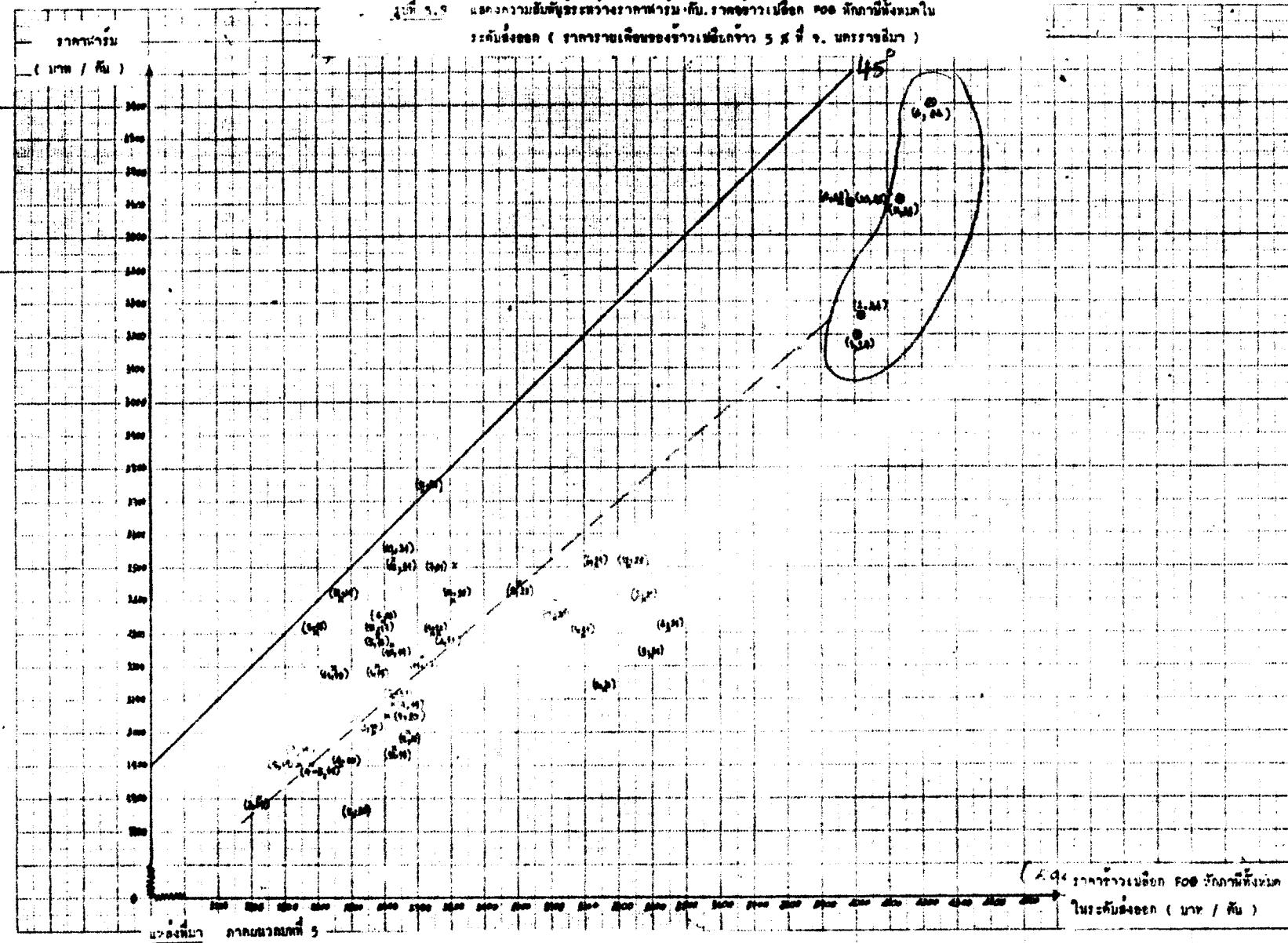
- ๑) รายการเมือง ๕ ให้ ผลการหักกำไรของเมืองหักกำไรเมือง ๕ x
ชนิดต่างๆ ที่สามารถให้ในกรณี FOB
- ๒) กรณีหักกำไรเมืองหักกำไรเมือง ๕ x ที่ไม่สามารถ รายการเมือง ๕ หักกำไรเมือง ๕ x
- ๓) ต้องดูในทางเดียว ที่เมืองหักกำไร

รูปที่ ๕.๘ แผนภูมิแสดงความสัมบูรณ์ของ รายการเงินเดือน ๒๐๑๖ ที่มีผลต่อรายได้
ของพนักงาน (รายการเงินเดือนของพนักงาน ๑๐ ๙๖,๘๖๗ บาท)

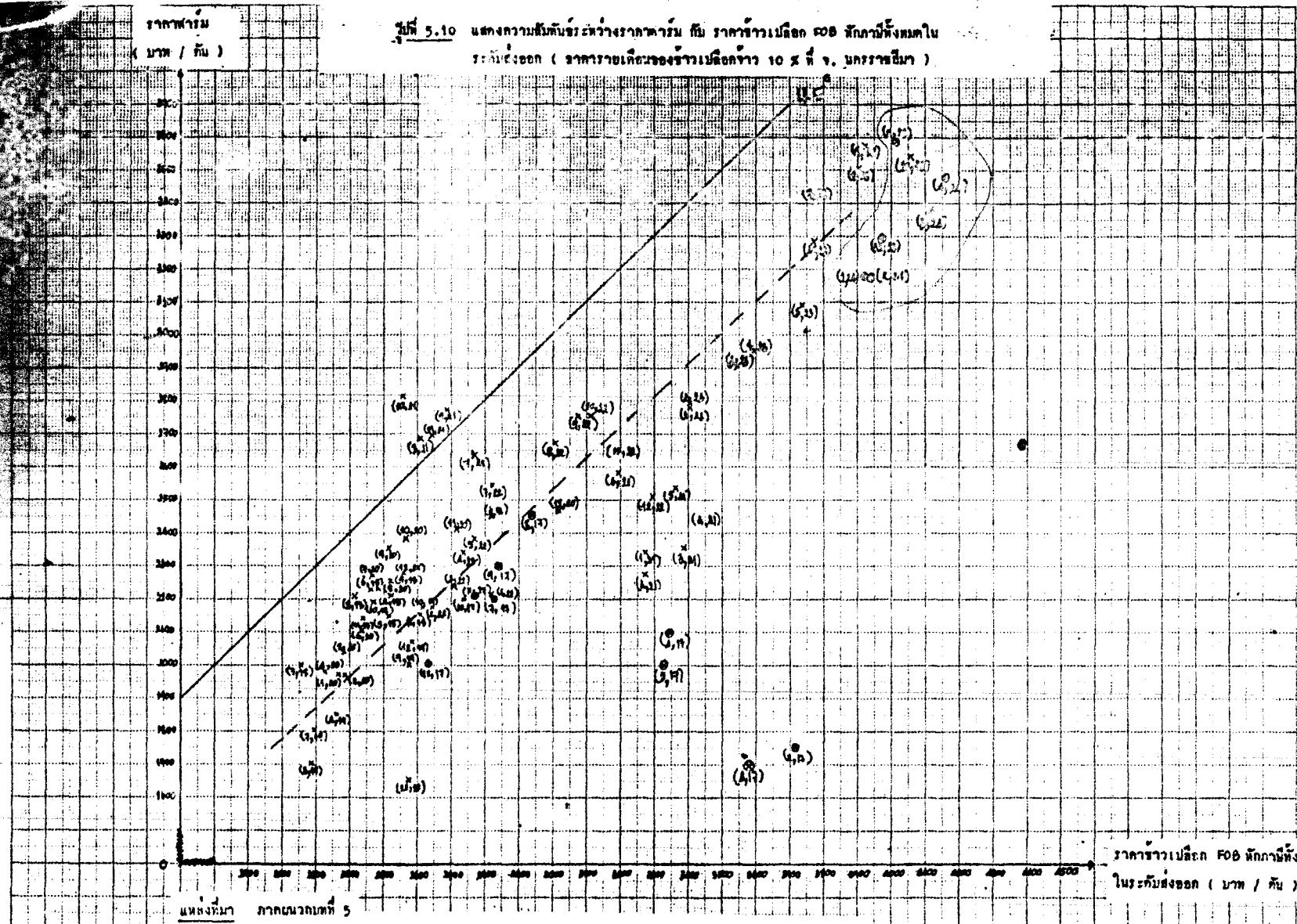

รายการรายเดือน FOB ของพนักงาน
ในรอบเดือน (บาท / ปี)

- หมายเหตุ ๑) รายการรายเดือน FOB ให้ ประกอบกันบนของมูลค่าเบ็ดเตล็ดของรายเดือน ๑๐ x
เดือนทั้งหมด ที่ระบุในรอบเดือน FOB
- ๒) กรณีพนักงานในรอบเดือนเดียวกันได้ ก็จะมีเงินเดือน รายการเดียวกัน แต่การจ่ายค่าหักน้ำหนักต่างๆ
- ๓) หักเงินในรอบเดือนเดียวกัน ซึ่งเพื่อประโยชน์

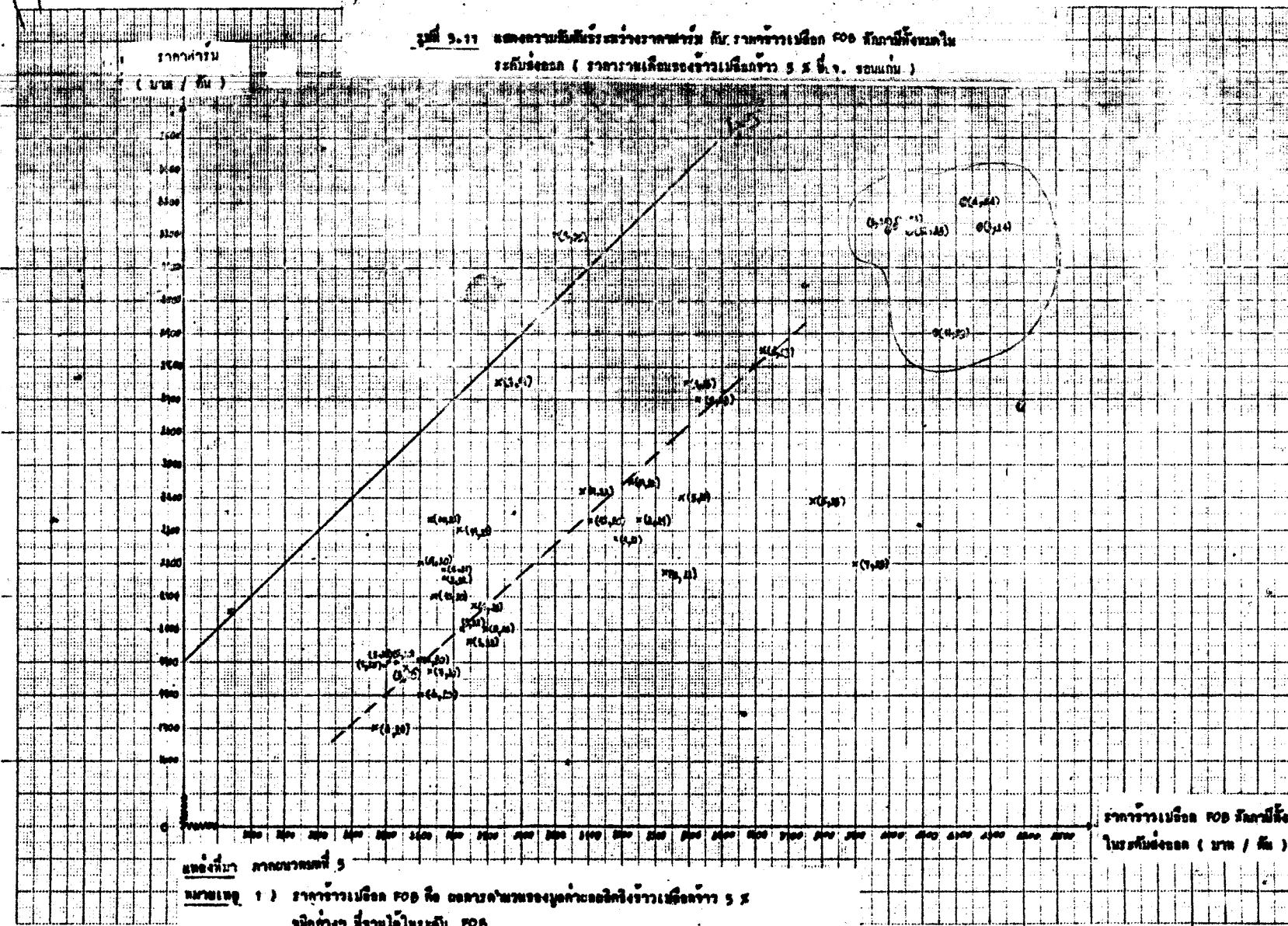
- ข้อสรุป
- 1) ราคาก่อสร้างเฉลี่ย กองทัพบกทั่วไป ซึ่งเป็นราคาก่อสร้างเฉลี่ยของห้องเรียนทั่วไป ๕ ชั้น หน้ารัฐบาล ที่ราบในระดับ กองทัพบก
 - 2) กรณีพิเศษในห้องเรียนของให้เช่า ที่ไม่มีผู้เช่า อาจกราฟจะตัดและราคาก่อสร้างห้องเรียน
 - 3) ห้องเรียนในห้องเรียนต้อง ต้องเดินทางมา

หมายเหตุ 1) ราคาร์วานเบสิก FOB คือ ผลการคำนวณของคุณค่าของบิลของหัวเรื่องเบสิกที่ 10 ชุด
ชนิดก้างๆ ที่รวมให้ในหัวเรื่อง FOB

- 2) ภาษีห้ามนำเข้าต่อหัวเรื่องของที่ 10 ห้องรวมหัวเรื่อง 10 ชุด / ห้อง ห้ามนำเข้าห้อง
- 3) หัวเรื่องในวงเงินเบสิก ซึ่งเกิดขึ้นและปี

รูปที่ 3.11 แผนภูมิที่แสดงรากวิเคราะห์ที่มี ราคากำไรเบ็ดเตล็ด 200 ล้านบาทที่ต้องการใน
ระดับต่ำสุด (ราคากำไรต้องห้ามต่ำกว่า 5 ล้านบาท ตามที่กำหนด)

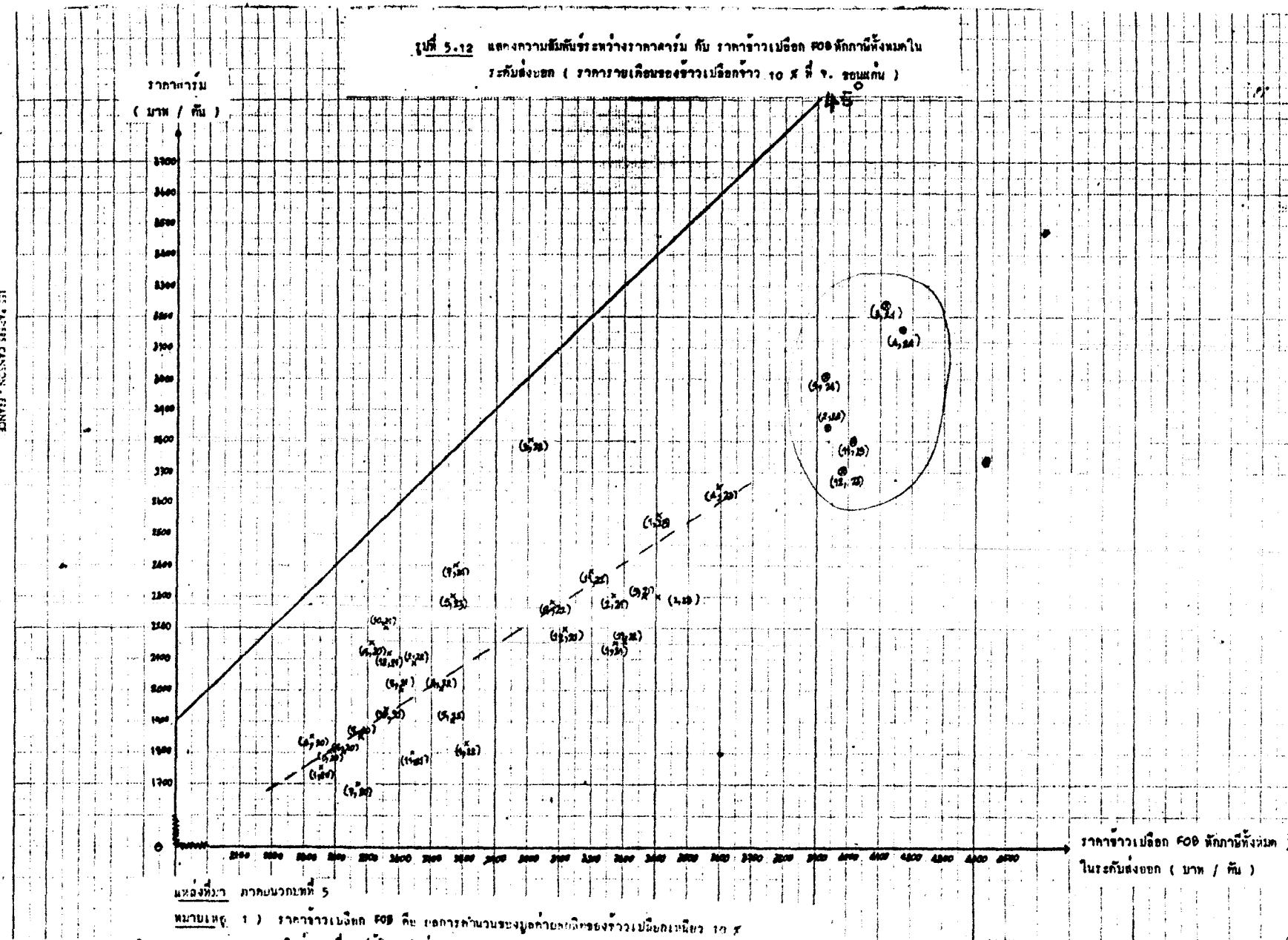

ราคากำไรเบ็ดเตล็ด 200 ล้านบาทที่ต้องการ
ในระดับต่ำสุด (บาท / ตัน)

แบบฝึกหัด ภาคภูมิศาสตร์ ๓

- 1) ราคากำไรเบ็ดเตล็ด 200 ที่จะต้องห้ามต่ำกว่า 5 ล้านบาท ที่ต้องการในรากวิเคราะห์ที่มี ราคากำไรเบ็ดเตล็ด 200 ล้านบาทที่ต้องการในระดับต่ำสุด (ราคากำไรต้องห้ามต่ำกว่า 5 ล้านบาท ตามที่กำหนด)
- 2) กรณีที่ต้องห้ามต่ำกว่า 5 ล้านบาท ที่ต้องห้ามต่ำกว่า 5 ล้านบาท ที่ต้องห้ามต่ำกว่า 5 ล้านบาท ตามที่กำหนด
- 3) กรณีที่ต้องห้ามต่ำกว่า 5 ล้านบาท ที่ต้องห้ามต่ำกว่า 5 ล้านบาท ตามที่กำหนด

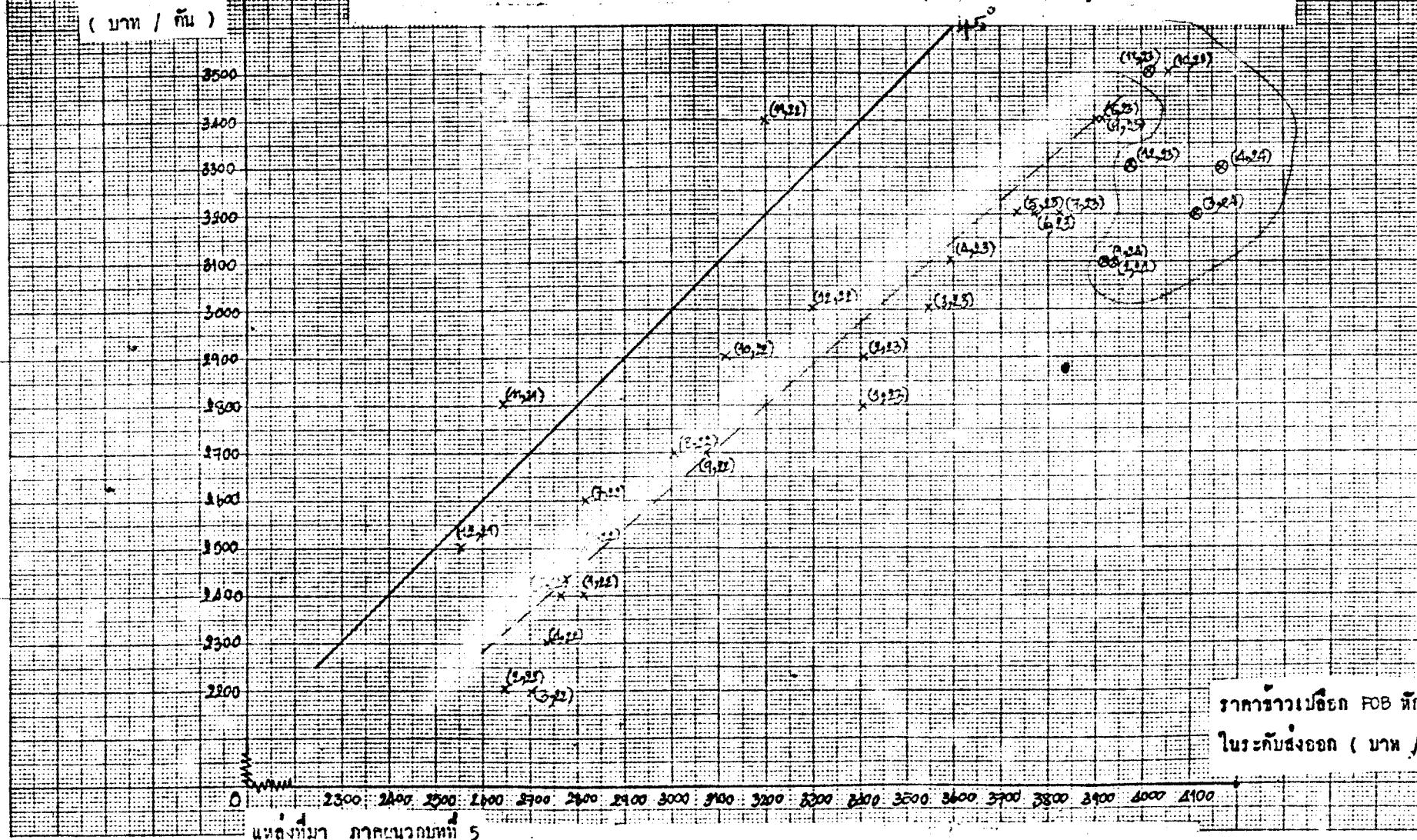
รูปที่ 5.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาก่อสร้าง กับ ราคาหัวรวม FOB ตั้งแต่การก่อสร้างใน
ระยะที่ ๕ ถึง ๑๐ (รายการเดียวกันของหัวรวม FOB หัวละ 10 ชิ้น ที่ ๒. ตอนที่ ๕)

ราคาหัวรวม FOB ตั้งแต่การก่อสร้าง
ในระยะที่ ๕ ถึง ๑๐ (บาท / ตัน)

- หมายเหตุ ๑) ราคาหัวรวม FOB ดัง ๕ แสดงการก่อสร้างของหัวละ 10 ชิ้น ที่ ๒. ตอนที่ ๕
- หมายเหตุ ๒) ราคาก่อสร้างในระยะที่ ๕ ถึง ๑๐ หัวละ 10 ชิ้น ที่ ๒. ตอนที่ ๕
- หมายเหตุ ๓) ตัวเลขในวงเล็บคือ จำนวนชิ้น

โจทย์ 5.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคาก่อสร้าง ต้น รากร้าวเบื้องต้น FOB หักภาษีทั้งหมดใน
ระดับส่งออก (รากรายเก็บข้องร้าวเบื้องต้น 10% ที่ 7. ศูนย์หุ้น)

หมายเหตุ 1) รากร้าวเบื้องต้น FOB คือ ผลการหักน้ำหน่วงของหักภาษีทั้งหมดของร้าวเบื้องต้น 10%

ชนิดก่อสร้าง ที่รายได้ในระดับ FOB

2) ภาษีทั้งหมดในระดับส่งออกได้แก่ ที่รัฐบาลรัฐ อากรชาติ และการร้าวทั้งหมด

3) ตัวเลขในวงเว้นคือ ชื่อเก็บและน้ำ

มีข้อสังเกตอยู่ว่า ความสัมพันธ์ของราคายในปี ๒๕๗๗/๒๕๗๘ ของบางจังหวัดนั้น นอกจจากจะไม่ดีขึ้นกว่าเดิมแล้ว ยังดูเหมือนจะตกลงจากเดิม ซึ่งอาจจะชวนให้เกิดความขึ้น ได้ว่า เพาะเหตุให้ราคาข้าวเปลือกที่ข้าวนาขายได้จึงมีได้สูงขึ้นตามราคส่งออก ตาม ความสัมพันธ์ที่เคยเป็นมา

คำตอบที่น่าจะเป็นก็คือ การประมูลรับซื้อข้าวสารของรัฐบาลเป็น幌ภัยการ ใหม่ที่มีผลทำให้พ่อค้าโ蓉สีเกิดการรวมศักดิ์กันขึ้น เพื่อหักดงผลประโยชน์จากการประมูลของ รัฐบาล และเมื่อพ่อค้าโ蓉สีมีการรวมศักดิ์กันในครั้นนี้แล้วก็ย่อมสามารถที่จะรวมศักดิ์กันกด ราคาซื้อข้าวเปลือกจากข้าวนาได้ ดัง幌ภัยการที่มีที่เกิดขึ้นในปลายปี ๒๕๗๘ ขณะที่ รัฐบาลอนุญาตประมูลรับซื้อข้าวสารโ蓉สีข้าวในสังหวัดภาคกลางทุลายจังหวัดรวมศักดิ์กันทุกจังหวัดซื้อ ข้าวนาปรุงจากข้าวนา เพื่อให้ช้านาเรียกร้องให้รัฐบาลมาประมูลซื้อข้าวสารจากโ蓉สีใน เขตนั้น ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การรวมศักดิ์ของโ蓉สีอันเนื่องมาจากผลประโยชน์ ที่จะได้จากการประมูลซื้อของรัฐในครั้งนี้ อาจส่งผลไปถึงการรวมศักดิ์เพื่อกดราการะซื้อจาก เกษตรกรได้ ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายที่นโยบายขายของรัฐได้เสริมสร้างการรวมศักดิ์ของโ蓉สี ข้าวแทนที่จะเสริมสร้างการแข่งขันดังที่เคยเป็นมา

๖. ความลงท้าย

ฉึกครั้งหนึ่งที่รัฐบาลไทยพยายามแสวงหามาตรการในการยกระดับราคาข้าว ภายในประเทศในขณะที่ยังคงเรียกเก็บภาษีส่งออกในรูปแบบต่าง ๆ โดยในปี ๒๕๗๗/๒๕๗๘ รัฐบาลได้เปลี่ยนจากการซื้อข้าวเปลือกโดย อ.ต.ก. มาเป็นการประมูลซื้อข้าวสารโดย อ.ค.ส. แทน การประมูลซื้อนอกจจากจะมีส่วนได้เปรียบทางด้านเศรษฐกิจ ไม่สามารถจะช่วยยกระดับราคาข้าวเปลือก ได้แล้ว ยังก่อให้เกิดการสูญเสียและการขาดทุนของหน่วยงานของรัฐ เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เพราะ ประเมินข้าวที่หน่วยงานของรัฐได้ประมูลซื้อ ไม่ได้คุณภาพดีให้ออกจากกระบวนการค้าภายในและ ภายนอกประเทศไทย ประเมินที่ซื้อตังกล่าวจึงยังวนเวียนในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งหากจะมีความ

แตกต่างกันในปีก่อนอยู่บ้างก็ตรงที่ปริมาณข้าวได้ตกอยู่ในมือของหน่วยงานของรัฐบาลแทน เอกชนเท่านั้นเอง และทุกคนก็ทราบดีว่าปริมาณข้าวทั้งกล่าวซึ่งต้องน้ำมาย้ายภายในประเทศไทย หรือย้ายตลาดต่างประเทศจากผู้ล่วงออกเอกชนในเวลาต่อมา

ราคาข้าวเปลือกที่ชาวนาขายได้ในปี ๒๕๑๗/๒๕๑๙ ที่อยู่ในระดับที่น่าพอใจจึงเป็นผลมาจากการยกเว้นราคากองคลาดโอลีกศักดิ์สูงขึ้นกว่าปีก่อน ๆ อย่างมาก สถิติข้อมูลได้แสดงให้เห็น โดยวิธีการแยกแยกประเภทของราคากลางโอลีกและนโยบายของรัฐบาล ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าหากรัฐบาลไม่ดำเนินการประมูลข้าวสาร ราคาข้าวเปลือกจะอยู่ในระดับที่ชาวนาได้รับในปี ๒๕๑๗/๒๕๑๙ อยู่แล้ว การประมูลข้าวสารของรัฐโดย อ.ค.ส. เป็นผู้ดำเนินการซึ่งเป็นนโยบายที่เกินความจำเป็น และเป็นการถูกเปลี่ยนทิ้งก้าลังคนและงบประมาณ โดยที่ผู้ได้รับผลกระทบโดยนัยก็คือ พ่อค้าโรงสีผู้รวมหัวกันขายข้าวให้ อ.ค.ส. เท่านั้น

หลักฐานข้อมูลที่สามารถจะหยิบยกขึ้นมาสนับสนุนข้อสรุปหักล้าข้างต้น นอกจากจะสามารถพิสูจน์ทางทฤษฎีและสถิติที่ได้คำแนะนำการแล้วในบทด้วย ยังมีเหตุการณ์ในปี ๒๕๑๘/๒๕๑๙ ที่สามารถจะเปรียบเทียบให้เห็นได้อย่างชัดเจน กล่าวก็คือ ในปีการผลิต ๒๕๑๘/๒๕๑๙ รัฐบาลยังคงใช้วิธีการประมูลข้าวสารโดย อ.ค.ส. อยู่ตามเดิม โดยตั้งความหวังว่าระดับราคาข้าวเปลือกที่เกษตรกรขายได้จะอยู่ในระดับราคากลางปีก่อน ซึ่งได้ทำการประมูลข้าวสารรวมกันทั้งสิ้น ๐.๐๔ ล้านตัน โดยทำการประมูลทั้งสิ้น ๑๙ ครั้ง (โปรดอ้างรายละเอียดในภาคผนวกบทที่ ๖) ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม จนถึงเดือน เมษายน ผลปรากฏว่า ราคาข้าวเปลือกที่เกษตรกรได้รับอยู่ในระดับต่ำเป็นอย่างมาก (เฉลี่ยแล้วประมาณตันละ ๓,๐๐๐ บาท) ทั้งนี้เป็นเพราะระดับราคากลางโอลีกในปี ๒๕๑๘/๒๕๑๙ นี้ ตกลงกว่าปี ๒๕๑๗/๒๕๑๙ ซึ่งถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้ลดภาษีส่งออกบางประเภทลง เช่น ก่อ ฯ ลดอัตรา税率สำรองและอัตราพรีเมียมข้าวลงหลายครั้ง จนหมดอัตรา税率สำรองและเพลี่อพรีเมียมข้าวอยู่ต้นละประมาณ ๔๐๐ บาท อาการขาดออกอีก ๕% ของมูลค่าข้าวในตอนปลายฤดูกาล

เหตุการณ์เปรียบเทียบในสองปีติดกันดังกล่าว ได้เป็นยั่นข้อพิสูจน์ทางทฤษฎีและสถิติในบทก่อน ๆ และเป็นการให้ข้อคิดแก่ผู้กำหนดนโยบายว่า นโยบายการประมูลหรือซื้อขายโดยรัฐบาลที่ผ่านมาไม่ได้ช่วยยกระดับราคาข้าวของชาวนา แต่เอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่พ่อค้าและโรงสีข้าวเท่านั้น หากรัฐบาลยังคงต้องการเพิ่มราคาข้าวให้ชาวนา สมควรที่จะหันมาคำนึงถึงการลดการเก็บกันในระดับส่งออก ศึกษาเลิกการเก็บภาษีส่งออก และมาตรการอื่น ๆ ที่เกิดกับการส่งออก และหากมาตรการดังกล่าวยังไม่เพียงพอ การให้การอุดหนุนเพื่อเร่งการส่งออก ทั้งส่วนที่รัฐจะมีมาตรการส่งออกที่แน่นอนตลอดทั้งปี และการให้เงินอุดหนุนระดับส่งออก จะส่งผลถึงราคาข้าวที่ชาวนาได้รับให้สูงขึ้นอย่างแท้จริง

ภาคผนวกบทที่ ๔

ภาคผนวกตารางที่ ผ.๔.๙ แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคапр้อมูล
โดยเฉลี่ยต่างน้ำหนักของข้าวขาว ๑๐% (ภาคกลาง)

บาท : ๑๐๐ ก.ก. (รวมกรະสอบ)

จังหวัด ครั้งที่	การประเมิน ผล	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	เฉลี่ยแปรอั งหัวด
๑. ชัยนาท																		๐.๔๐
๒. สระบุรี		๔.๔๖																๔.๔๖
๓. ลพบุรี												๐.๗๐						๐.๐๗
๔. อุดรธานี								๕.๔๖										๕.๔๖
๕. วังทอง									๐.๔๐									๐.๔๐
๖. เพชรบุรี									๐.๐๙									๐.๐๙
๗. ราชบุรี												๐.๔๙						๐.๔๙
๘. นครปฐม						๑.๔๐												๑.๔๐
๙. อุบลราชธานี									๒.๖๑									๒.๖๑
๑๐. ฉะเชิงเทรา									๓.๔๔			๓.๔๔						๓.๔๔
๑๑. ปราจีนบุรี									๔๔.๔๖	๐.๗๗								๔๔.๔๖
เฉลี่ยของการประเมินแต่ละครั้ง		๔.๔๖	๐.๔๐	๑.๔๐	๕.๔๖	๕.๔๖	๕.๔๖		๐.๗๗	๐.๗๗	๓.๔๔	๓.๔๔	๐.๔๙	๐.๔๙	๐.๐๙	๐.๐๙	๐.๐๐	

แหล่งที่มา : องค์การคสสสินค้า

ภาคผนวกตารางที่ ผ.๔.๖ แสดงส่วนแบ่งค่าห่วงราคาภัณฑ์กับราคากลาง

โดยเฉลี่ยต่อหน่วยของข้าวขาว ๑๐% (ภาคเหนือ)

บาท : ๙๐๐ กก. (รวมภาษีอากร)

ชั้นหัวรด	ประจำปีครึ่งที่	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	เฉลี่ยของแต่ละ ชั้นหัวรด
๑. ก้าแพงเพชร												๙.๐๐	๙.๐๐
๒. นครสวรรค์	๗๖.๔๔				๐.๔๐								๗๖.๔๔
๓. พิจิตร						๐.๗๗							๐.๗๗
๔. พิษณุโลก	๗๐.๗๙												๗๐.๗๙
๕. เพชรบูรณ์		๐.๗๔											๐.๗๔
๖. อุตรดิตถ์			๗๐.๔๗					๐.๗๗	๗.๐๘				๕.๐๗
๗. อุทัยธานี						๐.๐๐					๗.๖๙		๗.๖๙
เฉลี่ยของการประมูล ในแต่ละครึ่ง	๗๐.๔๗	๐.๗๔	๗๐.๔๗	๐.๔๐	๐.๗๗	๗.๐๘	๗.๐๘	๗.๔	๗.๖๙	๗.๐๐			

ผู้มา : องค์การคลังสินค้า

ภาคผนวกตารางที่ ๔.๔.๑ แสดงส่วนแบ่งทั้งระบบทว่าງราคาจ้างกับราคาก่อสร้างมูลโดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

ของข้าวสาร ๙๐% (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

บาท : ๖๐๐ ก.ก. (รวมกระแสอ)

ช่องทาง การขนส่ง	การประมูล ครั้งที่	๙๐	๙๖	๙๖	๙๘	เฉลี่ยของแต่ละช่องทาง
๑. ชัยภูมิ			๐.๕๙			๐.๕๙
๒. นครราชสีมา		๖.๖๘				๖.๖๘
๓. ศรีสะเกษ		๗๗.๕๐		๖๐.๖๐	๔๐.๗๐	๕๗.๕๐
๔. อุบลราชธานี		๗๔.๗๖				๗๔.๗๖
เฉลี่ยของการประมูล แต่ละครั้ง		๗๗.๗๔	๐.๕๙	๖๐.๖๐	๔๐.๗๐	

หมาย : ลงกับการคิดเงินค่า

ภาคผนวกตารางที่ ๘.๔.๔ แสดงส่วนแบ่งกำไรต่างระหัสของราคากลางกับราค่าประมูลซื้อ

โดยเฉลี่ยก่อสร้างหนี้เบี้ยของข้าวสาร ๑๕% (ภาคกลาง)

บาท : ๙๐๐ กก. (รวมกระแสตอบ)

ชั้งทั่วไป ครั้งที่	การประมูล	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	เฉลี่ยแปรลักษ์ ชั้งทั่วไป	
		๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙		
๑. ชัยนาท				๖.๗๘											๖.๗๘
๒. ลพบุรี	๔.๗๕						๐.๐๐								๔.๗๕
๓. ลพบุรี		๐.๔๔			๔.๐๕		๐.๗๕								๔.๐๕
๔. ชัยบูรยา				๐.๐๐											๐.๐๐
๕. สิงห์บุรี			๗.๙๐												๗.๙๐
๖. ข่างทอง					๗๗.๗๐										๗๗.๗๐
๗. เพชรบุรี						๐.๔๒									๐.๔๒
๘. ราชบุรี							๐.๖๐								๐.๖๐
๙. ลพบุรี								๐.๖๐							๐.๖๐
๑๐. ชลบุรี								๗.๐๗							๗.๐๗
๑๑. ฉะเชิงเทรา								๐.๖๗							๐.๖๗
๑๒. ปราจีนบุรี								๗.๐๙							๗.๐๙
๑๓. นครนายก		๗๗.๗๕		๗๐.๔๐											๗๗.๗๕
เฉลี่ยของการประมูลแปรลักษ์ครั้ง		๗๗.๗๕		๗๐.๔๐											๗๗.๗๕

ที่มา : องค์การคสสสสสส

ภาคผนวกตารางที่ ผ.๔.๔ แสดงส่วนแบ่งค่าห่วงระหว่างราคากลางกับราค่าประมูลชื่อ

โดยเฉลี่ยตั้งน้ำหนักของข้าวขาว ๑๔% (ภาคเหนือ)

บาท : ๙๐๐ กก. (รวมกรateslab)

ชั้นหัวรด	การประมูล ครั้งที่	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๒๓	เฉลี่ยแต่ละ ชั้นหัวรด		
		๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๒๓	๘		
๑. ก้าวแพงเพชร									๗.๐๐															๗.๐๕	๗.๐๓		
๒. นครสวรรค์			๘๗.๗๕					๗.๗๗																	๙๕.๔๔		
๓. พิษณุโลก									๐.๐๐	๐.๐๗															๐.๗๐		
๔. พิษณุโลก		๗๐.๐๐							๐.๖๔																๗.๗๗		
๕. เชียงใหม่				๐.๔๐					๐.๖๗																๙๕.๗๗		
๖. พะเยา									๐.๖๗																๒.๔๙		
๗. สุโขทัย			๘๕.๖๗						๐.๗๔																๙๖.๙๙		
๘. อุดรธานี																										๙.๗๔	
๙. อุบลราชธานี	๐.๗๕			๐.๗๙																					๐.๗๖		
เฉลี่ยของการประมูล แม่ลักษณะ	๐.๗๕	๘๗.๔๐	๐.๖๐	๗.๗๗	๗.๗๗	๐.๔๗	๐.๔๗	๐.๖๐	๐.๗๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๕				

หมาย : องค์การකังสินคำ

ภาคผนวกตารางที่ ๕.๔.๖ แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคากลางที่ปรับเปลี่ยน
ถ่วงน้ำหนักของข้าวขา ๑๕% (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

บาท : ๑๐๐ กก. (รวมกระสอบ)

ชั้นหัวด การประมูล ครั้งที่	๙	๘	๗	๖	๕	๔	๓	๒	๑	เฉลี่ยของแต่ละชั้นหัวด
๑. ชัยภูมิ			๑๐.๗๙		๑.๖๑		๒.๖๐			๔.๖๐
๒. นครราชสีมา				๐.๗๖						๐.๗๖
๓. บุรีรัมย์						๒.๕๕		๑.๗๑		๑.๙๙
๔. ศรีสะเกษ				๗.๘๘					๐.๖๐	๔.๔๔
๕. อุบลราชธานี	๐.๔๔			๑.๒๘						๐.๐๗
เฉลี่ยของการประมูล แต่ละครั้ง	๐.๔๔	๑๐.๗๙	๗.๑๐	๑.๖๑	๒.๕๕	๒.๖๐	๑.๗๑	๑.๒๘		

หมาย : องค์การสังสินค้า

ภาคผนวกการรายงานที่ ๘.๔.๗ แสดงความแตกต่างระหว่างราคากลางกับราคประมูลซึ่ง
โดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของข้าวชา ๒๕% เลิศ (ภาคกลาง)

บาท : ๙๐๐ กก. (รวมกระดาษ)

ที่มา : องค์การคลังสินค้า

ภาคผนวกตารางที่ မ.๔.๒ แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคาภาคกลางกับราคากลาง

โดยเฉลี่ยต่อวันน้ำหนักของข้าวชา ๒๕% เสิร์ฟ (ภาคเหนือ)

บาท : ๑๐๐ กก. (รวมกระสอบ)

ประจำครั้งที่ สั่งหัวครัว	๖	๘	๑๐	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๗	๑๙	๒๐	๒๒	๒๔	๒๕	๒๖	๒๘	๓๐	๓๑	เฉลี่ยของแต่ละครั้งที่
๑. ก้ามแพง เพชร																		๑.๔๗
๒. นครศรีธรรมราช	๗๙.๐				๙๗.๒๐			๐.๖๐										๑๖.๗๓
๓. พิจิตร	๗๓.๖๕	๗๕.๕๐					๐.๐๐											๕.๗๙
๔. พิษณุโลก													๗.๖๐					๑.๖๐
๕. เพชรบูรณ์						๐.๖๐												๐.๖๐
๖. พะเยา							๒.๐๕			๒.๕๕								๔.๒๖
๗. สุโขทัย		๗๔.๔๐					๐.๙๐											๑๗.๐๔
๘. อุดรธานี				๔.๖๖			๐.๗๖											๒.๑๓
๙. อุทัยธานี								๐.๐๐	๐.๐๗				๕.๙๐					๕.๗๙
เฉลี่ยของการประมูล แต่ละครั้ง	๗๓.๖๕	๙๗.๒๐	๕.๑๕	๙๗.๒๐	๐.๔๙	๐.๖๕	๐.๐๐	๐.๐๗	๒.๕๕	๗.๖๐	๕.๑๐	๕.๗๕	๕.๗๕	๕.๗๕	๕.๗๕	๕.๗๕		

หมาย : ของก็การค้าสั่งสินค้า

ภาคผนวกการรายงานที่ ๕.๔.๙

แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคาประเมินชิ้น
โดยเฉลี่ยต่อวันหนักของข้าวขาว ๒๕% เสิร์ฟ (ภาคตะวัน-
ออกเฉียงเหนือ)

บาท : ๑๐๐ กก. (รวมกระสอบ)

ชั้นหัวรด การประเมิน ครั้งที่	๔	๙๐	๙๓	๙๐	๙๖	๙๘	๙๖	๙๗	๙๙	๙๐	๙๔	เฉลี่ยของแหล่ง ชั้นหัวรด
๑. ขอนแก่น												๗.๔๙
๒. บุรีรัมย์			๗.๔๙	๖.๔๗		๗.๒๐		๐.๙๙			๒.๗๒	๔.๙๔
๓. ศรีสะเกษ	๔.๕๐	๕.๖๕					๗๔.๗๗		๕.๓๗			๕.๓๐
๔. สุรินทร์	๒.๐๒		๒.๗๖		๑๗.๐๐					๒.๗๔		๕.๔๕
เฉลี่ยของการประเมิน แหล่งครั้ง	๒.๐๒	๔.๕๐	๗.๖๕	๖.๔๗	๑๗.๐๐	๗.๒๐	๗๔.๗๗	๐.๙๙	๕.๓๗	๒.๗๔	๒.๗๗	

ที่มา : องค์การකสังสินค้า

ภาคผนวกตารางที่ ผ.๔.๗๐ แสดงส่วนแยกต่างระห่ำของราคากลางกับราคประมูลชื่อ
โดยเฉลี่ยต่อหน่วยของปลายข้าวขา A1 ๕๖๘๗ (ภาคกลาง)

จังหวัด	การประมูลครั้งที่	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๓๐	๓๑	๓๒	เฉลี่ยของแต่ละชั้งหัวรด
๑. ปทุมธานี							๑.๐๕											๑.๐๕	
๒. สระบุรี																		๐.๔๙	
๓. ลพบุรี	๑๗.๔๘					๐.๔๙												๑๘.๑๕	
๔. สิงห์บุรี									๔๘.๘๕									๔๘.๘๕	
๕. เพชรบุรี								๐.๘๘										๐.๘๘	
๖. ราชบุรี						๐.๔๐				๓.๔๔								๓.๔๔	
๗. นครปฐม											๖๐.๔๕							๖๐.๔๕	
๘. สุพรรณบุรี		๔.๖๖										๔๙.๔๙						๔๙.๐๙	
๙. ฉะเชิงเทรา			๐.๗๐															๐.๗๐	
๑๐. ปราจีนบุรี	๑๗.๖๐								๔๘.๖๕									๓๑.๗๓	
๑๑. นครนายก						๑.๐๖												๑.๐๖	
เฉลี่ยของการประมูลแต่ละครั้ง		๑๕.๘๖	๒.๓๘	๕.๒๕	๑.๘๒	๐.๔๙	๑.๐๑	๓.๔๕	๔๘.๘๕	๔๙.๔๙	๖๐.๔๐	๓๖.๓๗	๑.๗๖	๑.๗๖	๐.๗๖	๔.๗๖			

ผู้มา : องค์การคลังสินค้า

ภาคผนวกตารางที่ ผ.๔.๗๙

แสดงส่วนแยกค่าງrage ห่วงราคาภาระกับราคประมูลซึ่ง

โดยเฉลี่ยต่อหน่วยน้ำหนักของปลายข้าวขา A1 ติด

(ภาคเหนือ)

บาท : ๑๐๐ กก. (รวมกรatesob)

ชั้นหัวด้วยการประมูลครั้งที่	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๓๐	๓๑	๓๒	เฉลี่ยของแต่ละชั้นหัวด้วย
๑. ก้าแพงเพชร		๐.๗๕												๐.๕			๐.๕๗
๒. นครสวรรค์	๗๐.๕๐		๐.๙๙											๐.๕๕			๗๐.๕๕
๓. พิจิตร			๑.๐๙														๑.๐๙
๔. พิษณุโลก		๒.๕๗				๒.๖๐		๔๐.๔๖		๐.๓๗							๗๖.๗๔
๕. เพชรบูรณ์		๐.๗๐		๐.๗๙													๐.๗๔๔
๖. สุโขทัย		๗.๖๗								๗๙.๙๗							๗๙.๙๐
๗. อุตรดิตถ์		๒.๐๘					๔.๙๙		๔๑.๙๖		๔๐.๙๖		๔๐.๙๖				๔๗.๙๖
๘. อุทัยธานี									๔๗.๔๙								๔๗.๔๙
เฉลี่ยการประมูลแต่ละครั้ง	๗๐.๕๐	๑.๗๕	๐.๖๐	๐.๗๙	๒.๖๐	๔.๙๙	๔๐.๔๖	๔๕.๙๖	๔๕.๙๖	๔๐.๙๖	๔๐.๙๖	๔๐.๙๖	๔๐.๙๖	๐.๕	๐.๕๕		

ที่มา : องค์การคสสังสินค้า

ภาคผนวกตารางที่ ผ.๔.๑๒ แสดงส่วนแบ่งค่าธรรมเนียมที่ได้รับมาในราคากลางที่ปรับเปลี่ยน
โดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของปลายข้าวชา A1 ต่อไป
(ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

บาท : ๙๐๐ กก. (รวมกรະสอบ)

ชั้นหัวรด การประมูลครั้งที่	๑๓	๒๗	๒๙	๒๗	๒๘	๒๕	๒๖	๒๘	๒๘	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙	เฉลี่ยของแต่ละชั้นหัวรด
๑. เชียงใหม่						๕๖.๗๗			๐.๗๖			๕๕.๗๓			๗๗.๐๗	
๒. นครราชสีมา									๐.๗๖			๐.๗๖	๐.๔	๐.๔	๐.๐๕	
๓. บุรีรัมย์	๗.๔๔	๗๙.๑๗			๔๔.๔๐			๗๔.๗๐							๖๒.๕๖	
๔. ศรีสะเกษ	๙.๔๐			๗๙.๖๙	๔๙.๐๗			๗๙.๗๐			๗.๕๗				๗๐.๐๙	
๕. สุรินทร์							๔๗.๔๗					๖๔.๗๔			๔๐.๔๙	
๖. อุบลราชธานี															๔๗.๕๖	

แหล่งที่มา : องค์การคสสสินค้า

ภาคผนวกตารางที่ ผ.๔.๑๗ แสดงส่วนแบ่งต่างระหว่างราคากลางกับราคากลางที่ปรับเปลี่ยน

ถ่วงน้ำหนักของข้าวเหนียว ๙๐% เมล็ด粱 (ภาคเหนือ)

บาท ๑๐๐ กก. (รวมกระสอบ)

ชั้งที่รับ การประมูล ครั้งที่	๑๗	๒๖	๒๖	๒๗	เฉลี่ยของแต่ละชั้งที่รับ
๑. เชียงราย				๐.๙๐	๐.๙๐
๒. พะเยา	๐.๗๐	๘.๕๗	๘.๕๗		๘.๕๗
เฉลี่ยของการประมูลแต่ละครั้ง	๐.๯๐	๘.๕๗	๘.๕๗	๐.๙๐	

แหล่งที่มา : องค์การสังสินค้า

หมายเหตุ : ภาคกลางและภาคตะวันออกเชียงใหม่ไม่มีการประมูลข้าวเหนียว ๙๐% เมล็ด粱

ภาคผนวกตารางที่ ๘.๔.๑๙
แสดงส่วนแยกต่างระหว่างราคาภัณฑ์กับราคากลางกับราค่าประเมินชื่อ
โดยเฉลี่ยค่าน้ำหนักของข้าวเหนียว ๑๐% เม็ดลับ
(ภาคเหนือ)

บาท : ๑๐๐ กก. (รวมกรatesอน)

ชั้งหัวด ครั้งที่	การประเมิน	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	เฉลี่ยของแต่ละ
													ชั้งหัวด
๑. เชียงราย	๖๐.๗๘				๗.๐๐		๗.๗๗				๐.๗๐		๖.๔๔
๒. เชียงใหม่	๕.๔๐				๕.๗๐								๕.๖๖
๓. น่าน	๕.๗๘												๕.๗๘
๔. พะเยา		๖.๙๕			๖๗.๙๙			๖.๒๖	๖.๗๗				๖.๔๔
๕. ลำปาง		๗.๙๗			๗๙.๗๗								๗๙.๗๗
เฉลี่ยของการประเมินแต่ละครั้ง	๑๖.๕๗	๕.๗๘	๕.๐๔	๗.๔๔	๖๕.๕๙	๗.๗๗	๗.๗๗	๕.๗๘	๕.๗๘	๒.๗๗	๐.๗๐		

แหล่งที่มา : องค์การคลังสินค้า

ของข้าวเหนียว ๙๐% เม็ดกลั้น (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

บาท : ๑๐๐ กก. (รวมกรates)

ชิงหวัด	การประมูลครั้งที่	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	เฉลี่ยของแต่ละชิงหวัด
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙
๑. กາฬສินธุ์																																				๕.๗๙			
๒. ขอนแก่น	๒๙.๙๖																																			๗๑.๗๐			
๓. ชัยภูมิ																																				๕.๔๙			
๔. นครพนม																																				๑.๗๙			
๕. นครราชสีมา	๗๙.๒๖																																			๗.๔๕			
๖. บุรีรัมย์																																				๔.๔๔			
๗. มหาสารคาม																																				๑.๘๙			
๘. ร้อยเอ็ด																																				๕.๔๙			
๙. เลย																																				๑๔.๔๙			
๑๐. พิษณุโลก																																				๕.๔๔			
๑๑. ลพบุรี																																				๑.๗๔			
๑๒. หนองคาย																																				๗.๐๔			
๑๓. อุดรธานี																																				๕.๐๔			
๑๔. อุตรดิตถ์	(๑)																																			๕.๔๔			
๑๕. อุบลฯ	๑๗.๔๔																																			๔.๐๙			
๑๖. ยโสธร	๗๐.๐๖																																			๙๙.๙๐			
เฉลี่ยของการประมูลแต่ละครั้ง		๗๗.๕๗	๗๐.๔๔	๔.๔๖	๑.๖๔	๗.๐๘	๗.๗๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๑.๖๔	๗.๐๗	๔.๗๗	๑.๖๔	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖	๔.๘๖							

แหล่งที่มา : องค์การลังสินค้า

หมายเหตุ : เป็นส่วนคำงที่ตัด 1 lot ที่พ่อค้าเล่นอื้อราคาน้ำมันปากศึกษาแล้ว

ภาคผนวกบทที่ ๔

ภาคผนวกที่ ๕

เนื่องจากผลกระทบที่มีต่อราคาข้าวเปลือกที่ซ่อนอยู่ในน้ำมันจากราคาส่งออก FOB และการเก็บภาษีของรัฐบาลในระดับส่งออก ซึ่งข้อมูลที่ปรากฏในสาเหตุทั้งสองประการ เป็นข้อมูลที่นฐานที่กำหนดเป็นยุคค่าต่อหน่วยของข้าวสาร การจะนำไปเปรียบเทียบกับราคาน้ำมันที่กำหนดเป็นยุคค่าต่อหน่วยของข้าวเปลือกโดยตรง คงไม่สามารถตัดสินได้ จึงจำเป็นต้องคำนวณราคาข้าวในระดับส่งออก FOB ในลักษณะของข้าวเปลือกหนึ่งตัน และภาระภาษีทั้งหลายที่ต้องหักออกจากราคาน้ำมันที่ต้องหักลดลงต่อไปนี้

การคำนวณค่าข้าวเปลือก FOB คำนวณจากมูลค่าของผลผลิตจากการสีข้าวเปลือกนิดนั้น ๆ ในระดับส่งออก FOB โดยใช้สูตรในการคำนวณดังต่อไปนี้

$$(๑) \text{ ราคาข้าวเปลือก FOB } 5\% = 0.45 \text{ (ราคา FOB ของข้าว } 5\%) + 0.15$$

(1 ก.ก) (ราคา FOB ของปลายข้าว A_1) + 0.05

(ราคา FOB ของปลายข้าว C_1 และ C_3)

$$(๒) \text{ ราคาข้าวเปลือก FOB } 10\% = 0.454 \text{ (ราคา FOB ของข้าว } 10\%) + 0.146$$

(1 ก.ก) (ราคา FOB ของปลายข้าว A_1) + 0.06

(ราคา FOB ของปลายข้าว C_1 และ C_3)

$$(๓) \text{ ราคาข้าวเปลือกเนียว } = 0.40 \text{ (ราคา FOB ของข้าวเนียว } 10\%)$$

(1 ก.ก) + 0.18 \text{ (ราคา FOB ปลายข้าวเนียว } A_1)

+ 0.06 \text{ (ราคา FOB ปลายข้าวเนียว } C_1 \text{ พิเศษ)}

การคำนวณภาระภาษีทั้งหมดในระดับส่งออก คำนวณจากตัวหารค่าพาร์เมี่ยมข้าวซึ่งรวมถึงภาษีอากรขาออก และการขาดทุนข้าวสำรองที่เกิดขึ้นจากการสั่งข้าวสารออกนอกประเทศซึ่งต้องหักลดลงในช่วงเวลานั้น ๆ และคำนวณย้อนกลับเป็นภาษีต่อต้นข้าวเปลือก โดยใช้ตัวรายการแปรรูปข้าวเปลือกในสมการที่ (๑), (๒) และ (๓) ข้างต้นนี้

ผลของการคำนวณค่าข้าวเปลือกส่งออก FOB และภาระภาษีทั้งหมดในระดับส่งออกแสดงให้เห็นในตารางด้านล่าง

ภาคผนวก ตารางที่ พ.๔.๑ แสดงราคาข้าวเปลือกกล่องออก (FOB) พากษ์ทั้งหมดในระดับล่งออกเป็นรายเดือน

ระหว่างปี ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ (สำหรับข้าวเปลือกขาว ๕%)

(บาท/ตัน)

เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.
มกราคม	-	๒,๔๘๐.๗๙	๒,๔๗๓.๖๙	๒,๔๘๘.๗๙	๒,๔๘๘.๗๙	๒,๔๘๘.๗๙	๒,๔๘๘.๗๙	๒,๔๘๘.๗๙
กุมภาพันธ์	๗,๖๔๙.๗๙	๒,๖๔๔.๖๐	๒,๖๔๔.๗๙	๒,๖๔๔.๗๙	๒,๖๔๔.๗๙	๒,๖๔๔.๗๙	๒,๖๔๔.๗๙	๒,๖๔๔.๗๙
มีนาคม	๗,๔๘๘.๖๙	๒,๔๗๙.๗๙	๒,๔๗๙.๗๙	๒,๔๗๙.๗๙	๒,๔๗๙.๗๙	๒,๔๗๙.๗๙	๒,๔๗๙.๗๙	๒,๔๗๙.๗๙
เมษายน	๗,๔๗๖.๘๐	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙
พฤษภาคม	๗,๔๗๓.๖๙	๒,๔๗๓.๗๙	๒,๔๗๓.๗๙	๒,๔๗๓.๗๙	๒,๔๗๓.๗๙	๒,๔๗๓.๗๙	๒,๔๗๓.๗๙	๒,๔๗๓.๗๙
มิถุนายน	๗,๔๐๗.๘๙	๒,๔๐๐.๐๙	๒,๔๐๖.๖๙	๒,๔๐๓.๐๙	๒,๔๐๓.๐๙	๒,๔๐๓.๐๙	๒,๔๐๓.๐๙	๒,๔๐๓.๐๙
กรกฎาคม	๒,๔๘๘.๘๙	๒,๔๗๔.๐๙	๒,๔๗๔.๐๙	๒,๔๗๔.๐๙	๒,๔๗๔.๐๙	๒,๔๗๔.๐๙	๒,๔๗๔.๐๙	๒,๔๗๔.๐๙
สิงหาคม	๒,๔๗๖.๖๙	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๗๖.๗๙
กันยายน	๒,๔๗๖.๗๙	๒,๔๖๖.๗๙	๒,๔๖๖.๗๙	๒,๔๖๖.๗๙	๒,๔๖๖.๗๙	๒,๔๖๖.๗๙	๒,๔๖๖.๗๙	๒,๔๖๖.๗๙
ตุลาคม	๒,๔๖๔.๘๙	๒,๔๖๔.๘๙	๒,๔๖๔.๘๙	๒,๔๖๔.๘๙	๒,๔๖๔.๘๙	๒,๔๖๔.๘๙	๒,๔๖๔.๘๙	๒,๔๖๔.๘๙
พฤศจิกายน	๒,๔๖๐.๗๙	๒,๔๖๒.๗๙	๒,๔๖๒.๗๙	๒,๔๖๒.๗๙	๒,๔๖๒.๗๙	๒,๔๖๒.๗๙	๒,๔๖๒.๗๙	๒,๔๖๒.๗๙
ธันวาคม	๒,๔๖๙.๗๙	๒,๔๖๖.๐๙	๒,๔๖๖.๐๙	๒,๔๖๖.๐๙	๒,๔๖๖.๐๙	๒,๔๖๖.๐๙	๒,๔๖๖.๐๙	๒,๔๖๖.๐๙

แหล่งที่มา - สภาหอการค้าไทย

- กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ภาคผนวก ตารางที่ မ.๔.๖ แสดงราคาข้าวเปลือกลับออก (FOB) หักภาษีทั้งหมดในระดับส่งออกเป็นรายเดือน

ระหว่างปี ๒๕๙๗ - ๒๕๙๘ (สัดหุบข้าวเปลือกจำาก ๙๐%)

(บาท/ตัน)

เดือน	ม.๔.๖	ม.๔.๗	ม.๔.๘	ม.๔.๙	ม.๔.๑๐	ม.๔.๑๑	ม.๔.๑๒	ม.๔.๑๓
มกราคม	-	๙,๖๐๖.๗๔	๙,๕๖๙.๔๙	๙,๗๖๖.๙๓	๙,๙๗๕.๗๙	๙,๕๙๙.๗๐	๙,๔๐๗.๗๕	๙,๔๙๐.๗๐
กุมภาพันธ์	๙,๗๙๕.๐๘	๙,๖๙๗.๘๗	๙,๔๔๐.๘๖	๙,๗๘๙.๔๘	๙,๙๖๕.๔๙	๙,๖๔๖.๗๙	๙,๔๐๓.๘๙	๙,๔๗๖.๐๘
มีนาคม	๙,๔๗๖.๗๙	๙,๔๗๐.๙๐	๙,๖๘๔.๐๔	-	๙,๗๘๕.๘๙	๙,๗๐๑.๖๙	๙,๔๙๓.๘๓	๔,๙๙๓.๔๙
เมษายน	๙,๗๔๐.๗๘	๙,๔๙๐.๘๙	๙,๗๖๐.๖๙	๙,๗๙๖.๘๙	๙,๔๔๕.๘๙	๙,๗๗๖.๘๙	๙,๔๔๔.๘๙	๔,๗๖๗.๗๙
พฤษภาคม	๙,๗๗๖.๗๗	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๗๖๐.๖๙	๙,๗๙๖.๘๙	๙,๗๖๖.๖๙	๙,๗๖๕.๘๙	๙,๗๖๕.๗๙	-
มิถุนายน	๙,๗๖๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๔๙.๘๙	๙,๔๙๙.๘๙	๙,๔๙๙.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	-
กรกฎาคม	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๔๙.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	-
สิงหาคม	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	-
กันยายน	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	-
ตุลาคม	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๔,๐๔๖.๐๙	-
พฤศจิกายน	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๔,๐๔๖.๐๙	-
ธันวาคม	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	๙,๔๙๖.๘๙	-

แหล่งที่มา : เกณฑ์ภาคผนวก ตารางที่ မ.๔.๐

ภาคผนวก ตารางที่ မ.๔.๙ แสดงราคาข้าวเปลือกสิ่งออก (FOB) หักภาษีทั้งหมดในระดับสิ่งออกเป็นรายเดือน

ระหว่างปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (สำหรับข้าวเปลือกเนื้อยาเมล์คลั่น ๗๐%)

(บาท/ตัน)

เดือน \ รายการ	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
มกราคม	๗,๘๘๕.๔๖	๗,๗๕๖.๙๕	๗,๗๕๓.๗๕	๗,๗๕๔.๗๘	๗,๘๐๒.๗๗
กุมภาพันธ์	๗,๘๘๗.๔๖	๘,๖๘๔.๗๕	๘,๗๐๒.๖๒	๘,๗๕๔.๐๗	๘,๗๗๐.๗๗
มีนาคม	๗,๘๙๘.๐๐	-	๘,๖๙๙.๗๖	๘,๗๐๗.๘๘	๘,๗๗๔.๖๗
เมษายน	๗,๙๐๔.๗๖	-	๘,๖๙๙.๔๖	๘,๗๐๔.๗๖	๘,๗๗๔.๐๗
พฤษภาคม	๗,๙๙๕.๖๙	-	๘,๖๙๐.๗๐	๘,๖๙๖.๖๐	๘,๗๗๖.๐๗
มิถุนายน	๗,๙๙๗.๕๖	-	๘,๖๙๙.๖๒	๘,๗๐๗.๐๐	๘,๗๗๙.๗๗
กรกฎาคม	๙,๗๐๐.๗๗	-	๙,๕๙๙.๕๖	๙,๗๐๕.๕๖	๙,๗๗๕.๕๖
สิงหาคม	๙,๗๑๙.๔๘	-	๙,๖๐๗.๗๐	๙,๗๐๕.๗๐	๙,๗๗๕.๗๐
กันยายน	๙,๗๐๙.๔๘	-	๙,๕๙๙.๔๐	๙,๗๐๙.๔๐	๙,๗๗๙.๔๐
ตุลาคม	๙,๗๖๗.๖๐	-	๙,๕๙๙.๕๐	๙,๗๖๖.๕๐	๙,๗๗๖.๕๐
พฤษศิกายน	๙,๖๙๙.๗๗	๙,๗๔๕.๗๘	๙,๖๙๙.๗๘	๙,๖๙๖.๗๘	-
ธันวาคม	๙,๕๕๙.๗๘	๙,๗๐๙.๕๘	๙,๖๙๙.๕๘	๙,๗๔๙.๕๘	-

แหล่งที่มา : เกมือนภาคผนวก ตารางที่ မ.๔.๙

ภาคผนวก ตารางที่ မ.๔.๔ แสดงราคาข้าวเปลือกส่งออก (FOB) หักภาษีทั้งหมดในระดับส่งออก เป็น

รายเดือนระหว่างปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ (สำหรับข้าวเปลือกเห็นiyamelkaha ๙๐%)

(บาท/ตัน)

เดือน \ ราคา	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔
มกราคม	๗,๖๘๐.๐๘	๗,๗๔๑.๔๗	๗,๗๗๔.๔๔	๗,๗๙๐.๖๖	๗,๗๙๖.๖๙
กุมภาพันธ์	๗,๙๙๖.๐๐	๗,๙๖๙.๘๗	๗,๙๗๓.๘๗	๗,๙๗๔.๗๙	๗,๙๕๗.๘๔
มีนาคม	๗,๙๕๙.๔๘	-	๗,๖๖๙.๙๖	๗,๖๖๔.๙๐	๗,๖๕๔.๙๔
เมษายน	๗,๙๙๘.๗๐	-	๗,๖๗๕.๔๘	๗,๖๙๑.๔๔	๗,๖๙๔.๔๔
พฤษภาคม	๗,๙๖๘.๘๘	-	๗,๕๐๘.๐๘	๗,๕๐๙.๘๘	๗,๕๙๙.๘๘
มิถุนายน	๗,๐๗๖.๔๔	-	๗,๕๖๒.๖๗	๗,๖๘๘.๗๙	๗,๖๙๗.๗๐
กรกฎาคม	๗,๑๗๕.๗๕	-	๗,๗๘๗.๙๖	๗,๗๗๗.๘๔	๗,๗๕๔.๘๗
สิงหาคม	๗,๒๕๔.๗๗	-	๗,๘๗๘.๔๐	๗,๘๕๔.๐๘	๗,๘๗๓.๙๔
กันยายน	๗,๔๗๓.๗๗	-	๗,๖๘๔.๐๐	๗,๖๗๔.๐๘	๗,๖๗๔.๐๘
ตุลาคม	๗,๗๘๙.๘๘	-	๗,๒๕๗.๘๗	๗,๒๗๙.๘๐	๗,๒๙๙.๘๘
พฤษจิกายน	๗,๗๒๗.๘๙	๗,๗๙๙.๙๘	๗,๗๙๙.๘๔	๗,๖๙๑.๗๙	-
ธันวาคม	๗,๘๘๗.๘๘	๗,๘๙๙.๖๖	๗,๘๗๔.๗๗	๗,๘๐๙.๘๘	-

แหล่งที่มา : เก็บข้อมูลภาคผนวก ตารางที่ မ.๔.๔

ภาคผนวก ตารางที่ ห.๔.๔ แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เก็บภาษีอย่างกว้าง รวมทั้ง ราคายield ของข้าวเปลือก
ที่ขายได้ ณ กรุงเทพและในระบบส่งออก (FOB กรุงเทพ) สำหรับข้าวเปลือก ๕%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพҳະປູກ ๒๕๖๐/๖๑			ปีพҳະປູກ ๒๕๖๑/๖๒			ปีพҳະປູກ ๒๕๖๒/๖๓		
	ราค่าฟาร์ม	ราคายield ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม	ราคายield ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม	ราคายield ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	๒,๗๖๙.๐๐	๒,๘๘๕.๑๘	๒,๐๖๔.๔๔	๒,๗๐๐.๐๐	๒,๘๘๕.๔๘	๔,๗๕๖.๔๖	๒,๕๗๔.๐๐	๒,๔๔๙.๗๙	๔,๔๔๔.๔๔
กุมภาพันธ์	๒,๐๕๐.๐๐	๒,๗๙๙.๗๘	๒,๐๗๔.๗๘	๒,๗๗๓.๐๐	๒,๘๐๗.๗๘	๔,๗๗๖.๗๘	๒,๕๕๘.๐๐	๒,๔๗๖.๐๖	๔,๔๙๘.๙๙
มีนาคม	๒,๗๙๕.๐๐	๒,๘๘๔.๘๐	๒,๐๗๓.๐๘	๒,๘๖๐.๐๐	๒,๘๘๒.๐๘	๔,๗๕๑.๒๐	๒,๕๕๐.๐๐	๒,๔๗๗.๔๙	๔,๔๗๙.๙๐
เมษายน	-	๒,๘๖๑.๖๙	๒,๐๘๐.๗๙	๒,๘๐๐.๐๐	๒,๘๘๙.๗๙	๔,๗๕๙.๔๙	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๕๗๔.๖๙	๔,๔๘๙.๔๖
พฤษภาคม	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๗๐๖.๔๙	๒,๐๕๖.๐๙	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๘๗๙.๔๙	๔,๗๕๔.๔๙	๒,๖๕๐.๐๐	๒,๕๕๔.๖๙	๔,๔๘๐.๙๙
มิถุนายน	๒,๔๕๐.๐๐	๒,๘๙๘.๔๙	๒,๐๘๔.๗๙	-	๒,๘๘๘.๔๙	๔,๗๘๘.๗๙	-	๒,๖๓๔.๖๙	๔,๔๙๙.๔๙
กรกฎาคม	๒,๗๕๐.๐๐	๒,๘๘๘.๔๗	๒,๒๕๕.๗๗	๒,๗๗๓.๐๐	๒,๘๘๙.๔๗	๔,๗๘๖.๔๗	-	๒,๖๗๖.๙๖	๔,๔๙๘.๙๗
สิงหาคม	๒,๗๗๔.๐๐	๒,๘๘๔.๖๘	๒,๒๖๔.๗๘	๒,๘๖๔.๐๐	๒,๘๘๔.๖๘	๔,๗๗๓.๖๘	-	๒,๖๕๘.๔๖	๔,๔๙๖.๖๘
กันยายน	๒,๘๔๐.๐๐	๒,๘๙๙.๖๘	๒,๒๖๔.๗๘	๒,๘๘๓.๐๐	๒,๘๙๙.๖๘	๔,๗๖๖.๔๘	๒,๘๖๐.๐๐	๒,๘๗๐.๖๘	๔,๔๘๐.๖๘
ตุลาคม	๒,๘๐๐.๐๐	๒,๘๐๔.๔๐	๒,๒๖๔.๔๐	๒,๘๗๓.๐๐	๒,๘๐๔.๔๐	๔,๗๖๖.๔๐	๒,๘๐๐.๐๐	๒,๘๗๐.๔๐	๔,๔๘๐.๔๐
พฤศจิกายน	๒,๐๕๐.๐๐	๒,๘๙๗.๔๘	๒,๒๖๔.๔๘	๒,๘๖๔.๐๐	๒,๘๙๖.๔๘	๔,๗๖๐.๔๘	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๘๗๐.๔๘	๔,๔๙๐.๔๘
ธันวาคม	-	๒,๘๘๔.๙๓	๒,๒๖๔.๙๓	๒,๘๐๐.๐๐	๒,๘๘๓.๙๓	๔,๗๖๔.๙๓	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๘๗๓.๙๓	๔,๔๙๓.๙๓

หมายเหตุ รัฐกิจคำนวณราคายield ของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และระบบส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) ดูในส่วนแรกของภาคผนวก บทที่ ๔

ที่มา ฝ่ายบริษัทเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจกรุงเทพฯ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สถาบันอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๕.๔ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคาราคาพาร์ม	ปีพืชะปีก ๒๕๖๐/๖๑			ปีพืชะปีก ๒๕๖๑/๖๒		
		ราคาย้ายส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคานำเข้า (FOB)	ราคาย้ายส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคานำเข้า (FOB)		
มกราคม	๗,๙๗๗.๐๐	๗,๐๘๙.๘๗	๔,๕๖๘.๓๓	๗,๖๔๓.๐๐	๗,๗๕๕.๗๗	๔,๖๖๗.๘๘	
กุมภาพันธ์	๗,๐๗๔.๐๐	๗,๐๘๙.๖๗	๔,๕๕๐.๗๘	๗,๗๐๗.๐๐	๗,๘๕๘.๘๘	๔,๖๖๖.๗๘	
มีนาคม	๗,๔๔๐.๐๐	๗,๖๙๔.๔๙	๔,๘๙๓.๗๐	๗,๘๖๔.๐๐	๗,๙๕๕.๖๐	๗,๖๖๖.๖๘	
เมษายน	-	๗,๖๗๙.๐๗	๔,๖๐๑.๔๐	๗,๗๖๕.๐๐	๗,๙๖๖.๔๔	๔,๖๗๔.๕๖	
พฤษภาคม	๗,๔๔๐.๐๐	๗,๖๙๓.๗๗	๔,๖๖๔.๕๗	-	๔,๘๖๙.๗๗	๔,๖๗๖.๕๖	
มิถุนายน	๗,๔๐๐.๐๐	๗,๖๙๐.๗๙	๔,๖๐๗.๔๕		๗,๘๘๕.๖๗	๔,๖๖๗.๖๖	
กรกฎาคม	๗,๔๔๐.๐๐	๗,๖๙๐.๗๙	๔,๖๔๗.๗๖		๗,๙๖๕.๖๐	๔,๖๖๖.๘๘	
สิงหาคม	๗,๔๐๐.๐๐	๗,๖๘๘.๗๖	๔,๖๘๙.๘๗		๗,๘๗๙.๗๘	๔,๖๖๘.๘๖	
กันยายน	๗,๔๔๐.๐๐	๗,๖๗๔.๐๗	๔,๖๐๐.๗๗		๗,๖๘๘.๘๘	๔,๖๖๖.๙๐	
ตุลาคม	-	๗,๖๙๔.๗๗	๔,๖๐๕.๘๘				
พฤศจิกายน	-	๗,๗๑๖.๗๖	๔,๖๗๓.๔๗				
ธันวาคม	-	๗,๗๑๖.๔๙	๔,๖๗๓.๘๘				

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๖ แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในชั้งหัวคอกอ่างทอง ราค่าประมีนของข้าวเปลือก
ที่ขายได้ ณ กรุงเทพและระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเปลือก ๙๐%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพืชะปลูก ๒๕๖๐/๖๑			ปีพืชะปลูก ๒๕๖๑/๖๒			ปีพืชะปลูก ๒๕๖๒/๖๓		
	ราค่าฟาร์ม	ราคายาลส์ ณ กรุงเทพฯ	ราค่าส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม	ราคายาลส์ ณ กรุงเทพฯ	ราค่าส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม	ราคายาลส์ ณ กรุงเทพฯ	ราค่าส่งออก (FOB)
มกราคม	๑,๘๖๐.๐๐	๑,๖๕๖.๔๔	๒,๕๘๒.๗๔	-	๒,๔๖๖.๖๗	๓,๔๘๘.๔๔	๒,๗๙๘.๗๗	๒,๗๙๗.๐๔	๓,๔๔๙.๔๔
กุมภาพันธ์	๒,๐๐๐.๗๗	๒,๖๗๘.๗๗	๒,๔๐๐.๗๗	๒,๖๐๐.๗๐	๒,๔๕๐.๗๐	๔,๔๔๗.๔๗	๒,๗๖๙.๔๐	๒,๗๖๕.๐๙	๓,๔๔๐.๔๙
มีนาคม	๒,๐๖๕.๐๐	๒,๖๖๙.๐๓	-	๒,๗๙๐.๐๐	๒,๔๙๔.๙๕	๔,๖๗๙.๔๙	๒,๗๖๔.๐๐	๒,๔๔๖.๐๙	๓,๔๙๑.๙๐
เมษายน	๑,๔๗๔.๐๐	๑,๐๗๒.๔๙	๑,๕๗๘.๔๙	๑,๗๙๔.๐๐	๑,๔๙๔.๔๙	๔,๗๐๔.๙๐	๑,๔๐๐.๐๐	๑,๔๘๘.๐๘	๓,๔๔๙.๐๖
พฤษภาคม	๑,๕๖๒.๔๐	๒,๖๔๒.๔๙	๒,๔๘๙.๔๙	๑,๔๗๔.๐๐	๑,๔๙๔.๖๙	๔,๖๘๐.๔๙	๑,๔๐๐.๐๐	๒,๔๑๔.๔๙	๓,๔๗๘.๗๙
มิถุนายน	๑,๔๕๐.๐๐	๒,๖๗๐.๗๙	๒,๔๕๕.๗๙	-	๒,๕๙๘.๗๙	๔,๕๔๙.๗๙	-	๒,๖๒๐.๗๙	๓,๖๗๙.๔๙
กรกฎาคม	๒,๐๖๔.๐๐	๒,๗๙๔.๖๔	๒,๐๙๗.๖๔	๒,๗๙๔.๖๐	๒,๔๙๔.๖๐	๔,๗๖๔.๖๖	-	๒,๖๔๔.๐๔	๓,๗๐๔.๔๙
สิงหาคม	๒,๐๔๐.๐๐	๒,๗๗๗.๙๔	๒,๐๔๙.๙๔	๒,๗๙๔.๐๐	๒,๔๙๙.๖๔	๒,๙๖๙.๖๓	-	๒,๗๙๘.๔๙	๓,๙๗๗.๔๔
กันยายน	๑,๔๙๔.๐๐	๒,๗๙๔.๗๗	๑,๔๙๔.๗๗	๑,๔๐๐.๐๐	๑,๔๔๔.๗๖	๔,๐๙๔.๗๗	๑,๔๐๐.๐๐	๒,๔๔๖.๔๙	๔,๐๗๙.๐๗
ตุลาคม	๒,๐๔๐.๐๐	๒,๗๔๔.๔๔	๒,๐๔๗.๔๔	๒,๔๙๔.๗๗	๒,๖๗๖.๗๔	๒,๙๖๔.๔๔	๒,๖๔๐.๖๔	๒,๔๔๐.๖๔	๔,๐๔๔.๗๔
พฤศจิกายน	๒,๐๑๒.๔๐	๒,๔๔๔.๙๙	๒,๐๓๘.๗๙	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๖๒๙.๔๙	๒,๔๔๔.๙๐	-	๒,๖๐๔.๗๙	๔,๐๘๒.๔๙
ธันวาคม	-	๒,๔๙๙.๖๙	๒,๙๙๙.๘๙	๒,๗๙๕.๐๐	๒,๗๙๙.๖๙	๒,๙๙๙.๖๙	๒,๔๙๙.๔๐	๒,๙๙๖.๐๗	๔,๙๔๔.๙๐

หมายเหตุ วิธีการคำนวณ ราค่าประมีนของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) อยู่ในล้วนแรกของภาคผนวก บทที่ ๔

ที่มา ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจกิจกรรมทางการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๖ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคาร	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๓/๖๔			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๔/๖๕		
		ราคapharm	ราคายาส์ลง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราคapharm	ราคายาส์ลง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	๗,๐๖๔.๐๐	๗,๐๕๙.๙๙	๔,๔๗๗.๗๖	๗,๔๔๔.๐๐	๗,๖๗๔.๓๖	๔,๘๗๙.๗๔	
กุมภาพันธ์	๙,๕๙๗.๐๐	๗,๐๖๐.๐๙	๔,๔๔๔.๗๗	๗,๖๐๐.๐๐	๗,๗๕๐.๕๙	๔,๗๔๗.๑๔	
มีนาคม	-	๗,๐๕๔.๔๙	๔,๒๔๔.๔๙	๗,๖๔๙.๐๐	๗,๘๖๔.๗๔	๔,๔๙๗.๐๐	
เมษายน	-	๗,๑๔๗.๔๔	๔,๖๘๗.๗๙	๗,๖๙๔.๐๐	๗,๘๒๐.๗๙	๔,๖๖๙.๖๔	
พฤษภาคม	๗,๗๐๐.๐๐	๗,๖๐๙.๗๙	๔,๔๔๖.๐๙	-	๗,๘๕๗.๑๙	๔,๖๘๒.๗๙	
มิถุนายน	๗,๗๔๐.๐๐	๗,๖๗๔.๔๙	๔,๔๖๐.๖๙	-	๗,๙๑๖.๗๙	๔,๗๘๙.๔๙	
กรกฎาคม	๗,๔๐๐.๐๐	๗,๕๙๐.๕๙	๔,๔๗๑.๖๕	-	๗,๕๕๐.๕๙	๔,๘๐๓.๕๙	
สิงหาคม	-	๗,๗๘๗.๘๐	๔,๐๗๗.๔๐	-	๗,๘๖๔.๐๐	๔,๒๙๗.๔๐	
กันยายน	-	๗,๔๙๔.๗๙	๔,๐๔๔.๐๙	-	๗,๖๘๔.๖๙	๔,๙๐๑.๖๙	
ตุลาคม	-	๗,๕๐๒.๐๗	๔,๗๘๗.๔๐	-	๗,๗๕๖.๐๗	๔,๘๑๔.๔๐	
พฤษศจิกายน	-	๗,๕๗๙.๗๗	๔,๖๙๔.๙๙	-	-	-	
ธันวาคม	-	๗,๖๕๙.๖๙	๔,๖๗๖.๙๙	-	-	-	

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๗ แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในชั้งหัวคิว เชียงราย ราคากลาง เมื่อของข้าวเปลือก
ที่ขายได้ ณ กรุงเทพ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเปลือก ๕%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพาระปีก ๒๕๖๐/๒๑			ปีพาระปีก ๒๕๖๑/๒๒			ปีพาระปีก ๒๕๖๒/๒๓		
	ราคافาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สิ่ง ของ	ราคากล่องออก (FOB)	ราคافาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สิ่ง ของ	ราคากล่องออก (FOB)	ราคافาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สิ่ง ของ	ราคากล่องออก (FOB)
มกราคม	๙,๗๖๕.๐๐	๒,๖๘๕.๙๘	๗,๐๖๙.๔๔	๙,๗๔๐.๐๐	๒,๕๗๙.๘๘	๔,๑๕๘.๔๖	๒,๗๕๗.๐๐	๒,๔๙๙.๗๙	๗,๔๔๙.๘
กุมภาพันธ์	๙,๖๖๔.๐๐	๒,๕๙๙.๗๙	๗,๐๗๔.๗๙	๙,๖๔๙.๐๐	๒,๕๗๙.๗๙	๔,๑๕๖.๗๙	๒,๗๔๐.๐๐	๒,๔๙๗.๐๖	๗,๔๔๙.๗๙
มีนาคม	-	๒,๕๘๕.๘๐	๗,๙๐๗.๐๙	๙,๖๕๐.๐๐	๒,๕๖๙.๐๙	๔,๑๕๙.๐๙	-	๒,๔๙๙.๔๙	๗,๔๔๙.๔๙
เมษายน	๙,๗๖๘.๐๐	๒,๖๖๙.๖๗	๗,๐๘๐.๗๗	๙,๗๔๘.๐๐	๒,๕๘๙.๖๗	๔,๑๕๘.๖๗	๒,๗๔๐.๐๐	๒,๔๙๙.๖๗	๗,๔๔๙.๖๗
พฤษภาคม	-	๒,๓๐๖.๕๙	๗,๐๙๖.๐๙	๙,๖๐๐.๐๐	๒,๕๐๙.๐๙	๔,๑๕๙.๐๙	๒,๗๔๐.๐๐	๒,๔๙๙.๕๙	๗,๔๔๙.๕๙
มิถุนายน	๙,๐๔๐.๐๐	๒,๖๗๘.๔๙	๗,๐๗๔.๙๖	๙,๖๗๘.๔๙	๒,๕๗๘.๔๙	๔,๑๕๘.๔๙	-	๒,๔๙๙.๔๙	๗,๔๔๙.๔๙
กรกฎาคม	๙,๔๕๗.๐๐	๒,๗๖๘.๔๙	๗,๒๕๔.๗๙	๙,๖๖๘.๐๐	๒,๕๖๘.๔๙	๔,๑๕๘.๔๙	-	๒,๔๙๙.๔๙	๗,๔๔๙.๔๙
สิงหาคม	๙,๗๖๙.๔๙	๒,๗๕๕.๖๙	๗,๒๗๔.๔๙	-	๙,๖๕๙.๔๙	๔,๑๕๙.๔๙	๙,๔๐๐.๐๐	๒,๔๙๙.๔๙	๔,๐๒๙.๔๙
กันยายน	๙,๔๖๐.๐๐	๒,๔๙๙.๖๗	๗,๒๕๔.๗๙	๙,๔๐๐.๐๐	๒,๔๙๙.๖๗	๔,๑๕๖.๖๗	๙,๔๐๐.๐๐	๒,๔๙๙.๖๗	๔,๐๒๙.๖๗
ตุลาคม	๙,๗๖๐.๐๐	๒,๔๐๔.๔๙	๗,๒๗๖.๔๙	๙,๔๖๐.๐๐	๒,๔๐๔.๔๙	๔,๑๕๖.๔๙	-	๒,๔๙๙.๔๙	๔,๐๒๙.๔๙
พฤษจิกายน	๙,๙๐๐.๐๐	๒,๔๙๗.๖๙	๗,๒๕๙.๖๙	-	๙,๗๙๖.๔๙	๗,๒๕๙.๖๙	-	๒,๔๙๙.๔๙	๔,๒๙๙.๖๙
ธันวาคม	๙,๐๐๐.๐๐	๒,๕๕๕.๙๙	๗,๒๕๖.๙๙	๙,๙๔๐.๐๐	๒,๕๒๖.๙๙	๔,๑๕๖.๙๙	-	๒,๔๙๙.๙๙	๔,๒๕๖.๙๙

หมายเหตุ วิธีการคำนวณราคากลาง เมื่อของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพฯ) อยู่ในส่วนแรกของภาคผนวกบทที่ ๔
ที่มา ฝ่ายบริษัทเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ๘.๔.๙ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคา	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๐/๖๑			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๑/๖๒		
		ราคาฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สั่ง [*] ณ กรุงเทพฯ	ราคล่วงออก (FOB)	ราคาฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สั่ง [*] ณ กรุงเทพฯ	ราคล่วงออก (FOB)
มกราคม	๒,๖๐๐.๐๐	๓,๐๕๗.๖๗	๔,๔๖๒.๗๗	๓,๖๐๐.๐๐	๓,๗๔๔.๗๗	๔,๔๖๒.๗๗	
กุมภาพันธ์	-	๓,๐๕๖.๖๗	๔,๔๖๐.๗๘	๓,๖๔๙.๐๐	๓,๘๔๗.๔๔	๔,๔๖๐.๗๘	
มีนาคม	-	๓,๒๙๔.๙๙	๔,๗๗๓.๗๐	-	๓,๔๕๖.๖๐	๔,๕๖๖.๖๔	
เมษายน	-	๓,๖๗๗.๐๗	๔,๔๐๔.๔๐	-	๓,๘๗๖.๘๘	๔,๔๗๔.๔๖	
พฤษภาคม	-	๓,๖๘๗.๗๗	๔,๔๔๔.๔๖	-	๔,๐๖๙.๖๗	๔,๖๖๖.๖๖	
มิถุนายน	-	๓,๖๘๐.๗๗	๓,๙๐๑.๔๔	-	๔,๑๙๐.๖๗	๔,๖๙๗.๖๖	
กรกฎาคม	-	๓,๔๐๐.๗๗	๔,๑๔๐.๖๔	-	๓,๘๕๔.๖๗	๔,๔๖๖.๖๐	
สิงหาคม	๒,๖๖๐.๐๐	๓,๕๖๔.๗๖	๔,๗๖๒.๗๗	-	๓,๖๖๔.๖๐	๔,๔๖๒.๗๗	
กันยายน	-	๓,๔๙๔.๐๗	๔,๖๐๐.๗๗	-	๓,๘๗๔.๗๗	๔,๔๖๙.๗๖	
ตุลาคม	-	๓,๔๖๔.๗๗	๔,๖๐๔.๗๔	-	๓,๖๘๔.๔๔	๔,๔๖๔.๗๐	
พฤศจิกายน	-	๓,๔๙๖.๐๖	๔,๔๗๓.๗๐	-	-	-	
ธันวาคม	๓,๐๐๐.๐๐	๓,๗๖๖.๔๙	๔,๔๖๓.๗๔	-	-	-	

ภาคผนวก ตารางที่ บ. ๔.๒ แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกียรติขายได้ในจังหวัด เชียงราย ราคาประจำเดือนของข้าวเปลือก
ที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในราศีสั่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเปลือก ๙๐%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพҳະບລຸກ ๒๕๖๐/๖๑			ปีພະບລຸກ ๒๕๖๑/๖๒			ปีພະບລຸກ ๒๕๖๒/๖๓		
	ราคافาร์ม	ราคายield	ราคสั่งออก (FOB)	ราคافาร์ม	ราคายield	ราคสั่งออก (FOB)	ราคافาร์ม	ราคายield	ราคสั่งออก (FOB)
มกราคม	๗,๖๔๐.๐๐	๒,๖๖๘.๔๔	๒,๖๖๘.๔๔	๗,๐๐๐.๐๐	๒,๔๖๖.๕๓	๓,๔๔๘.๔๔	๗,๔๖๖.๖๗	๒,๗๔๐.๐๔	๓,๔๔๘.๔๔
กุมภาพันธ์	๗,๖๔๐.๐๐	๒,๖๖๘.๓๓	๒,๖๐๐.๙๗	๒,๙๐๖.๗๖	๒,๔๔๖.๙๐	๓,๔๔๘.๓๓	๗,๐๐๐.๐๐	๒,๗๔๐.๐๔	๓,๔๔๘.๓๓
มีนาคม	๗,๔๔๐.๐๐	๒,๖๖๙.๐๓	-	๒,๖๖๔.๐๐	๒,๔๔๔.๙๔	๓,๔๔๙.๔๙	-	๒,๔๔๖.๐๔	๓,๔๔๙.๔๙
เมษายน	๗,๖๖๗.๐๐	๒,๐๑๒.๔๙	๒,๖๖๘.๔๔	๒,๙๗๙.๖๖	๒,๔๗๔.๔๓	๓,๔๗๔.๖๐	๗,๔๐๐.๐๐	๒,๔๗๔.๐๔	๓,๔๗๔.๐๔
พฤษภาคม	๗,๖๐๐.๐๐	๒,๖๖๘.๔๙	๒,๖๖๘.๔๙	๗,๔๐๐.๐๐	๒,๔๙๔.๖๙	๓,๔๙๔.๙๗	๗,๐๐๐.๐๐	๒,๔๙๔.๔๙	๓,๔๙๔.๙๗
มิถุนายน	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๖๖๐.๓๔	๒,๔๔๔.๗๗	๒,๖๖๐.๓๔	๒,๔๖๔.๗๗	๓,๔๔๙.๗๐	-	๒,๖๖๖.๗๗	๓,๔๔๙.๗๐
กรกฎาคม	๗,๔๔๐.๙๙	๒,๗๙๔.๖๔	๓,๐๗๐.๙๙	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๔๔๔.๐๐	๓,๔๔๔.๖๖	-	๒,๔๔๔.๐๔	๓,๔๐๔.๖๙
สิงหาคม	๒,๖๐๔.๗๗	๒,๗๗๗.๙๔	๓,๐๔๔.๙๗	-	๒,๖๖๔.๖๔	๓,๔๖๔.๖๗	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๖๖๔.๔๔	๓,๔๖๔.๔๔
กันยายน	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๗๖๖.๗๗	๓,๐๔๔.๗๗	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๔๔๔.๗๖	๓,๔๔๔.๗๖	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๔๔๔.๔๔	๓,๔๔๔.๔๔
ตุลาคม	-	๒,๗๔๔.๔๔	๓,๐๔๔.๔๔	๒,๖๖๐.๐๐	๒,๖๖๖.๐๔	๓,๖๖๔.๔๔	-	๒,๔๔๐.๖๔	๓,๖๔๔.๐๔
พฤศจิกายน	-	๒,๔๔๖.๙๙	๓,๐๓๔.๗๙	๒,๖๔๐.๐๐	๒,๖๖๘.๔๙	๓,๖๖๔.๖๐	-	๒,๔๐๖.๙๙	๓,๖๔๔.๔๙
ธันวาคม	-	๒,๔๔๖.๖๑	๓,๖๖๔.๖๑	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๖๖๖.๖๑	๓,๖๖๖.๖๑	-	๒,๔๖๖.๐๗	๓,๖๔๔.๖๐

หมายเหตุ วิธีการคำนวณราคาประจำเดือนของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในราศีสั่งออก (FOB กรุงเทพฯ) ดูในส่วนแรกของภาคผนวก บทที่ ๔

ที่มา ฝ่ายบริษัทเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจกรุงเทพฯ สำนักงานปลัดกระทรวง กثار วิธีการคำนวณและสหกรณ์การเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ๘.๔.๙ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคา	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๗/๖๘			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๘/๖๙		
		ราคาก่อสร้าง	ราคาย้ายส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่งออก (FOB)	ราคาก่อสร้าง	ราคาย้ายส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่งออก (FOB)
มกราคม	๒,๙๔๐.๐๐	๓,๐๔๐.๔๔	๔,๔๗๓.๗๖	๓,๙๔๐.๐๐	๓,๖๗๕.๓๖	๔,๔๗๖.๒๔	
กุมภาพันธ์	-	๓,๐๖๐.๐๔	๔,๔๔๔.๗๘	๓,๙๖๔.๐๐	๓,๗๔๐.๔๔	๔,๔๔๗.๗๘	
มีนาคม	-	๓,๐๘๔.๔๙	๔,๖๘๔.๔๙	-	๓,๖๘๔.๗๔	๔,๔๘๗.๐๐	
เมษายน	-	๓,๑๐๗.๔๔	๔,๖๘๗.๗๔	-	๓,๖๘๐.๗๗	๔,๖๘๔.๖๔	
พฤษภาคม	-	๓,๒๐๗.๗๔	๔,๘๔๙.๐๗	-	๓,๘๔๙.๗๔	๔,๖๘๙.๗๔	
มิถุนายน	-	๓,๒๗๙.๔๙	๔,๙๖๐.๖๙	-	๓,๙๖๑.๗๙	๔,๗๖๑.๔๙	
กรกฎาคม	-	๓,๒๙๐.๗๖	๔,๙๘๑.๖๖	-	๓,๙๘๐.๕๖	๔,๖๘๐.๕๖	
สิงหาคม	๒,๔๐๐.๐๐	๓,๒๔๗.๔๐	๔,๐๗๓.๔๐	-	๓,๖๘๔.๐๐	๔,๔๗๓.๔๐	
กันยายน	-	๓,๔๙๔.๗๘	๔,๐๔๔.๐๗	-	๓,๖๔๔.๖๒	๔,๗๐๔.๔๖	
ตุลาคม	-	๓,๔๙๖.๐๗	๔,๑๗๘.๔๐	-	๓,๖๕๘.๗๐	๔,๔๖๘.๔๐	
พฤศจิกายน	-	๓,๔๙๙.๗๘	๔,๒๐๓.๔๘	-	-	-	
ธันวาคม	๒,๔๐๐.๐๐	๓,๒๔๔.๖๔	๔,๐๗๖.๙๔	-	-	-	

ภาคผนวก ตารางที่ ผ. ๔.๔ แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกย์ตรากรขายให้ (ราคافาร์ม) ในจังหวัด นครสวรรค์ ราค่าประเมินของข้าวเปลือกที่ขายให้ ณ กรุงเทพฯ และในระบบส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเปลือก ๕%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพҳະບລຸກ ๒๕๖๐/๒๑			ปีພະບລຸກ ๒๕๖๑/๒๒			ปีພະບລຸກ ๒๕๖๒/๒๓		
	ราคافาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคาย้ายสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราคافาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคาย้ายสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราคافาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคาย้ายสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	๑,๙๕๐.๐๐	๒,๒๘๕.๗๘	๗,๐๖๕.๕๕	๒,๗๗๕.๐๐	๒,๔๗๙.๘๘	๔,๗๘๕.๕๖	๒,๒๐๐.๐๐	๒,๔๔๙.๗๙	๗,๓๗๕.๘๘
กุมภาพันธ์	๑,๙๗๘.๔๔	๒,๓๙๙.๗๙	๗,๐๘๘.๗๘	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๔๗๙.๗๙	๔,๕๗๖.๗๙	๒,๒๔๐.๐๐	๒,๕๙๑.๐๖	๗,๔๙๔.๙๙
มีนาคม	๑,๙๖๖.๖๖	๒,๒๕๔.๙๐	๗,๐๗๓.๐๙	๒,๔๗๗.๐๐	๒,๔๖๔.๐๙	๔,๕๔๑.๙๐	๒,๒๘๘.๐๐	๒,๔๘๙.๕๙	๗,๖๗๙.๙๐
เมษายน	๑,๙๙๗.๗๕	๒,๒๖๑.๖๗	๗,๐๙๐.๗๕	๒,๕๑๐.๐๐	๒,๕๕๙.๗๗	๔,๖๖๖.๙๕	๒,๓๐๐.๐๐	๒,๕๓๔.๖๔	๗,๖๘๙.๖๔
พฤษภาคม	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๓๐๖.๔๘	๗,๐๙๙.๐๙	๒,๕๕๐.๐๐	๒,๕๗๗.๐๙	๔,๗๘๔.๔๙	๒,๒๖๗.๐๐	๒,๕๕๓.๗๔	๗,๗๐๗.๐๙
มิถุนายน	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๒๙๘.๔๘	๗,๐๙๔.๗๖	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๕๕๘.๔๙	๔,๗๙๘.๗๙	-	๒,๖๗๘.๖๗	๗,๗๙๙.๔๙
กรกฎาคม	๒,๐๕๐.๘๙	๒,๓๖๘.๕๗	๗,๒๔๔.๗๗	๒,๕๖๖.๐๐	๒,๕๕๙.๔๖	๔,๗๖๖.๙๙	๒,๓๐๐.๐๐	๒,๖๗๖.๙๖	๗,๘๙๘.๙๗
สิงหาคม	๒,๒๖๘.๗๔	๒,๕๙๔.๖๘	๗,๒๖๔.๗๗	๒,๕๕๐.๐๐	๒,๖๘๙.๘๘	๔,๗๗๗.๗๐	๒,๔๘๘.๐๐	๒,๕๕๘.๔๖	๘,๐๙๔.๗๔
กันยายน	๒,๒๖๖.๖๖	๒,๔๙๙.๖๗	๗,๒๔๔.๗๕	๒,๕๖๖.๐๐	๒,๕๗๗.๔๕	๔,๗๖๖.๕๕	๒,๒๕๖.๐๐	๒,๕๓๖.๗๗	๘,๐๘๐.๖๒
ตุลาคม	๒,๒๗๕.๐๐	๒,๕๐๔.๔๐	๗,๒๗๖.๕๙	๒,๕๕๓.๐๐	๒,๕๐๔.๔๘	๔,๗๗๖.๕๙	๒,๒๗๗.๐๐	๒,๕๓๓.๗๙	๘,๒๐๖.๗๙
พฤศจิกายน	๒,๒๙๐.๐๐	๒,๕๙๙.๗๕	๗,๒๗๙.๕๗	๒,๕๖๐.๐๐	๒,๕๙๙.๗๕	๔,๗๙๐.๙๙	๒,๔๘๙.๐๐	๒,๕๗๙.๔๕	๘,๒๙๙.๖๗
ธันวาคม	๒,๒๙๖.๔๐	๒,๕๙๔.๔๗	๗,๒๗๙.๕๗	๒,๕๖๕.๐๐	๒,๕๗๙.๔๗	๔,๗๙๖.๔๗	๒,๔๙๔.๐๐	๒,๕๗๖.๗๘	๘,๒๙๐.๗๗

หมายเหตุ วิธีการคำนวณ ราค่าประเมินของข้าวเปลือกที่ขายให้ ณ กรุงเทพฯ และในระบบส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) ดูในส่วนแรกของภาคผนวก บทที่ ๔

ที่มา ฝ่ายวิชาชีวศึกษาและการเกษตร กองศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สภาพการค้าแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ห.๔.๙ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคากลาง	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๓/๖๔			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๔/๖๕		
		ราคาฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สั่ง	ราคาล่วงออก (FOB)	ราคาฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สั่ง	ราคาล่วงออก (FOB)
มกราคม	๒,๗๖๕.๐๐	๗,๐๘๒.๘๗	๔,๑๖๐.๗๗	๗,๔๔๔.๐๐	๗,๗๕๓.๗๗	๔,๔๖๐.๘๘	
กุมภาพันธ์	๒,๘๘๔.๐๐	๗,๐๕๔.๖๗	๔,๑๔๓.๗๘	๗,๔๖๐.๐๐	๗,๘๘๘.๔๔	๔,๔๔๔.๗๗	
มีนาคม	๒,๘๙๔.๐๐	๗,๐๗๙.๕๙	๔,๑๗๗.๗๐	๗,๔๙๖.๖๗	๗,๙๙๘.๖๐	๔,๕๖๖.๖๔	
เมษายน	๒,๙๐๐.๐๐	๗,๐๗๓.๐๗	๔,๑๘๐.๖๐	๗,๕๐๗.๐๐	๗,๙๙๖.๔๔	๔,๕๗๔.๕๖	
พฤษภาคม	๒,๐๐๐.๐๐	๗,๐๙๗.๗๗	๔,๒๔๔.๕๒	-	๔,๐๙๔.๗๗	๔,๗๗๔.๕๔	
มิถุนายน	๒,๙๕๐.๐๐	๗,๐๙๐.๗๙	๔,๑๐๗.๕๖	-	๔,๙๙๐.๗๗	๔,๘๕๓.๖๖	
กรกฎาคม	๒,๙๕๐.๐๐	๗,๑๐๗.๗๙	๔,๑๔๗.๗๕	-	๗,๙๙๔.๖๗	๔,๙๙๖.๖๐	
สิงหาคม	๒,๖๔๐.๐๐	๗,๔๘๘.๗๖	๔,๗๗๘.๘๗	-	๗,๖๙๔.๖๐	๔,๔๔๘.๘๘	
กันยายน	๒,๖๙๔.๐๐	๗,๕๐๔.๐๗	๔,๖๐๐.๗๗	-	๗,๘๙๔.๗๗	๔,๔๔๙.๘๙	
ตุลาคม	๒,๖๐๐.๐๐	๗,๕๐๔.๐๗	๔,๖๐๔.๘๘	-	๗,๖๙๔.๘๘	๔,๔๔๔.๙๐	
พฤศจิกายน	๒,๕๐๐.๐๐	๗,๕๗๖.๗๖	๔,๖๗๖.๗๗	-	-	-	
ธันวาคม	๒,๕๙๐.๐๐	๗,๕๙๖.๔๙	๔,๖๖๓.๘๘	-	-	-	

ภาคผนวก ตารางที่ ผ. ๔.๑๐ แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกย์ตระกรายขายได้ในสหภาพ นครศรีธรรมราช ราคาประเมิน
ของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในราศีบลังออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเปลือก ๘๐%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพาระปลูก ๒๕๖๐/๖๙			ปีพาระปลูก ๒๕๖๑/๗๐			ปีพาระปลูก ๒๕๖๒/๗๑		
	ราคาก่อสร้าง	ราคาย้ายส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราคาก่อสร้าง	ราคาย้ายส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราคาก่อสร้าง	ราคาย้ายส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	๗,๙๕๕.๐๐	๙,๒๕๑.๔๔	๙,๔๘๑.๗๕	-	๙,๔๖๑.๖๗	๙,๙๙๖.๕๕	๙,๙๕๐.๐๐	๙,๗๙๓.๐๔	๙,๔๔๙.๔๔
กุมภาพันธ์	๙,๔๔๐.๐๐	๙,๘๗๐.๗๗	๙,๔๐๐.๗๖	๙,๗๕๐.๐๐	๙,๔๔๓.๗๐	๙,๔๔๗.๕๓	๙,๙๗๔.๐๙	๙,๗๗๔.๐๙	๙,๗๔๐.๔๙
มีนาคม	๙,๔๐๐.๐๐	๙,๖๖๑.๗๗	-	๙,๔๐๔.๖๘	๙,๔๙๔.๗๔	๙,๖๗๑.๔๑	๙,๗๐๐.๐๐	๙,๔๖๖.๐๑	๙,๔๑๑.๖๐
เมษายน	๙,๙๔๕.๐๐	๙,๑๙๖.๔๙	๙,๘๗๘.๔๔	๙,๗๖๖.๗๖	๙,๕๙๕.๕๗	๙,๗๗๔.๒๐	๙,๘๘๘.๐๘	๙,๕๔๙.๐๖	
พฤษภาคม	๙,๐๙๔.๐๐	๙,๒๕๒.๔๖	๙,๘๘๔.๔๕	๙,๖๖๔.๐๐	๙,๔๙๔.๖๙	๙,๖๙๐.๔๙	๙,๖๐๓.๐๐	๙,๔๙๔.๔๙	๙,๔๙๔.๗๙
มิถุนายน	๙,๐๙๐.๐๐	๙,๒๘๐.๗๘	๙,๘๘๔.๗๗	๙,๖๐๐.๐๐	๙,๕๙๔.๗๗	๙,๔๙๔.๗๐	-	๙,๖๒๐.๗๙	๙,๖๗๙.๔๙
กรกฎาคม	๙,๐๔๙.๔๐	๙,๗๙๔.๖๕	๙,๐๙๗.๔๕	๙,๔๙๖.๖๖	๙,๔๙๕.๐๐	๙,๔๙๕.๖๖	๙,๗๙๔.๗๐	๙,๖๔๙.๐๔	๙,๗๐๓.๗๙
สิงหาคม	๙,๑๙๖.๔๐	๙,๗๗๗.๗๕	๙,๑๙๔.๔๕	๙,๗๙๐.๐๐	๙,๕๙๖.๖๕	๙,๕๙๖.๖๕	๙,๗๐๐.๐๐	๙,๕๙๘.๔๙	๙,๕๗๗.๔๙
กันยายน	๙,๑๙๓.๗๐	๙,๗๙๖.๔๗	๙,๑๙๕.๔๗	๙,๔๖๖.๖๖	๙,๔๔๗.๗๖	๙,๔๙๔.๐๐	๙,๗๙๔.๐๐	๙,๔๙๖.๔๙	๙,๔๙๖.๐๙
ตุลาคม	๙,๑๙๗.๔๐	๙,๗๙๕.๔๕	๙,๑๙๗.๔๕	๙,๔๙๘.๗๕	๙,๔๙๖.๗๕	๙,๔๙๔.๔๕	๙,๖๐๐.๐๐	๙,๔๙๐.๔๕	๙,๔๙๔.๗๙
พฤศจิกายน	๙,๕๐๐.๐๐	๙,๔๔๖.๗๕	๙,๗๗๔.๗๖	๙,๗๗๐.๗๗	๙,๔๙๖.๔๖	๙,๔๖๖.๖๖	๙,๕๑๖.๗๗	๙,๔๖๒.๗๗	๙,๔๙๖.๗๗
ธันวาคม	๙,๗๐๐.๐๐	๙,๔๘๖.๖๗	๙,๘๙๔.๘๘	๙,๘๕๐.๐๐	๙,๗๙๑.๖๘	๙,๘๙๔.๖๙	๙,๘๙๔.๖๙	๙,๘๙๖.๐๗	๙,๘๔๔.๙๐

หมายเหตุ วิธีการคำนวณ ราคาประเมินของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในราศีบลังออก (FOB กรุงเทพฯ) ดูในส่วนแรกของภาคผนวกที่ ๔

ที่มา ฝ่ายบริษัทเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจกรุงเทพฯ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สภាអอกราชคานห์ประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ๘.๔.๗๐ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีเพาะปลูก ๒๕๓๗/๒๘			ปีเพาะปลูก ๒๕๓๙/๒๑		
	ราคาฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคาขายส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคารับซื้อ (FOB)	ราคาฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคาขายส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคารับซื้อ (FOB)
มกราคม	๔,๖๘๗.๐๐	๓,๐๔๒.๔๔	๔,๔๗๗.๗๖	๓,๙๖๙.๐๐	๓,๖๙๔.๗๖	๔,๒๖๖.๙๔
กุมภาพันธ์	๔,๗๗๔.๐๐	๓,๐๖๐.๐๔	๔,๔๙๔.๗๔	๓,๙๔๔.๐๐	๓,๗๕๐.๔๔	๔,๑๕๐.๗๔
มีนาคม	๔,๖๗๔.๐๐	๓,๑๔๔.๔๔	๔,๒๔๔.๔๔	๓,๔๗๐.๐๐	๓,๒๖๔.๗๔	๔,๑๔๔.๐๐
เมษายน	๔,๗๕๐.๐๐	๓,๑๔๗.๔๔	๔,๒๔๗.๗๔	๓,๕๗๔.๐๐	๓,๓๖๐.๗๔	๔,๒๖๔.๖๔
พฤษภาคม	๔,๔๔๐.๐๐	๓,๒๐๙.๗๔	๔,๑๔๙.๐๗	-	๓,๔๔๗.๗๔	๔,๑๔๖.๗๔
มิถุนายน	-	๓,๒๐๙.๔๗	๔,๑๖๐.๖๗	-	๓,๔๒๖.๗๔	๔,๑๔๙.๔๗
กรกฎาคม	๓,๐๔๐.๐๐	๓,๒๙๐.๗๔	๔,๑๗๙.๖๔	-	๓,๔๔๐.๔๖	๔,๑๐๓.๖๔
สิงหาคม	๓,๖๐๐.๐๐	๓,๒๘๗.๔๐	๔,๐๗๗.๔๐	-	๓,๔๖๔.๐๐	๔,๑๐๗.๔๐
กันยายน	๓,๔๕๐.๐๐	๓,๔๙๘.๗๔	๔,๐๔๘.๐๗	-	๓,๖๖๖.๗๔	๔,๙๐๖.๕๖
ตุลาคม	๓,๔๐๐.๐๐	๓,๔๙๙.๐๗	๔,๐๔๙.๗๐	-	๓,๔๔๙.๗๐	๔,๔๖๔.๔๐
พฤศจิกายน	-	๓,๔๗๙.๐๗	๔,๒๗๔.๔๔	-	-	-
ธันวาคม	๓,๒๘๘.๐๐	๓,๖๔๖.๖๔	๔,๒๖๖.๗๔	-	-	-

ภาคผนวก ตารางที่ ผ. ๕๙ แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกย์ตระราชัยได้ในชงหัวต นครราชสีมา ราคาประเมิน
ของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯและในระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเปลือก ๔%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีພະປຸກ ๒๕๗๗			ปีພະປຸກ ๒๕๗๘			ปีພະປຸກ ๒๕๗๙		
	ราคางวด	ราคางวด	ราคากำไร	ราคางวด	ราคากำไร	ราคากำไร	ราคางวด	ราคากำไร	ราคากำไร
	ณ กรุงเทพฯ	(FOB)	ณ กรุงเทพฯ	(FOB)	ณ กรุงเทพฯ	(FOB)	ณ กรุงเทพฯ	(FOB)	ณ กรุงเทพฯ
มกราคม	-	๒,๐๕๐.๗๘	-	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๗๗๓.๗๕	๔,๘๐๗.๖๗	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๗๗๖.๐๗	๓,๖๕๔.๖๘
กุมภาพันธ์	๑,๕๖๕.๐๐	๒,๑๔๔.๔๐	๒,๔๗๓.๗๖	-	๒,๗๗๓.๗๘	๔,๘๐๕.๗๐	-	๒,๗๗๓.๗๖	๓,๖๕๔.๗๑
มีนาคม	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๖๒๐.๐๗	๒,๗๔๖.๗๖	-	๒,๗๐๒.๗๘	๔,๗๐๖.๖๐	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๖๐๔.๔๐	๓,๖๙๔.๖๘
เมษายน	๒,๖๔๐.๐๐	๒,๔๕๗.๗๐	๒,๔๕๖.๖๐	๒,๗๗๐.๐๐	๒,๖๗๔.๕๐	๔,๗๗๗.๗๘	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๖๔๑.๔๘	๓,๖๖๑.๔๐
พฤษภาคม	๒,๑๔๐.๐๐	๒,๗๗๙.๔๙	๒,๔๖๔.๕๖	๒,๖๘๗.๐๐	๒,๗๙๕.๔๕	๔,๖๙๗.๗๙	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๗๙๑.๔๕	๓,๖๙๑.๔๐
มิถุนายน	-	๒,๗๗๙.๐๗	๒,๔๕๖.๗๙	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๗๔๐.๕๐	๔,๗๐๗.๐๙	-	๒,๗๐๗.๙๐	๒,๖๐๕.๐๗
กรกฎาคม	๒,๗๐๐.๐๐	๒,๕๐๔.๔๐	๒,๖๔๒.๙๙	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๗๗๕.๐๐	๔,๗๗๕.๙๙	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๗๔๖.๕๙	๒,๖๑๖.๔๐
สิงหาคม	๒,๕๐๐.๐๐	๒,๗๖๕.๔๘	๒,๖๔๕.๗๐	๒,๗๐๐.๐๐	๒,๗๗๙.๔๐	๔,๗๗๔.๔๐	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๖๖๕.๖๗	๒,๔๙๕.๔๘
กันยายน	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๗๖๕.๗๐	๒,๖๔๐.๕๙	-	๒,๗๗๙.๖๗	๔,๗๗๙.๗๘	๒,๐๘๐.๐๐	๒,๔๗๓.๕๐	๒,๓๑๐.๕๙
ตุลาคม	๒,๓๐๐.๐๐	๒,๗๗๖.๔๐	๔,๔๔๙.๑๙	-	๒,๖๑๗.๖๗	๔,๖๔๔.๙๙	๒,๖๖๗.๐๐	๒,๔๖๓.๖๗	๒,๑๔๔.๑๙
พฤศจิกายน	๒,๒๐๐.๐๐	๒,๗๕๖.๗๘	๔,๔๐๓.๔๕	๒,๖๔๕.๐๐	๒,๖๐๓.๔๘	๔,๖๔๕.๗๘	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๗๗๙.๗๗	๒,๐๔๕.๗๘
ธันวาคม	๒,๑๐๐.๐๐	๒,๗๐๔.๗๐	๔,๔๕๙.๔๘	๒,๕๕๐.๐๐	๒,๖๖๙.๐๐	๔,๖๖๙.๗๘	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๖๖๘.๕๐	๑,๐๔๙.๔๘

หมายเหตุ วิธีการคำนวณ ราคาประเมินของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯและในระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) ดูในส่วนแรกของภาคผนวกบทที่ ๔

ที่มา ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจการเกษตร ส้านักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สภาพการค้าแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๗๙ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคารับซื้อ บาท/ตัน	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๐			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๑		
		ราคากำไรรับซื้อ ^{ออก} บาท/กรุงเทพฯ	ราคายาญสั่ง ^{ออก} บาท/กรุงเทพฯ	ราคากำไรรับซื้อ ^(FOB)	ราคากำไรรับซื้อ ^{ออก} บาท/กรุงเทพฯ	ราคายาญสั่ง ^{ออก} บาท/กรุงเทพฯ	ราคากำไรรับซื้อ ^(FOB)
มกราคม	-	๓,๐๘๔.๒๗	๔,๓๙๔.๗๗	๓,๗๔๐.๐๐	๓,๗๕๕.๗๗	๔,๓๖๓.๔๔	
กุมภาพันธ์	-	๓,๐๘๔.๖๗	๔,๓๙๗.๗๗	๓,๗๕๖.๐๐	๓,๗๖๗.๔๔	๔,๓๖๔.๗๙	
มีนาคม	-	๓,๒๙๕.๙๙	๔,๕๗๗.๗๐	-	๓,๙๔๘.๖๐	๔,๙๖๖.๖๔	
เมษายน	-	๓,๒๗๗.๐๗	๔,๕๐๗.๔๐	๓,๙๐๐.๐๐	๓,๙๒๒.๙๔	๔,๙๒๔.๕๖	
พฤษภาคม	-	๓,๒๙๗.๗๗	๔,๕๕๔.๕๔	-	๔,๐๙๙.๖๗	๔,๑๗๙.๖๗	
มิถุนายน	-	๓,๒๗๐.๗๗	๔,๙๐๙.๔๔	-	๔,๑๗๐.๔๗	๔,๒๕๙.๖๖	
กรกฎาคม	-	๓,๔๐๓.๗๙	๔,๑๔๗.๗๔	-	๓,๙๔๙.๖๗	๔,๙๖๙.๖๐	
สิงหาคม	-	๓,๔๗๔.๗๖	๔,๑๗๔.๔๗	-	๓,๙๖๔.๖๐	๔,๙๘๔.๔๔	
กันยายน	๓,๖๐๐.๐๐	๓,๓๗๔.๐๗	๓,๖๐๐.๗๗	-	๓,๖๓๔.๗๔	๔,๖๓๔.๗๔	
ตุลาคม	๓,๖๐๐.๐๐	๓,๓๙๔.๗๗	๓,๖๐๔.๔๔	-	๓,๖๔๔.๔๔	๔,๖๔๔.๗๐	
พฤษศจิกายน	๓,๖๐๐.๐๐	๓,๓๗๖.๗๖	๓,๖๐๗.๔๗	-	-	-	
ธันวาคม	-	๓,๕๖๖.๔๙	๔,๔๙๗.๔๔	-	-	-	

ภาคผนวก ตารางที่ บ. ๔.๙๖ แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรราษฎรได้ในชั้งหัวคอก นครราชสีมา ราคาประเมินของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเปลือก ๙๐%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพҳະບຸກ ๒๕๗๘/๗๙			ปีພະບຸກ ๒๕๗๙/๗๐			ปีພະບຸກ ๒๕๗๙/๗๐		
	ราคาราฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สิ่ง ของ	ราคากล่องออก (FOB)	ราคาราฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สิ่ง ของ	ราคากล่องออก (FOB)	ราคาราฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สิ่ง ของ	ราคากล่องออก (FOB)
มกราคม	-	๔,๐๓๔.๙๙	-	๔,๑๕๐.๐๐	๔,๗๗๐.๔๐	๔,๖๗๙.๔๐	-	๔,๗๗๓.๔๔	๓,๗๗๖.๕๙
กุมภาพันธ์	๔,๗๕๐.๐๐	๔,๑๕๓.๔๔	๔,๗๗๗.๖๗	-	๔,๗๐๔.๔๖	๔,๖๐๙.๙๗	-	๔,๗๕๑.๖๖	๔,๕๕๔.๘๘
มีนาคม	๔,๗๖๐.๐๐	๔,๑๕๔.๗๙	๔,๗๗๘.๔๐	-	๔,๗๔๐.๔๙	๔,๖๔๗.๗๙	๔,๗๐๐.๐๐	๔,๗๔๔.๘๔	๔,๖๗๔.๗๙
เมษายน	๔,๗๐๐.๐๐	๔,๑๕๗.๔๗	๔,๗๐๐.๘๘	๔,๗๑๖.๖๖	๔,๗๗๘.๘๙	๔,๖๗๑.๗๙	๔,๗๔๐.๐๐	๔,๗๔๔.๐๔	๔,๗๔๗.๐๐
พฤษภาคม	๔,๐๐๐.๐๐	๔,๗๗๔.๘๗	๔,๗๔๐.๐๐	๔,๗๔๐.๐๐	๔,๗๖๕.๖๔	๔,๗๖๕.๖๔	-	๔,๗๔๔.๐๔	๔,๗๔๗.๐๐
มิถุนายน	-	๔,๗๘๔.๐๔	๔,๗๘๔.๘๙	๔,๗๗๓.๗๗	๔,๗๗๓.๗๗	๔,๗๗๐.๐๙	-	๔,๗๗๔.๙๐	๔,๖๗๖.๗๙
กรกฎาคม	๔,๖๐๐.๐๐	๔,๗๖๒.๘๗	๔,๗๖๒.๘๙	๔,๖๐๐.๐๐	๔,๗๖๔.๘๐	๔,๗๖๔.๘๐	๔,๖๐๗.๐๐	๔,๖๐๗.๐๐	๔,๖๗๔.๘๙
สิงหาคม	๔,๕๕๐.๐๐	๔,๗๖๒.๘๙	๔,๗๖๔.๘๙	๔,๖๑๐.๐๐	๔,๖๖๘.๐๙	๔,๖๖๘.๐๙	-	๔,๖๗๔.๘๙	๔,๖๗๔.๘๙
กันยายน	๔,๗๐๐.๐๐	๔,๗๗๑.๘๙	๔,๗๔๔.๘๙	๔,๖๕๐.๐๐	๔,๖๔๗.๖๙	๔,๖๔๗.๖๙	๔,๖๐๐.๐๐	๔,๖๔๗.๖๙	๔,๖๔๔.๖๙
ตุลาคม	๔,๖๐๐.๐๐	๔,๗๘๗.๗๐	๔,๗๘๗.๗๔	๔,๖๔๔.๐๐	๔,๖๔๐.๗๙	๔,๖๔๐.๗๙	๔,๖๔๔.๐๐	๔,๖๔๔.๐๐	๔,๖๔๔.๐๐
พฤษจิกายน	๔,๖๗๑.๔๐	๔,๗๗๕.๗๖	๔,๖๖๐.๖๕	๔,๖๔๙.๖๗	๔,๖๔๖.๔๕	๔,๖๔๖.๔๕	๔,๖๔๗.๐๐	๔,๖๔๔.๘๘	๔,๖๔๔.๖๓
ธันวาคม	๔,๖๐๐.๐๐	๔,๖๘๙.๗๖	๔,๖๘๕.๖๘	๔,๖๔๐.๐๐	๔,๖๑๖.๕๙	๔,๖๑๖.๕๙	๔,๖๓๐.๐๐	๔,๖๓๐.๐๐	๔,๖๓๒.๘๙

หมายเหตุ วิธีการคำนวณ ราคาประเมินของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพฯ) อยู่ส่วน哪ของภาคผนวก บทที่ ๔

๔

ที่มา ฝ่ายบริหารเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจก้าวเรกุจดรา สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ลักษณะการค้าแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ผ. ๔๐๑ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๐/๖๙			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๑/๖๐			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๒/๖๑		
	ราคافาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สิ่ง ของ	ราคส่งออก (FOB)	ราคافาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สิ่ง ของ	ราคส่งออก (FOB)	ราคافาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายield สิ่ง ของ	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	๗,๘๗๐.๐๐	๒,๖๔๘.๔๔	๒,๘๘๒.๗๕	๗,๗๔๐.๐๐	๒,๔๖๖.๖๓	๓,๙๙๘.๔๔	๒,๖๙๐.๐๐	๒,๗๗๓.๐๔	๓,๔๔๗.๔๔
กุมภาพันธ์	๗,๙๗๐.๐๐	๒,๖๗๘.๗๗	๒,๙๐๐.๗๙	๒,๖๗๐.๐๐	๒,๔๕๗.๙๐	๔,๔๔๘.๙๗	๒,๗๙๐.๐๐	๒,๗๗๕.๐๔	๓,๗๙๐.๔๙
มีนาคม	๒,๑๙๐.๐๐	๒,๖๖๙.๗๗	-	๒,๗๕๐.๐๐	๒,๔๙๔.๗๕	๔,๖๗๙.๕๗	๒,๖๔๐.๐๐	๒,๔๕๖.๐๗	๓,๔๙๙.๖๐
เมษายน	๗,๔๕๐.๐๐	๒,๐๗๑.๔๙	๒,๘๗๘.๔๔	๒,๔๖๐.๐๐	๒,๔๗๔.๗๗	๔,๗๗๔.๖๐	๒,๗๔๐.๐๐	๒,๔๘๘.๐๘	๓,๔๕๑.๐๖
พฤษภาคม	๒,๐๕๐.๐๐	๒,๖๔๗.๔๗	๒,๘๙๘.๘๕	๒,๕๗๐.๐๐	๒,๕๙๘.๖๕	๔,๖๘๐.๔๗	๒,๗๙๐.๐๐	๒,๕๙๕.๔๘	๓,๕๗๘.๗๗
มิถุนายน	๒,๗๗๐.๐๐	๒,๖๗๐.๗๘	๒,๙๕๕.๗๗	๒,๕๘๐.๐๐	๒,๕๘๘.๗๗	๔,๕๘๙.๗๐	๒,๕๔๐.๐๐	๒,๖๒๐.๗๗	๓,๖๗๒.๔๔
กรกฎาคม	๒,๗๖๐.๐๐	๒,๗๗๔.๖๔	๒,๐๙๗.๔๔	๒,๖๗๐.๐๐	๒,๔๙๔.๐๐	๔,๖๗๔.๖๖	๒,๕๔๐.๐๐	๒,๖๔๔.๐๔	๓,๗๐๔.๔๙
สิงหาคม	๒,๖๗๐.๐๐	๒,๗๗๓.๗๕	๒,๐๙๕.๘๗	๒,๖๗๐.๐๐	๒,๔๙๘.๖๔	๒,๕๙๘.๖๗	๒,๖๗๐.๐๐	๒,๗๗๔.๕๙	๓,๘๗๓.๔๕
กันยายน	๒,๗๕๐.๐๐	๒,๗๗๔.๗๗	๒,๐๙๘.๔๗	๒,๗๗๐.๐๐	๒,๔๙๙.๗๖	๔,๐๙๕.๗๗	๒,๗๕๐.๐๐	๒,๗๙๖.๔๘	๔,๐๗๒.๐๗
ตุลาคม	๒,๗๖๐.๐๐	๒,๗๗๔.๔๔	๒,๐๙๗.๔๐	๒,๗๗๐.๐๐	๒,๖๗๖.๗๘	๒,๕๖๔.๔๔	๒,๗๕๐.๐๐	๒,๖๕๐.๖๔	๔,๐๙๔.๗๙
พฤษจิกายน	๒,๙๗๐.๐๐	๒,๔๔๘.๗๙	๒,๗๗๘.๗๙	๒,๖๙๐.๐๐	๒,๖๙๘.๔๙	๒,๕๕๕.๗๐	๒,๖๗๐.๐๐	๒,๘๐๙.๗๗	๔,๐๙๙.๗๙
ธันวาคม	๒,๕๗๐.๐๐	๒,๖๔๘.๖๗	๒,๖๙๘.๖๙	๒,๕๗๐.๐๐	๒,๖๙๗.๖๙	๒,๕๙๘.๖๗	๒,๕๗๐.๐๐	๒,๖๙๖.๐๔	๔,๖๔๔.๙๐

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๙๒ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคากล่อง	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๗/๒๘			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๘/๒๙		
		ราคากิโลกรัม	ราคายาวยื่น ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่งออก (FOB)	ราคากิโลกรัม	ราคายาวยื่น ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่งออก (FOB)
มกราคม	๒,๗๖๐.๐๐	๓,๐๓๐.๙๙	๔,๔๗๗.๗๖	๓,๗๖๐.๐๐	๓,๖๗๕.๗๖	๔,๒๗๖.๙๔	
กุมภาพันธ์	๒,๗๖๐.๐๐	๓,๐๖๐.๐๕	๔,๔๕๕.๗๗	๓,๗๖๐.๐๐	๓,๗๖๐.๙๙	๔,๒๕๗.๑๔	
มีนาคม	๒,๙๙๐.๐๐	๓,๗๘๕.๙๙	๔,๖๔๔.๔๙	๓,๗๗๐.๐๐	๓,๖๖๕.๗๙	๔,๔๙๗.๐๐	
เมษายน	๒,๙๕๐.๐๐	๓,๗๕๗.๕๕	๔,๖๘๗.๗๙	๓,๗๕๖.๐๐	๓,๖๙๐.๗๙	๔,๖๖๔.๖๔	
พฤษภาคม	๓,๐๙๐.๐๐	๓,๙๐๑.๗๙	๔,๘๕๙.๐๙	๓,๙๕๐.๐๐	๓,๘๙๗.๗๙	๔,๖๘๙.๗๙	
มิถุนายน	๓,๒๙๐.๐๐	๓,๙๗๙.๔๙	๔,๙๖๐.๖๙	-	๓,๙๑๖.๗๙	๔,๗๘๙.๕๙	
กรกฎาคม	๓,๕๙๐.๐๐	๓,๗๙๐.๗๕	๔,๙๗๙.๖๕	-	๓,๙๕๐.๕๙	๔,๖๐๗.๙๙	
สิงหาคม	๓,๕๐๐.๐๐	๓,๗๘๗.๙๐	๔,๐๗๗.๕๙	-	๓,๘๙๔.๐๐	๔,๒๙๗.๙๒	
กันยายน	๓,๕๙๐.๐๐	๓,๙๙๙.๗๙	๔,๐๙๙.๐๙	-	๓,๖๙๕.๖๙	๔,๗๐๙.๙๙	
ตุลาคม	๓,๕๕๐.๐๐	๓,๙๙๙.๐๙	๔,๑๙๙.๕๐	-	๓,๕๕๙.๗๙	๔,๖๖๙.๕๙	
พฤศจิกายน	๓,๕๕๐.๐๐	๓,๙๙๙.๗๙	๔,๒๙๙.๙๙	-	-	-	
ธันวาคม	๓,๕๙๐.๐๐	๓,๖๔๙.๖๙	๔,๒๙๙.๙๙	-	-	-	

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๑๓ แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ (ราคาฟาร์ม) ในช่วงหัวค ขอนแก่น ราค่าประเมิน
ของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเปลือก ๑๐%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพҳະบลูก ๒๕๖๐/๖๙			ปีพҳະบลูก ๒๕๖๑/๖๒			ปีพҳະบลูก ๒๕๖๒/๖๓		
	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	๑,๗๖๔.๐๐	๒,๒๔๒.๔๔	๒,๕๘๒.๔๔	๑,๙๕๐.๐๐	๒,๔๘๖.๖๗	๓,๔๔๕.๔๔	๑,๔๐๓.๗๗	๒,๗๗๗.๐๔	๓,๔๔๗.๔๔
กุมภาพันธ์	-	๒,๒๗๔.๗๗	๒,๕๐๐.๗๗	๑,๗๐๐.๐๐	๒,๔๔๗.๗๐	๔,๔๔๙.๔๗	๒,๐๘๙.๗๗	๒,๗๗๕.๐๙	๓,๗๘๐.๔๙
มีนาคม	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๒๖๑.๐๗	-	-	๒,๔๙๔.๗๕	๔,๖๗๑.๔๙	-	๒,๔๗๖.๐๗	๓,๔๗๑.๔๐
เมษายน	๑,๔๕๐.๐๐	๒,๑๙๒.๔๙	๒,๔๗๔.๔๙	-	๒,๔๗๔.๔๗	๔,๗๗๔.๔๐	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๔๘๘.๐๘	๓,๔๕๙.๐๖
พฤษภาคม	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๒๕๒.๔๙	๒,๕๙๔.๔๙	๑,๗๐๐.๐๐	๒,๔๙๔.๖๙	๔,๖๘๐.๔๙	๑,๔๐๐.๐๐	๒,๔๙๔.๔๙	๓,๔๗๔.๗๙
มิถุนายน	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๒๘๐.๗๙	๒,๕๕๔.๗๙	-	๒,๔๙๔.๗๙	๔,๕๘๙.๗๙	-	๒,๖๒๐.๗๙	๓,๖๗๙.๗๙
กรกฎาคม	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๒๙๔.๖๙	๒,๐๗๓.๔๙	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๔๙๔.๖๙	๔,๔๙๔.๖๙	-	๒,๖๔๙.๐๙	๓,๖๐๙.๔๙
สิงหาคม	๑,๔๕๐.๐๐	๒,๒๗๔.๐๙	๒,๐๔๙.๐๙	๑,๐๐๐.๐๐	๒,๔๙๒.๖๙	๔,๔๙๒.๖๙	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๔๙๒.๔๙	๓,๔๕๙.๔๙
กันยายน	๒,๑๕๐.๐๐	๒,๒๕๙.๔๙	๒,๐๕๙.๔๙	-	๒,๔๕๗.๗๖	๔,๐๙๔.๗๖	๒,๒๗๙.๗๖	๒,๔๙๖.๔๙	๔,๐๗๙.๐๗
ตุลาคม	๑,๕๗๙.๙๙	๒,๒๕๕.๔๙	๒,๐๔๓.๔๙	๑,๖๐๐.๐๐	๒,๖๗๖.๗๙	๔,๖๙๕.๔๙	-	๒,๖๖๐.๔๙	๔,๐๙๕.๗๙
พฤศจิกายน	-	๒,๔๔๘.๗๙	๒,๐๓๘.๗๙	๑,๕๐๐.๐๐	๒,๖๘๙.๔๙	๔,๔๔๙.๔๙	๒,๗๘๐.๐๐	๒,๘๐๙.๗๙	๔,๐๘๙.๔๙
ธันวาคม	๒,๑๔๘.๔๐	๒,๔๔๙.๖๙	๒,๔๙๓.๔๙	๑,๗๖๕.๐๐	๒,๗๙๑.๖๙	๔,๗๙๘.๖๙	๒,๗๔๐.๐๐	๒,๙๑๖.๐๐	๔,๔๕๙.๙๐

หมายเหตุ ใช้การคำนวณ ราค่าประเมินของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) ยุ่นส่วนแรกภาคผนวกที่ ๔
ที่มา ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจกรุง เกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สถาบันอาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ๘.๔.๗ (ต่อ)

(บาท/หัน)

เดือน	ราคากำไร	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๗/๖๘			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๙/๖๘		
		ราคากำไร	ราคายาสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่วงออก (FOB)	ราคากำไร	ราคายาสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่วงออก (FOB)
มกราคม	๒,๔๔๘.๐๐	๓,๐๔๒.๙๙	๔,๔๗๗.๗๖	๒,๔๔๘.๐๐	๓,๖๗๔.๗๖	๔,๔๗๖.๒๔	
กุมภาพันธ์	๒,๓๐๐.๐๐	๓,๐๖๐.๐๔	๔,๔๕๘.๗๗	๒,๔๖๗.๐๐	๓,๗๖๐.๙๙	๔,๗๕๗.๑๘	
มีนาคม	-	๓,๗๘๕.๔๙	๔,๖๔๙.๔๗	๓,๗๔๐.๐๐	๓,๘๖๔.๗๗	๔,๘๔๗.๐๐	
เมษายน	๒,๖๔๐.๐๐	๓,๗๔๗.๔๔	๔,๖๘๗.๗๙	๓,๗๖๗.๐๐	๓,๙๗๐.๗๙	๔,๙๖๙.๖๔	
พฤษภาคม	๒,๓๐๐.๐๐	๓,๙๐๑.๗๙	๔,๘๕๙.๐๗	-	๓,๙๙๗.๗๙	๔,๙๙๙.๗๙	
มิถุนายน	-	๓,๘๗๙.๔๙	๔,๘๖๐.๖๙	-	๓,๙๑๖.๗๙	๔,๙๑๗.๔๙	
กรกฎาคม	-	๓,๗๙๐.๗๔	๔,๘๗๑.๖๔	-	๓,๘๕๐.๔๙	๔,๘๓๐.๔๙	
สิงหาคม	-	๓,๗๘๗.๔๐	๔,๐๗๗.๕๙	-	๓,๘๙๔.๐๐	๔,๙๑๗.๕๙	
กันยายน	-	๓,๔๙๔.๗๙	๔,๐๔๔.๐๙	-	๓,๖๙๔.๖๙	๔,๙๐๙.๔๖	
ตุลาคม	-	๓,๔๖๒.๐๗	๔,๑๔๗.๕๐	-	๓,๕๕๘.๗๗	๔,๖๖๔.๕๗	
พฤษจิกายน	๒,๔๐๐.๐๐	๓,๔๙๑.๗๙	๔,๒๗๖.๙๙	-	-	-	
ธันวาคม	๒,๔๐๐.๐๐	๓,๖๕๙.๖๙	๔,๒๗๖.๙๙	-	-	-	

ภาคผนวก ตารางที่ ๔.๔.๙ แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ (ราคาฟาร์ม) ในช่วงห้าปีก่อน ราคาประเมินของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเปลือก ๕%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๐/๖๑			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๑/๖๒			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๒/๖๓		
	ราคาราคาฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาปลัง	ราคลงอออก (FOB)	ราคาราคาฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาปลัง	ราคลงอออก (FOB)	ราคาราคาฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาปลัง	ราคลงอออก (FOB)
มกราคม	๑,๘๙๔.๐๐	๒,๒๘๕.๐๘	๗,๐๖๙.๔๔	๒,๒๖๗.๐๐	๒,๒๗๙.๘๘	๔,๗๙๖.๕๖	๑,๙๖๗.๐๐	๒,๔๔๑.๗๒	๗,๔๙๔.๘๘
กุมภาพันธ์	๑,๔๐๐.๐๐	๒,๑๙๙.๗๘	๗,๐๗๙.๗๘	๒,๑๗๙.๐๐	๒,๒๐๗.๗๘	๔,๗๗๖.๗๘	๑,๑๗๗.๐๐	๒,๑๗๗.๐๖	๗,๔๙๕.๙๙
มีนาคม	๑,๔๐๐.๐๐	๒,๑๙๔.๖๐	๗,๐๗๗.๐๘	-	๒,๒๖๙.๐๙	๔,๗๔๑.๖๐	๑,๐๐๐.๐๐	๒,๑๗๗.๔๙	๗,๖๗๙.๙๐
เมษายน	๑,๗๙๐.๐๐	๒,๑๖๙.๖๗	๗,๐๘๐.๗๓	-	๒,๒๕๙.๗๙	๔,๗๔๙.๘๔	๑,๐๗๕.๐๐	๒,๑๗๙.๘๔	๗,๖๘๐.๘๖
พฤษภาคม	๑,๔๐๐.๐๐	๒,๑๐๖.๔๘	๗,๐๙๖.๐๙	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๔๗๗.๔๙	๔,๗๘๙.๔๙	๑,๐๐๐.๐๐	๒,๔๔๗.๔๙	๗,๗๐๙.๗๙
มิถุนายน	๑,๔๐๐.๐๐	๒,๑๗๙.๙๙	๗,๑๗๔.๑๖	-	๒,๒๖๙.๕๙	๔,๗๘๙.๑๓	-	๒,๖๗๙.๖๙	๗,๗๙๑.๕๙
กรกฎาคม	๑,๘๗๕.๐๐	๒,๑๖๘.๔๗	๗,๒๖๕.๗๙	๒,๒๕๐.๐๐	๒,๒๙๙.๔๗	๔,๗๖๖.๐๙	-	๒,๖๗๖.๐๙	๗,๘๙๖.๗๙
สิงหาคม	๑,๔๐๓.๗๗	๒,๑๘๕.๖๘	๗,๒๗๔.๗๗	๒,๒๖๗.๐๐	๒,๒๘๙.๖๘	๔,๗๗๗.๗๐	๑,๖๐๐.๐๐	๒,๒๕๘.๕๖	๔,๐๓๔.๗๙
กันยายน	๒,๒๐๐.๐๐	๒,๔๙๙.๖๗	๗,๔๘๕.๗๕	-	๒,๒๘๗.๔๕	๔,๗๙๙.๕๗	๒,๔๙๙.๐๐	๒,๕๓๘.๐๐	๔,๙๙๐.๘๙
ตุลาคม	๒,๑๐๓.๗๗	๒,๔๐๔.๕๐	๗,๔๙๖.๕๕	๒,๔๗๗.๐๐	๒,๔๐๔.๕๗	๔,๗๙๖.๕๕	-	๒,๔๗๓.๗๕	๔,๒๐๙.๗๙
พฤศจิกายน	-	๒,๔๙๗.๘๔	๗,๕๗๙.๘๗	๒,๓๐๐.๐๐	๒,๔๕๖.๘๔	๔,๗๙๐.๘๔	๒,๔๕๐.๐๐	๒,๕๗๒.๘๔	๔,๔๗๙.๘๗
ธันวาคม	๒,๑๗๓.๔๐	๒,๔๔๕.๙๗	๗,๕๗๙.๙๗	-	๒,๒๖๗.๙๗	๔,๗๕๕.๐๘	๒,๔๗๓.๐๐	๒,๕๖๗.๐๘	๔,๗๘๐.๗๗

หมายเหตุที่มา วิธีการคำนวณ ราคาป่ามีนของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพฯ) อยู่ส่วนแรกภาคผนวกบัญชี ๔ ผ่านไปรัฐเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ พ.๔.๙๔ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคากำ	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๓/๖๔			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๔/๖๕		
		ราคافาร์ม	ราคายield kg กรุงเทพฯ	ราคอล่งออก (FOB)	ราคافาร์ม	ราคายield kg กรุงเทพฯ	ราคอล่งออก (FOB)
มกราคม	๒,๗๕๘.๗๗	๓,๐๘๔.๐๗	๔,๔๖๒.๗๕	๓,๒๑๔.๐๐	๓,๗๕๕.๗๗	๔,๔๖๓.๔๔	
กุมภาพันธ์	๒,๗๐๐.๐๐	๓,๐๘๕.๖๗	๔,๔๖๓.๗๘	๓,๒๕๐.๐๐	๓,๗๕๗.๙๘	๔,๔๔๔.๗๙	
มีนาคม	-	๓,๒๙๙.๔๙	๔,๗๗๗.๓๐	๓,๒๕๐.๐๐	๓,๗๙๙.๖๐	๔,๔๖๖.๖๔	
เมษายน	๒,๘๕๐.๐๐	๓,๒๖๗.๐๗	๔,๘๐๗.๔๐	๓,๓๐๒.๐๐	๓,๙๙๙.๙๗	๔,๘๗๔.๕๖	
พฤษภาคม	๒,๗๘๘.๐๐	๓,๒๕๗.๗๗	๔,๘๘๔.๔๒	-	๔,๐๙๔.๗๗	๔,๗๗๙.๔๔	
มิถุนายน	-	๓,๒๗๐.๗๗	๔,๙๐๙.๔๕	-	๔,๙๙๐.๗๗	๔,๘๕๓.๖๖	
กรกฎาคม	๒,๖๐๐.๐๐	๓,๔๐๗.๗๙	๔,๗๔๗.๒๕	-	๓,๙๙๙.๖๗	๔,๘๙๒.๖๐	
สิงหาคม	-	๓,๔๗๘.๑๖	๔,๗๗๙.๖๗	-	๓,๙๖๔.๖๐	๔,๕๕๙.๙๘	
กันยายน	-	๓,๕๗๔.๐๗	๔,๘๐๐.๗๗	-	๓,๘๗๔.๗๗	๔,๔๕๔.๕๖	
ตุลาคม	-	๓,๕๙๔.๗๗	๔,๘๐๕.๙๘	-	๓,๖๙๙.๙๘	๔,๑๕๙.๙๐	
พฤษจิกายน	๒,๕๐๘.๐๐	๓,๗๗๖.๙๖	๔,๔๗๗.๔๗	-	-	-	
ธันวาคม	๒,๕๗๕.๐๐	๓,๗๖๖.๔๙	๔,๔๗๗.๙๘	-	-	-	

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๐๘ แสดงราคาข้าวเปลือกเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในชั้งหัวดี ญี่ปุ่นทร์ *
 ราคายังคงไม่รวมภาษีนำเข้า ณ กรุงเทพ และในระดับล่งออก
 (FOB กรุงเทพ) สำหรับข้าวเปลือก ๑๐%

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคา ต่อตัน	ปีเพาะปลูก ๒๕๔๗/๔๘			ปีเพาะปลูก ๒๕๔๙/๕๐		
		ราค่าหารื้น * ณ กรุงเทพฯ	ราคายาปลัง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราค่าหารื้น	ราคายาปลัง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	-	-	-	-	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๗๘๗.๐๔	๓,๔๔๗.๔๔
กุมภาพันธ์	-	-	-	-	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๗๕๕.๐๔	๓,๗๕๐.๔๙
มีนาคม	-	-	-	-	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๕๕๖.๐๙	๓,๕๙๑.๖๐
เมษายน	-	-	-	-	๒,๗๐๐.๐๐	๒,๘๘๘.๐๘	๓,๔๕๙.๐๖
พฤษภาคม	-	-	-	-	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๕๙๕.๔๘	๓,๔๗๖.๗๙
มิถุนายน	-	-	-	-	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๖๒๐.๗๙	๓,๖๗๒.๔๔
กรกฎาคม	-	-	-	-	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๖๕๙.๙๔	๓,๗๐๙.๔๙
สิงหาคม	-	-	-	-	๒,๗๐๐.๐๐	๒,๗๙๘.๔๙	๓,๘๗๗.๔๕
กันยายน	-	-	-	-	๒,๗๐๐.๐๐	๒,๘๖๖.๔๘	๔,๐๗๙.๐๗
ตุลาคม	-	-	-	-	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๘๕๐.๖๔	๔,๐๙๔.๗๔
พฤศจิกายน	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๖๑๙.๔๘	๓,๔๔๔.๒๐	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๘๐๙.๗๗	๔,๐๙๙.๔๗	
ธันวาคม	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๗๗๑.๖๘	๓,๘๕๕.๖๗	๒,๔๐๐.๐๐	๒,๙๑๖.๐๗	๔,๑๕๕.๙๐	๙๘

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๙๔ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพҳະບປຸກ ๒๕๖๓/๖๔			ปีພະບປຸກ ๒๕๖๔/๖๕		
	ราคากำร์ม*	ราคายาส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราคากำร์ม*	ราคายาส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	๔,๘๐๐.๐๐	๓,๐๕๔.๔๔	๓,๔๔๗.๔๔	๓,๙๐๐.๐๐	๓,๐๕๔.๔๔	๔,๔๗๗.๗๖
กุมภาพันธ์	๔,๔๐๐.๐๐	๓,๐๖๐.๐๔	๓,๓๙๐.๔๙	๓,๙๐๐.๐๐	๓,๐๖๐.๐๔	๔,๔๔๘.๗๘
มีนาคม	๓,๐๐๐.๐๐	๓,๐๔๕.๙๒	๓,๑๙๙.๙๐	๓,๖๐๐.๐๐	๓,๑๘๕.๙๒	๔,๖๔๙.๔๔
เมษายน	๓,๗๐๐.๐๐	๓,๑๔๗.๔๔	๓,๕๕๙.๐๖	๓,๗๐๐.๐๐	๓,๑๔๗.๔๔	๔,๖๘๓.๗๔
พฤษภาคม	๓,๔๐๐.๐๐	๓,๒๐๙.๗๘	๓,๔๗๙.๗๘	๓,๕๐๐.๐๐	๓,๒๐๙.๗๘	๔,๕๕๙.๐๙
มิถุนายน	๓,๔๐๐.๐๐	๓,๒๗๙.๔๙	๓,๖๗๙.๔๙			
กรกฎาคม	๓,๖๐๐.๐๐	๓,๓๙๐.๗๔	๓,๗๐๔.๔๙			
สิงหาคม	๓,๔๐๐.๐๐	๓,๓๘๗.๙๐	๓,๕๗๗.๔๔			
กันยายน	๓,๔๐๐.๐๐	๓,๔๙๙.๗๘	๔,๐๗๙.๐๗			
ตุลาคม	๓,๔๐๐.๐๐	๓,๕๒๙.๐๗	๔,๐๙๙.๗๙			
พฤศจิกายน	๓,๔๐๐.๐๐	๓,๕๗๙.๗๗	๔,๐๙๙.๗๗			
ธันวาคม	๓,๔๐๐.๐๐	๓,๖๕๙.๖๘	๔,๒๕๙.๙๐			

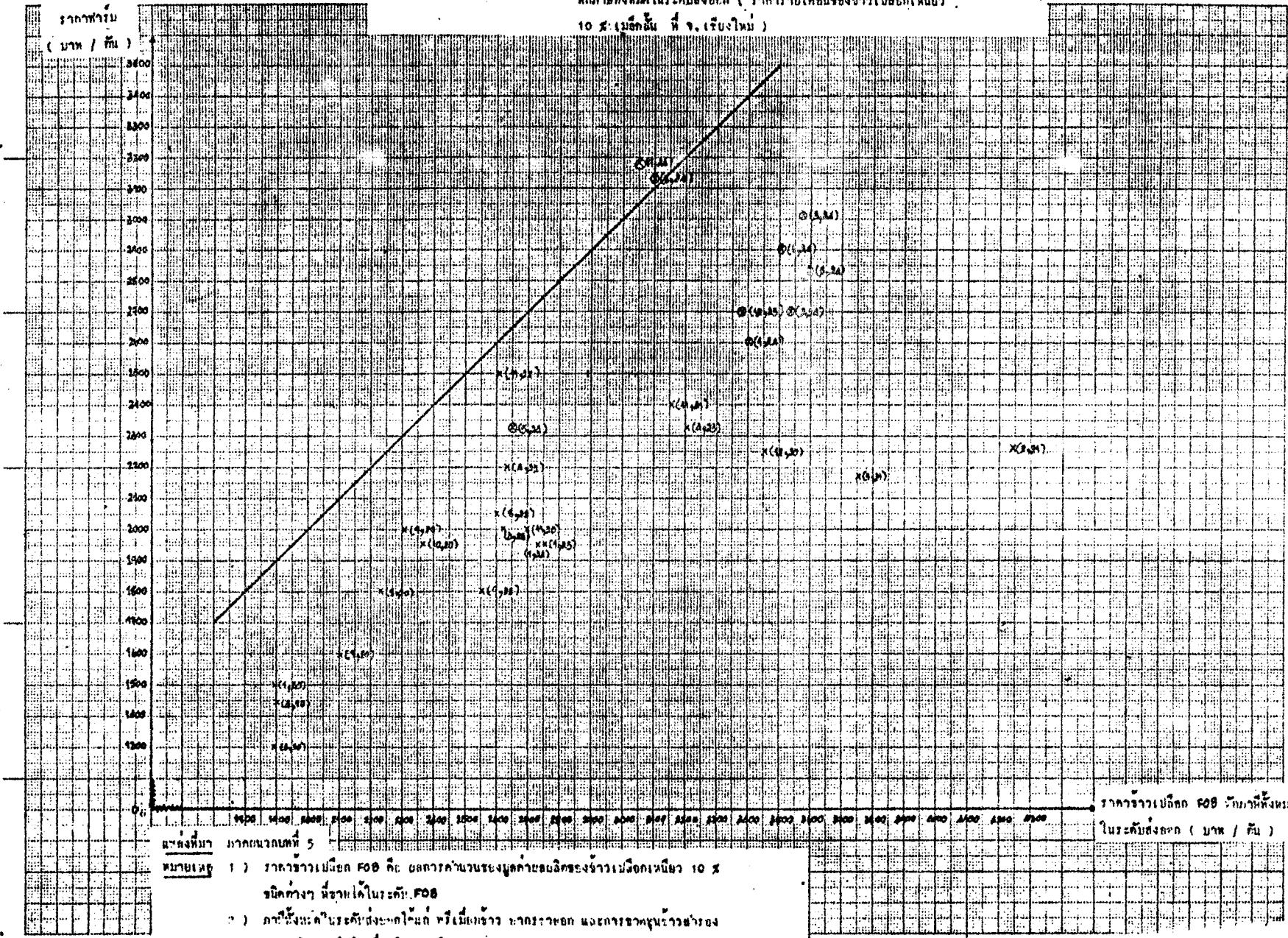
*หัวเลขราคาข้าวเปลือก เป็นรายเดือนที่เกณฑ์การขายได้ในชั้งหัวคิวตัน หรือราคากำร์ม ได้จาก โรงสีที่ประกอบ
กิจการโรงสีอยู่ในชั้งหัวคิวนี้

หมายเหตุ ใช้การคำนวณ ราค่าปัจจุบันของข้าวเปลือกที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ)
ดูส่วนแรกของภาคผนวก บทที่ ๔

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุขแห่งประเทศไทย

**ภาคทบทวนที่ 4.5.1 ผลของการซื้อขายหุ้นที่ต้องจ่ายภาษีอากรตามกฎหมาย
หักภาษีหัตถกรรมในรอบปีงบประมาณ (รวมราคารถเก็บของรัฐบาลเดือนมิถุนายน)**

10 ๙: (บันทึกน้ำที่ ๑, เบบังไน)

หมายเหตุ

- 1) ราคาราคาหุ้นเดือนมิถุนายนตามหักภาษีหุ้นเดือนมิถุนายน 10 ๙
ชนิดหุ้น A หุ้นได้ไปรษณีย์ FOB
- 2) กรณีหุ้นที่ห้ามนำเข้าออก ห้ามนำเข้าออก และหุ้นห้ามนำเข้าออก
- 3) หัวใจในวงเงินห้ามนำเข้าออกและห้ามนำเข้าออก

ราคาราคาหุ้นเดือนมิถุนายน
ในรอบปีงบประมาณ (บาท / หุ้น)

ภาคผนวก ตารางที่ ๔.๔.๐๖ แสดงราคาข้าวเปลือกเนียบเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในสหกรณ์เชียงใหม่
ราคากลาง เมื่อของข้าวเปลือกเนียบที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก
(FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเนียบเม็ดลับ ๑๐ %

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๐/๖๙			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๑/๖๒			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๒/๖๓			
	ราคากลาง ราคากลาง ณ กรุงเทพฯ	ราคากลาง ราคากลาง (FOB)	ราคากลาง ราคากลาง ณ กรุงเทพฯ							
มกราคม	๗,๕๐๐.๐๐	๗,๕๘๐.๐๔	๒,๐๘๔.๔๖	๒,๐๗๕.๐๐	๒,๐๗๕.๐๐	๒,๐๗๕.๐๐	๒,๔๕๐.๐๐	๒,๔๕๐.๐๐	๒,๔๕๐.๐๐	
กุมภาพันธ์	๗,๗๐๐.๐๐	๗,๖๙๐.๘๐	๒,๐๗๗.๔๔	๒,๐๗๗.๖๗	๒,๐๗๗.๖๗	๒,๐๗๗.๖๗	-	๒,๐๗๗.๖๐	๒,๐๗๗.๖๐	
มีนาคม	-	๗,๗๙๕.๔๐	๒,๑๔๔.๖๔	๒,๑๔๐.๐๐	๒,๑๔๐.๐๐	๒,๑๔๐.๐๐	NA	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๐๐๐.๖๐	๒,๐๐๐.๖๐
เมษายน	๗,๔๕๓.๐๐	๗,๖๗๖.๔๐	๒,๑๙๘.๒๘	๒,๑๙๘.๒๘	๒,๑๙๘.๒๘	๒,๑๙๘.๒๘	NA	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๐๙๗.๑๐	๒,๐๙๗.๑๐
พฤษภาคม	-	๗,๗๙๕.๘๐	๒,๑๖๔.๗๙	๒,๑๖๐.๐๐	๒,๑๖๐.๐๐	๒,๑๖๐.๐๐	NA	๒,๐๗๕.๐๐	๒,๐๗๕.๐๐	๒,๐๗๕.๐๐
มิถุนายน	-	๗,๘๗๖.๘๐	๒,๑๙๔.๗๓	๒,๑๙๐.๐๐	๒,๑๙๐.๐๐	๒,๑๙๐.๐๐	NA	-	๒,๐๗๖.๔๔	๒,๐๗๖.๔๔
กรกฎาคม	๗,๔๕๘.๙๗	๗,๔๐๔.๔๐	๒,๑๕๖.๒๙	-	๒,๑๕๖.๒๙	๒,๑๕๖.๒๙	NA	-	๒,๐๔๗.๖๐	๒,๐๔๗.๖๐
สิงหาคม	๗,๕๐๐.๐๐	๒,๐๙๘.๗๖	๒,๑๐๔.๔๙	๒,๑๐๔.๐๐	๒,๑๐๔.๐๐	๒,๑๐๔.๐๐	NA	๒,๐๖๐.๐๐	๒,๐๔๗.๖๐	๒,๐๔๗.๖๐
กันยายน	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๑๖๑.๔๐	๒,๑๖๔.๔๙	๒,๑๖๐.๐๐	๒,๑๖๐.๐๐	๒,๑๖๐.๐๐	NA	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๑๖๐.๔๐	๒,๑๖๐.๔๐
ตุลาคม	๗,๔๕๓.๐๐	๒,๑๐๒.๗๓	๒,๑๑๑.๐๒	๒,๑๕๐.๐๐	๒,๑๕๐.๐๐	๒,๑๕๐.๐๐	NA	-	๒,๐๐๓.๗๐	๒,๐๐๓.๗๐
พฤษภาคม	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๑๘๕.๗๖	๒,๑๖๐.๐๐	๒,๑๖๐.๐๐	๒,๑๖๐.๐๐	๒,๑๖๐.๐๐	NA	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๑๖๐.๖๐	๒,๑๖๐.๖๐
ธันวาคม	๒,๑๖๐.๐๐	๒,๑๘๗.๐๐	๒,๑๘๗.๐๕	-	๒,๑๘๗.๐๕	๒,๑๘๗.๐๕	NA	-	๒,๐๕๙.๔๔	๒,๐๕๙.๔๔

หมายเหตุ ใช้การคำนวณ ราคากลาง เมื่อของข้าวเปลือกเนียบที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพฯ) ฐานในส่วนแรกของ
ภาคผนวกที่ ๔

NA หมายถึง ไม่มีการซื้อขาย จึงไม่มีการปันทึกไว้เลข - หมายถึง ไม่มีศิริเลข

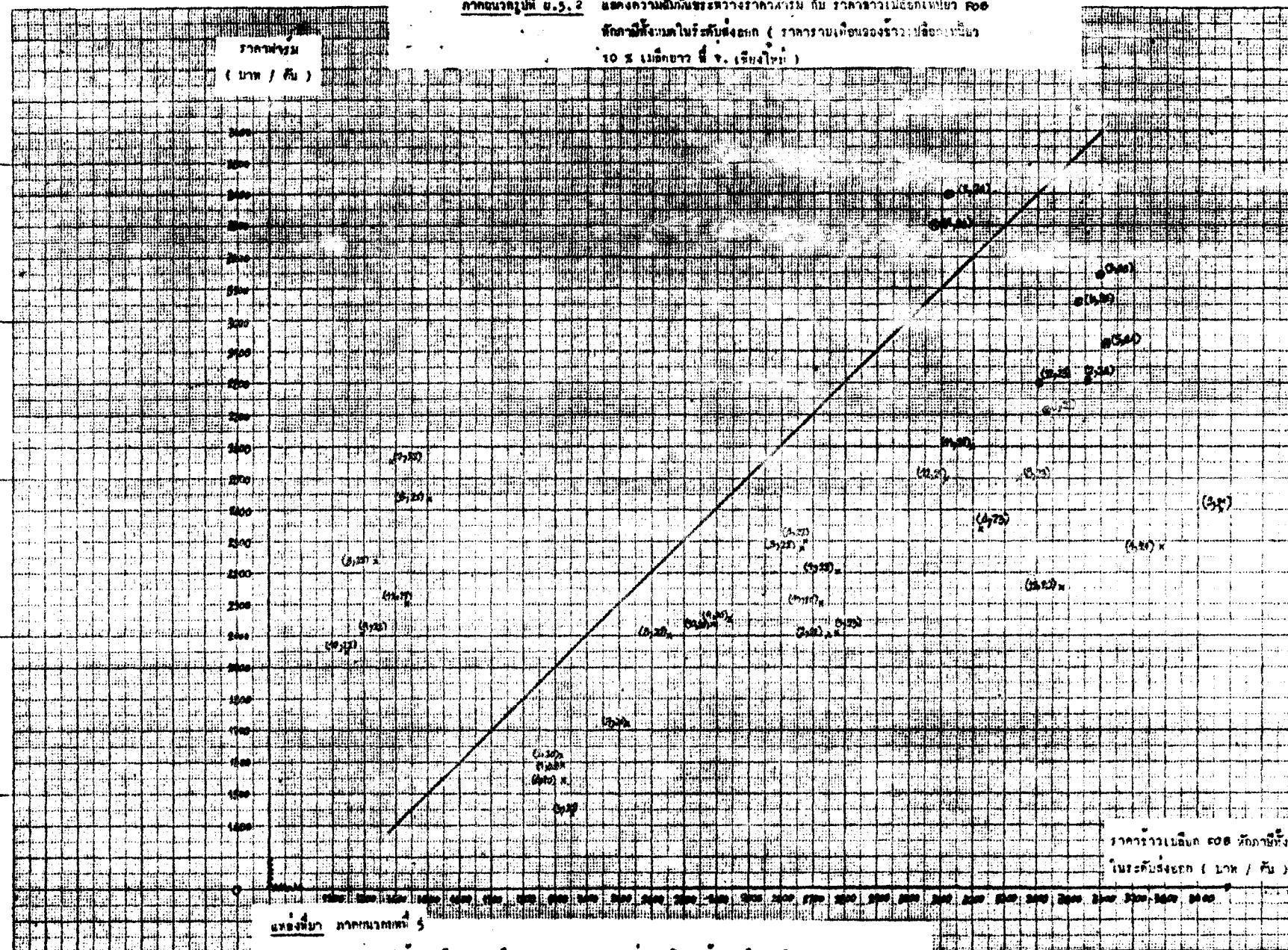
ที่มา : ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สภาพการค้าแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ พ.๔.๐๖ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคากล่อง	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๗/๖๘			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๘/๖๙		
		ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราค่าส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราค่าส่งออก (FOB)
มกราคม	๑,๔๕๐.๐๐	๒,๔๐๙.๖๐	๗,๗๕๗.๖๘	๒,๖๐๙.๐๐	๗,๗๕๙.๖๐	๔,๖๖๔.๙๙	
กุมภาพันธ์	-	๒,๔๐๖.๔๐	๗,๗๕๖.๔๕	๒,๖๐๙.๐๐	๗,๗๕๙.๖๐	๔,๖๖๔.๗๙	
มีนาคม	-	๒,๔๐๙.๔๐	๔,๐๙๙.๙๙	๒,๖๙๖.๐๐	๗,๗๙๙.๙๐	๔,๙๗๙.๙๙	
เมษายน	๒,๗๖๔.๐๐	๒,๔๙๘.๒๐	๔,๙๐๐.๔๐	-	๗,๗๙๘.๒๐	๔,๙๙๔.๔๙	
พฤษภาคม	-	๒,๔๙๔.๔๐	๔,๒๐๔.๐๘	๒,๖๗๗.๕๐	๒,๗๗๗.๖๐	๔,๔๕๙.๕๙	
มิถุนายน	-	๒,๔๙๐.๔๐	๔,๒๔๙.๗๐	๒,๔๐๐.๐๐	๗,๗๓๓.๔๕	๔,๔๖๗.๔๕	
กรกฎาคม	-	๒,๔๖๗.๗๘	๔,๒๔๗.๗๐	-	๗,๗๖๗.๖๐	๔,๔๙๗.๗๗	
สิงหาคม	-	๒,๔๖๘.๗๘	๔,๒๔๙.๗๐	๗,๗๖๙.๕๐	๗,๗๖๙.๖๐	๔,๖๐๐.๔๐	
กันยายน	-	๒,๔๘๗.๒๐	๔,๒๔๙.๗๐	๗,๗๘๗.๐๐	๗,๗๘๗.๔๐	๔,๔๕๑.๔๙	
ตุลาคม	-	๒,๔๗๔.๔๐	๔,๒๔๙.๗๐	-	๗,๔๙๗.๖๐	๔,๔๙๔.๗๐	
พฤศจิกายน	-	๒,๖๐๓.๙๐	๔,๔๔๗.๔๙	-	-	-	
ธันวาคม	๒,๗๖๐.๐๐	๒,๔๙๖.๒๙	๔,๔๕๙.๔๙	-	-	-	

ภาระนาทีที่ ๕.๓.๒ แบบคำนวณเพิ่มพิสดารของภาระนั้น ที่มี ภาระข้าวเมืองเชียงใหม่ FOB
ภาระน้ำหนักในร่องบันไดยก (ภาระรวมที่ขึ้นของร่องบันไดยก คือ 10 x เม็ดกรัม ต่อ ๑ ตัน)

- หมายเหตุ ๑) ภาระข้าวเมือง FOB ที่ ๙ ภาระก่อนหักภาษีห้ามนำเข้าในร่องบันไดยก คือ ๑๐ กก/ตัน
- ๒) ภาระน้ำหนักในร่องบันไดยก ที่มีเพิ่มขึ้น ตามร่องบันได ตลอดทางเดินที่กว้าง
- ๓) ห้องเรือนร่องเดินที่ ๑๐ กก/ตัน

ภาคผนวก ตารางที่ บ.๔.๑๗ แสดงราคาก้ำวัวเปลือกเนื้อยาเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในชั้งทรีด เชิงใหม่ ราคาป่าฯ เมินของข้าวเปลือกเนื้อยาที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สัดส่วนข้าวเนื้อยาเมล็ดขาว ๙๐%

(บาท/ศัน)

เดือน	ปีพҳະປູກ ๒๕๖๐/๖๑			ปีພະປູກ ๒๕๖๑/๖๒			ปีພະປູກ ๒๕๖๒/๖๓		
	ราคาง่ร์ມ ณ กรุงเทพฯ	ราคายล່ວງ (FOB)							
มกราคม	๙,๖๐๐.๐๐	๙,๖๐๘.๐๕	๙,๙๐๔.๐๔	๙,๙๗๔.๐๐	๙,๙๗๙.๙๙	๙,๙๗๙.๙๙	๙,๖๐๐.๐๐	๙,๖๙๖.๐๐	๙,๙๕๗.๖๙
กุมภาพันธ์	๙,๖๗๓.๐๐	๙,๖๙๑.๙๐	๙,๙๐๔.๐๐	๙,๙๐๔.๐๐	๙,๙๗๔.๐๙	๙,๙๐๔.๐๙	๙,๐๐๐.๐๐	๙,๑๐๗.๖๐	๙,๑๙๕.๙๐
มีนาคม	๙,๔๗๔.๐๐	๙,๕๕๗.๖๐	๙,๗๗๙.๙๗	๙,๘๖๐.๐๐	๙,๘๗๓.๖๐	NA	๙,๔๗๔.๐๐	๙,๕๓๙.๖๐	๙,๕๐๖.๗๖
เมษายน	๙,๕๕๑.๖๖	๙,๗๙๖.๔๐	๙,๙๔๒.๗๖	๙,๙๖๖.๖๖	๙,๙๖๖.๖๖	NA	๙,๕๐๐.๐๐	๙,๖๖๔.๙๐	๙,๗๙๗.๐๖
พฤษภาคม	-	๙,๗๕๙.๙๐	๙,๙๙๙.๙๙	๙,๙๐๐.๐๐	๙,๙๙๙.๙๙	NA	๙,๔๗๓.๙๙	๙,๕๕๐.๐๙	๙,๖๗๔.๙๙
มิถุนายน	-	๙,๗๘๙.๙๐	๙,๙๗๙.๙๙	๙,๙๗๙.๙๙	๙,๙๗๙.๙๙	NA	-	๙,๗๕๙.๔๕	๙,๘๗๑.๙๕
กรกฎาคม	๑,๗๒๐.๖๓	๑,๙๖๔.๙๐	๑,๙๙๐.๗๓	๑,๙๐๐.๐๐	๑,๙๖๔.๙๐	NA	๑,๔๕๐.๐๐	๑,๖๙๖.๖๐	๑,๗๙๐.๐๖
สิงหาคม	๙,๐๐๐.๐๐	๙,๐๙๙.๗๖	๙,๑๙๙.๙๙	๙,๑๕๐.๐๐	๙,๑๙๙.๙๙	NA	๙,๐๒๓.๙๙	๙,๒๗๙.๙๙	๙,๒๖๑.๐๙
กันยายน	๙,๐๙๐.๐๐	๙,๑๙๙.๙๐	๙,๒๐๙.๙๙	-	๙,๒๐๙.๙๙	NA	๙,๐๐๙.๐๐	๙,๒๖๖.๔๐	๙,๒๖๑.๐๖
ตุลาคม	๙,๐๙๐.๐๐	๙,๑๙๙.๙๐	๙,๒๙๙.๙๙	๙,๒๕๐.๐๐	๙,๒๙๙.๙๙	NA	๙,๔๕๐.๐๐	๙,๖๗๔.๗๙	๙,๖๖๑.๐๖
พฤษจิกายน	๙,๙๐๐.๐๐	๙,๗๔๕.๗๖	๙,๙๙๔.๗๖	๙,๖๐๐.๐๐	๙,๗๔๙.๐๖	๙,๗๖๔.๗๖	๙,๙๔๗.๖๐	๙,๘๔๗.๖๐	๙,๘๖๐.๐๖
ธันวาคม	๙,๙๔๐.๐๐	๙,๘๙๖.๗๖	๙,๙๙๖.๗๖	๙,๙๐๐.๐๐	๙,๙๙๖.๗๖	๙,๙๙๖.๗๖	๙,๙๐๐.๐๐	๙,๗๙๖.๗๖	๙,๗๙๔.๐๖

หมายเหตุ วิธีการคำนวณ ราคาป่าฯ เมินของข้าวเปลือกเนื้อยาที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพฯ) อยู่ในส่วนแรกของภาคผนวก บทที่ ๔

๔

NA หมายถึง ไม่มีการซื้อขาย จึงไม่มีการปันทึกไว้เลข, - หมายถึง ไม่มีจำนวน

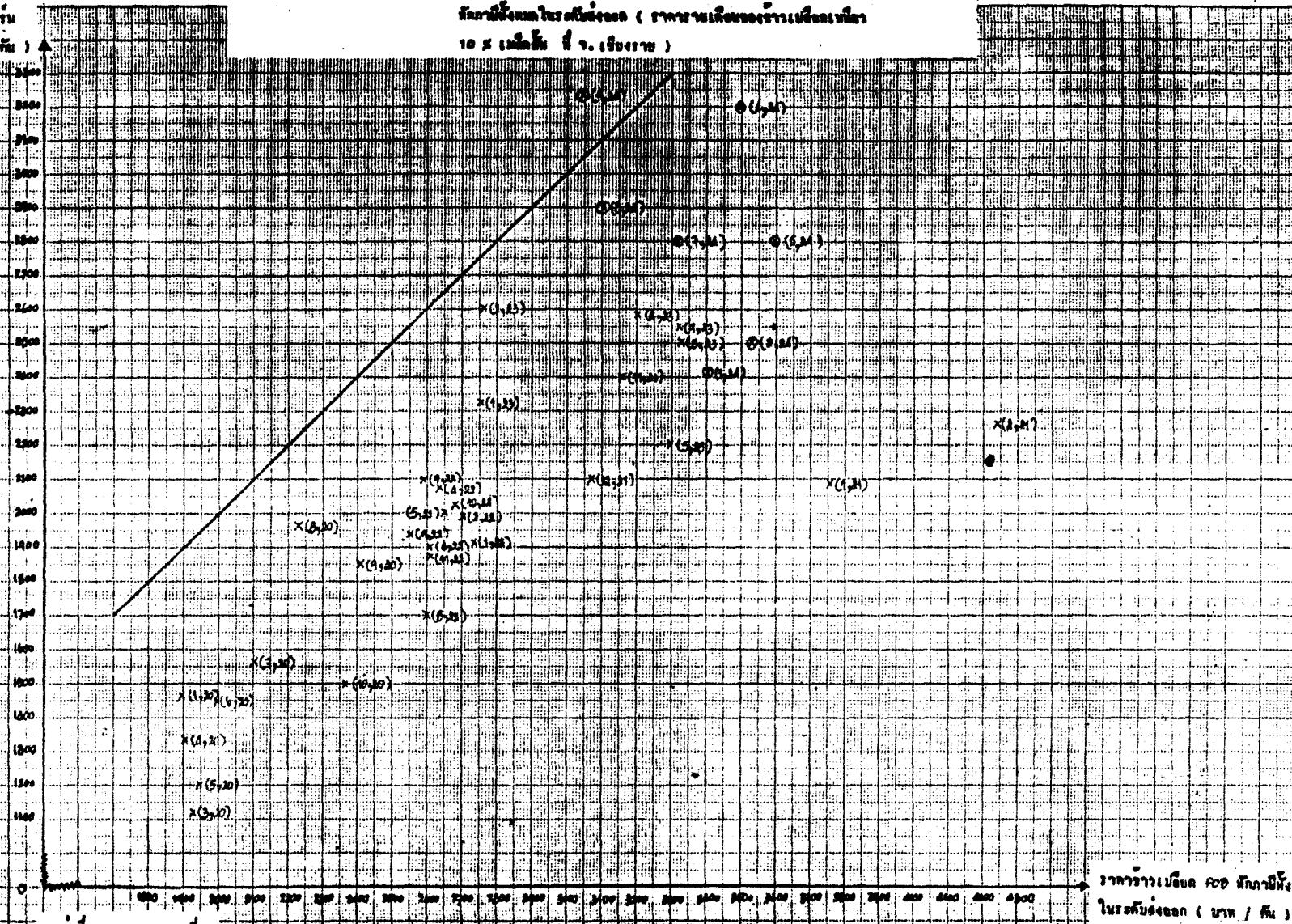
ที่มา : ฝ่ายวิจัยและอนุรักษ์ กองเศรษฐกิจการเกษตร สนง. ปลัดกระทรวง ก. เกษตรและสหกรณ์การเกษตร สถาบันการค้าแห่งประเทศไทยฯ

ภาคผนวก ตารางที่ ๘.๔.๗ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคากล่อง/ตัน	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๐/๖๑			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๑/๖๒		
		ราคาก่อรื้อ	ราคายield สิ่งของ	ราคาก่อรื้อ	ราคาก่อรื้อ	ราคายield สิ่งของ	ราคาก่อรื้อ
มกราคม	๙,๐๙๐.๐๐	๒,๕๗๗.๖๐	๓,๗๗๕.๐๐	๙,๗๙๖.๐๐	๗,๗๙๖.๐๐	๓,๗๙๖.๘๐	๔,๖๔๐.๔๗
กุมภาพันธ์	-	๒,๕๗๗.๔๐	๓,๖๐๙.๔๖	๙,๗๙๖.๐๐	๗,๗๙๖.๐๐	๓,๗๙๖.๘๐	๔,๖๔๔.๙๗
มีนาคม	-	๒,๖๐๔.๔๐	๔,๐๗๔.๖๐	๗,๗๙๖.๖๗	๗,๗๙๖.๖๗	๓,๗๔๐.๖๐	๔,๖๔๔.๖๗
เมษายน	๙,๗๔๐.๐๐	๒,๕๖๔.๖๐	๔,๗๗๑.๗๙	-	๗,๗๙๖.๖๐	๓,๗๙๖.๐๗	๔,๖๔๖.๐๗
พฤษภาคม	-	๒,๕๕๑.๔๐	๔,๒๙๕.๔๐	๙,๗๙๖.๐๐	๗,๗๙๖.๐๐	๓,๗๙๖.๖๐	๔,๖๔๖.๐๐
มิถุนายน	-	๒,๕๕๖.๔๐	๔,๒๙๕.๐๙	๗,๐๕๖.๔๐	๗,๐๕๖.๔๐	๓,๗๔๖.๙๕	๔,๖๔๖.๙๕
กรกฎาคม	-	๒,๕๕๖.๔๐	๒,๕๕๖.๐๙	-	๗,๗๙๖.๖๐	๓,๗๙๖.๖๐	๔,๖๔๖.๖๐
สิงหาคม	๙,๕๐๐.๐๐	๒,๕๐๐.๗๕	๔,๒๙๕.๐๙	๗,๕๐๐.๐๐	๗,๕๐๐.๐๐	๓,๕๙๖.๗๐	๔,๖๔๖.๗๐
กันยายน	-	๒,๕๙๕.๖๐	๔,๒๙๕.๐๙	๗,๕๐๐.๐๐	๗,๕๐๐.๐๐	๓,๕๙๖.๖๐	๔,๖๔๖.๖๐
ตุลาคม	-	๒,๕๙๐.๘๐	๔,๒๙๕.๐๙	-	๗,๕๐๙.๖๐	๓,๕๙๙.๖๐	๔,๖๔๗.๖๐
พฤษศจิกายน	-	๒,๖๗๘.๗๐	๔,๕๖๘.๐๙	-	-	-	-
ธันวาคม	๙,๕๐๐.๐๐	๒,๕๙๐.๖๘	๔,๒๙๕.๗๙	-	-	-	-

แบบที่ ๒.๓.๓ แผนภูมิพื้นที่ของภาระทางเดิน ที่สามารถรับน้ำหนัก ๑๐๘
กิโลกรัมต่อตารางเมตรในระดับ ๑๐๐% (ภาระเดินทางต่อวันเฉลี่ยต่อเดือน
๑๐๕ ล้านครั้ง ที่ ๑๐๐% ของภาระ)

ภาระบนทางที่ ๕

- หมายเหตุ ๑) ภาระที่ต้องการรับน้ำหนักต่อตารางเมตรต่อวันเฉลี่ยต่อเดือน ๑๐๕ ล้านครั้ง ที่ ๑๐๐% ของภาระ.
๒) ภาระที่ต้องการรับน้ำหนักต่อตารางเมตรต่อวันเฉลี่ยต่อเดือน ๑๐๕ ล้านครั้ง ที่ ๑๐๐% ของภาระ.
๓) ภาระที่ต้องการรับน้ำหนักต่อตารางเมตรต่อวันเฉลี่ยต่อเดือน ๑๐๕ ล้านครั้ง ที่ ๑๐๐% ของภาระ.

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๙๖ แสดงราคาข้าวเปลือกเห็นiyaw เป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายให้ในชั้งหัวค เชียงราย ราคาประเมินของข้าวเปลือกเห็นiyaw ที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่องอก (FOB กรุงเทพฯ) ส่วนรับข้าวเปลือกเห็นiyaw เมล็ดสั่น ๑๐%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพҳະປ່າງ ๒๕๖๐/๖๑			ปีพҳະປ່າງ ๒๕๖๑/๖๒			ปีพҳະປ່າງ ๒๕๖๒/๖๓		
	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาลัง ^๑	ราคส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาลัง ^๑	ราคส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาลัง ^๑	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	๑,๔๖๗	๑,๕๘๗.๐๕	๒,๐๗๙.๕๙	๒,๐๘๙.๔๐	๒,๗๗๑.๔๒	๔,๔๙๙.๗๙	๑,๕๙๖.๖๗	๒,๖๒๐.๔๐	๓,๕๗๙.๘๘
กุมภาพันธ์	-	๑,๖๙๐.๖๐	๒,๐๗๗.๕๘	๒,๒๖๙.๔๐	๒,๘๔๑.๖๒	๔,๖๙๗.๖๙	๒,๐๐๐	๒,๖๗๙.๖๐	๓,๕๘๘.๔๐
มีนาคม	๑,๗๖๐	๑,๗๙๙.๔๐	๒,๑๕๙.๖๕	๒,๕๕๐	๒,๘๑๙.๔๐	NA	-	๒,๖๗๙.๖๐	๓,๕๖๕.๙๖
เมษายน	๑,๗๗๓.๔๐	๑,๖๘๖.๔๐	๒,๑๑๘.๖๘	๒,๖๐๐	๒,๘๙๔.๖๐	NA	๒,๐๗๔	๒,๖๗๗.๑๐	๓,๕๘๒.๖๘
พฤษภาคม	๑,๖๐๐	๑,๗๙๙.๖๐	๒,๑๖๔.๗๘	๒,๖๗๘	๒,๘๙๙.๗๖	NA	๒,๐๐๐	๒,๖๙๔.๔๘	๓,๕๘๓.๗๐
มิถุนายน	๑,๔๕๐	๑,๗๘๗.๖๐	๒,๑๗๔.๗๕	๒,๐๖๙.๕๐	๒,๗๗๙.๗๐	NA	๑,๙๐๐	๒,๖๗๙.๔๕	๓,๕๘๐.๔๕
กรกฎาคม	๑,๕๑๔.๗๓	๑,๘๐๔.๔๐	๒,๑๔๖.๖๘	๒,๖๙๙	๒,๘๙๙.๖๐	NA	๒,๗๐๐	๒,๖๗๗.๖๐	๓,๕๘๓.๗๐
สิงหาคม	๑,๕๖๖.๖๖	๒,๐๙๕.๗๖	๒,๔๐๔.๔๑	๒,๖๐๐	๒,๗๗๘.๖๔	NA	๑,๗๐๐	๒,๖๗๗.๔๐	๓,๕๘๔.๗๐
กันยายน	๑,๔๕๐	๒,๑๒๑.๔๐	๒,๖๘๕.๔๑	๒,๗๐๐	๒,๘๔๒.๔๔	NA	๑,๙๗๓.๕	๒,๖๐๗.๔๐	๓,๕๘๔.๗๐
ตุลาคม	๑,๔๐๐	๒,๑๐๖.๗๕	๒,๗๗๑.๐๖	๔,๗๙๙.๗๖	๒,๗๐๗.๔๐	NA	-	๒,๖๐๓.๗๙	๓,๕๘๔.๗๐
พฤษจิกายน	-	๒,๗๙๕.๗๖	๒,๖๐๐.๗๙	๒,๔๐๐	๒,๗๗๙.๖๖	๒,๘๙๗.๔๙	๑,๘๗๕	๒,๖๙๕.๖๐	๓,๕๐๓.๙๐
ธันวาคม	-	๒,๕๗๓	๒,๕๗๙.๗๙	๒,๙๐๐	๒,๗๘๙.๗๕	๒,๖๙๖.๔๘	๒,๐๐๔	๒,๗๙๙.๔๘	๓,๖๘๙.๗๘

หมายเหตุ วิธีการคำนวณ ราคาประเมินของข้าวเปลือกเห็นiyaw ที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่องอก (FOB กรุงเทพฯ) ดูในส่วนแรกของภาคผนวก บทที่ ๔

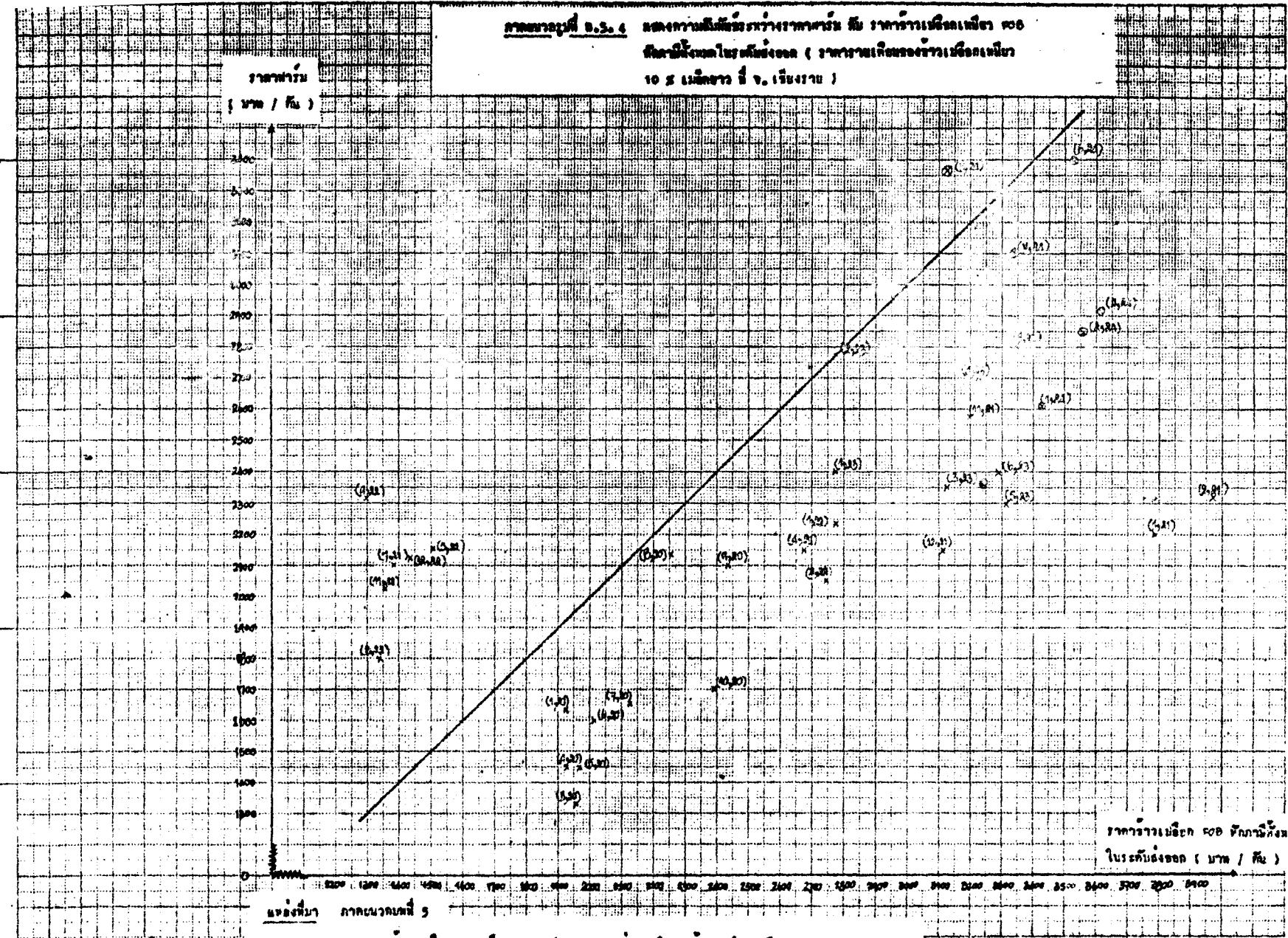
NA หมายถึง ไม่มีการซื้อขาย จึงไม่มีการบันทึกตัวเลข, - หมายถึง ไม่มีตัวเลข

ที่มา : ฝ่ายวิจัย เศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจการเกษตร สวน. ปลัดกระทรวง ก.เกษตรและสหกรณ์การเกษตร สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ๘.๔.๙๔ (ต่อ)

(บาท/สัน)

เดือน	ราคากล่อง	ปีเพาะปลูก ๒๕๒๗/๒๘			ปีเพาะปลูก ๒๕๒๔/๒๕		
		ราคารวม	ราคายield ต.กรุงเทพฯ	ราคอล่วงออก (FOB)	ราคารวม	ราคายield ต.กรุงเทพฯ	ราคอล่วงออก (FOB)
มกราคม	๒,๓๖๕	๒,๔๐๙.๖๐	๑,๗๘๗.๖๘	๒,๔๙๙	๒,๔๔๘.๖๐	๑,๖๖๓.๔๘	
กุมภาพันธ์	๒,๖๐๐	๒,๔๐๖.๔๐	๑,๗๘๖.๒๔	๒,๔๐๐	๒,๔๘๙.๖๐	๑,๖๕๒.๗๘	
มีนาคม	-	๒,๔๙๔.๔๐	๑,๐๙๙.๘๘	-	๒,๔๙๙.๒๐	๑,๔๗๙.๑๘	
เมษายน	๒,๔๔๙	๒,๔๘๘.๖๐	๑,๗๐๐.๔๐	-	๒,๔๗๘.๖๐	๑,๔๔๑.๔๘	
พฤษภาคม	๒,๔๐๐	๒,๔๙๔.๔๐	๑,๗๐๙.๐๘	๒,๔๐๐	๒,๔๗๘.๖๐	๑,๔๕๙.๔๘	
มิถุนายน	-	๒,๔๙๐.๔๐	๑,๒๕๙.๗๐	๒,๔๐๐	๒,๔๗๘.๖๐	๑,๔๖๗.๔๘	
กรกฎาคม	-	๒,๔๖๓.๔๔	๑,๒๕๙.๗๐	๒,๔๐๐	๒,๔๗๘.๖๐	๑,๔๘๗.๗๘	
สิงหาคม	๒,๔๐๐	๒,๔๖๘.๗๔	๑,๒๕๙.๗๐	๒,๔๐๐	๒,๔๗๘.๖๐	๑,๔๐๐.๔๐	
กันยายน	๒,๔๔๐	๒,๔๘๓.๖๐	๑,๒๕๙.๗๐	๒,๔๓๓	๒,๔๐๐.๔๐	๑,๔๔๑.๔๘	
ตุลาคม	-	๒,๔๗๕.๘๐	๑,๒๕๙.๗๐	-	๒,๔๙๗.๖๐	๑,๔๙๔.๗๐	
พฤศจิกายน	-	๒,๖๐๗.๗๐	๑,๔๕๗.๔๙	-	-	-	
ธันวาคม	-	๒,๔๗๖.๖๘	๑,๔๕๗.๔๙	-	-	-	

ทดสอบที่ ๙

- หมายเหตุ
- ๑) รายการงานเบื้องต้น FOB ที่ ๑ ทดสอบการทนแรงดึงด้วยวิธีทดสอบกระถางต้น ๑๐ x ชนิดต้น หักก้านหัวลงโดย FOB
 - ๒) กรณีที่ต้องทดสอบต้นเดียว ให้ปืนน้ำร้า รายการงานเบื้องต้นทดสอบกระถางต้น ๑๐ x
 - ๓) ทดสอบในรากต้นเดียว ชื่อเดียวกัน

ภาคผนวก ตารางที่ พ.๔๐๒ แสดงราคาข้าวเปลือกเนื้อยาเป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในชั้งหัวเชียงราย ราค่าประเมินของข้าวเปลือกเนื้อยาที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯและในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพ) สำหรับข้าวเนื้อยาเมล็ดยาว ๑๐%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพืชปีลูก ๒๕๖๐/๖๑			ปีพืชปีลูก ๒๕๖๑/๖๒			ปีพืชปีลูก ๒๕๖๒/๖๓		
	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราค่าล่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราค่าล่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราค่าล่งออก (FOB)
มกราคม	๗,๖๘๐	๗,๖๐๙.๐๕	๒,๙๐๔.๐๔	๒,๖๐๐.๐๐	๒,๕๙๕.๒๙	๔,๔๗๗.๖๗	๒,๖๒๗.๗๗	๒,๖๗๖.๒	๒,๕๕๗.๖๖
กุมภาพันธ์	-	๗,๖๕๑.๔๐	๒,๙๐๒.๐๐	๒,๖๒๕	๒,๕๙๔.๐๗	๕,๐๐๒.๐๙	๒,๖๘๐	๒,๗๐๙.๖	๒,๖๙๙.๔๐
มีนาคม	๗,๗๗๕	๗,๗๕๗.๘๐	๒,๙๗๕.๗๗	๒,๖๐๐	๒,๕๕๗.๔	NA	-	๒,๗๗๙.๖	๒,๘๐๖.๗๖
เมษายน	๗,๔๘๐	๗,๗๗๖.๔๐	๒,๙๕๙.๗๖	๒,๖๓๐	๒,๕๕๖.๒	NA	๒,๗๕๐	๒,๗๖๔.๑	๒,๘๙๗.๐๘
พฤษภาคม	๗,๔๕๐	๗,๗๕๙.๖๐	๒,๙๕๙.๖๗	๒,๖๓๗	๒,๕๕๖.๗๖	NA	๒,๗๕๐	๒,๗๕๐.๐๘	๒,๘๗๔.๕๐
มิถุนายน	๗,๖๐๐	๗,๗๘๗.๒๐	๒,๙๗๙.๒๐	๒,๖๓๙.๕๗	๒,๕๕๖.๗๐	NA	-	๒,๗๔๓.๔๔	๒,๘๗๙.๒๔
กรกฎาคม	๗,๖๖๗.๘๗	๗,๘๖๔.๘๐	๒,๙๗๔.๘๐	๒,๖๗๐.๗๕	๒,๕๗๕.๘	NA	๒,๗๐๐	๒,๘๙๙.๖	๒,๙๙๐.๐๘
สิงหาคม	๒,๑๗๑.๔๐	๒,๐๗๙.๗๖	๒,๕๙๙.๗๙	๒,๔๐๐	๒,๔๐๔.๕๕	NA	๒,๕๐๐	๒,๖๗๙.๘๐	๒,๗๖๙.๐๘
กันยายน	๒,๑๐๐	๒,๐๔๙.๔	๒,๕๐๙.๔๗	๒,๔๐๐	๒,๔๐๔.๕๕	NA	๒,๕๗๙.๔๐	๒,๖๗๖.๔	๒,๗๖๙.๐๘
ตุลาคม	๒,๗๐๐	๒,๖๒๙.๗๗	๒,๕๕๙.๗๐	๒,๔๗๗.๗๐	๒,๔๗๗.๗๐	NA	-	๒,๖๗๙.๗๗	๒,๗๖๙.๗๗
พฤศจิกายน	-	๒,๖๔๕.๗๖	๒,๕๙๔.๗๕	๒,๔๗๕	๒,๕๙๔.๐๘	๒,๕๖๔.๗๘	๒,๖๘๔	๒,๖๔๙.๘๐	๒,๗๖๙.๐๘
ธันวาคม	-	๒,๔๙๗	๒,๔๙๖.๘๗	๒,๔๕๐	๒,๔๕๖.๙๖	๒,๕๗๗.๙๘	๒,๖๗๖	๒,๕๗๖.๙๘	๒,๗๕๖.๐๖

หมายเหตุ วิธีการคำนวณ- ราค่าประเมินของข้าวเปลือกเนื้อยาที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพฯ) อยู่ในส่วนแรกของ ภาคผนวกที่ ๔

NA หมายถึง ไม่มีการซื้อขาย จึงไม่มีการปันทึกไว้เลย, - หมายถึง ไม่มีทัวเลข

ที่มา ; ฝ่ายบริหารศรุตภูมิในการเกษตร กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สภาพการค้าแห่งประเทศไทย

ภาระผู้รับ ตารางที่ ผ.๔.๐๙ (ต่อ)

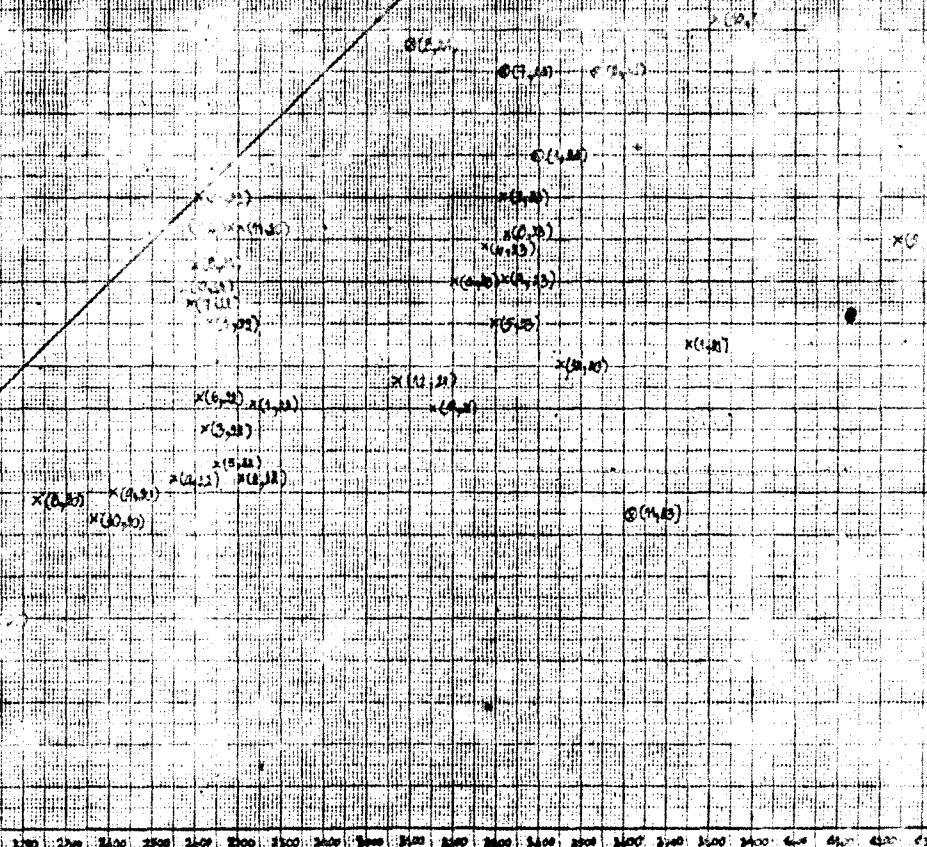
(บาท/ตัน)

เดือน	ราคากลางปี พ.ศ.๒๕๖๗/๒๕๖๘	ปี พ.ศ.๒๕๖๗/๒๕๖๘			ปี พ.ศ.๒๕๖๘/๒๕๖๙		
		ราคาน้ำมัน	ราคายาส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่วงออก (FOB)	ราคาน้ำมัน	ราคายาส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่วงออก (FOB)
มกราคม	๒,๔๐๐	๒,๓๗๐.๖	๗,๗๖๔.๐๐	๒,๖๙๙	๗,๗๕๙.๘	๔,๖๔๐.๔๙	
กุมภาพันธ์	๒,๔๗๕	๒,๓๘๘.๔	๗,๘๐๙.๔๖	๒,๘๘๐	๗,๗๗๓.๘	๔,๘๘๔.๑๗	
มีนาคม	๒,๕๖๐	๒,๖๐๔.๔	๘,๐๙๔.๖๘	-	๗,๗๓๐.๐	๔,๙๕๔.๖๗	
เมษายน	๒,๕๐๐	๒,๕๖๔.๒	๘,๑๙๖.๗๙	-	๗,๗๗๐.๖	๔,๙๗๖.๐๗	
พฤษภาคม	๒,๕๐๐	๒,๕๕๑.๔	๘,๒๖๔.๔๐	๒,๙๗๙	๗,๗๗๐.๖	๔,๙๗๖.๐๗	
มิถุนายน	๒,๕๐๐	๒,๕๕๖.๔	๘,๒๖๔.๐๖	๒,๕๐๐	๗,๗๕๙.๙๖	๔,๙๕๙.๔๖	
กรกฎาคม	-	๒,๕๕๑.๔	๘,๒๖๔.๐๖	๒,๗๐๐	๗,๗๗๗.๖๐	๔,๙๕๕.๖๐	
สิงหาคม	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐.๗๔	๘,๒๖๔.๐๒	๒,๗๖๗	๗,๗๗๗.๖๐	๔,๙๕๕.๗๔	
กันยายน	-	๒,๕๙๕.๒	๘,๒๖๔.๐๒	-	๗,๗๖๗.๖๐	๔,๙๗๖.๔๒	
ตุลาคม	-	๒,๕๙๐.๘	๘,๒๖๔.๐๒	-	๗,๗๐๙.๖๐	๔,๙๔๙.๗๘	
พฤศจิกายน	-	๒,๖๗๘.๑	๘,๒๖๔.๐๗	-	-	-	
ธันวาคม	-	๒,๕๙๐.๖๘	๘,๒๖๔.๗๘	-	-	-	

ภาระที่ 5.5.5 ภาระการเมืองที่ต้องห้ามไว้ในราคากับ ให้ ภาระการเมืองเพิ่มเตี้ย FOB
ที่ต้องห้ามไว้ในราคากับ (ภาระการเมืองของห้ามไว้ในราคากับเพิ่มเตี้ย FOB
10% ของภาระที่ 7. ภาระการเมือง)

ภาระการเมือง
(บาท / กก.)

2000
1800
1600
1400
1200
1000
800
600
400
200
0

ในราคากับ FOB (บาท / กก.)

ข้อสังเกต ภาระที่ 5

- หมายเหตุ 1) ภาระการเมือง FOB ให้ ภาระการเมืองของห้ามไว้ในราคากับเพิ่มเตี้ย 10%
ห้ามไว้ในราคากับเพิ่มเตี้ย ให้ในราคากับ FOB
- 2) กรณีซื้อขายในราคากับเพิ่มเตี้ยให้ห้ามไว้ในราคากับเพิ่มเตี้ย ภาระการเมืองของห้ามไว้ในราคากับเพิ่มเตี้ย
- 3) ห้ามไว้ในราคากับเพิ่มเตี้ย ให้ในราคากับเพิ่มเตี้ย

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๒๐ แสดงราคาข้าวเปลือกเห็นiyaw เป็นรายเดือนที่เกษตรกรขายได้ในชั้งทวีดับลราชธานี ราคาระบบ เมินของ

ข้าวเปลือกเห็นiyaw ที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพ) สำหรับข้าวเห็นiyaw เมล็ดลับ ๙๐%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๐/๖๑			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๑/๖๒			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๒/๖๓		
	ราค่าหาร์ม	ราคายาจลั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่งออก (FOB)	ราค่าหาร์ม	ราคายาจลั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่งออก (FOB)	ราค่าหาร์ม	ราคายาจลั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่งออก (FOB)
มกราคม	๑,๗๐๐	๑,๕๗๓.๐๕	๒,๐๗๙.๕๖	๒,๗๖๐	๒,๗๗๑.๒๙	๔,๔๙๔.๗๙	๒,๑๙๙.๗๙	๒,๖๒๐.๔๐	๓,๔๙๒.๘๘
กุมภาพันธ์	๑,๗๓๐	๑,๖๙๐.๙๐	๒,๐๗๗.๕๒	๒,๗๐๐	๒,๘๔๙.๖๙	๔,๖๗๙.๖๙	๑,๙๔๐	๒,๖๗๙.๖๐	๓,๔๙๙.๔๐
มีนาคม	-	๑,๗๙๙.๔๐	๒,๑๕๕.๖๕	๒,๘๗๘	๒,๘๑๙.๔๐	NA	๒,๐๔๐	๒,๖๗๙.๙๐	๓,๔๙๔.๙๖
เมษายน	๑,๕๕๗	๑,๖๗๖.๔๐	๒,๑๙๙.๙๘	-	๒,๘๘๔.๖๐	NA	๒,๓๐๐	๒,๖๙๗.๙๐	๓,๔๙๙.๙๘
พฤษภาคม	๑,๕๐๐	๑,๗๙๙.๙๐	๒,๑๖๔.๗๙	๒,๖๐๐	๒,๐๙๙.๙๖	NA	๑,๙๖๖.๖๖	๒,๖๘๙.๙๙	๓,๔๙๗.๙๐
มิถุนายน	๑,๖๐๐	๑,๗๕๗.๙๐	๒,๒๑๕.๗๙	-	๒,๗๗๔.๖๐	NA	๒,๑๙๔	๒,๖๗๖.๔๔	๓,๔๙๐.๔๔
กรกฎาคม	๑,๖๐๐	๑,๕๐๔.๙๐	๒,๗๖๖.๘๗	๒,๗๑๑.๙๕	๒,๕๙๙.๙๐	NA	๒,๗๖๐	๒,๖๕๗.๖๐	๓,๔๙๗.๗๐
สิงหาคม	๑,๘๘๙.๖๖	๒,๐๙๙.๗๖	๒,๕๐๔.๔๑	๒,๗๐๐	๒,๗๗๙.๖๘	NA	๒,๔๗๗.๗๗	๒,๖๕๗.๖๐	๓,๔๔๔.๗๐
กันยายน	๑,๕๐๐	๒,๑๗๙.๔๐	๒,๖๘๕.๔๑	๒,๗๐๐	๒,๔๕๙.๔๔	NA	๑,๙๗๗.๗๗	๒,๖๐๗.๔๐	๓,๔๔๔.๗๐
ตุลาคม	๑,๘๗๗	๒,๑๐๒.๗๕	๒,๗๖๑.๐๙	๒,๘๕๐	๒,๗๐๗.๔๐	NA	๒,๗๘๐	๒,๖๑๐.๗๙	๓,๔๔๔.๗๐
พฤษภาคม	๒,๕๙๕	๒,๗๙๕.๗๖	๒,๙๐๐.๙๗	๒,๙๐๐	๒,๗๗๙.๖๘	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๖๐๐	๒,๖๗๕.๙๐	๓,๕๐๗.๙๐
ธันวาคม	๒,๖๐๔	๒,๕๗๗	๒,๙๗๙.๗๕	๒,๗๖๖	๒,๗๘๙.๗๕	๒,๗๙๙.๙๙	๒,๖๙๕	๒,๗๔๔.๘๘	๓,๕๙๗.๙๙

หมายเหตุ วิธีการคำนวณ ราคาระบบ เมินของข้าวเปลือกเห็นiyaw ที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่งออก (FOB กรุงเทพฯ) อยู่ในส่วนแรกของ ภาคผนวกที่ ๔

NA หมายถึง ไม่มีการซื้อขาย ซึ่งไม่มีการบันทึกไว้เลย, - หมายถึง ไม่มีavia เลย

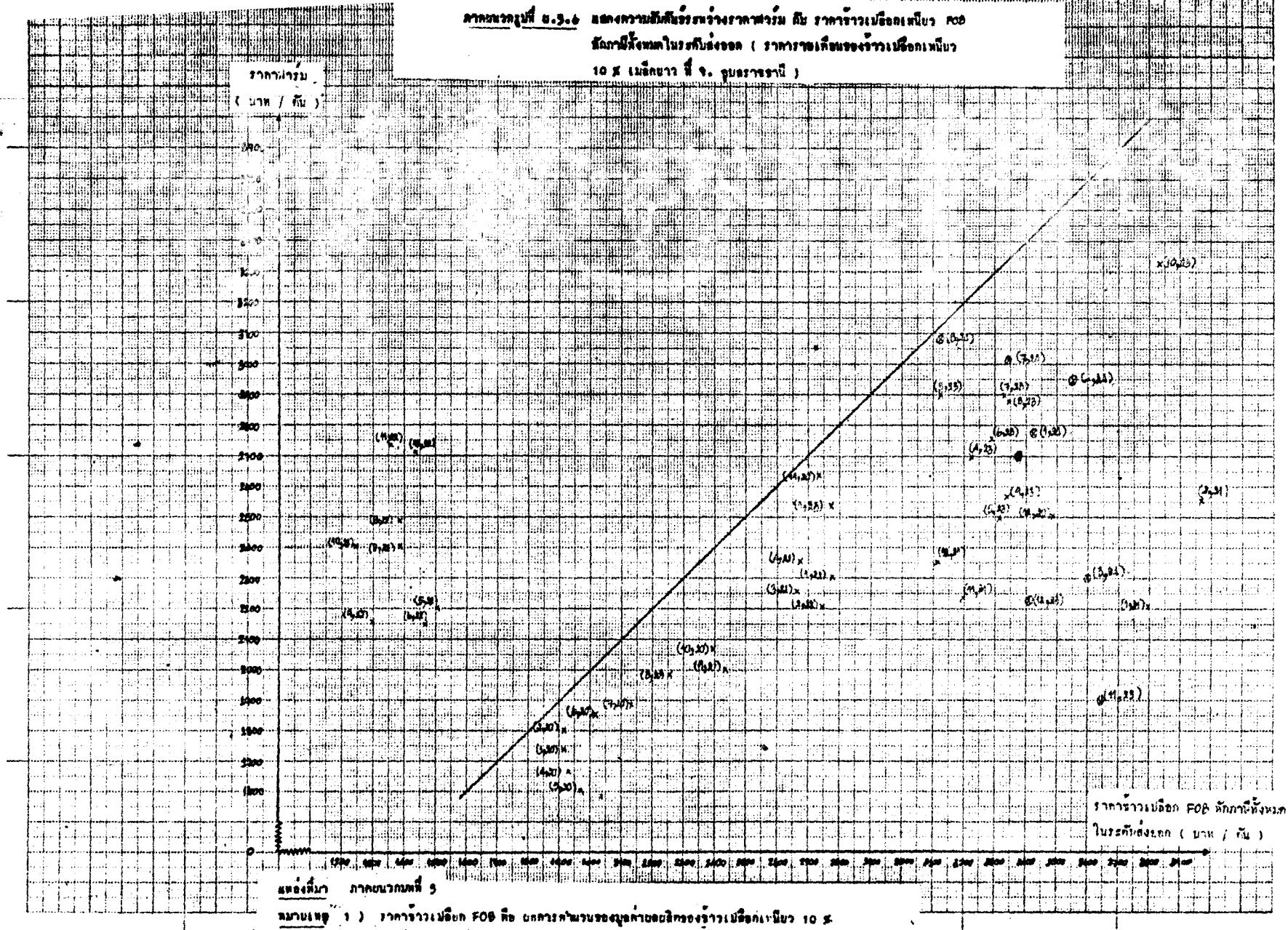
ที่มา : ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจการเกษตรสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๒๐ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๗/๖๘			ปีเพาะปลูก ๒๕๖๘/๖๙		
	ราคาพาร์ม	ราคากำไรสั่ง ^{ณ กรุงเทพฯ}	ราคางross ^(FOB)	ราคาพาร์ม	ราคากำไรสั่ง ^{ณ กรุงเทพฯ}	ราคางross ^(FOB)
มกราคม	-	๒,๕๐๑.๖๐	๗,๗๔๗.๖๘	๒,๕๐๐	๗,๗๔๖.๖๘	๔,๖๖๕.๙๙
กุมภาพันธ์	-	๒,๕๐๖.๔๐	๗,๗๔๖.๘๔	๒,๕๐๐	๗,๗๔๖.๘๘	๔,๖๕๙.๗๙
มีนาคม	-	๒,๕๑๙	๔,๐๔๒.๙๙	-	๗,๗๔๖.๙	๔,๕๗๙.๙๙
เมษายน	๒,๔๐๐	๒,๕๔๘.๒๐	๔,๙๐๐.๔๐	-	๗,๗๔๖.๖	๔,๕๕๑.๔๙
พฤษภาคม	๒,๓๐๐	๒,๕๔๔.๔๐	๔,๙๐๔.๐๘	-	๗,๗๔๖.๖	๔,๕๕๑.๔๙
มิถุนายน	๒,๔๕๗	๒,๕๙๐.๕๐	๔,๙๕๙.๕๐	-	๗,๗๓๗.๕๕	๔,๕๖๗.๕๕
กรกฎาคม	๒,๖๐๐	๒,๕๖๗.๗๕	๔,๙๔๑.๗๐	๒,๕๐๗	๗,๗๖๑.๖๐	๔,๕๙๗.๖๐
สิงหาคม	๒,๔๐๐	๒,๕๖๘.๗๕	๔,๙๔๙.๗๐	๒,๕๖๗	๗,๗๖๑.๖๐	๔,๖๐๐.๙๐
กันยายน	๒,๔๐๔	๒,๕๖๓.๒๐	๔,๙๔๑.๗๐	-	๗,๗๙๐.๔๐	๔,๕๕๑.๔๙
ตุลาคม	๗,๐๙๙	๒,๕๗๔.๙๐	๔,๙๕๙.๙๐	-	๗,๗๙๖.๖	๔,๕๙๙.๗๐
พฤศจิกายน	๗,๘๕๐	๒,๖๐๓.๙๐	๔,๕๕๗.๔๙	-	-	-
ธันวาคม	-	๒,๕๗๖.๙๙	๔,๕๕๙.๙๙	-	-	-

ภาคทบทวนที่ ๘.๓.๖ ผลของการซื้อสินค้าที่มีราคาต่ำกว่าต้นทุน ด้วย
เงินที่ได้จากการขายในระดับต่อๆ ไป (รายการของเงินของห้ามนำ
10 ส. เมื่อก่อน ที่ ๑. คุณธรรมานิ)

ราคาต้นทุน FOB หักภาษีหัก
ในการนำเข้า (บาท / กก)

- หมายเหตุ ๑) รายการนำเข้า FOB หักภาษีหักนำเข้าต้องห้ามนำเข้า 10 ส.
ห้ามนำเข้ารวมก็ได้ในระดับ FOB.
๒) กรณีที่นำเข้าในระดับต่อๆ ไป ก็ได้เมื่อขาย รายการของเงินของห้ามนำเข้า
๓) ห้ามนำเข้าเดือนกันยายนเดือนนี้

ภาคผนวก ตารางที่ ๘.๕.๗ แสดงราคาก้ำว้าเบสิอกราโน้ยเป็นรายเดือนที่เกษตรรายขายได้ในชั้งหัวคิวบาร์ ชานี ชาน่าปะระเมินดง
ข้าวเบสิอกราโน้ยที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯและในระดับล่างออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวราโน้ยเมล็ดขาว ๑๐%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพืชปุลก ๒๕๖๐/๖๑			ปีพืชปุลก ๒๕๖๑/๖๒			ปีพืชปุลก ๒๕๖๒/๖๓		
	ราคาก่อรื้ม ^๑ ณ กรุงเทพฯ	ราคายาวยัง ^๒	ราคส่งออก (FOB)	ราคาก่อรื้ม ^๑ ณ กรุงเทพฯ	ราคายาวยัง ^๒	ราคส่งออก (FOB)	ราคาก่อรื้ม ^๑ ณ กรุงเทพฯ	ราคายาวยัง ^๒	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	๑,๗๗๘	๑,๖๐๘.๐๔	๒,๑๐๔.๐๔	๒,๖๐๗.๔๐	๒,๗๕๙.๒๕	๔,๗๙๗.๒๐	๒,๑๐๗.๐๓	๒,๕๗๗.๖	๓,๕๕๗.๖๖
กุมภาพันธ์	๑,๔๐๐	๑,๖๑๑.๙๐	๒,๑๐๙.๐๐	๒,๖๑๖.๖๗	๒,๘๕๕.๐๗	๔,๐๐๙.๑๗	๒,๖๐๗.๔๐	๒,๑๐๗.๖	๓,๕๙๙.๙๐
มีนาคม	-	๑,๗๕๗.๘๐	๒,๑๗๙.๗๗	๒,๖๘๐	๒,๘๕๗.๔	NA	๒,๖๕๕	๒,๑๗๙.๖	๓,๕๐๖.๗๖
เมษายน	๑,๖๖๙	๑,๗๗๖.๔	๒,๑๔๙.๗๖	๒,๕๖๐	๒,๘๕๖.๒	NA	๒,๖๕๕	๒,๗๖๔.๑	๓,๕๒๓.๐๖
พฤษภาคม	๑,๖๐๐	๑,๗๗๙.๔	๒,๑๙๙.๗๙	๒,๕๕๐	๒,๘๕๙.๗๙	NA	๒,๖๐๐	๒,๗๕๐.๐๘	๓,๕๔๔.๕๐
มิถุนายน	๑,๕๕๐	๑,๗๘๗.๔	๒,๑๘๙.๘๗	-	๒,๘๕๔.๗๐	NA	๒,๖๕๐	๒,๗๘๗.๔๕	๓,๕๗๑.๒๔
กรกฎาคม	๑,๘๘๗.๖๔	๑,๙๒๔.๔	๒,๓๗๐.๗๔	๒,๗๘๐.๕๐	๒,๙๔๔.๖	NA	๒,๔๐๐	๒,๙๙๙.๖	๓,๙๑๐.๐๙
สิงหาคม	๑,๙๒๙.๙๕	๒,๐๙๙.๗๖	๒,๕๙๙.๙๕	๒,๔๐๐	๒,๙๐๕.๙๕	NA	๒,๔๙๙.๘๗	๒,๙๗๙.๙	๓,๙๑๙.๐๖
กันยายน	๒,๐๐๐	๒,๑๙๙.๔	๒,๗๐๙.๘๗	๒,๖๐๐	๒,๙๐๙.๕๕	NA	๒,๑๕๙.๙๒	๒,๖๒๖.๔	๓,๙๒๑.๐๙
ตุลาคม	๒,๐๖๔	๒,๑๙๙.๗๕	๒,๗๙๔.๕๐	๒,๖๙๔	๒,๗๗๗.๙๐	NA	๒,๔๐๐	๒,๖๒๔.๗๙	๓,๙๒๑.๐๙
พฤษจิกายน	๒,๖๗๓.๗๗	๒,๗๕๕.๗๖	๒,๙๙๕.๗๕	๒,๖๗๕	๒,๗๙๙.๐๘	๒,๙๖๔.๗๗	๒,๗๗๗.๕๐	๒,๖๔๗.๗๐	๓,๙๒๐.๔๙
ธันวาคม	๒,๕๐๐	๒,๕๙๗	๒,๙๙๖.๘๗	๒,๕๙๐	๒,๕๕๕.๗๕	๒,๗๗๗.๘๕	๒,๕๗๐	๒,๕๙๗.๘๕	๓,๙๔๕.๐๖

หมายเหตุ วิธีการคำนวณ ราคาประเมินของข้าวเบสิอกราโน้ยที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯ และในระดับล่างออก (FOB กรุงเทพฯ) อยู่ในล้วนแรกของ
ภาคผนวกที่ ๔

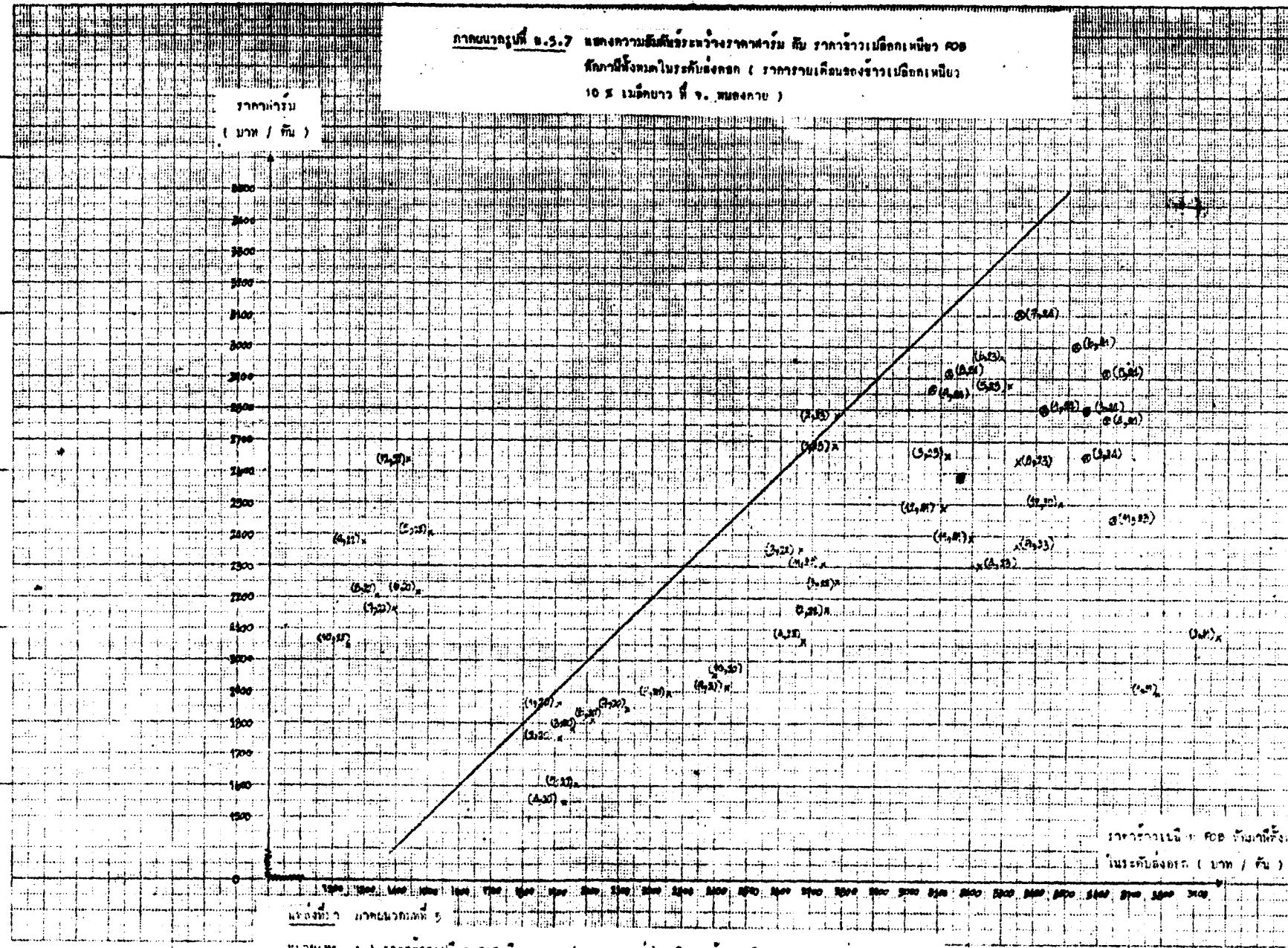
NA หมายถึง ไม่มีการซื้อขาย, จึงไม่มีการยืนทึกเป็นตัวเลข - หมายถึง ไม่มีตัวเลข

ที่มา : ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สภากาชาดไทย

ภาคผนวก ตารางที่ บ.๔.๒๙ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ราคากำไรรัม	ปีเพาะปลูก ๒๕๖๗/๖๘		ปีเพาะปลูก ๒๕๖๘/๖๙		
		ราคายield สิ่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่วงออก (FOB)	ราคากำไรรัม	ราคายield สิ่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคอล่วงออก (FOB)
มกราคม	๒,๕๗๗	๒,๕๗๗.๖	๗,๗๗๔.๐๐	๒,๕๗๗	๓,๗๙๙.๘	๔,๖๙๐.๔๙
กุมภาพันธ์	-	๒,๕๗๘.๔	๗,๗๐๙.๕๖	๒,๕๗๐	๓,๗๙๙.๘	๔,๘๙๔.๐๗
มีนาคม	๒,๕๐๐	๒,๖๐๔.๔	๔,๐๗๕.๒๐	๒,๕๐๐	๓,๗๙๐.๙	๔,๙๙๕.๖๗
เมษายน	๒,๕๐๐	๒,๖๑๔.๒	๔,๑๗๖.๗๙	-	๓,๗๗๐.๖	๔,๙๗๖.๐๙
พฤษภาคม	๒,๕๐๐	๒,๕๕๙.๔	๔,๒๒๕.๔๐	-	๓,๗๗๐.๖	๔,๙๗๖.๐๙
มิถุนายน	๒,๕๕๐	๒,๕๕๖.๔	๔,๒๕๙.๐๙	-	๓,๗๘๖.๙๕	๔,๙๙๖.๕๙
กรกฎาคม	๒,๕๐๐	๒,๕๕๕.๔	๔,๒๕๙.๐๙	๓,๐๙๙	๓,๗๗๗.๖๐	๔,๙๙๕.๖๗
สิงหาคม	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐.๗๙	๔,๒๕๙.๐๙	๓,๐๙๙	๓,๗๗๗.๖๐	๔,๙๙๕.๗๙
กันยายน	๒,๕๙๙	๒,๕๙๙.๔	๔,๒๕๙.๐๙	-	๓,๗๙๗.๖๐	๔,๙๙๖.๕๙
ตุลาคม		๒,๕๙๐.๙	๔,๒๕๙.๐๙	-	๓,๗๙๙.๖๐	๔,๙๙๗.๙๙
พฤษชิกายน	๑,๕๐๐	๒,๖๗๙.๑	๔,๖๙๙.๐๙	-	-	-
ธันวาคม	๒,๕๙๙	๒,๕๙๐.๖๙	๔,๒๕๙.๐๙	-	-	-

หมายเหตุ ภาระนาครูที่ ๕

1. ภาระร้าวเมื่อ FOB ณ ภาระร้าวทั้งหมดที่ ๑๐ % ของห้องว่างคงที่ ๑๐ %

2. ภาระร้าวเมื่อห้องว่างคงที่ ๑๐ % ผู้รับเหมาห้องว่าง ใช้ภาระร้าวทั้งหมดที่ ๑๐ %

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๒

แสดงราคาข้าวเปลือกเนียบเป็นรายเดือนที่เงื่อนไขขายได้ในสิ่งหัวค่านองคาย ราค่าประมีนของ

ข้าวเปลือกเนียบที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯและในระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) สำหรับข้าวเนียบเมล็ดยาว ๙๐%

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีพ汰ะปูก ๒๕๖๐/๖๙			ปีพ汰ะปูก ๒๕๖๑/๖๒			ปีพ汰ะปูก ๒๕๖๒/๖๓		
	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม ณ กรุงเทพฯ	ราคายาสั่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	๗,๘๖๗	๗,๖๐๘.๐๕	๒,๙๐๔.๐๔	๗,๙๐๐	๒,๗๕๙.๙๙	๔,๔๗๗.๖๗	๒,๙๔๐	๒,๗๙๖	๒,๕๕๗.๖๘
กุมภาพันธ์	๗,๗๖๐	๗,๖๕๖.๒๐	๒,๙๐๙.๐๐	๗,๙๖๐.๖๐	๒,๘๗๕.๐๗	๕,๐๐๒.๙๗	๒,๙๖๖.๖๗	๒,๗๐๗.๖	๒,๕๙๙.๒๐
มีนาคม	๗,๗๘๗	๗,๗๕๗.๘๐	๒,๙๗๕.๑๗	๗,๙๙๘	๒,๘๘๗.๔	NA	๒,๙๕๐	๒,๗๗๙.๖	๒,๕๐๖.๗๖
เมษายน	๗,๔๔๔	๗,๗๙๖.๔	๒,๙๔๙.๗๖	๗,๗๙๕	๒,๘๔๖.๒	NA	๒,๙๖๖	๒,๗๖๔.๙	๒,๕๙๗.๐๘
พฤษภาคม	๗,๖๐๐	๗,๗๕๙.๒	๒,๙๙๙.๙๗	๗,๙๐๒	๒,๘๔๙.๗๖	NA	๒,๙๐๐	๒,๗๕๐.๐๘	๒,๕๗๔.๕๐
มิถุนายน	๗,๔๙๔.๙๙	๗,๗๘๗.๒	๒,๙๗๙.๙๗	๗,๘๘๖.๖๖	๒,๘๘๔.๙๐	NA	๒,๙๙๕	๒,๗๔๗.๔๔	๒,๕๗๑.๙๔
กรกฎาคม	๗,๔๘๙.๙๙	๗,๘๔๙.๙	๒,๙๘๙.๙๙	๗,๙๐๐	๒,๘๘๔.๙	NA	๒,๙๖๐	๒,๗๘๙.๖	๒,๕๙๐.๐๙
สิงหาคม	๗,๔๙๕	๒,๐๘๙.๗๖	๒,๙๙๙.๙๙	๗,๙๐๗.๗๗	๒,๘๙๔.๙๙	NA	๒,๙๖๐	๒,๗๙๙.๙	๒,๕๙๙.๐๙
กันยายน	๗,๔๙๖.๖๖	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๙๙๙.๙๙	๗,๙๖๐	๒,๙๙๔.๕๕	NA	๒,๙๗๐	๒,๘๙๖.๔	๒,๕๙๙.๐๙
ตุลาคม	๗,๔๙๙	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๙๙๙.๙๙	๗,๙๖๐	๒,๙๙๙.๙๙	NA	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๘๙๙.๙๙	๒,๕๙๙.๐๙
พฤศจิกายน	๒,๙๐๐	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๙๙๐	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๙๙๙.๙๙	-	๒,๘๙๙.๙๙	๒,๕๙๙.๙๙
ธันวาคม	๒,๙๐๐	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๙๙๐	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๙๙๙.๙๙	๒,๘๙๙.๙๙	๒,๕๙๙.๙๙

หมายเหตุ วิธีการคำนวณ ราค่าประมีนของข้าวเปลือกเนียบที่ขายได้ ณ กรุงเทพฯและในระดับส่งออก (FOB กรุงเทพฯ) อยู่ในส่วนแรกของ
ภาคผนวก บทที่ ๔
NA หมายถึง ไม่มีการซื้อยาสั่งไม่มีการเป็นที่ก้าวเดช - หมายถึง ไม่มีความ

ที่มา ฝ่ายบริหารเศรษฐกิจการเกษตร กองเศรษฐกิจการเกษตร สวนฯ.ปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ตารางที่ ผ.๔.๒๖ (ต่อ)

(บาท/ตัน)

เดือน	ปีเพาะปลูก ๒๕๑๗/๒๘			ปีเพาะปลูก ๒๕๑๙/๒๔		
	ราค่าฟาร์ม	ราคายาส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)	ราค่าฟาร์ม	ราคายาส่ง ณ กรุงเทพฯ	ราคส่งออก (FOB)
มกราคม	๔,๖๘๓	๔,๔๐๗.๖	๓,๗๗๕.๐๐	๔,๖๐๐	๓,๗๙๗.๘	๔,๖๙๐.๔๙
กุมภาพันธ์	๔,๗๗๔	๔,๔๗๘.๔	๓,๘๐๙.๙๖	๔,๖๕๐	๓,๗๙๓.๘	๔,๘๘๔.๙๗
มีนาคม	๔,๖๕๐	๔,๖๐๕.๔	๔,๐๗๙.๙๐	๔,๖๐๐	๓,๗๕๐.๙	๔,๘๘๕.๖๗
เมษายน	๔,๗๐๐	๔,๕๖๔.๙	๔,๑๙๖.๗๙	๔,๗๘๗	๓,๗๗๐.๖	๔,๙๗๖.๐๗
พฤษภาคม	๔,๘๗๙	๔,๔๔๙.๔	๔,๒๖๕.๔๐	๔,๘๐๗	๓,๗๗๐.๖	๔,๙๗๖.๐๗
มิถุนายน	๔,๙๖๗	๔,๔๔๖.๔	๔,๒๔๕.๐๙	๓,๐๐๐	๓,๗๔๔.๙๕	๔,๙๙๖.๔๙
กรกฎาคม	-	๔,๔๔๔.๔	๔,๑๘๘.๐๙	๓,๗๐๐	๓,๗๘๗.๖๐	๔,๘๘๕.๖๗
สิงหาคม	๔,๖๗๗	๔,๕๐๐.๗๔	๔,๒๔๕.๐๙	๔,๘๙๗	๓,๗๗๗.๖๐	๔,๖๗๔.๗๘
กันยายน	๔,๗๖๗	๔,๕๑๔.๙	๔,๒๔๕.๐๙	๔,๘๖๗	๓,๗๙๗.๙๐	๔,๙๗๖.๔๙
ตุลาคม	-	๔,๔๗๐.๘	๔,๑๘๘.๐๙	-	๓,๗๐๔.๖๐	๔,๔๔๗.๗๘
พฤษศจิกายน	๔,๔๕๐	๔,๖๗๘.๙	๔,๒๖๕.๐๙	-	-	-
ธันวาคม	-	๔,๔๙๐.๖๙	๔,๑๘๘.๐๙	-	-	-

ภาคผนวกบทที่ ๖

ภาคผนวกตารางที่ ผ.๖.๑ ปริมาณข้าวสารและชนิดที่ประมูลซึ่งในปี ๒๕๔๔/๒๕๔๕ (จำนวนการเดือนล่วงรอบข้าวสาร)

(หน่วย : กิโลกรัม)

	เดือนล่วงรอบข้าวสาร							รวม
	พย.	ธค.	มค.	กพ.	มีค.	มีค.-เมย.	เมย.	
๑. ขข. ๙๐% ขัน ๒		๕๗,๐๐๐	๗๙๖,๖๐๐	๗๔๔,๐๐๐	๗,๖๕๙,๖๐๐	๔๐,๐๐๐	๗๐๙,๕๐๐	๒,๗๗๖,๕๐๐
๒. ขข. ๙๐%		๗๔๘,๗๐๐	๘๗๔,๐๔๐	๘๘๘,๔๐๐	๗๐๐,๐๐๐			๗,๖๕๙,๖๔๐
๓. ขข. ๙๕%		๔๐๕,๐๐๐	๑๔๔,๔๐๐	๖๔,๔๐๐	๗๐๗,๐๐๐			๗๙๐,๗๐๐
๔. ขข. ๙๔% เสิร์ฟ		๕๗๙,๗๐๐	๗๕๔,๕๐๐	๕๙๗,๕๐๐	๗,๐๕๙,๗๔๐	๗๕๐,๐๐๐	๗๖,๐๐๐	๗,๐๖๒,๘๔๐
๕. ขน. ๙๐% นส.			๗๕๑,๐๐๐	๗๔,๕๐๐	๗๙,๐๐๐		๒๖๗,๗๕๐	๕๖๗,๗๕๐
๖. ขน. ๙๐% นป.			๔๐,๐๐๐	๗๖๗,๖๐๐	๘๔,๕๐๐	๔๐,๐๐๐	๖๙,๐๐๐	๗๗๗,๗๐๐
๗. ปขช. เอวันเดิม		๒๔,๐๐๐	๗๔,๐๐๐	๖๐,๙๐๐	๗๔,๖๐๐	๒๔,๐๐๐	๗๘,๐๐๐	๗๗๘,๗๐๐
๘. ปขช. เอวันพิเศษ		๗๘,๐๐๐	๗๔๙,๔๐๐	๘๘,๐๐๐	๔๔๐,๗๐๐	๖๒๙,๗๐๐	๔๐๔,๗๐๐	๗,๖๘๗,๖๐๐
๙. ปจช. เอวันพิเศษ		๗๕,๗๐๐	๔๙,๕๐๐	๗๕,๐๐๐	๖,๕๐๐			๗๗๖,๗๐๐
๑๐. ข้าวผึ้ง ๙๐%		๒,๐๐๐	๒๗,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๖,๐๐๐			๒๔,๐๐๐
รวม	๙๗๔,๗๐๐	๑,๕๙๖,๐๐๐	๒,๐๕๗,๗๕๐	๗,๖๕๙,๖๐๐	๗,๔๐๙,๔๕๐	๗๖๐,๐๐๐	๘๖๔,๔๕๐	๗๐,๗๗๖,๐๖๐

แหล่งที่มา : องค์การคลังสินค้า

ภาคผนวกตารางที่ ๘.๖.๒ ปริมาณข้าวสารที่ประมูลซื้อในปี ๒๕๓๔-๒๕๓๕ เมกะเป็นรายจังหวัด และรายเดือนที่ส่งมอบ

(หน่วย : กะรสอบ)

สถานที่ส่งมอบ	เดือนส่งมอบ								รวม
	พย.	ธค.	มค.	กพ.	มีค.	เมค.-เมย.	เมย.		
เชียงใหม่	๙,๐๐๐	๙,๕๐๐	๕,๐๐๐	๗๑,๐๐๐	๕๐,๕๐๐	๕๐,๐๐๐	๙๒,๕๐๐	๙๔๗,๕๐๐	
เชียงราย			๗๐,๕๐๐	๗๗,๕๐๐	๗๐,๕๐๐		๗,๐๐๐	๘๗,๕๐๐	
พะเยา			๔๐๐	๒๖,๕๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗๗,๐๐๐	
พิษณุโลก	๙๙,๐๐๐	๗๙,๕๐๐	๖๔,๐๐๐	๗๔,๐๐๐	๖๔,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๗๔,๐๐๐	๒๖๔,๕๐๐	
ฉะเชิงเทรา				๗๔,๐๐๐	๒๔,๐๐๐		๔,๕๐๐	๒๔,๕๐๐	
สุโขทัย				๕,๐๐๐	๘๔,๕๐๐		๗,๐๐๐	๘๔,๕๐๐	
อุทัยธานี				๔๔,๐๐๐	๘๔,๐๐๐		๗๔,๐๐๐	๒๔๔,๐๐๐	
นครสวรรค์	๔,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๔,๕๐๐	๑๓๔,๔๐๐	๙๕๔,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๒๔,๕๐๐	๔๔๗,๕๐๐	
สุพรรณบุรี			๔๗,๙๕๐	๔๕,๕๐๐	๔๐๗,๔๐๔		๙๐,๕๐๐	๖๗๖,๙๕๐	
เพชรบุรี				๔๗,๕๐๐	๔๔,๐๐๐		๗,๐๐๐	๑๐๖,๕๐๐	
ลพบุรี		๔๔,๐๐๐	๕,๐๐๖	๔๙,๐๐๐	๗๗๙,๖๐๐		๗,๐๐๐	๔๔๙,๖๐๐	
ชัยนาท				๙๔,๐๐๐	๗๗๙,๐๐๐		๗๔,๐๐๐	๑๗๗,๐๐๐	
ฉะเชิงเทรา			๙๐๖,๕๐๐	๒๙๙,๐๐๐	๒๙๔,๐๐๐		๙๔๑,๕๐๐	๕๐๗,๐๐๐	
กรุงเทพฯ	๘๐๗,๗๐๐	๑,๑๔๔,๐๐๐	๔๙๗,๐๐๐	๔๗๖,๐๐๐			๗๘,๐๐๐	๒,๖๑๐,๗๐๐	๙๒๐
อุดรธานี		๘๙๐,๗๐๐	๘๕๗,๖๐๐	๙๖๖,๗๐๐	๙๖๖,๐๐๐		๙๘,๖๐๐	๖๘๔,๖๐๐	
สระบุรี					๘๗,๕๐๐			๘๗,๕๐๐	

ภาคผนวกตารางที่ ๕.๖.๑ (ต่อ)

(หน่วย : กรัมส่วน)

สถานที่ส่งมอบ	เดือนสิ้นรอบ							รวม
	พย.	ธค.	มค.	กพ.	มีค.	เมค.-เมย.	เมย.	
ร้อยเอ็ด					๖๗,๐๐๐			๖๗,๐๐๐
นครปฐม					๓๑,๕๐๐			๓๑,๕๐๐
อ่างทอง					๒๐,๐๐๐			๒๐,๐๐๐
มหาสารคาม					๒๐,๐๐๐			๒๐,๐๐๐
กาฬสินธุ์					๒๐,๐๐๐			๒๐,๐๐๐
ปทุมธานี					๙๔,๐๐๐			๙๔,๐๐๐
นครราชสีมา	๕๐,๔๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๘๘,๔๙๐	๖๐,๙๐๐	๑๗๙,๗๐๐	๒๖,๖๐๐	๔๔๔,๕๐๐	
ชัยภูมิ				๒,๕๐๐	๗๖,๕๐๐		๗,๐๐๐	๗๔,๐๐๐
บุรีรัมย์				๙,๐๐๐			๙๕,๖๐๐	๙๕๑,๕๐๐
สุรินทร์		๗,๐๐๐	๗๕,๕๐๐	๑๔๐,๕๐๐	๑๗๘,๕๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๔๗,๕๐๐
ศรีสะเกษ				๒,๕๐๐	๘๘,๐๐๐		๙๔,๗๕๐	๙๐๕,๒๕๐
อุบลราชธานี	๔๙,๐๐๐	๖๔,๐๐๐	๖๔,๕๐๐	๕๕,๖๐๐	๗๐,๕๐๐	๕๐,๐๐๐	๗๑,๐๐๐	๕๖๔,๖๐๐
อุดรธานี	๑๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๙,๐๐๐	๙๙,๕๐๐		๑๔๗,๐๐๐	๕๑๖,๕๐๐
หนองคาย			๕๐๐	๔๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐			๔๐,๕๐๐
ขอนแก่น	๙๙,๕๐๐	๔๔,๐๐๐	๗๗,๐๐๐	๔๒,๐๐๐	๖๘,๐๐๐	๖๙,๐๐๐	๖๙,๐๐๐	๓๑๙,๕๐๐

ภาคผนวกตารางที่ ผ.๖.๒ (ต่อ)

(หน่วย : กะรัลลับ)

สถานที่สั่งมอบ	เดือนสั่งมอบ						รวม
	พย.	มค.	มค.	กพ.	มีค.	มีค.-เมย.	
ยโสธร				๗๔,๐๐๐		๔๙,๐๐๐	๑๒๓,๐๐๐
ปราจีนบุรี				๖๗,๙๐๐			๖๗,๙๐๐
กำแพงเพชร		๗๔,๐๐๐		๗๔,๐๐๐			๓๐,๐๐๐
พิจิตร		๔๐,๐๐๐		๔๔,๐๐๐			๘๔,๐๐๐
เพชรบูรณ์		๔๖,๐๐๐					๔๖,๐๐๐
ราชบุรี		๔๔,๐๐๐		๔๐,๐๐๐			๘๔,๐๐๐
รวม	๑๗๕,๗๐๐	๑,๕๙๖,๐๐๐	๑,๐๔๗,๗๕๐	๑,๙๖๔,๗๐๐	๗,๕๐๙,๔๕๐	๗๕๐,๐๐๐	๔๖๔,๔๕๐
							๗๐,๗๙๖,๐๔๐

แหล่งที่มา : องค์การสังคมค้า

หนังสืออ้างอิง

ภาษาไทย

เงินศักดิ์ ปืนทอง ความสัมพันธ์ของราคาข้าวในตลาดภายในประเทศไทย เอกสารประกอบการ
ศึกษาโครงการขนาดรับนโยบายรัฐบาล มีแห่งช้านาข้าวไว้, คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๑๐-๑๔ กพ. ๒๕๒

เกร็น เบอร์แทรนด์ และเชื้อสาย มีคุณ "ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปูงวิธีการจัดเก็บ
อากรสั่งออกย่าง และเงินลงเคราะห์เพื่อการปลูกแทน" วารสารเศรษฐศาสตร์
เล่ม ๑๗ บรรพท. ๑ มกราคม - เมษายน ๒๕๒๗

นวลนุช ศิริยิทธิโยภกษา การศึกษาระบบการค้าข้าวของเอกชนและรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร
วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์ร่วมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๘

อัมมาრ สยามวรา "การใช้ต้นทุนการผลิตข้าวเป็นเกณฑ์กำหนดราคาข้าว" วารสาร
เศรษฐศาสตร์ ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๒๙

อัมมาร สยามวรา ข้าวในเศรษฐกิจไทย มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
อัมมาร สยามวรา, เงินศักดิ์ ปืนทอง, อชรีชา โถส่วน รายงานผลการศึกษานโยบายราคา
และการตลาดสินค้าเกษตร เล่มที่ ๑ รายงานเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อัมมาร สยามวรา "เกษตรกรกับคนกลาง" รากเมืองไทย เล่ม ๖ บรรคัญ อัครเศรษฐี
และรังสรรค์ สนับพรศิริ (บรรณาธิการ) โครงการตำราสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์ สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ, ๒๕๒๙

ການເສັ້ນກວດ

Behrman, Jere R. Supply Response in Underdeveloped Agriculture:

A Case Study of Four Major Annual Crops in Thailand,
1937-1963 Amsterdam, North-Holland Publishing Company, 1968.

Chirmsak Pinthong A Price Analysis of the Thai Rice Marketing
System Ph.D Dissertation, Stanford University, 1977.

Chirmsak Pinthong and the Others Thai-German Agricultural Extension
Programme, December 1978.

Dan Usher "The Thai Rice Trade" in T.H. Sidcock (ed) Thailand :
Social and Economic Studies Canberra, ANU Press, 1967.

Olarn Chaiprawat "Aggregate Structures of Production and Domestic
Demand for Rice in Thailand, A Time-Series Analysis,
1951-1973" Bank of Thailand.

Somnuk Tubpun The Price Analysis and the Rate of Return on Holding
Rice and Paddy in Thailand M.A. Thesis, Thammasat University
1974.

Supote Chunantathum An Econometric Analysis of Demand and Supply
Elasticities for Thai White Rice Ph.D. Dissertation,
University of Oregon, 1977.

Wong, Chung Ming "A Model for Evaluating the Effects of Thai
Government Taxation of Rice Exports on Trade and Welfare"
American Journal of Agricultural Economics Vol.60, No. 1,
February 1978.

รายชื่อ เอกสารรายงานวิจัย
หน่วยวิจัย คณะ เศรษฐศาสตร์

1. การประเมินค่าของเวลาในการเดินทางในกรุงเทพมหานคร
(Estimating Time Cost of Traveling in the
Bangkok Metropolitan Area). (ทมศ)

มีนาคม ๒๕๖๐

เด็มใจ สุวรรณพัฒนา
สาวิศรี กาญจนกุลชร

2. การกระจายรายได้ของครอบครัวไทย ปี ๑๙๗๔ (ทมศ)
(The Distribution of Income in Thailand
in 1971-1973 and the Related Measure of
Income Inequality : A Tentative Proposal)

มิถุนายน ๒๕๖๐

เมธี ครองแก้ว

3. Estimation of the Elasticity of Substitution
in Thai Economy. (Out of print)

Chumpot Suvaphorn

June 1977

4. An Economic Analysis of the Coconut.
(Out of print)

Kundhol Srisermbhok

March 1978

5. Financial Capital Flows and Portfolio
Behavior of Thai Commercial Bank.
(Out of print)

Nimit Nontapanthawat

August 1979

6. การใช้นโยบายการเงินเพื่อแก้ไขปัญหาการว่างงาน (ทมศ)
(Monetary Measure for Employment Generation).
สาขาวิชา อุตสาหกรรม
สิงหาคม ๒๕๒๑
7. A Study of Disparities in Income and Social Services Across Provinces in Thailand.
(Out of print)
September 1978
Oey Astra Meesook
8. An Economic History of the Chao Phya Delta 1950-1990 (Out of print)
September 1978
Paitoon Sayswang
9. Employment Effects of Small and Medium Scale Industries in Thailand. (Out of print)
November 1978
Somsak Tambunlertchai
10. Income Distribution in Thailand.
December 1978
Oey Astra Meesook
11. ประเมินผลการสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
ปีการศึกษา ๒๕๒๑-๒๒ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
และสถาบันที่สอนเศรษฐศาสตร์ (ทมศ)
(The Evaluation of Entrance Examination for the Faculty of Economics.)
มีนาคม ๒๕๒๒
อาจารย์ สามโกเมศ

12. ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการจ้างงานของประเทศไทย ๑๙๖๐-๑๙๗๕
(Economic Growth and Employment Expansion
in the Thai).
บุญคง หันจางสิงห์
บุญทัย ศรีคำพาร
พฤษภาคม ๒๕๒๔
13. แบบแผนและผลการทำงานนอกไร่
(Patterns and Consequences of Non-farm
Employment)
กรกฎาคม ๒๕๒๔
14. ความเจริญเติบโตของภูมิภาค : ทฤษฎีและการใช้ทฤษฎี
ในการวิเคราะห์
(Regional Growth : Theory and Its Application). กานุจัน พลจันทร์
กรกฎาคม ๒๕๒๔
15. ผลกระทบของระบบการคลังต่อการกระจายรายได้ของไทย
(The Impact of the Fiscal System on the
Distribution of income in Thailand). เมธี ครองแก้ว
สิงหาคม ๒๕๒๔
16. Development of Selected Thai Commodity
Exports to Japan.
December 1979
Supote Chunanuntatham
Narongchai Akrasanee
Thanwa Jitsanguan
17. ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนในคณะเศรษฐศาสตร์
(The Information for Learning and Teaching
Improvement of the Faculty of Economics). สลล. โภคสัญญาณ
พรพิมล ลันดินส์รัตน์
เมษายน ๒๕๒๓

18. Industrial Investment Incentives, Cost of Capital and Employment Creation in the Thai Manufacturing Sector. (Out of print) Sawong Swetwatana
July 1980
19. แนวการวิเคราะห์ระบบเศรษฐกิจเปรียบเทียบ (Approach to the Study of Comparative Economic System).
กานุจันทร์ เอกจิต วงศ์สุชาติกุล
สิงหาคม ๒๕๓๗
20. Dualism กับการพัฒนา : บทสรุปของแนวความคิดและทฤษฎี (A Survey of Theories of Dualism in Developing Countries.)
ประกอบ ทองมา
สิงหาคม ๒๕๓๗
21. Agricultural Incentives, Comparative Advantage and Employment in Thailand : A Case Study of Rice, Maize, Cassava and Sugar Cane.
Praipol Koomsup
October 1980.
22. อุปสงค์ต่อการบริการทางการแพทย์ (Demand for Health Service in Thailand).
ประเสริฐ เฉียวไฟโรจน์
มิถุนายน ๒๕๓๗
23. การกระจายการศึกษาในระบบโรงเรียนในประเทศไทย (The Distribution Flow of Education in the Formal School System in Thailand : An Analysis of Factor Affecting Scholastic Achievement of Students of Different Level of Education).
สุกัญญา มีรังสรรค์
ธิดรา ภูมิศาสตร์
มิถุนายน ๒๕๓๗

24. ผลการสำรวจทัศนคติของผู้ใช้น้ำประปาภายหลังโครงการ

ปรับปรุงระบบทรากช่วงแรก

(A Survey of Customer Attitudes Towards

the Metropolitan Water Work Authority, 1980).

ธันวาคม ๒๕๖๓

โอม หุตะนันทน์

เจนญา ใจอุ่นจิตรา

บัญญัติ สุรารวิทย์

25. Demand for Alcoholic Beverages in Thailand :

A Cross-Sectional and Time Series Study on

Demand for Mekhong Whisky.

November 1980

Chira Hongladarom

George E. Delehanty

Boonkong Hunchangsith

26. การกระจายการศึกษาในระบบโรงเรียนในประเทศไทย

(The Distribution Flow of Educations in

the Formal School System : An Analysis

on Distribution of Educational Attainment).

ธันวาคม ๒๕๖๓

วรรณาศิริ นัยวีติก

Edita A. Tan

27. การค้าของไทยกับกลุ่มประเทศอาเซียน : การพิจารณา

รูปแบบทางการค้าและวิเคราะห์พฤติกรรมการส่งออก

(Thai Trade with ASEAN Countries : A Look

of Pattern of Trade and Analysis on

Export Performance).

มกราคม ๒๕๖๔

ประเสริฐ วงศ์เศรษฐ์

28. การวิเคราะห์การเป็นเจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่ในประเทศไทย

(The Distributions of Ownership in the Thai

Big Business).

เมษายน ๒๕๖๔

เกวิก เกียรติ นิติพัฒน์ เศรีธรรม

29. Manufactured Exports and Foreign Direct

Investment : A Case Study of the Textile
Industry in Thailand.

Somsak Tambunlertchai
Ipppei Yamazawa

May 1981

30. Bilateral Export Performances Between

Thailand and Japan, 1960-1977

Supote Chunanuntatham
A. Murakami

May 1981

31. Import Substitution and Export Expansion:

An Analysis of Industrialization Experience in Thailand.

May 1981

Somsak Tambunlertchai

32. The Effectiveness of the Monetary Policy

in Thailand. (in Thai)

วสันต์ จังศิริวงศ์

กรกฎาคม ๒๕๖๔

33. บรรณนิพัทธ์เรื่องการเพื่อการพัฒนาชนบทไทย. (Thai Rural Deve-

lopment : A Selected Annotated Bibliography).

กันยายน ๒๕๗๔

วันรักษา มีนบินานัน

พิพิมล สันติมีรรค์

งามพิม สัญล้งวน

34. ผู้สำเร็จอาชีวศึกษากับการจ้างงาน

(A Study of Employment Aspects of

Vocational Education in Thailand,

1970-75)

ตุลาคม ๒๕๖๔

อภิชัย พันธุ์เสน

บุญชัย ศรีคำพร

35. การพัฒนาเมืองในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย
(Urbanization in Regional Development)
November 1981
สมลักษณ์รัตน์ ว่องไวทูร
กาญจน์ พลจันทร์
36. รูปแบบการอุปโภคในประเทศไทย (๒๕๑๘-๒๕๗๔)
(Consumption Pattern in Thailand :
1975-1976)
เมษายน ๒๕๗๔
กาญจน์ พลจันทร์
สุวรรณี วังนจิตร
37. การวางแผนพัฒนาภาค : ทฤษฎีและการใช้ทฤษฎีศึกษากรณี
ของประเทศไทยและแอฟริกา (ใต้ทะเลรายชาหารา)
(Regional Planning : Theories and Application:
Case Study of African Countries (South of
Sahara))
May 1982
กาญจน์ พลจันทร์
38. การเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ : ศึกษาในกรณี
ของแรงงานไทยในประเทศไทยสิงคโปร์
(External Migration of Thai Workers
to Republic of Singapore)
มิถุนายน ๒๕๗๔
รชรรยา ໂຄສຈານ
39. The Determinants of Direct Foreign
Investment with a Specific Role of
a Foreign Exchange Rate : An Application
to the Japanese Case in Thailand.
Supote Chunanuntatham
Sukrita Sachchamarga

40. บทบาทการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีกิจการเกษตร

(The Role of Technological Change in Agriculture).

มาตี ชีระกิจพานิช

มกราคม ๒๕๗๖

41. Agricultural Supply Response of Some

Major Crops in Thailand.

J. Malcolm Dowling

February 1983

Medhi Krongkaew

42. ทฤษฎีแหล่งที่ดีดงและการใช้รีเคราะห์

(Location Theories and its application).

กาญจน์ พลจันทร์

มิถุนายน ๒๕๗๖

43. The Impacts of Different Exchange Rate

Regimes on Inflation and Trade of Some

LDC's : A Study of South Korea, the

Philippines, Malaysia, Indonesia,

Sawong Swetwatana

Singapore and Thailand.

Pornpimol Santimaneeratna

June 1983

44. บทบาทผู้ประกอบการญี่ปุ่นก่อนสหกรณ์โลกครั้งที่ ๒

(The Role of Japanese Entrepreneur Before

W.W. II.)

รศมีค่า ขันติกุล

กรกฎาคม ๒๕๗๖

๔๔. ความต้องการเงิน
(Demand for Money) อ. วนิช จ้อยเกียรติกุล
เมษายน ๒๕๗๖
๔๕. การศึกษาระบบธนาคารในประเทศไทยของกลุ่มอาเซียน
(A Study of Banking System in ASEAN Countries) อ. วาระ อุปปักษ
ตุลาคม ๒๕๗๖
๔๖. ค่าเงินบาท
(Value of Baht) อ. พุฒิชัย ศรีคำพ拉
พฤษภาคม ๒๕๗๖
๔๗. รูปแบบการพัฒนาชนบทของประเทศไทย
(Different Model of Rural Development in Thailand) อ. สลี ไกศิยานันท์
อ. วรารณ ศุภารบ潭
เมษายน ๒๕๗๖
๔๘. การประเมินนโยบายรักษาและราคาข้าวในประเทศไทย
และการเพาะปลูก ๒๕๗๖/๒๕๗๗
(An Evaluation of the Rice Price Policy for the Cropyear 1980/1981) อ. นิมศักดิ์ ปันทอง
อ. ปราสาท ทินกร
พฤษภาคม ๒๕๗๖